

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

นางสาวรชิกา วัฒนมาลี
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความกรุณาและให้กำลังใจ สนับสนุนเป็นอย่างดี จากท่านประเสริฐ หอมดี อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านธัญญ์สุธี ภัคธารีรัตน์ ศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ท่านอภิชัย ทำมาน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 รศ.ดร.นิราศ จันทระจิตร ดร.จากรุวรรณ เขียวน้ำชุม ดร.สมหวัง พันธะลี ศน.นิกุล มณีรัตน์ ศน.พิศมัย ราชชมภู ผอ.ปรารณา พละมา และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ตลอดจนท่านพี่ระ รัตน์วิจิตร และดร.นัททกาญจน์ รัตน์วิจิตร ที่เมตตากรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ในความอนุเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน จนทำให้ได้ผลงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบคุณคณะครูและบุคลากรโรงเรียนบ้านหนองยาวทุกท่าน ที่ได้ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว จนปรากฏผลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจน

ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน โดยเฉพาะคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนทุกคน ที่ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว จนสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งระดับโรงเรียนและระดับชาติ โดยเฉพาะการทดสอบระดับชาติ ในปีการศึกษา 2561 ให้ก้าวสู่ระดับ 1 ใน 10 ของเขตพื้นที่การศึกษาได้

ขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจทุกคน ตลอดจนผู้มีพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง ลูกหลานทุกคน และคุณครูประทีป ขาวนา ที่เป็นแรงบันดาลใจ ให้ทำงานได้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

รชิกา วัฒนมาลี

ชื่องานวิจัย	รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
ผู้วิจัย	นางสาวรัชฎา วัฒนมาลี ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว
ปีที่ศึกษา	2560-2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย มี 3 ขั้นตอน คือ (1) การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้อง แบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และแบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (2) การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเคราะห์เนื้อหา แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย แบบตรวจสอบความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบฯ แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่มแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม แบบวัดความสามารถของครูฯ (3) การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ รูปแบบฯ คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมฯ แบบวัดความสามารถของครูฯ แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2561 สถิติพื้นฐานที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว **สาเหตุของปัญหา** ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรได้รับการพัฒนา จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2557-2559 โดยเกณฑ์การผ่านที่สถานศึกษากำหนด คือ ผู้เรียนมีผลการเรียนระดับ 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เรียนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า ปีการศึกษา 2557 ผู้เรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 68.18 ปีการศึกษา 2558 มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 64.20 และปีการศึกษา 2559 มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 63.54 ซึ่งลดลงทุกปี 2) ครูผู้สอนไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนแบบใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้แบบความจำมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้ 3) โรงเรียนบริหารชั้นเรียนเป็นแบบคณะชั้น อันเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ และการนิเทศ การประชุมแบบเป็นทางการไม่ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ฝ่ายบริหารต้องปรับกลยุทธ์ใหม่ อาจต้องใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาช่วยในเรื่องการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน **แนวทางการแก้ปัญหา** ได้แก่ 1) ให้มีรูปแบบ หรือนวัตกรรม ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม หรือความร่วมมือ หรือการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สามารถแก้ปัญหาให้ผู้เรียนได้ 3) ต้องส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จากช่องทางต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การร่วมมือ และการพัฒนาตนเองระหว่างการทำงาน โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน

2. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 1) หลักการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน 2) วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 3) ขั้นตอนการดำเนินการ ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ขั้ววางแผน (Plan) คือ การร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ผ่านกระบวนการ PLC จากคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate) คือ การแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงาน

และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform) คือ กระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ผ่านการกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Parley) คือ การร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริมแก้ไข (Patch) คือ การปะ เสริม แก้ไข คือ การร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ 4) เจื่อนไขความสำเร็จ : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

3. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 1) ด้านคุณภาพครู หมายถึง สมรรถนะของครูโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 3 คน ที่มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่าครูมีสมรรถนะ ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของครูทั้งหมด และระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของครูทั้งหมด 2) ด้านคุณภาพผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะของผู้เรียน ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในปีการศึกษา 2561 พบว่ามีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2560 ทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับโรงเรียนและระดับชาติ 3) ด้านคุณภาพสถานศึกษา ศึกษาจากผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาวต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่าในภาพรวม มีความรู้สึก ชื่นชม ขอบคุณ และพึงพอใจ

คำสำคัญ : รูปแบบ, การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว, การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ด
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	19
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	24
 บทที่ 2 เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 25
กฎหมาย นโยบาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	26
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35
การพัฒนารูปแบบ.....	54
ความร่วมมือ.....	69
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC).....	76
สมรรถนะ (Competencies).....	95
สมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	110
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	122
ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	126
ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองดินแดง.....	129

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	130
งานวิจัยในประเทศ.....	130
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ.....	130
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	134
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ.....	137
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	142
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้.....	147
งานวิจัยต่างประเทศ.....	149
งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ.....	149
งานวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	151
งานวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือ.....	152
งานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	153
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	156
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	159
ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	161
กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	161
กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	165

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	174
กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	174
กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย.....	176
กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) แบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	178
กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) แบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	179
กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม..	179
กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	183
กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out).....	185
กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) แบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวและ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	190
ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	197
กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	197

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	199
กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การศึกษาผลผลิต.....	199
กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การศึกษาผลลัพท์.....	199
กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	200
กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่ รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	202
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	208
ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	209
ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	217
ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	254

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	267
สรุปผลการวิจัย.....	270
อภิปรายผล.....	293
ข้อเสนอแนะ.....	315
บรรณานุกรม.....	316
ภาคผนวก.....	327
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอความอนุเคราะห์ และแบบตอบรับ.....	328
ภาคผนวก ข คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	343
ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย และค่าคุณภาพเครื่องมือ.....	384
ภาคผนวก ง ค่า SPSS ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	456
ภาคผนวก จ ภาพตัวอย่างกิจกรรมและเอกสารประกอบงานวิจัย.....	468
ภาคผนวก ฉ การเผยแพร่ผลงานวิจัย.....	473
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	510

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบและแนวคิด ของหน่วยงาน/นักการศึกษา ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	51
2	แสดงผลการวิเคราะห์หากลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก นักการศึกษาและการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียนขนาดเล็ก.....	52
3	แสดงผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของรูปแบบ.....	58
4	แสดงผลการวิเคราะห์หาหลักในการสร้างและพัฒนาารูปแบบ.....	63
5	แสดงการวิเคราะห์หาหลักในการสร้างความร่วมมือ.....	75
6	แสดงรายละเอียดของสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	97
7	แสดงสมรรถนะที่จำเป็นของครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	109
8	แสดงจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2560, 2561.....	128
9	แสดงจำนวนผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2560, 2561.....	129
10	แสดงจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ปีการศึกษา 2559, 2560.....	129
11	แสดงจำนวนผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560.....	130
12	สรุปการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทาง การแก้ปัญหาในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Research1 : R1).....	172
13	สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	194
14	สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Development2 : D2).....	205

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2557–2559.....	211
16	แสดงผลทดสอบ Ordinary National Education Test : O-NET.....	212
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยรวม.....	224
18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน	225
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ.....	226
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ.....	227
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	229
22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แกไข	230

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
23	แสดงข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	231
24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	233
25	แสดงข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	234
26	แสดงผลการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ พร้อมข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	235
27	แสดงข้อมูลจำนวนครูที่มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน.....	239
28	แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป.....	240
29	แสดงผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) ปีการศึกษา 2559 และ 2560	240
30	แสดงผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) ปีการศึกษา 2559 และ 2560.....	241
31	แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ปีการศึกษา 2559 และ 2560.....	241
32	แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยรวม.....	242

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan).....	243
34 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate).....	244
35 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform).....	245
36 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley).....	247
37 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)	248
38 แสดงประสิทธิผลของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	253
39 แสดงข้อมูลจำนวนครูที่มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน.....	257
40 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป โรงเรียนบ้านหนองยาว.....	258
41 แสดงผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561.....	258
42 แสดงผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561.....	259
43 แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561.....	259

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
44	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับผลการเรียน ระดับโรงเรียนของผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป..... 260
45	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Reading Test : RT)..... 261
46	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (National Test : NT)..... 261
47	แสดงผลความก้าวหน้า NT ผู้เรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1..... 262
48	ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1 (Ordinary National Education Test : O-NET)... 262
49	แสดงผลความก้าวหน้า O-NET ผู้เรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1..... 263
50	แสดงผลการสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.. 266
51	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับที่ 1)..... 389
52	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้อง (ฉบับที่ 2).... 392
53	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวิเคราะห์เนื้อหา (ฉบับที่ 3)..... 395
54	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) (ฉบับที่ 4)..... 397
55	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (ฉบับที่ 5) 401
56	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสังเคราะห์เนื้อหา (ฉบับที่ 6)..... 406
57	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย (ฉบับที่ 7)..... 409
58	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง ของ (ร่าง) รูปแบบ ฯ (ฉบับที่ 8)..... 417

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
59	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ.....	419
60	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 9)...	422
61	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) (ฉบับที่ 10).....	426
62	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ฯ (ตอนที่ 1) (ฉบับที่ 11).....	431
63	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ฯ (ตอนที่ 2) (ฉบับที่ 11).....	432
64	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกสรุปผลฯ (ฉบับที่ 12).....	435
65	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกข้อมูลความก้าวหน้าฯ (ฉบับที่ 13).....	439
66	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบประเมินประสิทธิผล ของรูปแบบฯ (ฉบับที่ 14).....	447
67	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบประเมินประสิทธิผล คู่มือการใช้รูปแบบฯ.....	449
68	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 15)...	449
69	แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ (ฉบับที่ 16).....	455
70	ความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวฯ.....	457
71	ความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวฯ.....	458
72	ความถูกต้องของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	460
73	ความเหมาะสมของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	461
74	ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	462

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
75	ความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	463
76	ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	464
77	ความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	464
78	ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	465
79	ความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.....	466
80	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว.....	467

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว.....	34
2	แสดงขั้นตอนการวิจัยการพัฒนารูปแบบ กรณีร่างรูปแบบจากการวิเคราะห์ เอกสารและการศึกษาจากสภาพจริง ของ วาโร เฟิงส์วส์ดี.....	66
3	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	158
4	แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	160
5	แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชื่อมโยงของ (ร่าง) รูปแบบฯ.....	219
6	แสดง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	222
7	แสดง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 (ฉบับปรับปรุง)...	232
8	แสดงรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....	252

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของการจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันขับเคลื่อน พัฒนา โดยเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญ เพราะชาติจะพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนในชาติ และคุณภาพของคนต้องเริ่มต้นมาตั้งแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (2542 : 1-8) ได้ระบุเกี่ยวกับความหมาย ความมุ่งหมาย และหลักการ ตลอดจนแนวทางการศึกษาไว้ สามารถสรุปได้ว่า “การศึกษา” เป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม ให้มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ อีกทั้งในส่วนของกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน และโรงเรียนต้องจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและแต่ละรูปแบบการศึกษา

จากอ้างถึงข้างต้น เกี่ยวกับกระบวนการจัด “การศึกษา” เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษานั้น กระบวนการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการพัฒนาการศึกษา ในช่วงปี 2552 ถึง 2559 ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560 : ก-69) นำเสนอไว้ว่า รัฐต้องมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษา ที่ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียนทุกคน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ต้องมีโอกาสดำเนินการศึกษาระดับสูงขึ้นไป รวมทั้งให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น นับได้ว่าการยกระดับการศึกษาของคนไทยจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น “การศึกษา” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ

แต่ผลของการพัฒนาการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำทุกกลุ่มสาระ ผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า อาจเกิดจากข้อจำกัดเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่เน้นการสอนเนื้อหาสาระและความจำมากกว่าการพัฒนาทักษะและสมรรถนะ ตลอดจนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำ ในปีงบประมาณ 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 2) ได้วางนโยบายในข้อ 8 ว่า ให้ทุ่มเทมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่พัฒนาแล้ว และโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยต้องให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนต้องอ่านออกเขียนได้ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนต้องอ่านคล่องเขียนคล่อง และผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล นอกจากนี้ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ต้องเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ส่วนผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในกลุ่มวิชาหลักต้องเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ถือเป็นนโยบายในการยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในทุกระดับและในทุกรูปแบบการศึกษา แต่ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ข้อจำกัดด้านบุคลากรที่มีจำนวนไม่ครบชั้น ไม่ครบกลุ่มสาระวิชา ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน สอดรับกับผลจากการวิเคราะห์ปัญหาจากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2561 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 3-10) เกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประเทศทุกกลุ่มสาระ อันเนื่องมาจากครูไม่ครบตามรายวิชาเอก ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูสอนไม่เต็มเวลาเต็มความสามารถ ครูมีกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการสอน หลักสูตรและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ครูไม่สามารถออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายได้ และสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยเอื้อต่อการสร้างโอกาสต่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน แต่สภาพแวดล้อมภายในเป็นจุดอ่อนต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เหล่านี้คือ สภาพปัญหาเบื้องต้นของคุณภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นโรงเรียนขนาดเล็กอีกแห่งหนึ่ง ที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดการศึกษาในระบบ มีจำนวนครูไม่ครบชั้น จึงจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น ควบคู่กับการใช้สื่อทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) และจากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว (2557 : 36), (2558 : 42) และ (2559 : 40) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 ถึง ปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 2558 และ 2559 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.18, 64.54 และ 63.54 ตามลำดับ ซึ่งมีแนวโน้มลดลงและไม่ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด เมื่อพิจารณาในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ยังพบว่า มีแนวโน้มของค่าเฉลี่ยลดลงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.45, 40.91 และ 29.17 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนบ้านหนองยาว ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ พบว่า มีพัฒนาการที่ลดลง 2.50 และ 5.87 ตามลำดับเช่นกัน จากข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ว่าสมรรถนะผู้เรียนในด้านความสามารถในการคิด เป็นจุดอ่อนสำคัญของผู้เรียน สอดคล้องกับรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว (2558 : 10-11) ที่เสนอแนะด้านผลการจัดการศึกษา ข้อ 3 ว่า ผู้เรียนทุกระดับชั้นควรได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และจินตนาการเพิ่มขึ้น ตามศักยภาพของแต่ละระดับชั้น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการบูรณาการทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นต้น (รายละเอียดอยู่บทที่ 4)

จากปัญหาที่พบ โรงเรียนจะมีรูปแบบหรือแนวทางใดบ้าง ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น อันจะสะท้อนไปถึงผลการทดสอบระดับชาติได้ และเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานที่กำหนด และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ชุมชน ภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากร ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว จึงได้ศึกษารูปแบบ วิธีการ แนวทาง หรือแนวคิดและกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนักวิจัยและนักการศึกษาหลากหลายท่าน เช่น ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560 : 226-228) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยใช้ รูปแบบ 4T Model ในการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย T1 (Target) เป็นการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T2 (Training) เป็นการพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T3 (Teaching) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ T4 (Test) เป็นการทดสอบเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลจากการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

4T Model ส่งผลให้ค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2559 โดยรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งมีส่วนคล้ายกับงานวิจัยของ น้ำฝน กันมา (2560 : 103) ที่พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษา พะเยาโมเดล รูปแบบดังกล่าวประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ 2) วัตถุประสงค์ของเครือข่ายความร่วมมือ 3) คณะกรรมการเครือข่ายความร่วมมือและบทบาทหน้าที่ และ 4) กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่ายความร่วมมือ ผลการศึกษา พบว่า การทำงานร่วมกันแบบพันธมิตรจะเกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการขับเคลื่อนนโยบายด้วยกระบวนการ PDCA และผลการศึกษาของ เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560 : 214) เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับแนวทางปฏิบัติสำหรับครู พบว่า 1) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ร่วมวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเพื่อการเรียนรู้ จนเกิดการต่อยอดองค์ความรู้จากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูแต่ละคน และถูกนำมาจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ผ่านการอภิปรายสะท้อนคิดตามหลักวิชาการ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ได้ตามมา คือ ครูมีความรู้ในเนื้อหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ จนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2) แนวทางการปฏิบัติสำหรับครูที่ต้องสร้างความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การตั้งเป้าหมายแบบ SMART ได้แก่ เป้าหมายที่เจาะจง (specific : S) สามารถวัดได้ (measurable : M) สามารถทำได้จริง (attainable : A) มุ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (result-oriented) และมีกรอบเวลาที่ชัดเจน (time bound : T) เป็นต้น

ผลจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น และผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่ต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบหรือแนวทางปฏิบัติอย่างหลากหลาย พบว่า การขับเคลื่อนกิจกรรมในโรงเรียนขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากร ต้องออกแบบโดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย ที่ต้องช่วยกันคิด ช่วยกันพัฒนา ดังนั้น การร่วมมือทำงานเป็นทีมในการบริหารจัดการชั้นเรียนและการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นสมรรถนะสำคัญที่ครูต้องนำมาใช้ สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สมศ. ที่ให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ คิดค้น พัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยออกแบบงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research design) ภายใต้ข้อจำกัด ด้านจำนวนครู ผู้เรียน และบริบทของชุมชน ผ่านความร่วมมือของทุกฝ่ายด้วยกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการพัฒนาสมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้นได้

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามของการวิจัย จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ควรเป็นอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
2. เพื่อสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ตามวัตถุประสงค์แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
- ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
- ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

**ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1**

ผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ ที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดมสมอง (Brain Storming) เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ได้สาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน แล้วบันทึกผลในแบบวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554–2558) สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.), รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2557, รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2558, รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว 2559, รายงานผลทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.), รายงานผลทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.) และข้อมูลสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ได้สาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการประชุมเพื่อสอบถามข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้แก่ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 3 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน รวมจำนวน 9 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ดังนี้

- 1) เป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559
- 2) เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยการประชุมผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการวิเคราะห์รูปแบบ วิธีการ แนวทาง หรือแนวคิดและกลยุทธ์ของนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาอื่น จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วบันทึกในแบบวิเคราะห์เนื้อหา

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ เป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาอื่น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อให้ได้ต้นแบบที่ดีของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 3 โรงเรียน โดยการสัมภาษณ์ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนต้นแบบ แล้วบันทึกข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์หาแนวทางการปฏิบัติที่ดีต่อไป

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนต้นแบบที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 โรงเรียนที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของโรงเรียนต้นแบบที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ดังนี้ 1) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ 2) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านรูปแบบ

การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นต้นแบบด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครพนม โรงเรียนบ้านนาราชควาย และโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึง 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดมสมอง (Brain Storming) เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) จากเครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้ข้อสรุปแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุม

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการหาแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังนี้ 1) เครือข่ายระดับเขตพื้นที่ มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 4 คน 2) เครือข่ายระดับกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 1 คน 3) เครือข่ายระดับโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2560

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย

กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือการใช้ร่างรูปแบบฯ

กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้ หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนารูปแบบ และวิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) <http://www.riclib.nrct.go.th>, ห้องสมุดสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) <http://elibrary.trf.or.th>, หอสมุดแห่งชาติ <http://www.nlt.go.th>, และห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยผู้วิจัยกำหนดเอกสารที่เป็นแนวคิด

ต้องมีระยะเวลาตีพิมพ์ไม่เกิน 10 ปี คือ พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2560 ส่วนเอกสารที่เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยไม่กำหนดระยะเวลาตีพิมพ์ และเอกสารที่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต้องมีระยะเวลาตีพิมพ์ไม่เกิน 5 ปี คือ พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2560

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการจัดประชุมกลุ่มย่อย เพื่อนำผลจากการศึกษาตอนที่ 1 ทั้ง 3 กิจกรรม และผลการศึกษาตอนที่ 2 กิจกรรมที่ 1 มาประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหลอมรวมให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ร่างรูปแบบฯ

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประชุมกลุ่มย่อย ดังนี้ มีความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการศึกษา หรือบริหารสถานศึกษา หรือด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการนำผลการศึกษาในกิจกรรมที่ 1 ตามแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Brown และ Moberg (1980), Maduas; Scriven; & Stufflebeam (1983), Keeves (1988), ทิศนา แคมมณี (2552), วาโร เฟ็งสวัสต์ (2553), อาทิตยา ปัญญา และ คณะ (2556), วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย (2559), กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560), ชีรวัฒน์ นิจนตร (2560), ชัยวิจิต เชียรชนะ (2560), ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560) และ ข้อสรุปจากการประชุมกลุ่มย่อยในกิจกรรมที่ 2 มาหลอมรวมและยกเป็น (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ร่างรูปแบบฯ

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบ ฯ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 25 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้ได้คุณภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยผู้วิจัยใช้วิธีเดินทางเข้าพบตามพินัดหมาย และสอบถามด้วยตนเองตามแบบตรวจสอบรูปแบบที่สร้างขึ้น

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย ที่จบการศึกษาในระดับดุขศึกษิต หรือมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านบริหารทางการศึกษา อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน 2) เป็นศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน 3) เป็นผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารโรงเรียนขนาดใหญ่หรือขนาดกลาง ที่มีประสบการณ์บริหารในโรงเรียน อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน 4) เป็นผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีประสบการณ์บริหารในโรงเรียน อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน 5) เป็นครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 30 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการจัดกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 2.3

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ กับโรงเรียนที่มีบริบทและสภาพปัญหาเช่นเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้จริง โดยดำเนินการตาม (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อเป็นการยืนยันความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ต้องเป็นโรงเรียนที่มีสภาพปัญหา บริบทด้านบุคลากร และจำนวนผู้เรียนใกล้เคียงกันกับกลุ่มเป้าหมายจริง ดังนี้

- 1) ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง จำนวน 5 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ที่สอนระดับประถมศึกษา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2561

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้ได้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและมีความมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครู จำนวน 20 คน รวมจำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ดังนี้ 1) เป็นผู้บริหารในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี หรือโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือโรงเรียนต้นแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เป็นครูในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี หรือโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ หรือโรงเรียนต้นแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2561 ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2561

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นการนำรูปแบบไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขต
ด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และคู่มือประกอบ
การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ได้รับการยืนยันความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
จากกลุ่มเป้าหมายที่ทดลองใช้ (Try out) มาแล้ว

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

- 1) ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 4 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่สอนระดับประถมศึกษา
ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึง 31 มีนาคม
พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขต
ด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ดังนี้ **ด้านผลผลิต** คือ
คุณภาพครู หมายถึง สมรรถนะของครู วัดจากระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน **ด้านผลลัพธ์** คือ

คุณภาพผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะของผู้เรียน ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลการทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2561 และศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลการทดสอบระดับชาติ ระหว่างปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1. ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ
3. ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่าง วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาวต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผ่านการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้ เป็นครู ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว และคณะครู ผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายคำเตย ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ในวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินการ แล้วนำมาเขียนเป็นรายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 แล้วนำไปเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ในรูปแบบต่างๆ และศึกษาผลการเผยแพร่ผลงาน ด้วยการสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1. เผยแพร่ ผ่านการประชุมทางวิชาการ
2. เผยแพร่ ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานทางการศึกษา
3. เผยแพร่ ไปยังสถานศึกษาอื่น
4. เผยแพร่ ผ่านการจัดนิทรรศการทางวิชาการ
5. เผยแพร่ ผ่านการเป็นวิทยากร บรรยายให้คณะศึกษาดูงาน จากหน่วยงานอื่น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ปีการศึกษา 2564 ถึง ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. รูปแบบ หมายถึง กรอบแนวคิดหรือกลยุทธ์ทางวิชาการในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของตัวแปร หลักการ แนวคิด และองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เงื่อนไขหรือปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ หรือสมรรถนะของบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้ พัฒนา หรืออบรม ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบวัดทักษะ หรือแบบวัดสมรรถนะ เป็นต้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หมายถึง ความรู้ ความสามารถ หรือสมรรถนะของบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้ พัฒนา หรืออบรม ของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัดได้จากเครื่องมือต่าง ๆ ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต ทักษะ หรือแบบวัดสมรรถนะ จากการเก็บข้อมูลทั้งระหว่างปีและปลายปีการศึกษาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

4. การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แนวคิด กลยุทธ์ หรือรูปแบบวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้สมรรถนะของผู้เรียนสูงขึ้น

5. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 หมายถึง รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เรียกว่า 5P+P โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้

- 1) หลักการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
- 3) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P₁)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate : P₂)

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform : P₃)

ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley : P₄)

ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch : P₅)

4) เงื่อนไขความสำเร็จ : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P₁)

แนวคิด : เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ผ่านกระบวนการ PLC จากคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ และแต่งตั้งคณะทำงาน 2) จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึงขนาดใหญ่) 4) วิเคราะห์จุดอ่อนสมรรถนะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา 5) ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate : P₂)

แนวคิด : เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาสมรรถนะครูให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ร่วมกันระบุสมรรถนะของผู้เรียนที่จะร่วมกันพัฒนา ที่ได้มาจากการร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นจุดอ่อนควรพัฒนา 2) ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ตามที่ร่วมกันกำหนดไว้แล้ว 3) ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 4) ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ร่วมกันออกแบบไว้ 5) ร่วมกันเตรียมความพร้อมก่อนนำไปดำเนินการในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform : P₃)

แนวคิด : เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อ 1) ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ร่วมกันออกแบบไว้ 2) ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการนิเทศติดตามผลการดำเนินงาน และรวบรวมเก็บข้อมูล เพื่อนำไปประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ผ่านการกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการ ดังนี้ (1) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) (1.1) วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ

ในระดับห้องเรียน (1.2) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น (1.3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน (1.4) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น (2) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (2.1) กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน (2.2) ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน (2.3) ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ (2.4) กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ (2.5) ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ (2.6) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Parley : P₄)

แนวคิด : เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ คือ คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC

ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch : P₅)

แนวคิด : เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม 2) ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง 3) ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งหมด 4) ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษ และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

6. คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 หมายถึง เอกสารประกอบการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องนำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

7. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 หมายถึง การศึกษาผล ดังนี้

7.1 ด้านผลผลิต คือ คุณภาพครู หมายถึง สมรรถนะของครู วัดได้จากสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

7.2 ด้านผลลัพธ์ คือ คุณภาพผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะของผู้เรียน โดยศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2561 และศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลทดสอบระดับชาติ ระหว่างปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

7.3 ด้านผลกระทบ คือ คุณภาพสถานศึกษา วัดได้จากความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาวต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

8. สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคล ที่แสดงให้เห็นถึง การนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ มาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่งตามที่กำหนด

9. สมรรถนะของครู หมายถึง ระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยผู้วิจัยกำหนดไว้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

9.1 ความสามารถ ระดับ ปกติ

9.2 ความสามารถ ระดับ ขำนาญการ

9.3 ความสามารถ ระดับ ขำนาญการพิเศษ

9.4 ความสามารถ ระดับ เชี่ยวชาญ

10. สมรรถนะในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เชื่อมโยงความรู้จาก ทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยการวางแผนในการจัดการองค์ประกอบการเรียนการสอนในลักษณะบูรณาการให้มีความสัมพันธ์ ทั้งการจัดเนื้อหา สื่อ วัสดุ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

11. สมรรถนะผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจน ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ทราบได้จากการศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

12. ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาวต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

13. ความพึงพอใจต่อรูปแบบ หมายถึง ความพึงพอใจของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งหน่วยงานที่มาศึกษาดูงาน ที่มีต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษามีดังนี้

1. ประโยชน์ต่อสถานศึกษา

- 1.1 ได้ทราบข้อมูลสำคัญและแนวทางในการแก้ปัญหาคุณภาพของผู้เรียน
- 1.2 ได้รูปแบบการบริหารเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สามารถนำมาปรับใช้กับสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้
- 1.3 ได้ทราบผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ที่เกิดจากการดำเนินงานใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
- 1.4 เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสถานศึกษาอื่น ที่มีบริบทใกล้เคียง สามารถนำไปปฏิบัติได้

2. ประโยชน์ต่อครู

- 2.1 ได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- 2.2 สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทและสภาพของผู้เรียน ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น
- 2.3 ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพของผู้เรียน

3. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 3.1 ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ ที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- 3.2 มีคุณภาพได้มาตรฐานตามความคาดหวังของสถานศึกษาและชุมชน

4. ประโยชน์ต่อชุมชน

- 4.1 ชุมชนมีหน่วยงานทางการศึกษาที่มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพทางการเรียนของผู้เรียน
- 4.2 ชุมชนมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เป็น แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. กฎหมาย นโยบาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 การพัฒนารูปแบบ
 - 2.3 ความร่วมมือ
 - 2.4 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)
 - 2.5 สมรรถนะ (Competencies)
 - 2.6 สมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
3. ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน
 - 3.1 โรงเรียนบ้านหนองยาว
 - 3.2 โรงเรียนบ้านหนองดินแดง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. กรอบแนวคิดของการวิจัย

กฎหมาย นโยบาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย นโยบาย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ศึกษา ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ผู้วิจัยศึกษากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม จากหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 : 2-15) ดังนี้

มาตรา 4 (2545 : 2-5) ได้กำหนดว่า “การศึกษา” หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 6 (2545 : 5) ได้กำหนดว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 (2545 : 5-6) ได้กำหนดว่า กระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 (2545 : 6) ได้กำหนดว่า หลักในการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้
1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 (2545 : 6-7) ได้กำหนดว่า การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้ 1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ 2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา 4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

มาตรา 22 (2545 : 13) ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 26 (2545 : 15) ได้กำหนดว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา

2. นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560 ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

2.1 สรุปนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560 (2559 : 2) ดังนี้

หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การสร้างและพัฒนาคนไทยเพื่ออนาคตของประเทศ สร้างคนไทยให้เป็นคนดีและคนเก่ง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการอ่านออก เขียนได้ คิดวิเคราะห์เป็น สามารถสร้างวิสัยทัศน์ และวางแผนอนาคตที่ดีของตนเองได้ รวมถึงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของคนไทย และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติเป็นหลัก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ดังนี้

1) เร่งรัดปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ทันโลก ให้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

2) เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษา ให้ผู้เรียนทุกระดับ ทุกประเภท รวมถึงเด็กพิการ และด้อยโอกาส มีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไปโดยเฉพาะทักษะการอ่าน การเขียน และการคิด เพื่อให้มีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูง และโลกของการทำงานได้

3) เร่งปรับระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีการประสานสัมพันธ์กับเนื้อหา ทักษะ และกระบวนการเรียนการสอน ประกอบไปด้วยมาตรฐาน และการประเมินหลักสูตรและการสอน การพัฒนาทางวิชาชีพ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

4) ยกกระดับความแข็งแกร่งมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา ให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถ และทักษะที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการบริหารจัดการ และเป็นผู้นำทางวิชาการ ครู และผู้บริหารสถานศึกษาประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน สร้างความมั่นใจและไว้วางใจ ส่งเสริมให้รับผิดชอบต่อผลที่เกิดกับผู้เรียนที่สอดคล้องกับวิชาชีพ

5) เร่งรัดปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง มีแรงบันดาลใจ และมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ชัดเจน เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐานระดับสากล

6) สร้างระบบการควบคุมการจัดการการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีข้อมูลสารสนเทศ และข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนอย่างพร้อมบริบูรณ์ และมีนโยบายการติดตามประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

7) สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อการให้บริการที่ดี ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เร่งรัดการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมปรับปรุงระบบของโรงเรียน ให้เป็นแบบร่วมคิดร่วมทำการมีส่วนร่วม และการประสานงาน 3 นโยบาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถใช้เครือข่ายการพัฒนาการศึกษา ระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ กลุ่มบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรสังคมอื่น

8) พุ่มเทมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่พัฒนาแล้ว และโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

2.2 จุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับจุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ จากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560 (2559 : 40) ดังนี้

1) ครู เพื่อแก้ปัญหาครูไม่ครบชั้น สอนไม่ตรงเอก ภาระงานเยอะ ขาดขวัญ และกำลังใจ โดยมีแนวทางดำเนินงาน อาทิ โครงการคุรุทายาท ทนุครูระดับอุดมศึกษาราชภัฏเป็นเลิศ (ด้านครู) มหาวิทยาลัย พิธีเลี้ยงพัฒนาครูช่วงปิดภาคเรียน ปรับปรุงเกณฑ์ประเมินวิทยฐานะ ปรับปรุงบ้านพักครู เป็นต้น

2) หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อแก้โจทย์เด็กเรียนไม่มีความสุขและผลสัมฤทธิ์ต่ำ โดยใช้แนวทางการปฏิรูปหลักสูตร การตั้งกรมวิชาการ โครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ STEM Education กระบวนการ BBL ทวิศึกษา การจัดทำมาตรฐานภาษาอังกฤษ Boot-camp เป็นต้น

3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อการผลิตพัฒนากำลังคนและงานวิจัย ที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ เพื่อส่งเสริมการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของประเทศ ยกย่องมาตรฐานฝีมือ แก้ปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานสายวิชาชีพ และงานวิจัยที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง ปรับเกณฑ์การสรรหา และบรรจุครูอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่เป็นเลิศ ทุนให้ยืมสาขาขาดแคลน เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4) การประเมินและการพัฒนามาตรฐานการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประเมินครูการศึกษาต่อในแต่ละระดับ การประเมินผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนและสถานศึกษา โดยการสร้างกรอบมาตรฐานการประเมิน กำหนดแนวทางการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การทดสอบผ่านหรือข้ามชั้น ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พัฒนาแบบทดสอบการศึกษามาตรฐานระดับชาติ สร้างเครื่องมือระบบวิธีประเมินหรือประกันคุณภาพ เป็นต้น

5) ICT เพื่อการศึกษา เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการจัดการเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ โดยใช้แนวทางการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน มีการบูรณาการงานงบประมาณ ICT และโครงการ DLTV เป็นต้น

6) การบริหารจัดการเพื่อให้มีระบบงบประมาณที่ สอดคล้องกับการดำเนินงาน การกำกับดูแล ที่มีประสิทธิภาพ ที่มีการบูรณาการ และกระจายอำนาจ โดยใช้แนวทางของระบบคูปอง เพื่อการศึกษาการจัดสรรงบประมาณตามกรอบปฏิบัติการการศึกษา จัดกลุ่ม Cluster การปรับโครงสร้าง และปรับปรุงระเบียบในการเข้าสู่ตำแหน่ง และความก้าวหน้าในตำแหน่งผู้บริหารในพื้นที่

2.3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560 (2559 : 45) จากการวิเคราะห์ (SWOT) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้จากทุกสำนักงาน มาระดมความคิดเห็น จากกลุ่มคนดังกล่าว ได้แก่ (1) บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตั้งแต่

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เจ้าหน้าที่ด้านนโยบายและแผน ศึกษาพิเศษ และเจ้าหน้าที่ด้านอื่น ๆ (2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน บริษัท/ห้างร้าน/สถานประกอบการ ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา องค์กรศาสนา และหน่วยงานรัฐอื่น ๆ สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT) ดังนี้

1) ด้านวิชาการ ให้ปรับปรุงเนื้อหาวิชาเรียนให้เหมาะสม มีการฝึกปฏิบัติ ลดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความแตกแยก เน้นให้ผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาทักษะชีวิต เพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้าน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ เข้าใจรูปแบบการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง เพื่อให้ได้รู้จักการเสียสละเพื่อสังคม และตระหนักรักษา วัฒนธรรมประเพณีไทย

3) ควรเน้นการอ่านออกเขียนได้ มีการจัดการเรียนการสอนด้านภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4) ลดความเหลื่อมล้ำในสถานศึกษา เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียม พัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียน และเพียงพอต่อการจัดการเรียน การสอน โดยควรกำหนดให้มีผู้เรียนไม่เกิน 35 คน ต่อ ห้องเรียน

5) ผู้บริหารมีความตระหนักต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ครูต้องสอนอย่างเต็มศักยภาพ และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้

3. รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยได้ศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2558 : 5-11) พบว่า มีข้อมูลจากรายงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ (SWOT) โอกาส อุปสรรค จุดเด่น จุดควรพัฒนา ของโรงเรียนบ้านหนองยาว (2558 : 9-10)

3.1.1 จุดแข็ง (จุดเด่น)

1) ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี รักการออกกำลังกาย รู้จักดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากปัญหาทางเพศ ยาเสพติด และสิ่งมอมเมา มีสุนทรียภาพด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และกีฬา โอบอ้อมอารีมีน้ำใจ มีจิตอาสา มีมารยาท สัมมาคารวะ สุภาพอ่อนน้อม ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ซื่อสัตย์สุจริต รู้จักพอเพียง ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสถานศึกษาและสังคม มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และยึดมั่นในวิถีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและรักความเป็นไทย

2) สถานศึกษาบรรลุผลการพัฒนาตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ซึ่งระบุอัตลักษณ์ของผู้เรียนว่า “มารยาทดี มีน้ำใจ” ส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักไหว้ สวัสดีพี่ ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ใหญ่ ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใสร่าเริง ช่วยเหลือพ่อแม่ ครู สถานศึกษา วัด และชุมชน สถานศึกษามีโครงการพิเศษเพื่อส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3) สถานศึกษามีผลการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐาน รักษามาตรฐาน และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

3.1.2 จุดอ่อน (จุดควรพัฒนา)

1) ควรพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การใฝ่รู้ คิดเป็น ทำเป็น และเอกลักษณ์ของสถานศึกษา

2) ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการสถานศึกษา มีการส่งเสริมพัฒนาครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ต่อเนื่อง

3) ครูยังขาดการพัฒนาตนเองและการทำแผนประเมินแบบวัดข้อสอบของครูทุกคน

4) ระบบประกันคุณภาพภายใน เช่น แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ยังขาดความสมบูรณ์ครบถ้วน

3.1.3 โอกาส

- 1) คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน เจ้าอาวาสวัดหนองยาว ให้ความร่วมมือสนับสนุนการศึกษาดี
- 2) มีวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น (ชนเผ่าไทกะเลิง) และมีสถานที่ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 3) มีการคมนาคมสะดวก เดินทางได้รวดเร็ว

3.1.4 อุปสรรค

- 1) ผู้ปกครองมีการย้ายถิ่นฐานต่างจังหวัด ทำให้จำนวนผู้เรียนลดลง
- 2) ปัญหาครอบครัวแตกแยกและอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ทำให้ไม่ได้อบรมผู้เรียนเท่าที่ควร

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาตามกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 (2558 : 10-11)

3.2.1 ด้านผลการจัดการศึกษา

1) ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) อย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู ประชุมเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นรายภาคเรียน โดยครูควรทบทวนเนื้อหาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ว่าจัดการเรียนการสอนได้ครบถ้วน ครอบคลุมตามเนื้อหาหลักสูตรหรือไม่ รวมทั้งนำแนวคิด หลักการของข้อสอบระดับชาติ (O-NET) มาเป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ต้นเทอม มีการจัดหาเครื่องมือหรือพัฒนาข้อสอบ การวัดผลประเมินผลของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเพิ่มกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้มากขึ้น และมีการสอนซ่อมเสริมให้ต่อเนื่อง และครูผู้สอนควรตรวจสอบว่าผู้เรียนมีปัญหาเรื่องใดเพื่อนำมาปรับปรุงวางแผน การจัดการเรียนรู้

2) ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงร่วมกับผู้อื่น ทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาที่เพิ่มเติมประสบการณ์การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้นสู่อาชีพ โดยสถานศึกษาควรวางแผนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกำหนดกิจกรรมที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ไว้คู่กับชุมชน และผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ควรได้รับการฝึกทักษะด้านเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตตามเนื้อหาในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับผู้เรียน และควรจัดตารางการสอนให้ต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล อย่างสม่ำเสมอ

3) ผู้เรียนทุกระดับชั้นควรได้รับการฝึกทักษะกระบวนการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และจินตนาการเพิ่มขึ้น ตามศักยภาพของแต่ละระดับชั้น

ผ่านวิธีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างชัดเจน โดยฝึกให้ผู้เรียนได้ทำโครงการงาน โดยใช้การบูรณาการ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น โครงการเรื่องประวัติศาสตร์ชนเผ่าไทกะเลิง และโครงการดอกบัว เป็นต้น โดยบูรณาการกับภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การงานชีพ ภาษาต่างประเทศ ศิลปะและดนตรี เป็นต้น และครูทุกระดับชั้นควรมีการปรับเนื้อหาและสื่อการสอน วิทยาศาสตร์ ของครูต้นทางจากระบบการสอนโทรทัศน์ทางไกลผ่านดาวเทียมให้เหมาะสมกับบริบท ของชุมชนและสถานศึกษา

4) สถานศึกษาร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ร่วมกันวิเคราะห์กำหนดให้มีการดำเนินการโครงการพิเศษที่สามารถส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตประจำวันของครอบครัวและชุมชนให้เป็นรูปธรรม มีรูปแบบที่เป็นแนวทาง นำไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือมีผลผลิตที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในครอบครัว เช่น กิจกรรมการทำ เกษตรแบบพอเพียง การนำวัสดุใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นของใช้ของเล่น เป็นต้น ให้มีการกำหนดเป็น แผนปฏิบัติการประจำปี และมีการดำเนินงานเป็นระบบบริหารคุณภาพ (PDCA)

3.2.2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา

สถานศึกษามีครูผู้สอนระดับประถมศึกษา 3 คน ครู 1 คนต้อง รับผิดชอบสอนสองระดับชั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงทำได้ในขอบเขตจำกัด คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมรับรู้และให้คำปรึกษาด้านการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา สถานศึกษาพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมได้สะอาด ไม่รก ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ไร้มลภาวะ และสวยงาม เหมาะกับสภาพพื้นที่ และสถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนา ดังนี้

1) สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเอง อย่างสม่ำเสมอ โดยสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมและไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนา แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ แบบฝึก ใบงาน หรือรูปแบบการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ด้วยตนเองเป็นการแบ่งเบาภาระงานสอนของครู

2) สถานศึกษาควรประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองหรือวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น ขอรับการสนับสนุนให้มาช่วยสอนหรือจัดกิจกรรมเสริม ตามเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหลักสูตรและบริบทของท้องถิ่น เช่น อาชีพท้องถิ่น อาหารพื้นบ้าน และวัฒนธรรม และเพณีท้องถิ่น เป็นต้น

3.2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1) ครูสามารถพัฒนาตนเองเพิ่มเติมได้ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เรื่องใหม่ ๆ เช่น การออกแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น พร้อมกับจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น สื่อเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณีอาเซียน เป็นต้น

2) ผู้บริหารควรมีการประเมินแบบวัดผลหรือข้อสอบของครูทุกคน
ทุกภาคการศึกษา และการพัฒนาครูแต่ละคนทุกภาคการศึกษาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง รวมทั้งควรมี
การติดตามและประเมินผลการใช้แผนการสอนระบบโทรทัศน์ทางไกลผ่านดาวเทียมของครูทุกคน
ทุกภาคเรียน

3.3 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(พ.ศ. 2554-2558) โรงเรียนบ้านหนองยาว เมื่อวันที่ 5-7 เดือน มกราคม พ.ศ. 2558

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ประถมศึกษา

ตารางสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม จำแนกตามกลุ่มตัวบ่งชี้

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ประถมศึกษา

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษา)	น้ำหนัก (คะแนน)	คะแนน ที่ได้	ระดับ คุณภาพ
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑ ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	๑๐.๐๐	๙.๗๐	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ ๒ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์	๑๐.๐๐	๙.๕๑	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	๑๐.๐๐	๙.๙๓	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๔ ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น	๑๐.๐๐	๙.๕๒	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๕ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	๒๐.๐๐	๑๒.๓๗	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๖ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๑๐.๐๐	๙.๐๐	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๗ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา	๕.๐๐	๔.๓๐	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๘ พัฒนาการของการประกันคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาและต้น สังกัด	๕.๐๐	๓.๓๕	พอใช้
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์			
ตัวบ่งชี้ที่ ๙ ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา	๕.๐๐	๕.๐๐	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ ของสถานศึกษา	๕.๐๐	๔.๐๐	ดี
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑ ผลการดำเนินงานโครงการพิเศษเพื่อส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษา	๕.๐๐	๕.๐๐	ดีมาก
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒ ผลการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐาน รักษา มาตรฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ที่สอดคล้องกับแนวทางการ ปฏิรูปการศึกษา	๕.๐๐	๕.๐๐	ดีมาก
คะแนนรวม	๑๐๐.๐๐	๘๓.๖๘	ดี
การรับรองมาตรฐานสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา			
• ผลคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป ☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่ • มีตัวบ่งชี้ที่ระดับดีขึ้นอย่างน้อย ๑๐ ตัวบ่งชี้ จาก ๑๖ ตัวบ่งชี้ ☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่ • ไม่มีตัวบ่งชี้ใดที่มีระดับคุณภาพต้องปรับปรุงหรือต้องปรับปรุงเร่งด่วน ☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่			
สรุปผลการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในภาพรวม			
☒ สมควรรับรองมาตรฐานการศึกษา ☐ ไม่สมควรรับรองมาตรฐานการศึกษา			

ภาพที่ 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน :

ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว

ที่มา : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2558:7)

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อนำองค์ความรู้มาใช้ในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมุมมองที่แตกต่างกัน ดังนี้

สุวิมล ติรการนันท์ (2550 : 81) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ที่ได้จากการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2551 : 16) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์เรียนรู้ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน เป็นการตรวจสอบความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเป็นอย่างไร มีความสามารถชนิดใด

ชวาล แพรัตน์กุล (2552 : 13) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งควรจะประกอบด้วย สิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ

วุฒิชัย ดานะ (2553 : 32) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับ จากการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียนรู้หรือจากการฝึกของกลุ่มนั้น

จากการศึกษาแนวคิดของ สุวิมล ติรการนันท์ (2550), เยาวดี วิบูลย์ศรี (2551), ชวาล แพรัตน์กุล (2552) และวุฒิชัย ดานะ (2553) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจ และทักษะของบุคคลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ พัฒนา หรืออบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ในชั้นเรียน วัดได้จากผู้เรียน ด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ได้แก่ ด้วยแบบทดสอบ แบบสังเกต และแบบวัดทักษะ เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะสมรรถนะ เป็นต้น

และผู้วิจัยขอให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ ความสามารถ หรือสมรรถนะของบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้ พัฒนา หรืออบรม ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบวัดทักษะ หรือแบบวัดสมรรถนะของผู้เรียน จากการทดสอบระหว่างปี และปลายปีการศึกษาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 แนวคิดและกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบ แนวคิด หรือแนวทางจากเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา ตลอดจนจากการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหา**แนวคิดและกลยุทธ์**ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสวร.) (2552 : 1-7) ได้สังเคราะห์วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ระบบการเรียนรู้ : การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในบทสรุปสำหรับผู้บริหารไว้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธีการ ดังนี้

1.1 การจัดการความรู้เพื่อกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เช่น

1.1.1 การประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ทีมงานพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ทีมทำระบบการเรียนรู้ ผู้ปกครองผู้เรียน

1.1.2 การรายงานผลการประเมินตนเองประจำปี ผลการจัดการเรียนรู้

1.1.3 การจัดโครงการอบรม สัมมนา เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนให้เข้มแข็งโดยการจัดการความรู้ (Knowledge Management)

1.1.4 การอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม เพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

1.2 การวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น

1.2.1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนและปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน

1.2.2 การวิเคราะห์หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2.3 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการวัดผลประเมินผล ตลอดจนการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

1.2.4 การวิเคราะห์การใช้ข้อมูล สารสนเทศ การจำแนกผู้เรียนที่แตกต่าง

1.3 การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ เช่น

1.3.1 ยุทธศาสตร์มุ่งพัฒนาความเป็นเลิศของโรงเรียน

1.3.2 ยุทธศาสตร์มุ่งพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ที่เพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่คาดหวัง

1.3.3 ยุทธศาสตร์การให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการแก้ปัญหาและการพัฒนาตนเองให้สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การจบหลักสูตร เป็นต้น

1.4 การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร เช่น

1.4.1 การนิเทศแบบเป็นทางการตามขั้นตอนการนิเทศศึกษาเป็นระบบ และการนิเทศแบบไม่เป็นทางการผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.4.2 การนิเทศกระบวนการ เพื่อรับทราบปัญหาและให้คำแนะนำ

1.4.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น

1.5 การประสานงานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังและติดตามแก้ไข ปัญหา เช่น

1.5.1 การให้ความสำคัญกับผู้ปกครองในฐานะภาคี

1.5.2 การตกลงร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านพฤติกรรม ผลการเรียนรู้ ระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียน เป็นต้น

2. วิธีการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการ 3 รูปแบบ ดังนี้

2.1 รูปแบบที่ 1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นตาม เกณฑ์ที่คาดหวัง

2.1.1 การปรับเปลี่ยนท่าทีของครูในการจัดการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียน การตั้งกติกาแนวปฏิบัติร่วมกันระหว่างครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง

2.1.2 การกำหนดเกณฑ์ที่คาดหวังและเกณฑ์การประเมินผล ให้เหมาะสม และเป็นไปได้ตามสภาพจริง การใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย

2.1.3 การจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งแบบคละกลุ่ม คละความสามารถ ตามความสนใจ ตามเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด และตามความสามารถ เป็นต้น

2.1.4 การกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม โดยเลือกรูปแบบ สื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ และเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน ตามธรรมชาติของรายวิชา เช่น

1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อาจใช้วิธี ให้เด็กเก่งมาช่วยสอน การสอนโดยเพิ่มเติมในเนื้อหาที่มีปัญหา การจัดสอนเสริมในชั่วโมงอิสระหรือหลังเลิกเรียน การฝึกปฏิบัติจริง การให้แรงเสริม การวิเคราะห์ผู้เรียน การจัดทำนวัตกรรมการเรียนรู้ซ่อมเสริม เป็นต้น

2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ อาจใช้สื่อ เทคโนโลยี และ นวัตกรรมที่ครูผลิตขึ้นโดยเฉพาะ การศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มักใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติจริง การสอนแบบกลุ่ม การสอนบูรณาการ การใช้นวัตกรรม การใช้สื่อ ICT เป็นต้น

4) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม อาจใช้วิธีการสอนแบบสื่อประสม การสอนแบบกลุ่ม การสอนแบบลงมือปฏิบัติจริง การสอนเน้นกระบวนการคิด เป็นต้น

5) กลุ่มการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีวิธีการสอนโดยการสร้างเจตคติที่ดี การส่งเสริมการกล้าแสดงออก การกำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม และการแนะนำผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

6) กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะ สอนโดยวิธีการออกแบบฝึกทักษะย่อย ๆ การฝึกใช้ ICT จัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

7) กลุ่มการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เช่น การจัดกลุ่มผู้เรียน การใช้เทคนิคการจูงใจ การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

8) กลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เช่น วิธีการจัดกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาที่หลากหลาย จัดการสอนเสริมเป็นกรณีพิเศษ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อประกอบการสอน เน้นการใช้สื่อ ICT เป็นต้น

2.2 รูปแบบที่ 2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ เช่น

2.2.1 การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนพิเศษ

2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศ

2.3 รูปแบบที่ 3 การช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร และลด 0 ร และ มส. เป็นต้น เช่น

2.3.1 การดูแลใกล้ชิดเพื่อปรับพฤติกรรมและให้โอกาสผู้เรียน

2.3.2 การเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร

2.3.3 การจัดหลักสูตรนอกระบบ เป็นต้น

นอกจากนี้ สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 10-136) ได้รวบรวม 10 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประจำปี พ.ศ. 2557 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิธีปฏิบัติดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางการปฏิบัติของแต่ละโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. **โรงเรียนวัดทัพหลวง** สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 10-33) ดังนี้

1.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ 4 ชัด ยืนหยัดคุณภาพการศึกษา ภายใต้จุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คือ ชัดเป้าหมาย ชัดปฏิบัติ ชัดปัจจัยเกื้อหนุน และชัดข้อมูลย้อนกลับ

1.2 หลักการสำคัญ คือ การจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนทุกกิจกรรมจะประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน คลอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินการของโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน และติดตามให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

1.3 ผลลัพธ์ที่เกิด ดังนี้

1.3.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ปีการศึกษา 2555 กับปี 2556 พบว่า ปีการศึกษา 2556 สูงกว่า ปีการศึกษา 2555 ทั้ง 3 ด้าน

1.3.2 ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) พบว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2555 คะแนนรวมระดับโรงเรียนสูงกว่าคะแนนรวมในระดับประเทศ เกินร้อยละ 5 ทุกปีการศึกษา

1.3.3 ผลจากการดำเนินงานตามนวัตกรรม รูปแบบ 4 ชัด ยืนหยัดคุณภาพการศึกษา ภายใต้จุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ทำให้เกิดกระบวนการทำงานที่เป็นระบบต่อเนื่องและมีวงจรการทำงานที่สอดคล้องกัน

1.3.4 โรงเรียนรักษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจได้อย่างต่อเนื่อง

1.3.5 ครูมีกรอบแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่ชัดเจนและเป็นแนวทางเดียวกันทั้งโรงเรียน

1.3.6 ได้รับความพึงพอใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ปกครองมีความพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียน

1.3.7 เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูกับครู ผู้เรียนกับผู้เรียน และครูกับผู้เรียนที่เกิดจากกระบวนการทำงานร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนกันระหว่างครูกับผู้เรียน

2. **โรงเรียนบ้านหนองหลักศิลา** สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 100-116) ดังนี้

2.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ “บริหาร บวร แบบ 360 องศา สู่ความถาวรของคุณภาพการศึกษา”

2.2 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

2.2.1 บริหาร บวร เป็นการบริหารสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของ บ้าน วัด โรงเรียน ซึ่งเป็นที่ตั้งในเขตบริการของโรงเรียน

2.2.2 360 องศา เป็นมุมมองในการสะท้อนปัญหาและความร่วมมือ ในการพัฒนาจากทุกฝ่ายอย่างรอบด้าน

2.2.3 ถาวร หมายถึง คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านหนองศิลาที่มีความต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

2.2.4 คุณภาพ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข

2.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่

2.3.1 คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ปีการศึกษา 2555-2556

2.3.2 คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ในปีการศึกษา 2555-2556

2.3.3 ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน ปีการศึกษา 2557 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 100

2.3.4 โรงเรียนได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประจำปี พ.ศ. 2557 10 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (TOP TEN)

3. โรงเรียนบ้านประดู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 117-136) ดังนี้

3.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ รูปแบบการบริหารโรงเรียนทั้งระบบ แบบ 4 มุมมอง (บวร-ค) สู่คุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษา

3.1.1 มุมมองที่ 1 บ้านเฝ้ามอง

3.1.2 มุมมองที่ 2 วัดเรียกร้อง

3.1.3 มุมมองที่ 3 โรงเรียนปลูกฝัง

3.1.4 มุมมองที่ 4 เครือข่ายสนับสนุน

3.2 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

3.2.1 ประกาศโมเดล 4 มุมมอง (บวร-ค)

3.2.2 MOU ภาค 4 ฝ่าย

3.2.3 จัดทำแผน/โครงการ/กิจกรรม

3.2.4 กำหนดเกณฑ์การวัด

3.2.5 ปฏิบัติการร่วมตามโมเดล

3.2.6 ทีมภาคร่วมประเมิน

3.2.7 จัดทำ Public Hearing

3.2.8 มหกรรม 4 มุมมองสิ้นปี

3.3 ผลลัพธ์ที่เกิด ได้แก่

3.3.1 ผลการทดสอบระดับชาติเป็นที่น่าสนใจ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนค่าเฉลี่ย สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

3.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 อยู่ในลำดับที่ 1 ของอำเภอพลับพลาชัย และอยู่ในกลุ่ม 10 แรกของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

3.3.3 โรงเรียนได้รับรางวัล “10 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (TOP TEN) ระดับประเทศ” ประจำปี พ.ศ. 2557

ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 20-57) ได้รวบรวม 16 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิธีปฏิบัติเพิ่ม และสรุปแนวทางปฏิบัติของแต่ละโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. **โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก** สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 20-33) ดังนี้

1.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ 7 Happy to Happiness for All ความสุขเล็ก ๆ สู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่

1.2 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

1.2.1 การใช้วงจร PDCA ในการพัฒนาคุณภาพ ด้านผู้เรียน ด้านผู้บริหาร และด้านบริหารจัดการ ตามมาตรฐานของสถานศึกษา

1.2.2 ปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านโอกาสทางการศึกษา ปัจจัยด้านคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

1.2.3 การจัดการศึกษา ต้องมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นสังคมเอื้อ หมายถึง ชุมชนและผู้ปกครอง ให้การสนับสนุนบุคลากร อาคาร ทู่น สื่ออุปกรณ์ รวมทั้งช่วยเหลือด้านกายภาพและการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน

1.2.4 โรงเรียนใช้การบริหารงาน แบบ 4 M ได้แก่ Man, Money, Material และ Method

1.2.5 หลัก 7 Happy ได้แก่

1) Happy Society สังคมเอื้อ หมายถึง ชุมชนและผู้ปกครองให้การสนับสนุน บุคลากร อาคาร ทน ใช้อุปกรณ์ รวมทั้งช่วยเหลือ ด้านกายภาพ และการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน

2) Happy School โรงเรียนดี หมายถึง มีสภาพแวดล้อม สะอาด ร่มรื่น มีแหล่งเรียนรู้หลากหลาย จัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3) Happy Team ทีมงานเด่น หมายถึง บุคลากรร่วมกันทำงานเป็นทีม มีความสามารถหลากหลาย วัฒนธรรมองค์กรร่วมทุกข์ปันสุข

4) Happy Tech เทคนิคเยี่ยม หมายถึง ครูใช้เทคนิคสานเทคโนโลยีที่หลากหลายในการสอน โรงเรียนและชุมชนร่วมกันจัดหาเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

5) Happy Healthy สุขภาพดี หมายถึง ผู้เรียนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ

6) Happy Heart น้ำใจงาม หมายถึง ผู้เรียนมีน้ำใจ มีคุณธรรม จริยธรรม เอื้อเฟื้อผู้อื่นและสังคม

7) Happy Knowledge ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะชีวิตของตนเอง

1.3 ผลลัพธ์ที่เกิด ได้แก่

1.3.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าระดับประเทศ ทั้ง 3 ด้าน

1.3.2 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ปีการศึกษา 2557 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2556 ร้อยละ 4.01

1.3.3 ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าระดับประเทศ ทั้ง 8 วิชา

1.3.4 ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 เพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2556 ร้อยละ 3.26

1.3.5 ชุมชนพึงพอใจและยอมรับในคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ชื่นชมในกิจกรรมรยาท ความสุภาพอ่อนน้อม ความมีน้ำใจ ความเสียสละต่อส่วนรวม โรงเรียนในชุมชนให้การยอมรับในคุณภาพของผู้เรียน

2. โรงเรียนบ้านท่าจาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 34-46) ดังนี้

2.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ นวัตกรรมการบริหาร 5 ทำ เรียกว่า TAJAM MODEL

2.2 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

2.2.1 TAJAM MODEL ได้แก่

1) T : Teamwork คือ การทำงานเป็นทีม ด้วยบุคลากรทุกคน ในหน่วยงาน สร้างความร่วมมือร่วมใจ ในการจัดการศึกษา มีการมอบหมายงาน แบ่งงานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตามความรู้ความสามารถ และความถนัด ช่วยเหลือกัน ร่วมมือกันปฏิบัติ และทำงาน เป็นทีม

2) A : Aim คือ การทำตามเป้าหมายร่วมกัน เป็นการกำหนดเป้าหมาย การจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้ครอบคลุมและเหมาะสม สามารถนำไปสู่การดำเนินการ ได้อย่างเป็นรูปธรรม และร่วมกันดำเนินงานบริหารจัดการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

3) J : Job evaluation คือ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ในการดำเนินงานจัดการศึกษา มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำข้อมูล ผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4) A : Activity คือ การทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ร่วมกันออกแบบ กิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินงานต่าง ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมนั้นอย่างต่อเนื่อง ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

5) M : Management คือ การจัดการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยการบริหารจัดการ เริ่มตั้งแต่การร่วมกันวางแผน การกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยร่วมกันดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนด และร่วมกันประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนสรุป รายงานผลการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.2 ขับเคลื่อนด้วย SMART MODEL ได้แก่

1) S : Structure คือ การจัดโครงสร้าง เป็นการมอบหมายงาน ความรับผิดชอบในการออกแบบกิจกรรม ที่จะใช้ในการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนให้แก่ผู้เรียน เป็นรายกิจกรรมตามความเหมาะสมและความถนัดของบุคลากร

2) M : Management คือ การจัดการ เป็นการดำเนินการจัดการ ทั้งระบบ เริ่มตั้งแต่วางแผนดำเนินการจัดกิจกรรม ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียน

ให้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและช่วงวัยของผู้เรียน มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลตามกิจกรรมเป็นระยะ ประเมินทั้งรูปแบบกิจกรรมและประเมินผลผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

3) A : Activity คือ การจัดกิจกรรม โรงเรียนได้จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถการอ่าน การเขียนทั้งระบบ ด้วยรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการสอนซ่อมเสริม กิจกรรม “ตะกร้าสารพัน สร้างสรรค์รักการอ่าน” กิจกรรม “วางทุกงานอ่านทุกคน” กิจกรรม “อ่านคล่องเขียนคล่อง” กิจกรรม “นำรู้เล่าสู่กันฟัง” กิจกรรม “เที่ยงนี้มีสาระ” เป็นต้น

4) R : Report คือ การรายงาน โรงเรียนดำเนินการรายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน ตามกิจกรรมและระยะเวลาที่กำหนดพร้อมนำผลไปปรับปรุง พัฒนา กิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5) T : Teamwork คือ การทำงานร่วมกันหรือการทำงานเต็มทีม โรงเรียนจัดคณะทำงานโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันวางแผนดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน ร่วมกันจัดทำรูปแบบ ออกแบบกิจกรรมที่จะดำเนินการ ร่วมกันดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน ตามระยะเวลาที่กำหนด ร่วมกันนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่

2.3.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละในปีการศึกษา 2556 และสูงกว่าผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละระดับประเทศทั้ง 2 ปีการศึกษา

2.3.2 ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับสถานศึกษา ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละของระดับประเทศ และสูงกว่าผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละระดับสถานศึกษาในปีการศึกษา 2556

2.3.3 ได้รับรางวัล 16 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประจำปี 2558 ระดับประเทศ

2.3.4 ได้รับเกียรติบัตร ประสบความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ “ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ 100 % ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปี 2557

3. โรงเรียนวัดท่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2558 : 47-57) ดังนี้

3.1 รูปแบบหรือนวัตกรรมที่ใช้ คือ HCH : WATTA “ใจร่วมใจ สู่การบริหารแบบมีส่วนร่วม”

3.2 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

3.2.1 HCH หมายถึง การที่ผู้บริหาร คณะครู ผู้เรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน และผู้ปกครอง มีจิตใจที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น ความจริงใจ ความพยายามที่จะพัฒนาโรงเรียน พัฒนาลูกศิษย์ให้มีคุณภาพ โดยผ่านกระบวนการความร่วมมือของชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อการพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ แบบ WATTA ดังนี้

- 1) H : Heart คือ ใจ หมายถึง ใจของผู้บริหาร คณะครู และผู้เรียน
- 2) C : Collaboration หมายถึง ความร่วมมือ
- 3) H : Heart หมายถึง ใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 WATTA ประกอบด้วย

- 1) W : Want คือ ความต้องการ ความปรารถนา ร่วมกันวาดภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าต้องการความเปลี่ยนแปลงในทิศทางใด โดยกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์
- 2) A : Action คือ แนวทางในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้มีความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในแผนปฏิบัติการประจำปี
- 3) T : Team Work คือ การแต่งตั้งคณะผู้รับผิดชอบงานโครงการ/กิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน คือ เครือข่ายมีส่วนร่วมของโรงเรียน ผู้บริหาร คณะครู ผู้เรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ปรึกษา องค์กรบริหารเทศบาล ตำบลโพงาม และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโพงาม เป็นต้น
- 4) T : Technique คือ เทคนิค/วิธีการของผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน และผู้ปกครองที่นำมาใช้ในการร่วมกันกำกับ ติดตาม ผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
- 5) A : Attainment คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติงานโครงการ/กิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชนในแต่ละกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีความสามารถตามศักยภาพของบุคคล และร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแก้ไขส่วนที่มีปัญหา ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

3.3 ผลลัพธ์ที่เกิด ได้แก่

3.3.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (3 วิชาใน 3 วิชา) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทั้ง 3 ด้าน

3.3.2 ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2557 ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4 วิชาใน 8 วิชา) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

แนวคิดและกลยุทธ์ที่ได้จากการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครพนม โรงเรียนบ้านนาราชควาย และโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง ดังนี้

1. โรงเรียนอนุบาลนครพนม ศึกษาจากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559 (2559 : 89-93)

1.1 แนวทางในการพัฒนา

1.1.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้ส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา

1.1.2 พัฒนาจัดระบบการบริการเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

1.1.3 พัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีความปลอดภัย

1.1.4 ส่งเสริมการทำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาการดำเนินงานและการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 รูปแบบที่ใช้พัฒนา คือ อ. น. บ. น. พ. หลักการสำคัญ ประกอบด้วย

อ. คือ อำนวยความสะดวก ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนหน่วยงานราชการ

น. คือ แนวแน่ ตระหนักในความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย

บ. คือ บริหารจัดการด้วยระบบธรรมาภิบาล ทั้ง 4 กลุ่มงาน

พ. คือ นอบน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส ต้อนรับ สร้างความพึงพอใจ แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนร่วม

พ. คือ พัฒนาครู ความพึงพอใจทั้งผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

1.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1.3.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทุกด้าน

1.3.2 ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 มีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

2. โรงเรียนบ้านนาราชควาย จากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559 (2559 : 39-40)

2.1 กลยุทธ์ในการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นไทย

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน สู่มาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชน องค์การภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการของผู้บริหาร สถานศึกษา เพื่อการเรียนรู้และบริหารจัดการศึกษาในทศวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ปีการศึกษา 2559 สูงขึ้นจาก ปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 1.24

2.2.2 ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2558 และสูงกว่าระดับประเทศ

2.2.3 ปีการศึกษา 2559 เป็นโรงเรียนที่มีผลประเมินคุณภาพของผู้เรียน ระดับชาติ (O-NET) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงสุด ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

3. โรงเรียนบ้านวังไธหนองกง จากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559 (2559 : 56-61)

3.1 แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.1 เน้นการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

3.1.2 พัฒนาการเรียนรู้ พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนผ่านกิจกรรม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.1.3 ส่งเสริมครูออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา

3.1.4 ส่งเสริมครูผู้สอนบริหารจัดการชั้นเรียน โดยเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ เชิงบวก และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

3.1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียน

3.2 ผลลัพธ์ที่เกิด

3.2.1 ผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานระดับชาติของผู้เรียน (NT) ปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2558

3.2.2 ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 มีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2558 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและคุณภาพของผู้เรียน ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติม เช่น

จันทนา นนทิก (2551 : 106) ได้กล่าวถึง วิธีการจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนว่า สามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น ตามเกณฑ์ ที่คาดหวัง โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนท่าทีของครู ในการจัดการความรู้
2. การกำหนดเกณฑ์ที่คาดหวังและเกณฑ์การประเมิน
3. การจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสม
4. การกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม

รูปแบบที่ 2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนพิเศษ
2. การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศ

รูปแบบที่ 3 การช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร และ O ร และ มส.
ดังนี้

1. การดูแลใกล้ชิด เพื่อปรับพฤติกรรมและให้โอกาสผู้เรียน
2. การเพิ่มพูนผลสำเร็จ เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร

สุรพล พิมพ์สอน (2557 : 180-192) ได้กล่าวถึง การศึกษาและการกำหนดความต้องการในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพของคุณภาพผู้เรียน จากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา ได้แก่ รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา (สมศ.) รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา

2. การศึกษาสภาพ ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์เอกสารจากแหล่งข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เนื้อหาของเอกสาร ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครู บุคลากร กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม

2.3 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยการสัมภาษณ์ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการ กลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูผู้สอน ครูที่รับผิดชอบหัวหน้างานวัดผล คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

3. เมื่อทราบข้อมูลแล้ว สถานศึกษานำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้พอสังเขป ดังนี้

3.1 สถานศึกษาควรจัดการความรู้ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา โดยดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประชุมคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยนำผลการประเมินมาทบทวนระบบ ผลการประเมินภายนอก ผลการประเมินตนเองประจำปี ผลการประชุมวิชาการ หรือจากการจัดการความรู้ต่าง ๆ มาใช้พิจารณาโดยภาพรวม เพื่อจัดโครงการอบรม สัมมนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนให้เข้มแข็ง

3.2 สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษา การใช้หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู ประสิทธิภาพของการวัดและประเมินผล ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งจากผู้เรียน ปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน และการใช้ข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น

3.3 ให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยุทธศาสตร์ที่มุ่งความเป็นเลิศของโรงเรียน ที่สอดคล้องกับสภาพบริบทของสถานศึกษา ทั้งปัจจัยและทรัพยากรที่มีอยู่

3.4 ให้มีการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร เพื่อกำกับ ติดตามในระดับชั้นเรียน และระดับเครือข่ายการเรียนรู้ จากฝ่ายบริหารและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ เช่น การพบปะเพื่อปรึกษา เพื่อรับทราบ เพื่อให้คำแนะนำ หรือการแก้ไขปัญหา รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วย

3.5 ให้มีการประสานงานร่วมกับผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้อง ในการเฝ้าระวังหรือติดตามแก้ไขปัญหา ในฐานะภาคร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับสถานศึกษาและคณะครู เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้นของ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสวร.) (2552), โรงเรียนวัดทัพหลวง (2558), โรงเรียนบ้านหนองหลักศิลา (2558), โรงเรียนบ้านประดู่ (2558), โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก (2558), โรงเรียนบ้านท่าจาม (2558), โรงเรียนวัดท่า (2558), โรงเรียนอนุบาลนครพนม (2559), โรงเรียนบ้านนาราชควาย (2559), โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง (2559), จันทนา นนทิก (2551) และสุรพล พิมพ์สอน (2557) ผู้วิจัยพบว่า มีรูปแบบและแนวคิดร่วมกันหลายประการที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อหากลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบและแนวคิด ของหน่วยงาน/นักการศึกษา ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รูปแบบและแนวคิด ของหน่วยงาน/ นักการศึกษา	การจัดการ ความรู้/ ออกแบบ กิจกรรม	ความ ร่วมมือ/มี ส่วนร่วม/ ทำงานเป็น ทีม	การ แลกเปลี่ยน เรียนรู้/ ประชุม/PLC	การนิเทศ / ติดตาม / กำกับ / แนะนำ	การนำ ผลการ ประเมิน มาใช้
มูลนิธิ (มสวร.)	✓	✓	✓	✓	✓
โรงเรียนวัดทัพหลวง	✓	✓		✓	
โรงเรียนหนองหลักศิลา	✓	✓	✓	✓	✓
โรงเรียนบ้านประดู่		✓	✓	✓	✓
โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก	✓	✓	✓	✓	
โรงเรียนบ้านท่าจาม	✓	✓	✓	✓	✓
โรงเรียนวัดท่า	✓	✓		✓	
โรงเรียนอนุบาลนครพนม		✓	✓	✓	
โรงเรียนบ้านนาราชควาย	✓	✓		✓	✓
โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง	✓	✓	✓	✓	
จันทนา นนทิก	✓		✓	✓	✓
สุรพล พิมพ์สอน	✓	✓		✓	✓
ความถี่	10	11	8	12	7
คิดเป็นร้อยละ	83.33	91.66	66.66	100	58.33

และจากความสัมพันธ์ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบและแนวคิดดังกล่าว มาวิเคราะห์เพื่อหากลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวเพิ่มเติม ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์หากกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษาและการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียน/หน่วยงาน

กลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสร.) (2552)	โรงเรียนวัดทัพหลวง (2558)	โรงเรียนบ้านหนองหลักคิลา (2558)	โรงเรียนบ้านประดู่ (2558)	โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก (2558)	โรงเรียนบ้านท่าจาม (2558)	โรงเรียนวัดท่า (2558)	โรงเรียนอนุบาลนครพนม (2559)	โรงเรียนบ้านนาทรายขาว (2559)	โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง (2559)	จินนา นนทกร (2551)	สุพธ พิมพัสต (2557)	ความถี่	ร้อยละ
1. การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	√	√	√	√	√	√	√		√			√	9	75.00
2. กำหนดผลลัพธ์ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	√	√	√	√	√	√	√		√	√	√	√	11	91.66
3. กำหนดยุทธศาสตร์/รูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	12	100
4. กำหนดความร่วมมือ/กระบวนการ PLC	√		√	√	√	√		√		√	√		8	66.66
5. กำหนดแนวทางนิเทศติดตาม และประเมินผล	√	√	√	√	√	√	√		√	√	√	√	11	91.66

* เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา : ร้อยละ 60 ขึ้นไป

จากตาราง 2 จากผลการวิเคราะห์หากกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษาและการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียน/หน่วยงาน ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวได้ ดังนี้

1) **วิเคราะห์สภาพปัญหา**ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสถานศึกษาต้องศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่า บรรลุตามมาตรฐานที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ จากการวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เนื้อหา ช่วยในการวิเคราะห์สภาพปัญหาเบื้องต้น

2) **กำหนดผลลัพธ์**ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกำหนดหลังจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาว่า บรรลุตามมาตรฐานที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ สถานศึกษาต้องกำหนดผลลัพธ์หรือเป้าหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการ หรือผลลัพธ์ หรือเป้าหมายที่คาดหวังเท่าไร เพื่อเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้คิดค้นหาวิธีการ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการให้บรรลุตามผลลัพธ์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) **กำหนดรูปแบบ**ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อกำหนดผลลัพธ์ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการแล้ว สถานศึกษาต้องกำหนดรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า จะดำเนินการอย่างไร เพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยรูปแบบที่กำหนดต้องสอดคล้อง เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษานั้น ๆ และต้องเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

4) **เลือก เทคนิค วิธีการ** ในการขับเคลื่อนรูปแบบที่สร้างขึ้น เช่น การมีส่วนร่วม ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือกระบวนการ PLC ในการพัฒนาสมรรถนะครู เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการตามกำหนดรูปแบบนั้น ๆ บรรลุถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) **กำหนดแนวทางการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล** เมื่อสถานศึกษากำหนดรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลเป็นสิ่งที่สถานศึกษาต้องกำหนดให้ชัดเจน เพื่อติดตามผลการดำเนินงานว่า มีขั้นตอนใดติดขัด หรือขับเคลื่อนได้ ไม่ได้ โดยต้องได้รับการชี้แนะ แนะนำ และสนับสนุน ผ่านกระบวนการนิเทศภายใน และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานต้องได้รับการตรวจสอบ การวัดผลของการดำเนินงาน โดยใช้การประเมินผลว่า บรรลุตามผลลัพธ์หรือเป้าหมายที่กำหนดให้ไว้หรือไม่

2. การพัฒนารูปแบบ

2.1 ความหมายของรูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความหมายของรูปแบบไว้ อย่างหลากหลาย ดังนี้

ทิสนาแชนมณี (2550 : 220) กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบไว้ว่า เป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ แล้วแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย แผนผัง ไต่อะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่น สามารถเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น *รูปแบบจึงไม่ใช่ทฤษฎี*

รัตน์ะ บัวสนธ์ (2552 : 124) กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. รูปแบบ หมายถึง แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์แบบเหมือนของจริง อาจเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” เช่น โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2. รูปแบบ หมายถึง แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่เรียกว่า “Mathematical Model”

3. รูปแบบ หมายถึง แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บางทีเรียกว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

วโร เฟ็งสวัสดี้ (2553 : 14) กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรจำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่กำลังศึกษา ซึ่งจะออกแบบตามแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก

ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิษญ์ (2559 : 13) กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ (Model) หมายถึง การแสดงความคิดรวบยอด โครงสร้าง ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัยหรือ ตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญ โดยใช้แผนภาพหรือสัญลักษณ์เพื่อบรรยายคุณลักษณะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจข้อเท็จจริงหรือเรื่องนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น มองเห็นเป็นรูปธรรม

Keeves (1988 : 559) กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่แสดง โครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

จากการศึกษาแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2550), รัตนะ บัวสนธ์ (2552), วาโร เฟิงส์วีสต์ (2553), ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย (2559) และ Keeves (1988) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบ หรือ โมเดล หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ/ตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจง่าย มองเห็นเป็นรูปธรรม

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยให้ความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง กรอบแนวคิดหรือกลยุทธ์ทางวิชาการในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของตัวแปร หลักการ แนวคิด และองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เงื่อนไขหรือปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

2.2 ประเภทของรูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ประเภทของรูปแบบหรือโมเดลไว้แตกต่างกัน ดังนี้

วรรณิ ภิรมย์คำ (2558 : 89) ได้กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบ สามารถแบ่งออกได้หลายประเภท เช่น ถ้าแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) รูปแบบเชิงกายภาพ ประกอบด้วย รูปแบบคล้ายจริงและรูปแบบเสมือนจริง และ 2) รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ ประกอบด้วย รูปแบบข้อความและรูปแบบทางคณิตศาสตร์ หรือถ้าแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ 2) รูปแบบเชิงข้อความ 3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ และ 4) รูปแบบเชิงสาเหตุ เป็นต้น

เพิ่มพูน ร่มศรี (2558 : 67-68) ได้กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบหรือแบบจำลองนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการสร้าง และสร้างขึ้นจากแนวคิดของทฤษฎี ซึ่งควรแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบที่เป็นรูปธรรม เป็นสิ่งของที่สามารถจับต้องได้ มีรูปร่าง มีขนาด เช่น รูปแบบของเครื่องบิน รูปแบบของต้นแบบผลิตภัณฑ์สินค้า เป็นต้น
2. รูปแบบที่เป็นนามธรรม เป็นโครงสร้างทางความคิดหรือองค์ประกอบของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิชัย (2559 : 15) ได้กล่าวว่ารูปแบบมีทั้งรูปแบบเชิงกายภาพ (Physical model) ที่เป็นแบบจำลองของวัตถุและรูปแบบเชิงคุณลักษณะ (Qualitative model) ที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ด้วยภาษาหรือสัญลักษณ์รูปแบบในทางสังคมศาสตร์

Keeves (1988 : 561-565) ได้กล่าวถึง ประเภทของรูปแบบว่า มี 4 ประเภท ดังนี้

1. Analogue Model คือ รูปแบบที่ใช้อุปมาอุปไมย เทียบเคียงปรากฏการณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนผู้เรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน เป็นต้น

2. Semantic Model คือ รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน เป็นต้น

3. Mathematic Model คือ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบนี้นิยมใช้ทั้งในสาขาจิตวิทยา ศาสตร์ และ การบริหารการศึกษา

4. Casual Model คือ รูปแบบที่พัฒนาจากเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Path Analysis โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎีของ วรณิ ภิมย์คำ (2558), เพิ่มพูน ร่มศรี (2558), ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิชัย (2559), และ Keeves (1988) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบหรือโมเดล มีหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical model) ที่เป็นแบบจำลองของวัตถุ และ
2. รูปแบบเชิงคุณลักษณะ (Qualitative model) ที่อธิบายลักษณะเชิงภาษา

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบหรือโมเดลไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2552 : 21) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบว่า ควรมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐาน ซึ่งผ่านกระบวนการ ทดลอง ตรวจสอบ และกระบวนการที่เชื่อถือได้
2. มีกระบวนการที่มีลักษณะบรรยายหรืออธิบาย สภาพของการจัดการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่อ้างอิง

3. มีการจัดระบบขององค์ประกอบและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น หรือเชื่อมโยงองค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ หรือกระบวนการนั้น ๆ

4. เงื่อนไขของการใช้ระบบ โดยมีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วาร์โ เพ็งสวัสต์ (2553 : 6) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบว่า รูปแบบจะประกอบด้วยองค์ประกอบอะไร จำนวนเท่าใด มีโครงสร้าง และความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา ซึ่งจะออกแบบตามแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก

เรชา ศรีวิชัย (2554 : 14) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่มีข้อกำหนดตายตัว แต่จะเริ่มจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด สภาพแวดล้อม ผลลัพธ์ที่จะสร้างรูปแบบให้ถูกต้องชัดเจนก่อน แล้วนำรูปแบบที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพตามหลักวิชาการว่า สามารถนำรูปแบบไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ องค์ประกอบของรูปแบบควรประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ โดยแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กัน และส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อกัน ซึ่งจะช่วยอธิบาย หรือแสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง หรือกระบวนการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละรูปแบบ

Brown และ Moberg (1980 : 16-17) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (System Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย

1. ปัจจัย/สภาพแวดล้อม (Environment)
2. เทคโนโลยี (Technology)
3. โครงสร้าง (Structure)
4. กระบวนการจัดการ (Management Process) และ
5. เงื่อนไข/การตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

Keeves (1988 : 560) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบทั่วไปของรูปแบบว่า จะต้องมียอดประกอบที่สำคัญดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) และผลที่ตามมาต้องสามารถพิสูจน์ได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบ จะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์ของปัจจัยสู่สาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้

3. รูปแบบ จะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) สร้างความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งมีเงื่อนไขที่ช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

4. รูปแบบ จะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Captainships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationship)

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว มาวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของรูปแบบ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบ	แนวคิดของนักการศึกษา					ความถี่	ร้อยละ
	ทิตนา แชนมณี (2552)	วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553)	เรขา ศรีวิชัย (2554)	Brown และ Moberg (1980)	Keeves (1988)		
1. หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี	✓	✓	✓			3	60
2. กระบวนการ/ขั้นตอน	✓		✓	✓		3	60
3. โครงสร้างของรูปแบบ		✓	✓	✓	✓	4	80
4. เทคโนโลยี				✓		1	20
5. การจัดการระบบ	✓					1	20
6. ความสัมพันธ์ /เชื่อมโยง	✓	✓	✓	✓	✓	5	100
7. ตัวแปรหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง		✓		✓		2	40
8. เงื่อนไขของการใช้	✓			✓	✓	3	60

* เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา : ร้อยละ 60 ขึ้นไป

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของรูปแบบ จากการศึกษานักการศึกษาแนวคิดของทิตนา แชนมณี (2552), วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553), เรขา ศรีวิชัย (2554), Brown และ Moberg (1980), และ Keeves (1988) ผู้วิจัยคัดเลือกความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 60 สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบควรมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี
2. โครงสร้างของรูปแบบ
3. กระบวนการ/ขั้นตอนของรูปแบบ
4. เงื่อนไขของรูปแบบ และ
5. ความสัมพันธ์ เชื่อมโยงของรูปแบบ

2.4 แนวทางการพัฒนารูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนารูปแบบหรือโมเดลไว้แตกต่างกัน ดังนี้

รัตน์ บัวสนธิ์ (2552 : 13-15) กล่าวว่า การพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบเป็นกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ ในแต่ละขั้นตอนไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาด และมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนา 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สืบเสาะหาสภาพปัจจุบัน ปัญหา หรือความต้องการ
2. การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม
3. การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้
4. การประเมิน และปรับปรุงนวัตกรรม และ
5. การเผยแพร่นวัตกรรม

ทิตินา แคมมณี (2552 : 201) กล่าวว่า ในการพัฒนารูปแบบนั้นควรเป็นไปตามขั้นตอนระบบ ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบ สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบให้ชัดเจน

2. การศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ระบบมีพื้นฐานที่มั่นคงขึ้น

3. การศึกษาสภาพการและปัญหาที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้สร้างได้ค้นพบองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ระบบมีประสิทธิภาพ เมื่อนำไปใช้จริงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบและจัดการความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลความจริงมาใช้ในการสร้างรูปแบบ จะช่วยจัดหรือป้องกันปัญหาอันจะทำให้ระบบขาดประสิทธิภาพ

4. การกำหนดองค์ประกอบ ได้แก่ การพิจารณาว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่จะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จ การกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรของระบบ สามารถใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาช่วยคัดสรรหาองค์ประกอบที่สำคัญได้

5. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ ได้แก่ การนำองค์ประกอบที่กำหนดไว้มาจัดหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการคิดและการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

6. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความคิด ความรอบคอบ โดยต้องพิจารณาว่า องค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานกันได้ ขั้นตอนนี้นอกจากอาศัยหลักการแล้ว ยังสามารถใช้วิธีทดสอบทางสถิติมาช่วยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหลายว่ามีอะไรสัมพันธ์กันโดยตรงหรือโดยอ้อม

7. การจัดผังรูปแบบ เมื่อจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้ลงตัวแล้วสามารถนำเสนอความคิดเป็นผังจำลองความคิด ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจัดเป็นผังลำดับขั้นตอนที่เห็นควร ซึ่งลำดับขั้นตอนนี้ คือ ผลของการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบและการจัดการองค์ประกอบนั่นเอง หรืออาจนำเสนอเป็นผังระบบที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ ตัวป้อน กระบวนการ ผลผลิต กลไกควบคุม และข้อมูลป้อนกลับ

8. การทดลองใช้ เป็นขั้นตอนหลักในการคิดและเขียนผังออกมาให้ชัดเจน ระบบที่คิดขึ้นมาจะต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งทางด้านทฤษฎี/หลักการ และการปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ระบบจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อ ได้ทำการทดลองใช้จริง เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. การประเมินผล ได้แก่ การศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบ ระบบที่ใช้แล้วต้องได้ตามเป้าหมายที่กำหนด หรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุด ระบบนี้จึงจะเรียกว่าเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ

10. การปรับปรุงระบบ ระบบที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่นั้นจะต้องผ่านการทดลองและประเมินผลมาแล้วจากการทดลองใช้ระบบ จึงจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น

วาร์โ เพ็งสวัสต์ (2553 : 12-14) กล่าวว่า ขั้นตอนการวิจัยการพัฒนารูปแบบทั้งกรณีที่ 1 ร่างรูปแบบจากการวิเคราะห์เอกสารและการศึกษาจากสภาพจริง และกรณีที่ 2 ร่างรูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จะประกอบด้วย 2 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ขั้นการพัฒนารูปแบบ และ 2) ขั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ โดยมีรายละเอียดของการพัฒนา กรณีที่ 1 ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้าง หรือพัฒนารูปแบบ โดยผู้วิจัยจะสร้าง หรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ผู้วิจัยอาจทำการศึกษารายกรณี ซึ่งผลจากการศึกษาต้องนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้ จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนา โดยมีขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบแนวคิดการวิจัย

1.2 การศึกษาจากบริบทจริง ในขั้นตอนนี้อาจดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่

1) การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยการศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

2) การศึกษารายกรณี (Case Study) หรือพหุกรณี ของหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ หรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ทำการศึกษา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

3) การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นต้น

1.3 การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยต้องใช้สารสนเทศที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย ในการจัดทำรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยอาจศึกษาเพิ่มเติม โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในการพัฒนารูปแบบก็ได้

ขั้นที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังจากพัฒนารูปแบบในขั้นที่ 1 แล้ว จำเป็นต้องมีการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าวว่า มีความเหมาะสมหรือไม่

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 104-106) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ ทำได้ 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบนั้น ต้องมีการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิดของรูปแบบที่พัฒนาไว้แล้ว ในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ ตลอดจนผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์สภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ โดยใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญจากการศึกษาค้นคว้า การคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นก่อนแล้วปรับปรุง โดยอาศัยข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด รูปแบบ หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัว แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรสำคัญ ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับที่การเลือกเฟ้นองค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปรหรือกิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอื่นอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ๆ ในการวิจัยบางเรื่อง

จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ขั้นตอนที่ 2 เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากการพัฒนาแบบในขั้นต้นแล้ว จำเป็นต้องทำการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เพราะเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ในขั้นตอนนี้บางครั้งเรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ

เรขา ศรีวิชัย (2554 : 16) กล่าวว่า การพัฒนาแบบ เป็นกระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในสื่อสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจแสดงออกในรูปแบบจำลอง (Model) รูปแบบเชิงระบบ รูปแบบเชิงความคิด การพัฒนาแบบ อาจเป็นการสร้างรูปแบบใหม่ ๆ ของลักษณะของสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการสร้างรูปแบบเดิมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างทันเวลา และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มสมรรถนะ การพัฒนาแบบควรมีทฤษฎีรองรับและมีการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบ ก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาแบบนั้น ๆ

Keeves (1988 : 560) กล่าวว่า หลักการสร้างรูปแบบนั้น มีหลักการสร้างอย่างกว้าง ๆ 4 ประการ ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้
3. สามารถตรวจสอบรูปแบบโดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

4. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้แล้ว ควรใช้การอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

นอกจากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อหาหลักในการสร้างและพัฒนาแบบ ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์หาหลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ

หลักในการสร้างและพัฒนา รูปแบบ	แนวคิดของนักการศึกษา						ความถี่	ร้อยละ
	รัตนะ บัวสนธ์ (2552)	ทิตินา แคมมณี (2552)	วโรเพ็งสวัสดิ์ (2553)	บุญชม ศรีสะอาด (2553)	เรขา ศรีวิชัย (2554)	Keeves (1988)		
1. วิเคราะห์สภาพจริง	√	√	√	√			4	67
2. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี		√	√	√	√	√	5	83
3. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ		√	√	√	√		4	67
4. ร่างรูปแบบ	√		√	√	√	√	5	83
5. ตรวจสอบร่างรูปแบบ			√	√	√	√	4	67
6. ปรับปรุงร่างรูปแบบ	√	√	√	√			4	67
7. ทดลองใช้รูปแบบ	√	√	√	√	√	√	6	100
8. ประเมินการทดลองใช้รูปแบบ	√	√	√	√		√	5	83

* เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา : ร้อยละ 60 ขึ้นไป

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนารูปแบบ จากการศึกษาแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552), ทิตินา แคมมณี (2552), วโรเพ็งสวัสดิ์ (2553), บุญชม ศรีสะอาด (2553), เรขา ศรีวิชัย (2554) และ Keeves (1988) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบควรประกอบด้วยหลัก ดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ จากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษารายกรณี
2. กำหนดคุณสมบัติ องค์ประกอบของรูปแบบ ที่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของปัญหา
3. สร้างรูปแบบฉบับร่าง
4. ตรวจสอบร่างรูปแบบ และปรับปรุงร่างรูปแบบ
5. ทดลองใช้รูปแบบ
6. ประเมินผลการใช้รูปแบบ ปรับปรุง แก้ไข
7. นำไปใช้จริง

2.5 การตรวจสอบรูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง การตรวจสอบรูปแบบหรือโมเดลไว้แตกต่างกัน ดังนี้

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553 : 10-14) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบไว้ว่า ภายหลังจากการสร้างรูปแบบในขั้นตอนแรกแล้ว จำเป็นจะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่สร้างขึ้นเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ ซึ่งการทดสอบรูปแบบอาจทำได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ทดสอบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งกล่าวอ้างหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรม การตรวจสอบรูปแบบโดย The Joint Committee on Standards of Educational Evaluation และภายใต้การดำเนินงานของ Stufflebeam และคณะ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ดังนี้

1.1 มาตรฐานความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

1.2 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา

1.3 มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริง

1.4 มาตรฐานความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

2. ทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งในการทดสอบรูปแบบในบางเรื่องอาจไม่สามารถกระทำได้โดยการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการประเมินค่าพารามิเตอร์ได้ เพราะงานวิจัยบางเรื่องต้องการความละเอียดมากกว่าการใช้ตัวเลขแล้วสรุป ดังนั้นจึงมีแนวคิดการประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

2.1 เน้นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจรรย์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2.2 เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย สืบเนื่องมาจากการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ซึ่งการประเมินนี้พัฒนามาจากการวิจารณ์งานศิลปะ (Art Criticism) ดังนั้นในวงการศึกษาก็เริ่มนิยมนำมาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่นเดียวกับ การวิจารณ์งานศิลปะ

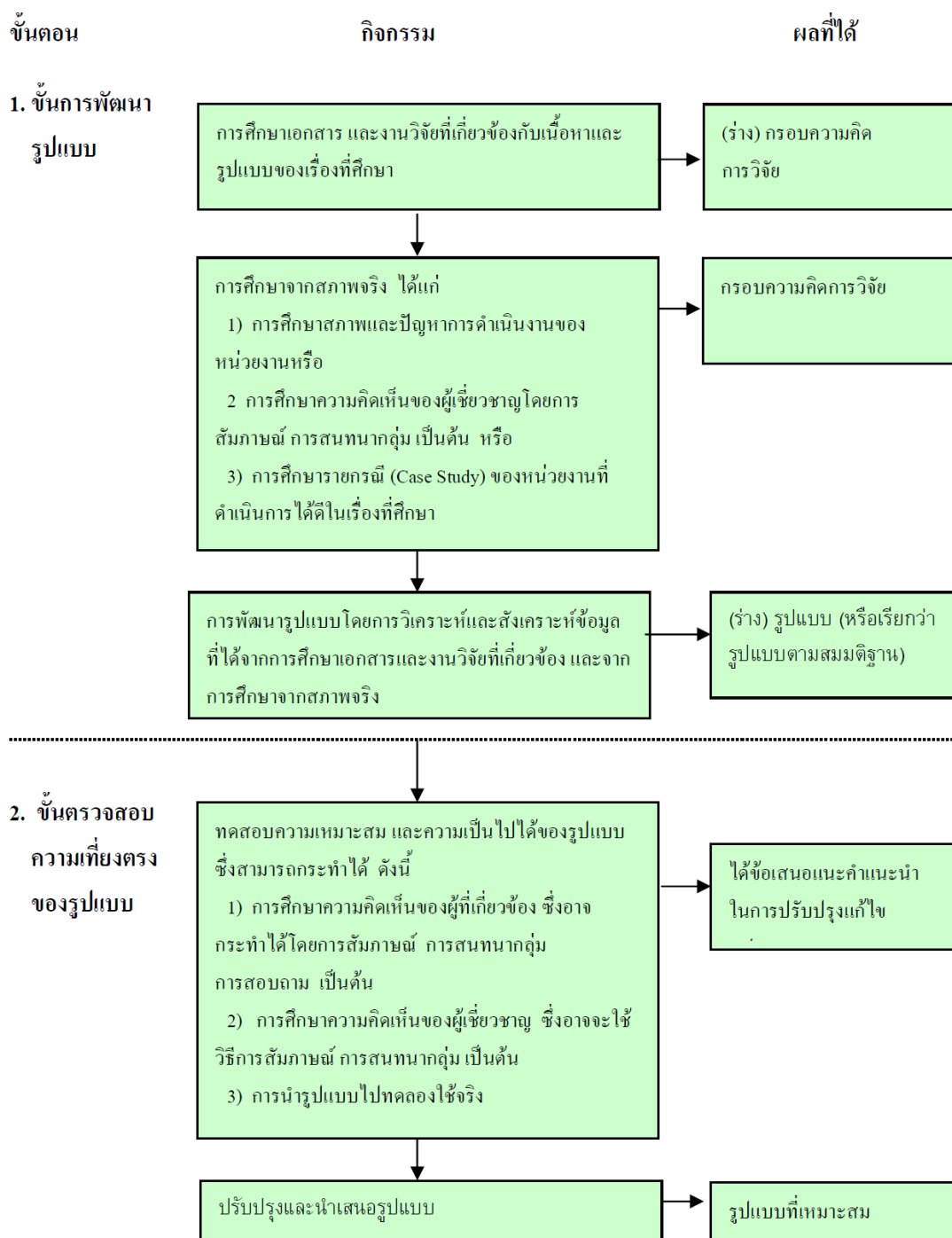
2.3 เป็นการใช้ตัวบุคคลเป็นเครื่องมือในการประเมิน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้ความเชื่อถือว่าคุณคนนั้นเที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของบุคคล หรือผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

2.4 เป็นการให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละบุคคล นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะนำมาพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การวินิจฉัย ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

3. ทดสอบโดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มักใช้กับการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยดำเนินการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคนี้เสร็จสิ้นแล้วจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในรอบสุดท้ายนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบประมาณค่า (Rating Scale)

4. ทดสอบโดยการทดลองใช้รูปแบบ การทดสอบรูปแบบโดยใช้การทดลองรูปแบบนี้ ผู้วิจัยจะต้องนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการตามกิจกรรมอย่างครบถ้วน แล้วผู้วิจัยจึงนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบต่อไป

โดยกระบวนการพัฒนารูปแบบและทดสอบรูปแบบสามารถแสดงให้เห็นรายละเอียดขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบเป็นภาพ ดังรูปภาพที่ 2 ดังนี้



ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการวิจัยการพัฒนารูปแบบ กรณีร่างรูปแบบจากการวิเคราะห์เอกสารและการศึกษาจากสภาพจริง ของ วาโร เฟ็งสวัสดี
ที่มา : วาโร เฟ็งสวัสดี (2553 : 12)

Eisner (1976 : 192-193) ได้เสนอแนวคิดของการทดสอบหรือประเมินรูปแบบ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีแนวคิด ดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างลึกซึ้ง เฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจารณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2. รูปแบบการประเมินที่เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยพัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากการเป็นกรวัดคุณค่า ที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ดังนั้น ในวงการศึกษากิจนิยมนำรูปแบบนี้มาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะ

3. รูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4. รูปแบบที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ตามอัธยาศัยและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะนำมาพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอข้อมูล เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดของ วาโร เฟ็งสวส์ตี (2553), และ Eisner (1976) ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการตรวจสอบรูปแบบ มีแนวทางในการตรวจสอบหลายวิธี ดังนี้

เมื่อพิจารณาตามลักษณะ มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ
2. การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณโดยใช้เทคนิค ทางสถิติ
3. การตรวจสอบโดยการทดลองใช้

แต่ถ้าใช้มาตรฐาน เป็นตัวประเมินหรือตรวจสอบ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy Standard)
2. มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety Standard)
3. มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standard)
4. มาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility Standard)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบ โดยการแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบข้างต้น ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดี จากเอกสารต่าง ๆ และโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน

กิจกรรมที่ 3 การประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหลอมรวมข้อมูลให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว

กิจกรรมที่ 4 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

กิจกรรมที่ 2 การประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อการรับรอง (ร่าง) รูปแบบฯ

กิจกรรมที่ 3 การทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบ (Try out) กับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อให้ (ร่าง) รูปแบบฯ มีคุณภาพในภาคปฏิบัติ

กิจกรรมที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและควมมีประโยชน์

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุง (ร่าง) รูปแบบฯ จนได้รูปแบบที่พร้อม ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

3. ความร่วมมือ

3.1 ความหมายของความร่วมมือ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความร่วมมือไว้ ดังนี้

ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551 : 67) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือตามความหมายใน New Webster's Dictionary of the English Language ว่า หมายถึง การกระทำของการทำงานร่วมกัน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ความร่วมมือเป็นกระบวนการในการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มและองค์กรในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน

พิสิฐ เทพไกรวัล (2554 : 39) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มาปฏิบัติงานร่วมกัน อาจร่วมมือกันทำงานอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยอาจไม่ต้องทำวาระการประชุมร่วมกัน หรือการทำงานร่วมกันดังกล่าวนี้ จะประกอบด้วย การวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การทำตามแผน การดำเนินการตามที่กำหนด โดยสมาชิกทุกคนต้องมีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบ ที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สร้างพลังการช่วยเหลือกัน

วรรณดี นาคสุขปาน (2557 : 39) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า ความร่วมมือควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เป็นลักษณะของการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน
2. เป็นการช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางเสริมสร้าง
3. เป็นการยอมรับการกระทำของบุคคลอื่นและของตนเอง
4. เป็นการกระทำที่เห็นพ้องต้องกัน และเพิ่มกำลังในการทำงาน

Barbara Gray (1989 : 185) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง กระบวนการที่ภาคส่วนต่าง ๆ มีมุมมองต่อปัญหาที่แตกต่างกัน แต่สามารถแสวงหาทางออกร่วมกัน เป็นการร่วมมือกัน เป็นพันธมิตรกัน มากกว่าการแลกเปลี่ยนทางทรัพยากร ความร่วมมือทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การคิดร่วมกันโดยการวิเคราะห์จะเพิ่มโอกาสในการแก้ปัญหา ความคิดจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยผ่านความร่วมมือ นอกจากนั้นความร่วมมือจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีในการทำงาน ความแข็งแกร่งจะเกิดขึ้นถ้าหุ้นส่วนมีความคิดที่คล้ายคลึงกัน

Bardch (1998 : 8) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง การกระทำกิจกรรมใด ๆ ร่วมกันตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าของภาครัฐเป็นการทำงานร่วมกัน มากกว่าการแยกกันทำงาน

Lucas (1998 : 19) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือในการทำงานขององค์กรไว้ว่า เป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้น เนื่องจากความต้องการของบุคคล หรือเป็นความต้องการขององค์กรในการร่วมกันรับผิดชอบงาน โดยมีความร่วมมือของบุคคล มีการสร้างเครือข่ายการทำงาน มีกลุ่มความร่วมมือ มีการวิเคราะห์วิจารณ์ตนเองของสมาชิก เพื่อให้รู้สึกที่ตนเองได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น

Robbins and Finley (1998 : 27) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือในการทำงานโดยเน้นความสำคัญว่า ทุกฝ่ายต้องให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อประโยชน์ร่วมกัน และต้องสามารถทำให้ทีมงานคงสภาพอยู่ได้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน

Martin (1999 : 94) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า ไม่ใช่กระบวนการทำงาน แต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคล (Human Relationship) ในการทำงานร่วมกันของบุคคล

Graham and Wright (1999 : 37-41) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการศึกษาว่า จะนำความร่วมมือสู่การปฏิบัติได้อย่างไร รวมทั้งได้นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้ของความร่วมมือ สร้างแบบวัดความร่วมมือ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกันและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการวางแผน การแบ่งปัน และการบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม ส่วนตัวบ่งชี้ของความร่วมมือประกอบด้วย 1) การวางแผน (Planning) 2) การแบ่งปัน (Sharing) 3) การดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Goal Achieving Activities)

David Straus (2002 : 18) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม องค์กร ชุมชน เพื่อวางแผน สร้างสรรค์ แก้ไขปัญหา และร่วมกันตัดสินใจ

Lank E. (2006 : 9) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง การที่องค์กรมากกว่าหนึ่งองค์กรดำเนินงานร่วมกันอย่างแท้จริง เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยการร่วมกันของผู้นำและเสริมสร้างฉันทามติให้เกิดขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดของ ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551), พิสิฐ เทพไกรวัล (2554), วรณดี นาคสุขปาน (2557), Barbara Gray (1989), Bardch (1998), Lucas (1998), Robbins and Finley (1998), Martin (1999), Graham and Wright (1999), David Straus (2002), และ Lank E. (2006) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร องค์กร เพื่อร่วมกันทำงาน ให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

3.2 องค์ประกอบหรือปัจจัยสภาพเงื่อนไขของความร่วมมือ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบหรือปัจจัยสภาพเงื่อนไขของความร่วมมือไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Weltch และ Tulbert (2000 : 366-376) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความร่วมมือว่ามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การประนีประนอม เพื่อให้เกิดความรู้สึกเคารพ ความคิดใหม่ และเกิดการเปลี่ยนแปลง
2. การสื่อสารที่ประกอบด้วยการรับฟังและการเสนอความคิดเห็นหรือความรู้สึก
3. การแก้ปัญหาที่มีการระบุความต้องการ ความจำเป็น การระดมสมอง การปรับสิ่งที่ได้ เพื่อใช้ในการสร้างแผนปฏิบัติการ และการประเมิน
4. การพัฒนาแผนปฏิบัติการ และการประเมินการปฏิบัติการ

Russ Linden (2002 : 3-6) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความร่วมมือว่า ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2. การให้ความสำคัญต่อหลักการ ความไว้วางใจ
3. การมีประเด็นความรุนแรงมากพอ ที่จะจูงใจให้เกิดความร่วมมือ
4. การมีหน่วยงานเข้ามาร่วมมือกันในการทำงาน
5. การสร้างผู้นำ เพื่อประสานและให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการไปได้

Mesa Public School (2003 : 10) ได้ระบุถึง ส่วนประกอบขององค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้ของความร่วมมือว่า จะต้องประกอบด้วย

1. การค้นคว้าและรวบรวมสารสนเทศ ก่อนดำเนินการ
2. การตรงต่อเวลาของทีมงาน
3. การปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย
4. การมีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่ม และ
5. การร่วมมือกับทีมงาน

Plymouth State University (2003 : 2-4) ได้ระบุถึง องค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้ของความร่วมมือนี้อย่างประกอบด้วย

1. ความมุ่งมั่น ความพยายามที่จะร่วมมือ
2. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการสื่อสารที่แสดงการเคารพผู้อื่น
3. การแสวงหาและสนับสนุน ความเห็นร่วมกันของกลุ่ม การตระหนักและรับรู้ถึงงานของผู้อื่น

4. การตั้งเป้าหมายและจัดลำดับความสำคัญร่วมกันกับผู้อื่น
5. การทำตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับผู้อื่น

ซึ่งความร่วมมือนี้อาจเป็นความสามารถในการสนับสนุนเพื่อนร่วมงานและเป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายร่วมกัน

จากการศึกษาแนวคิดของ Weltch และ Tulbert (2000), Russ Linden (2002), Mesa Public School (2003), และ Plymouth State University (2003) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความร่วมมือนี้อาจมีปัจจัยสภาพเงื่อนไขของความร่วมมือนี้อาจประกอบด้วย

1. การมีเป้าหมายสำคัญร่วมกันขององค์กร
2. ความพยายามที่จะทำเป้าหมายให้สำเร็จร่วมกันขององค์กร
3. การสื่อสารระหว่างคนในองค์กร การรับฟัง และการเสนอความคิดเห็น และความไว้วางใจกัน
4. การระดมสมอง เพื่อปรับสิ่งที่ได้มาใช้ในการวางแผน ดำเนินปฏิบัติการ และการประเมินการดำเนินการ
5. การดำเนินการภายใต้ การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ การรักษาสัญญา ของเพื่อนร่วมงาน

3.3 ประเภทของความร่วมมือ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของความร่วมมือนี้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Hodge และ Anthony (1991 : 29) ได้แบ่งประเภทของความร่วมมือนี้อย่างตามทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ได้ 6 ประเภท ดังนี้

1. ความร่วมมือในแนวตั้ง (Vertical Integration) เป็นความร่วมมือที่เกิดจากการควบรวมกิจการของบริษัท องค์กร แล้วค่อย ๆ ซึมซับระบบทีละน้อย ซึ่งรวมในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต เพื่อเป้าหมาย คือ ต้องการควบคุมปัจจัยการผลิต โดยอาจใช้วิธีการควบรวมบริษัท 2 บริษัทขึ้นไป เข้าเป็นองค์กรเดียวกัน เพื่อต้องการควบคุมการทำงานเองทั้งหมด

2. ความร่วมมือในแนวนอน (Horizontal Integration) ได้แก่ การรวมบริษัท องค์กรกับบริษัท หรือองค์กรอื่นที่มีธุรกิจประเภทเดียวกัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

3. การร่วมมือแบบฉันทกกำลัง (Coalitions) ได้แก่ การร่วมมือจัดตั้งโครงการ หรือบริษัท องค์กรร่วมกัน โดยมีการลงทุนทรัพยากรร่วมกัน

4. การร่วมมือแบบรวมอำนาจบริหารจัดการ (Interlock Directorates) เป็นการร่วมมือกับบริษัท องค์กร ที่เป็นคู่แข่งกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร โดยคณะกรรมการ ทั้งทางตรงทางอ้อม หรืออาจจะมีผู้บริหารที่มาจากองค์กรอื่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

5. การร่วมมือเพื่อการแลกเปลี่ยน (Reciprocity) เป็นการร่วมมือเพื่อ แลกเปลี่ยนทรัพยากร โดยการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ตอบแทนระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร ที่ร่วมมือกัน

6. การร่วมมือแบบสังคมประสาน (Social Interlocking) เป็นการร่วมมือกัน ในบริษัท องค์กร ที่มีลักษณะของประเภทรูปร่างที่แตกต่างกัน โดยมีการทำสัญญาร่วมกัน

Sounder (1993 : 19) ได้จำแนกประเภทของความร่วมมือ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ความร่วมมือแบบไม่เป็นทางการ (Informal Type) จะเป็นความร่วมมือที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มเล็ก ๆ ไม่ต้องมีพันธะสัญญา เป็นการรวมตัวกันเพื่อประชุมสัมมนา ให้ความร่วมมือ ให้คำปรึกษาหารือระหว่างกลุ่ม หรือเป็นการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารที่สนใจร่วมกัน

2. ความร่วมมือแบบกึ่งทางการ (Semi Formal Type) เป็นความร่วมมือที่มีการแบ่งปันทรัพยากรต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มอย่างค่อนข้างมีแบบแผน เช่น การขอข้อมูลบางอย่าง เป็นต้น

3. ความร่วมมือแบบเป็นทางการ (Formal Type) เป็นความร่วมมือที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างมีแบบแผน โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ของกลุ่มบุคคลหรือ องค์กรหนึ่ง ๆ มีการจัดตั้งองค์กร หน่วยงาน เพื่อดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ

จากการศึกษาแนวคิดของ Hodge และ Anthony (1991) และ Sounder (1993) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเภทของความร่วมมือ โดยเฉพาะทางการศึกษา สามารถแยกประเภท ความร่วมมือ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ความร่วมมือแบบทางการ (Formal Type)

2) ความร่วมมือแบบไม่เป็นทางการ (Informal Type) ที่องค์กรพยายามร่วมมือกัน เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

3.4 หลักในการสร้างความร่วมมือ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง หลักในการสร้างความร่วมมือไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551 : 67) ได้กล่าวถึง การสร้างความร่วมมือ เกิดจาก ปัจจัยหลายประการ เช่น การเผชิญปัญหาร่วมกัน การแบ่งปันวิสัยทัศน์ร่วมกัน การมุ่งหวังในผลผลิต ร่วมกัน เป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดวิสัยทัศน์ และผลลัพธ์ในการสร้างความร่วมมือ ขององค์กรในด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดเป้าหมายของการบริหารจัดการงานบุคลากร การจัดสรร ทรัพยากร เป็นต้น

Rossi (1982 : 10) ได้กล่าวถึง การสร้างความร่วมมือ นั้น ข้อดีที่พบเห็น คือ การใช้ ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกัน เกิดความก้าวหน้าทางด้านนวัตกรรม เกิดการพัฒนาทักษะ ของบุคคล การพัฒนาองค์ความรู้ และเกิดการพัฒนาองค์ความรู้โดยการเชื่อมโยงทรัพยากร จากองค์กรต่าง ๆ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Adair (1983 : 2) ได้กล่าวถึง การเสนอยุทธศาสตร์ในการสร้างความร่วมมือให้ สำเร็จว่า 1) ต้องกำหนดลักษณะการทำงาน 2) ต้องสร้างและรักษาทีมงาน 3) ต้องพัฒนาเอกลักษณ์

London (1995 : 9) ได้กล่าวถึง ผลลัพธ์อันพึงประสงค์ของการทำงานร่วมกัน ว่าจะต้องเริ่มจาก 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) การมีภารกิจและเป้าหมายที่ชัดเจน 3) การร่วม รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน 4) การมีวัฒนธรรมแห่งมิตรภาพในการทำงาน ร่วมกัน และ 5) การมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน

Kisner (1997 : 23) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการสร้างความร่วมมือ ไว้ว่า

1. ให้มีการทบทวนพันธกิจของหน่วยงาน (Internal Revision of Mission) ซึ่งเป็นการทบทวนภายใน เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์ของหน่วยงาน อันจะนำไปสู่การบรรลุพันธกิจที่ตั้งไว้

2. ให้มีการเลือกสรรผู้เป็นหุ้นส่วน (Selecting Strategic Partner) โดยถือ หลักมุ่งเลือกคู่ดำเนินงานที่เสริมแรงกันในการประกอบกิจกรรม ไม่ใช่ถือเอาความสะดวกเป็นหลัก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็ชนะด้วยกัน (Win-Win Situation) แต่ละฝ่ายควรรู้จัก จุดแข็ง จุดอ่อน ความต้องการ และทรัพยากรที่มีอยู่ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของ ความร่วมมือ ขึ้นอยู่กับความเชื่อถือศรัทธาระหว่างกันของทั้งสองฝ่าย และต้องเต็มใจที่จะใช้ ยุทธศาสตร์ ข้อมูลสำคัญต่าง ๆ ร่วมกัน

3. ต้องกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกัน (Goal Setting) แผนงานความร่วมมือต้องชัดเจน และเห็นชอบร่วมกันในการก้าวไปสู่วัตถุประสงค์ร่วมกันภายในกรอบเวลาที่กำหนด กิจกรรมเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างกัน ควรเป็นโครงการเล็ก ๆ หรือมีจุดมุ่งหมายไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อน ง่ายต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่าย และต้องนำไปสู่ความเชื่อถือศรัทธาจัดความรู้สึกแตกต่างของทั้งสองฝ่ายที่มีต่อกัน เพื่อสร้างความมุ่งมั่นที่จะทำงานอื่น ๆ ตามแผนความร่วมมือที่วางไว้ให้สำเร็จต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อหาหลักในการสร้างความร่วมมือ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์หาหลักในการสร้างความร่วมมือ

หลักในการสร้างความร่วมมือ	แนวคิดของนักการศึกษา					ความถี่	ร้อยละ
	ครุเนตร อารี โสภณพิเชฐ (2551)	Rossi (1982)	Adair (1983)	London (1995)	Kisner (1997)		
1. การตระหนักรู้ในปัญหาร่วมกัน	√			√	√	3	60
2. การวางแผนกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	√		√	√	√	4	80
3. การวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน	√		√		√	3	60
4. การปฏิบัติงานร่วมกัน	√		√	√	√	4	80
5. การพัฒนา จัดการองค์ความรู้ร่วมกัน		√	√		√	3	60
6. การพัฒนาบุคลากรร่วมกัน		√	√		√	3	60
7. การมีความรับผิดชอบร่วมกัน	√		√	√		3	60
8. การสร้างความศรัทธาต่อกัน			√	√	√	3	60

* เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา : ร้อยละ 60 ขึ้นไป

จากตาราง 5 การวิเคราะห์หาหลักในการสร้างความร่วมมือ จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของ ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551), Rossi (1982), Adair (1983), London (1995), และ Kisner (1997) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักในการสร้างความร่วมมือให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องเริ่มจากการมีแนวคิดตระหนักถึงปัญหาาร่วมกัน นำมาสู่การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผน และการปฏิบัติงานร่วมกัน จนเกิดการพัฒนาองค์ความรู้และบุคลากร ภายใต้ ความรับผิดชอบ และการมีศรัทธาต่อสิ่งที่ทำร่วมกัน จนกลายเป็นวัฒนธรรมและวิถีขององค์กร

4. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) ได้รับการพัฒนามาจาก “องค์กรแห่งการเรียนรู้” มาเป็น “โรงเรียนแห่งการเรียนรู้” และพัฒนา จนมาเป็น “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”

4.1 ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555 : 33) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า หมายถึง การรวมตัวกันของครูในโรงเรียน หรือเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการ การจัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้เรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยที่ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการ วิทยาลัย ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับประเทศ ต้องเข้าร่วมจัดระบบ สนับสนุน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557 : 26) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนว่า หมายถึง การรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และ นักการศึกษาในโรงเรียน บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกันแบบทีมเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้นำ เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองจากภายในสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผล ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

ราชบัณฑิตยสถาน (2558 : 404) ได้ให้ความหมายของ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” ว่า หมายถึง การรวมกลุ่มของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในลักษณะของชุมชน เชิงวิชาการที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การถอดบทเรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

กัมพล เจริญรักษ์ (2559 : 41) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า คือ เครื่องมือที่สำคัญเพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ในยุคปฏิรูปการศึกษา โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ดี ผู้นำต้องใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้ร่วมวงทุกคนมีโอกาส ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถพูดถึงผู้เรียนเป็นหลัก และทุกคนต้องเห็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีของผู้เรียน ได้เห็นความเจริญงอกงามในตัวผู้เรียน มีการเสริมพลังบวกให้ครู มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ทุกคนเปิดใจในการพูดคุย รับมาปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวิถีชุมชนของโรงเรียน เมื่อทำวงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจนเป็นวิถีชุมชนแล้ว ผู้บริหารหรือผู้นำองค์กรต้องพยายามสร้างผู้นำวงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับผู้บริหารหรือผู้นำองค์กร เป็นการสร้างผู้นำวงรุ่นต่อไป

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558 : 34) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) หรือ PLC ว่า คือ วิธีการในการพัฒนาครู โดยการจัดบรรยายให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

DuFour (2004 : 6-11) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นการรวมตัวของบุคคล โดยเฉพาะบุคลากรทางวิชาชีพ ที่มีเป้าหมายชัดเจนในการรวมตัวกัน เพื่อปฏิบัติการกิจ หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโรงเรียน (School Culture)

จากการศึกษาแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555), วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), ราชบัณฑิตยสภา (2558), กัมพล เจริญรักษ์ (2559), ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558) และ DuFour (2004) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัว รวมใจ รวมกลุ่มเป็นความร่วมมือของครู ผู้บริหาร นักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน จากการถอดบทเรียนหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

4.2 ความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

วิจารย์ พานิช (2555 : 136) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ มีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจาก “การเรียนรู้ของครู” เป็นตัวตั้ง ครูควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมอง “ศิษย์ของเรา” มากกว่า “ศิษย์ของฉัน” ซึ่งการรวมตัวเพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องยาก

ที่จะทำเพียงลำพังแล้วหวังผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างความสุขแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ซึ่งความเป็นโรงเรียนย่อมมีความสุขอยู่แล้วโดยพื้นฐาน

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558 : 36-37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า ก่อให้เกิดผลดีต่อทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1.1 ช่วยลดความโดดเดี่ยวให้กับงานของครู จากเดิมที่ครูแต่ละคนต่างคิดต่างทำ ต่างแก้ปัญหา ขาดการปรึกษาหารือกัน เปลี่ยนมาเป็นเพื่อนและเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายอย่างเดียวกัน คือ การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

1.2 เพิ่มความรู้สึกร่วมกันต่อพันธกิจและเป้าหมายของสถานศึกษา สืบเนื่องมาจากการมีเพื่อน การมีเครือข่ายและการทำงานร่วมกัน จึงก่อให้เกิดความผูกพันต่อกัน

1.3 เพิ่มความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้บรรลุภารกิจ เนื่องจากกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเริ่มจากการสร้างวิสัยทัศน์มีค่านิยมร่วมและเป้าหมายร่วม จึงส่งผลให้ครูเห็นเป้าหมายชัดเจนและยอมรับในเป้าหมายดังกล่าว

1.4 การเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเพราะครูผู้สอนมีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ได้เห็นตัวอย่างที่ดีในการจัดการเรียนการสอนของเพื่อนครู ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของตนเองได้ ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.5 ทำให้รับทราบข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็วขึ้น สืบเนื่องมาจากการบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ช่วยให้เกิดการสื่อสารของเครือข่ายที่กว้างขวาง ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

1.6 ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาตนเองและอุทิศตนเพื่อศิษย์ ซึ่งเป็นผลมาจากการมีค่านิยมร่วม วิสัยทัศน์ร่วม และการเห็นตัวอย่างที่ดีของเพื่อนครู

1.7 ช่วยให้อัตราการลา การหยุดงาน ลดลงเมื่อเทียบกับสถานศึกษาที่ไม่มีกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเพราะโรงเรียนที่ใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยให้ครูมีความเป็นกัลยาณมิตร เอื้ออาทร และช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกัน

1.8 ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ดีกว่าสถานศึกษาที่ไม่มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นผลจากสภาพแวดล้อม บรรยากาศ และการเรียนรู้จากเพื่อนครูด้วยกัน

2. ประโยชน์ต่อผู้เรียน จำแนกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

2.1 ช่วยลดอัตราการตกซ้ำชั้นของผู้เรียน

2.2 อัตราการขาดเรียนของผู้เรียนลดลง

2.3 ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนมากขึ้น

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างเด่นชัด

Vescio, Ross และ Adams (2008 : 80-91) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า สามารถช่วยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างมีพลังของครูทุกคนและเป็นกลยุทธ์สำคัญของสถานศึกษาในการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากการติดตามผลของสถานศึกษาที่นำแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในสถานศึกษาพบว่าการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ

1. ผลดีต่อครูผู้สอน การนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในองค์กรจะทำให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้พูดคุยและเข้าใจกันมากขึ้น ลดการทำงานและความรู้สึกโดดเดี่ยวของครู นอกจากนี้ยังเพิ่มความรู้สึกร่วมกันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง มีความแตกฉานในสาระการเรียนรู้และการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น มีแรงบันดาลใจเพื่อจะพัฒนางานเพื่อศิษย์มากขึ้น และมีอัตราการลางานน้อยลงอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนเดิม

2. ผลดีต่อผู้เรียน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลให้จำนวนขาดเรียนของผู้เรียนลดน้อยลง เด็กมีความกระตือรือร้น สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555), ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558), Vescio, Ross และ Adams (2008) ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร ช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างมีพลัง มีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนา ทำให้การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ตลอดจนกิจกรรมการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทรงพลังและมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากความร่วมมือในการแก้ไข พัฒนา คุณภาพของการศึกษา จนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางภายในและภายนอกของบุคลากร ส่งเสริมจิตวิญญาณความเป็นครูในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง

4.3 ประเภทและระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทและระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552 : 205-210) กล่าวถึง ระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า มีอยู่ 3 ระดับ สามารถประยุกต์อธิบายในลักษณะโครงสร้างสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้ 1) ระดับนักศึกษา เป็นการแสดงบทบาทในการเรียนรู้ 2) ระดับวิชาชีพ อาจารย์ บุคลากร และ

ผู้บริหาร จะต้องพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้แก่นักศึกษา และ 3) ระดับชุมชนต้องร่วมกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาชุมชนไปพร้อมกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงมีหลักการ คือ ทุกคนที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถาบันต้องมีการรวมกันทำ โดยการสร้างวัฒนธรรมร่วมกันกับกระบวนการเพื่อพัฒนานักศึกษา

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557 : 28-29) กล่าวถึง ระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ระดับผู้เรียน ระดับผู้ประกอบวิชาชีพ และระดับชุมชนทั่วไป ดังนี้

1. ระดับผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือในการเรียนรู้ จากกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับตน ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะการเรียนรู้

2. ระดับผู้ประกอบวิชาชีพ ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐานเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ จึงเรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของทุกคนในโรงเรียน ที่จะต้องร่วมกันพิจารณา ทบทวนเรื่องนโยบายการปฏิบัติงานต่าง ๆ และกระบวนการบริหารจัดการต่าง ๆ ของโรงเรียนอีกครั้ง โดยยึดหลักในการแก้ไขปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้สามารถบริการด้านการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การสนับสนุนการปฏิบัติงานวิชาชีพของครูและผู้บริหาร ให้มีคุณภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น

3. ระดับชุมชนทั่วไป เช่น ผู้ปกครอง สมาชิกชุมชน และผู้นำชุมชน โดยบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องมีส่วนร่วมเข้ามาร่วมสร้างและผลักดันวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมเป้าหมายการเรียนรู้ของชุมชนและโรงเรียนร่วมกัน เช่น ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการศึกษา โดยการให้คำแนะนำการเรียนรู้ที่บ้านของผู้เรียน รวมทั้งให้การสนับสนุนแก่ครูและผู้บริหารโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานของตน ผู้อาวุโสในชุมชนสามารถเป็นอาสาสมัครถ่ายทอดความรู้ได้ เป็นต้น

ระดับที่ 2 ระดับเครือข่าย ประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันและกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือของสมาชิกวิชาชีพครู ดังนี้

1. กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบัน คือ การตกลงร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพครูระหว่างสถาบันโดยมองว่า การร่วมมือกันของสถาบันต่าง ๆ จะทำให้เกิดพลังการขับเคลื่อนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือร่วมลงทุนด้านทรัพยากร และการเกื้อหนุนเป็นกัลยาณมิตรคอยสะท้อนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2. กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือของสมาชิกวิชาชีพครู คือ การจัดพื้นที่เปิดกว้างให้สมาชิกวิชาชีพครูที่มีอุดมการณ์ร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของผู้เรียน เป็นหัวใจสำคัญของสมาชิกที่มารวมตัวกันแบบไม่มีเงื่อนไขกับสังกัด แต่จะตั้งบนความมุ่งมั่นสมัครใจใช้อุดมการณ์ร่วม เป็นหลักในการไหลรวมเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ระดับที่ 3 ระดับชาติ คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เกิดขึ้นโดยนโยบายของรัฐ และหน่วยงานต้นสังกัด ที่มุ่งจัดเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของชาติ เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของวิชาชีพ โดยการร่วมมือของโรงเรียนและครูที่ผนึกกำลังร่วมกันพัฒนาวิชาชีพภายใต้การสนับสนุนของรัฐ

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558 : 38-39) กล่าวถึง ประเภทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. ชุมชนมุ่งเน้นการแก้ปัญหา (Problem Solving Communities) เป็นชุมชนที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาสำคัญขององค์กรด้วยสรรพวิธี เช่น โรงเรียนมีปัญหาเรื่องเด็กขาดเรียน ครูหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การใช้โทรศัพท์ติดตาม การเชิญผู้ปกครองมาพบ การเยี่ยมบ้าน การสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อค้นหาสาเหตุ เป็นต้น

2. ชุมชนมุ่งเน้นการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing Communities) เป็นชุมชนที่เน้นการค้นคว้าความรู้ใหม่มาพัฒนาการปฏิบัติงาน โดยโรงเรียนจัดเวลาให้ครูได้นำความรู้และประสบการณ์ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง การเข้าฝึกอบรม การค้นคว้าวิจัย มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

3. ชุมชนมุ่งเน้นการค้นหาแนวทางปฏิบัติที่ดีกว่า (Better Practice Communities) เป็นชุมชนที่ค้นหาวิธีการหรือแนวปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม และนำมาแบ่งปันให้สมาชิกนำไปใช้ปฏิบัติงาน เช่น โรงเรียนมีปัญหาผู้เรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ วิธีที่ครูใช้ในการแก้ปัญหา คือ การให้ผู้เรียนมาฝึกการอ่านแบบเรียนในช่วงกลางวันและฝึกเขียนคำตามคำบอก ซึ่งได้ผลดีในระดับหนึ่ง ต่อมาครูค้นพบว่า การดำเนินการตามขั้นตอนในหนังสือ “เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แก้ง่ายนิดเดียว” ของศิวกานต์ ปทุมสุต สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาได้ภายใน 4 เดือน ครูจึงนำแนวทางนี้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนครู จนส่งผลให้เพื่อนครูได้ใช้วิธีการที่ดีกว่าในการแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

กัมพล เจริญรักษ์ (2559 : 42) กล่าวถึง ระดับการทำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น สามารถทำได้หลากหลายระดับ เช่น ในระดับกลุ่มสาระวิชาในโรงเรียน ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนในเครือข่าย ระดับเขตพื้นที่ ระดับจังหวัด หรือข้ามจังหวัด ซึ่งควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนของตนเอง

จากการศึกษาแนวคิดของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2552), วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558) และกัมพล เจริญรักษ์ (2559) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเภทและระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีดังนี้

ประเภท แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทไว้แก้ปัญหา
2. ประเภทแบ่งปันความรู้ และ
3. ประเภทค้นหาแนวทางปฏิบัติ

นอกจากนี้ยังมีอยู่ 4 ระดับ ด้วยกัน ได้แก่

1. ระดับสถานศึกษา (School Level)
2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (Network Level)
3. ระดับเขตพื้นที่ (The Area Level) และ
4. ระดับชาติ (The National Level)

4.4 องค์ประกอบและคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีหน่วยงานและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบและคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) (ม.ป.ป.) ได้กำหนดองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีโอกาสประสบผลสำเร็จว่า ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีผู้นำที่ดี ต้องมีผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารจัดการ การประสานงาน ประสานความร่วมมือ และการกระตุ้นให้สมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

2. ต้องมีกรรมกรชุมชน ที่มีจริยธรรม และมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี มีความเข้มแข็ง มีความมุ่งมั่น มีคุณธรรมจริยธรรม และบริหารงานด้วยความโปร่งใส

3. ต้องมีความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน เป็นสมาชิกชุมชนที่มีคุณภาพและมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม และต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ร่วมดำเนินการ และร่วมรับผิดชอบในทุกกระบวนการ

4. ต้องมีกระบวนการเรียนรู้ เพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพิจารณาอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งต้องมีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

5. ต้องมีศักยภาพความพร้อมในเรื่องพื้นฐานอาชีพ จะต้องมีความเข้มแข็งในการพึ่งพาตนเอง และต้องมีความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ จะต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ โดยใช้ความรู้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เกิดกรรมวิธีหรือสิ่งใหม่ หรือพัฒนาให้ดีกว่าเดิม

6. ต้องมีการสร้างระบบการจัดเก็บและการนำความรู้มาใช้ โดยองค์ความรู้ที่ดีต้องมีระบบการเก็บความรู้ ทั้งที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน ต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีมาใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เข้าใจง่าย

7. ต้องมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและนอกชุมชน โดยต้องมีความร่วมมือในด้านทุน กิจกรรมวิชาการ องค์ความรู้ มีการจัดการกลุ่มและเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาย่างเชื่อมโยง ประสานเกี่ยวเนื่องครอบคลุมต่อการพัฒนาในทุกอิริยาบถ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552 : 207) ยังได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า มีอยู่ 5 ประการ ได้แก่

1. ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม เน้นการแบ่งอำนาจการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้อง

2. การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของนักศึกษา

3. การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน นำไปสู่แบบแผนพฤติกรรมที่ทุกคนปฏิบัติ

4. การมีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุนทั้งด้านกายภาพ โครงสร้าง การติดต่อสื่อสาร เวลา และสถานที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในบรรยากาศการยอมรับและไว้วางใจกันเปิดใจรับข้อมูลย้อนกลับ

5. การมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557 : 28-52) ได้ศึกษาแนวเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ จากมุมมองของนักการศึกษาหลายท่าน นำมาสังเคราะห์ สรุปเป็นองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่ามีอยู่ 7 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 วิสัยทัศน์ร่วม (Shared vision) มีลักษณะเป็นค่านิยมร่วมของความเป็นชุมชน คือ “ค่านิยมคุณงามความดี” ที่มาจากพันธะผูกพันต่อค่านิยมร่วมของบุคคลแล้วพัฒนามาเป็นอุดมการณ์ร่วม ซึ่งกลายมาเป็นอุดมการณ์แห่งวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป โดยมีพันธะผูกพันร่วมกันในทางปฏิบัติ ซึ่งสมาชิกในชุมชนจะร่วมกันปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อ

ผู้อื่น ต้องไม่ใช้การประพุดติและการปฏิบัติเพื่อตนเองเท่านั้น แต่เพื่อรักษาคุณงามความดีเป็นสำคัญ โดยมีหัวใจของวิสัยทัศน์ร่วม คือ มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Learning and professional development) คือ การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู โดยการเรียนรู้สืบเสาะแสวงหา ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การเรียนรู้บนพื้นฐานวัฒนธรรมการใช้ทักษะด้านการคิดและใช้สติปัญญาเป็นฐาน การคิดเชิงระบบ การสร้างองค์ความรู้ และการเรียนรู้บนความเข้าใจการทำงานของสมอง การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จัดปัญหาศึกษา การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง การสร้างวิถีแห่งการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติของแต่ละบุคคลและกลุ่ม มุ่งสร้างสรรค์การเรียนรู้แบบใหม่ และการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมร่วมกันในรูปแบบทีมเรียนรู้ร่วมเรียนรู้ และการพัฒนาทั้งงานและตนเอง โดยจัดการความรู้ของตนเองและชุมชน การประเมินผล การปฏิบัติในการสะท้อนข้อมูลในการพัฒนาลงมือทำ แล้วร่วมกันทบทวนการเรียนรู้จากผลที่เกิดขึ้น หรือสะท้อนการเรียนรู้ (Reflection) สร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนางานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาวิชาชีพโดยเปลี่ยนจากครูเป็นผู้เรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการสอนของตนเอง สร้างนิสัยที่ดีในการรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต มีจิตสำนึกการฝึกตน มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและวิชาชีพ ไปสู่การสร้างเสริมพื้นฐานของสังคมอุดมปัญญา

องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Communities) คือ กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีของการอยู่ร่วมกันในชุมชน ดังนี้ ชุมชนแห่งความสุขอยู่บนพื้นฐานจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร พลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดี มีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน ร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ มีเจตคติเชิงบวกของครูต่อการศึกษา และผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ที่เป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการ ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงาน สอนของครูเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต มีศรัทธาร่วม ยึดหลักพรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา อยู่ร่วมกันแบบ “สังฆะ” ถือศีลหรือหลักปฏิบัติร่วมกัน เป็นชุมชนแบบมีวินัยเชิงบวกเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตของตนเอง และวิถีชีวิตของชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐาน การพึ่งพาตนเอง มีบรรยากาศของ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเอง เป็นวิถีแห่งอิสรภาพ ยึดความสามารถ และสร้างพื้นที่ปลอดการใช้อำนาจกดดัน

องค์ประกอบที่ 4 ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นกลุ่มสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกันเป็นทีม ทั้งครูและผู้บริหารโดยมีแนวปฏิบัติร่วมกัน หลอมรวมจากค่านิยม ความสามารถ ความศรัทธาความเชื่อและประสบการณ์ ให้เป็นพลังในการทำงานร่วมกันโดยใช้นวัตกรรมทำงานแบบร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ที่ชุมชนวิชาชีพมุ่งมั่นพัฒนาตนเองให้เป็น “ครูเพื่อศิษย์”

การดำเนินการของทีมร่วมแรงร่วมใจจะใช้การตัดสินใจร่วม ความเข้าใจร่วม ภารกิจร่วม ความรับผิดชอบร่วม ข้อตกลงร่วม พันธะร่วมกัน หรืออาจพัฒนาเป็นทีมการสอนร่วม โดยทั้งหมดมีเป้าหมายของทีมร่วมแรงร่วมใจ สู่เป้าหมายและความสุขร่วมกัน ทีมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นทีมที่เหนียวแน่นจากภายใน บนพื้นฐานความสมัครใจ และการสื่อสารร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการทำงานและเรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบทีมเรียนรู้ หรือกลุ่มร่วมเรียนรู้ ทั้งนี้ประโยชน์ที่เกิดขึ้นของทีมร่วมแรงร่วมใจทั้งหมดที่กล่าวมา คือ เป็นหนทางให้ครูร่วมฝึกฝนการมีเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขาต่อกัน และผ่านการได้ทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้พัฒนาตนเองและพัฒนางาน ซึ่งทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และสื่อสารได้อย่างลึกซึ้ง

องค์ประกอบที่ 5 ภาวะผู้นำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC's leadership) มีลักษณะสำคัญ คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องมีผู้นำที่มีลักษณะ “ผู้คอยสนับสนุน” คำจูนความเป็นชุมชนวิชาชีพตามวิสัยทัศน์ของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และต้องเน้นการส่งเสริมให้เกิด “ผู้นำร่วม” เป็นสำคัญ โดยเฉพาะการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจ ให้ครูมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้นจนเกิดเป็น “ผู้นำร่วมของครู” ในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีโครงสร้างภาวะผู้นำร่วมที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการที่มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักแนวทางการบริหารจัดการ ร่วมสนับสนุนการกระจายอำนาจ สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดภาวะผู้นำร่วมของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ หรือครูทำหน้าที่เป็น “ประธาน” เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่ “กรรม” หรือผู้ถูกระทำ และผู้ถูกให้กระทำ ครูร่วมเป็นประธานหรือผู้นำร่วม มุ่งมั่นพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาวะผู้นำร่วมของครูเช่นนี้ ผู้บริหาร คือ บุคคลสำคัญที่จะส่งเสริมสนับสนุน ให้โอกาส และสร้างสรรค์ความเป็นผู้นำร่วมของครู และลักษณะต่าง ๆ ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รวมทั้งการเป็นผู้นำที่เป็นแบบอย่างของผู้เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ที่สำคัญ คือ ผู้นำที่ให้ความสำคัญกับบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ครูในชุมชนสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระ ปราศจากอำนาจครอบงำที่ขาดความเคารพในวิชาชีพ ดังนั้น อำนาจที่ผู้นำร่วมยึดถือปฏิบัติร่วมกันในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ “อำนาจทางวิชาชีพ” ที่มีข้อปฏิบัติมาจากเกณฑ์และมาตรฐานที่เห็นพ้องตรงกันและยึดถือร่วมกันของผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งหลาย ให้ชุมชนร่วมกันสร้างและร่วมเรียนรู้บนพื้นฐานการใช้ “อำนาจเชิงคุณธรรม” อำนาจที่เกิดจากการยึดถือในค่านิยมที่ชุมชนผู้ประกอบวิชาชีพครูยอมรับร่วมกันว่า สิ่งใดถูกต้องและดีงามตามหลักการแห่งศีลธรรม อีกทั้งผู้นำชุมชนจำเป็นต้องนำการสร้างวัฒนธรรม การกล้าเสี่ยง ขอบการทดลอง ขอบริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และที่สำคัญ คือ ต้องเป็นผู้นำที่รักการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบที่ 6 การเรียนรู้ของผู้เรียน (Student learning) เป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการทำงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพราะการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คือ “อุดมการณ์แห่งวิชาชีพ” ของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวคิดที่ถูกนำเสนอร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เชื่อว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะจำเป็นที่เหมาะสมกับยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งความรู้ที่ไร้ขอบเขต เป็นเหตุผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนไป การสอนหรือการเรียนรู้แบบเก่าอาจทำให้ไม่สามารถอยู่ได้ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งกลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนการสอน เป็นการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง การเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ต้องสร้างความมั่นใจว่า ผู้เรียนที่ครู หรือผู้สนับสนุน (Facilitator) หรือ “โค้ช” (Coacher) จะอำนวยความสะดวกให้การเรียนรู้จนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นทักษะจำเป็นที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้จริง โดยเฉพาะทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เช่น การเรียนรู้จากสภาพจริง (Authentic Learning) การเรียนรู้แบบสร้างแรงจูงใจภายใน (Internal Motivation) การเรียนรู้อย่างหลากหลาย (Multi-modal Learning) และการเรียนรู้เชิงสังคม (Social Learning) รวมถึงวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เช่น การเรียนรู้ผ่านโครงการ (Project-based Learning) การเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (Problem-based Learning) การเรียนรู้ผ่านการทำงาน (Work-based Learning) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-based Learning) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือการวิจัย (Research-based Learning) การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) การเรียนรู้แบบรวมหมู่หรือชุมชนเรียนรู้ (Professional Learning Community) ตลอดจนการเรียนรู้แบบทบทวนไตร่ตรอง (Reflection) และการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 7 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure) คือ โครงสร้างที่สนับสนุนการก่อเกิดและคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีลักษณะ ดังนี้ ลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ หรือ Bureaucratic culture ใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ (Collegial culture) แทน และเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่องและมุ่งมั่นความยั่งยืน จัดปัจจัยเงื่อนไขสนับสนุนตามบริบทชุมชน มีโครงสร้างองค์การแบบไม่รวมศูนย์ (Decentralized structure) หรือโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชน เพื่อลดความขัดแย้ง ระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน

ขวัญกำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน โดยเฉพาะการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีรูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความแตกต่าง และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อพัฒนาวิชาชีพ

อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2559 : 168-172) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทของการศึกษาไทยไว้ว่า ต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

คุณลักษณะที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน ในการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะสะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูจะต้องมีภาพในอนาคตหรือเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน เพื่อการพัฒนา 2 มิติ ได้แก่ มิติวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและมิติการพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โดยการดำเนินตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ซึ่งถือเป็นภารกิจร่วมกันของผู้บริหารและครู ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และนำวิสัยทัศน์ไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอนและการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

คุณลักษณะที่ 2 การร่วมเรียนรู้และร่วมมือรวมพลัง การร่วมเรียนรู้เป็นหัวใจหลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ครูจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง ผ่านกิจกรรมที่สำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ได้แก่ การวางแผนและแก้ปัญหาาร่วมกัน การสำรวจ การจดบันทึก การสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการถอดบทเรียน ตลอดจนการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงช่วยกันปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุเป้าประสงค์และพันธกิจที่โรงเรียนกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

คุณลักษณะที่ 3 มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ภารกิจหลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นข้อตกลงร่วมกันหรือข้อผูกพันในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทางวิชาชีพของครูซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณลักษณะที่ 4 การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางวิชาชีพและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพของครู โดยสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนาวางวิชาชีพ การสังเกตการณ์จัดการเรียนการสอนของครู การประเมินผลการปฏิบัติงานร่วมกัน การเปิดเผยการปฏิบัติงานทางการสอน เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 5 ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหารจัดการ เป็นการสนับสนุน ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งผู้บริหารจะมีบทบาทสำคัญในการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการ และการพัฒนาสมรรถนะด้านภาวะผู้นำให้แก่ครู เพื่อสนับสนุนให้ครูมีอิสระ มีความคล่องตัวในการพัฒนาการปฏิบัติงาน ตลอดจนเพิ่มศักยภาพด้านภาวะผู้นำให้แก่ครู เพื่อเสริมสร้างครูผู้นำ เป็นการให้อิสระแก่ครูในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูสามารถออกแบบและ ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงใน ชั้นเรียน และสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

Hipp และ Huffman (2003 : 13-15) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การได้รับการกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบ ส่งเสริมภาวะผู้นำในการนำทีม การตัดสินใจร่วมกัน ผู้บริหารต้องยึดหลักการ บริหารแบบประชาธิปไตย
2. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม หมายถึง การที่บุคลากรร่วมกันสะท้อน ความคิดเห็น เพื่อพัฒนาโรงเรียนโดยยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นส่วนหนึ่งของการ กำหนดข้อปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนร่วมกัน
3. ร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ หมายถึง บุคลากรร่วมกันวางแผน ร่วมมือ และ แบ่งปันข้อมูลสารสนเทศ ร่วมกันแก้ปัญหาตลอดจนพัฒนาการจัดการเรียนรู้สู่กลยุทธ์ในวิธีการ ปฏิบัติงานของตนเอง
4. แบ่งปันประสบการณ์ หมายถึง การเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เยี่ยมและสังเกตห้องเรียน และให้ข้อคิดต่อการปฏิบัติการสอน เพื่อช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานของตนเองและโรงเรียน
5. สภาพแวดล้อมเกื้อหนุน หมายถึง การร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ แบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ การใส่ใจความสัมพันธ์ระหว่างกัน ตลอดจนมีการพัฒนาเป็นบรรทัดฐาน ในเชิงบวกโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การสื่อสารตลอดเวลา และการมีสถานที่ในการเรียนรู้ร่วมกัน

Hord, Roussin, และ Sommers (2009 : 20-22) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชน ในการเรียนรู้วิชาชีพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน (Shared values and vision)
2. การร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกัน (Collective responsibility for students learning)
3. การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ (Reflective professional inquiry)
4. การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration)

5. การสนับสนุน การจัดลำดับโครงสร้าง และความสัมพันธ์ของบุคลากร (Supportive conditions structural arrangements and collegial relationships)

จากการศึกษาแนวคิดของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552), วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) (ม.ป.ป.), อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2559), Hipp และ Huffman (2003) และ Hord, Roussin, และ Sommers (2009) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบหรือคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ ดังนี้

1. ผู้บริหารและครู ต้องมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม หรือบรรทัดฐานร่วมกัน ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน
2. ผู้บริหารและครู ต้องร่วมมือเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการเรียนรู้ สืบเสาะ แสวงหา ริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงการสร้างวิถีแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติของแต่ละบุคคลในกลุ่ม เพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ใหม่ในองค์กร
3. ผู้บริหารและครูต้องมีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน ร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ มีเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษาและผู้เรียน มีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ที่เป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการซึ่งกันและกัน
4. ต้องเน้นการส่งเสริมให้เกิด “ผู้นำร่วม” เป็นสำคัญ โดยเฉพาะการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจให้ครู มีภาวะผู้นำในการร่วมปรึกษาหารือ เป็นผู้นำการประชุมเพิ่มขึ้นจนเกิดเป็น “ผู้นำร่วมของครู” ถึงแม้ไม่ใช่ผู้บริหาร
5. ต้องมีเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งในและนอกชุมชนที่มีประสิทธิภาพ ร่วมกันหาแนวทางพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

4.5 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนต่อการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

มนตรี แยมกลีกร (2559 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องกระทำ เพื่อให้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ว่า โรงเรียนจะมุ่งสู่เป้าหมายอะไร เพื่อที่จะทำให้ครูทั้งโรงเรียนมองเห็นภาพอนาคต ด้านคุณภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน
2. การจัดระบบบริหารตารางเวลาในแต่ละสัปดาห์ โดยกำหนดให้เป็นนโยบายของโรงเรียน ให้มีชั่วโมงหรือช่วงเวลาตามที่กำหนด เพื่อให้ครูได้ใช้เวลาประชุมสะท้อนคิด

ตามกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และครูทุกคนจะได้กำหนดตารางเวลาการทำงานของตนเองได้อย่างชัดเจน

3. การสร้างทีมสนับสนุน โดยอาจจัดให้มีครูหรือบุคลากรสายสนับสนุนคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก นัดหมาย ช่วยบันทึกการประชุม บันทึกร่องรอยภาพรวมของโรงเรียน ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อาจช่วยบันทึกวิทัศน์ทางการสอนของครู หรือช่วยประสานงานการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก มาร่วมวิพากษ์ หรือช่วยอำนวยความสะดวกด้านงานธุรการ การเงินสถาบัน ที่เกี่ยวข้องกับการเชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมด้วย เป็นต้น

4. การจัดสรรงบประมาณและสิ่งสนับสนุนอำนวยความสะดวกแก่ครูและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่จะต้องเข้ามาในโรงเรียนมากขึ้น จะต้องมีการสัปดาห์ เพราะโรงเรียนต้องทำให้ห้องเรียนเป็นเสมือนห้องเรียนเปิด มีใช้ห้องเรียนที่มีแต่ครูผู้สอนเพียงคนเดียวเป็นเจ้าของอีกต่อไป

5. การส่งสัญญาณ การแสดงความสนใจ การลงมือติดตามด้วยตนเองอย่างจริงจัง มีข้อเสนอแนะ หรือมอบรองวิชาการ เพราะถือว่าภารกิจในการยกระดับคุณภาพการศึกษาสำคัญที่สุด สำคัญกว่าภารกิจอื่นใดทั้งสิ้น

6. การศึกษาเรียนรู้และต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ทำเป็น ทำเอง รู้จริง มีใช้ใช้วัฒนธรรมแบบเจ้าขุนมูลนาย ใช้แต่ลูกน้องทำแทน แม้แต่พิมพ์ในมือถือก็ยังให้ครูทำแทน ผู้บริหารสมัยใหม่ต้องเอาจริงเอาจัง และต้องทำตัวเป็นแบบติดดิน มีใช้ลอยตัวเหนือปัญหาอีกต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี-ตราด) (2560 : 30) ได้กำหนดบทบาทผู้นำสถานศึกษาที่จำเป็นต่อการเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า

1. บทบาทผู้นำสถานศึกษา ด้านการกำหนดทิศทางของโรงเรียน (Setting school direction) ซึ่งได้แก่ การกำหนดและจัดทำวิสัยทัศน์ ผู้นำสถานศึกษาต้องช่วยให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากบุคลากรต่าง ๆ ให้มาร่วมคิด ได้จัดทำวิสัยทัศน์ที่ระบุถึงแนวความคิดที่ดีที่สุดของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยผู้นำต้องสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นได้กระหายที่จะช่วยกันปฏิบัติการให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น

2. บทบาทผู้นำสถานศึกษาด้านพัฒนาบุคลากร โดยการส่งเสริมและเข้าร่วมกับครูผู้สอนเพื่อสร้างความเป็น “ชุมชนแห่งวิชาชีพ” ให้เกิดขึ้นในโรงเรียน นอกจากนี้ ผู้นำควรกระตุ้นให้ครูผู้สอนหมั่นตรวจสอบถึงวิธีการทำงานที่เคยใช้อยู่เป็นประจำนั้นด้วยตนเอง หรือกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยและหาวิธีการทำงานเดิมนั้นด้วยวิธีการใหม่ ที่มีทางเลือกอย่างหลากหลายวิธี สนับสนุนให้มีการทดลองทางเลือกดังกล่าว โดยไม่ต้องเกรงว่าจะไม่สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ ผู้นำควรเปิดกว้างให้ครูและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการคิด เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมมาประกอบการตัดสินใจ

3. บทบาทผู้นำสถานศึกษาด้านการพัฒนาองค์กร ผู้นำต้องส่งเสริมให้การปฏิบัติภารกิจของโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ให้โอกาสแก่ ครู อาจารย์ ผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อประเด็นสำคัญที่มีผลกระทบต่อตัวครู หรือต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของครู ด้วยวิธีการนี้ จึงจะนำพาโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างราบรื่น

จากแนวคิดของ มนตรี แย้มกลีกร (2559) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี-ตราด) (2560) ผู้วิจัยได้สรุปบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนว่า ควรมีบทบาท ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ร่วมกันระหว่าง ครู ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เป้าหมายด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. กำหนดทีม ผู้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ที่กำหนดร่วมกันให้บรรลุผล เช่น คณะทำงานโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว เป็นต้น
3. ร่วมกันปฏิบัติการ ลงมือทำ ตามแผนงาน เป้าหมาย หรือวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ที่ร่วมกันกำหนด
4. สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศของการประชุมหารือ เรียนรู้ แก้ปัญหาร่วมกันการทำงานร่วมกัน ซึ่งรวมถึงบรรยากาศของการคิดหาวิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการ ตลอดจนจนถึงการสรุปผลการดำเนินงานนั้น ๆ
5. ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน แก้ปัญหา กระตุ้นด้วยคำถาม หรือการนิเทศติดตามการดำเนินการ หรือการมีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวทุกขั้นตอน

4.6 แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้
วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557 : 60) ได้กล่าว สรุปถึงแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากนักการศึกษาและจากกรณีศึกษาต่าง ๆ ว่า

1. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไม่มีรูปแบบการสร้างที่เฉพาะเจาะจง แต่มีคุณสมบัติที่ชัดเจน
2. การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีปัจจัยในการก่อเกิดโดยเฉพาะวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวทางจึงแสดงถึงภารกิจสำคัญร่วมกัน คือ มุ่งเน้นที่การปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หรือวิชาชีพของครูสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ภารกิจดังกล่าวเป็นจุดประสงค์หลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้

ทางวิชาชีพที่อยู่บนพื้นฐานค่านิยมและวิสัยทัศน์ที่ยึดเป้าหมายร่วมกันของกลุ่มครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ หรือเปลี่ยนแปลงคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ของครู และคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ที่ตอบสนองต่อสภาวะ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก

3. แนวทางการปฏิบัติของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่บนฐาน ความไม่หยุดนิ่งที่จะ “แสวงหา” แนวทางที่ดีที่สุดยิ่งขึ้นในการจัดการเรียนรู้ ตามบริบทสภาวะ การเปลี่ยนแปลง หลายกรณีศึกษาจึงมีแนวทางปฏิบัติที่ไม่ตายตัว แต่ชัดเจนด้วยเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของวิธีการเรียนรู้ การพัฒนาและการอยู่ร่วมกันในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมุ่งหวังความยั่งยืนในการพัฒนาการเรียนรู้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

เรวดี ชัยเชาวรัตน์ (2558 : 34) ได้กล่าวถึง แนวทาง วิธีการนำกระบวนการ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาไว้ โดยมีกิจกรรมที่จำเป็นต่อความเป็น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

1. การมีโอกาสนำใคร่ครวญระหว่างกัน (Reflective dialogue) เป็นวิธีการนำเอาประเด็นปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานด้านการสอนของครู มาพูดคุยแลกเปลี่ยน ระหว่างกัน โดยให้แต่ละคนได้ช่วยวิเคราะห์และสะท้อนมุมมองของตนในประเด็นนั้นต่อกลุ่มเพื่อน ร่วมงาน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้ร่วมกัน และได้ข้อสรุปต่อปัญหาจากหลากหลายมุมมอง เกิดบรรยากาศร่วมมือร่วมใจในหมู่ผู้สอน เพื่อช่วยกันปรับปรุงการสอนให้มีผลดียิ่งขึ้น เจือจาง ความสำเร็จขึ้นอยู่กับการเปิดใจกว้างรับฟัง เกิดการยอมรับระหว่างการสอนระหว่างกลุ่ม อย่างสร้างสรรค์

2. การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติการสอนของครู (DE privatization of instructional practice) เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครู กล่าวคือ ครูมีโอกาสแสดงบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลและที่ปรึกษา (Advisor) การเป็นพี่เลี้ยง (Mentor) หรือ เป็นผู้เชี่ยวชาญ (Specialist) ก็ได้ระหว่างการให้ความช่วยเหลือเพื่อนด้วยกัน เพื่อลดความโดดเดี่ยว ระหว่างการปฏิบัติการสอนของครู

3. รวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียน (Collective focus on student learning) เป็นกิจกรรมที่ดีมากแต่ยุ่งยากตรงประเด็นให้ครูเกิด “จุดมุ่งเน้น” อย่างไรก็ตาม ถ้าถือว่าการมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ลักษณะสำคัญของโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ ที่มีเจตจำนงมุ่งผลลัพธ์ คือ การเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้นและต้องให้ความสำคัญอันดับแรกกับ กิจกรรมที่สร้างความงอกงามของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้การที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีกิจกรรม ให้ครูได้ใคร่ครวญ (Reflective dialogue) เพื่ออภิปรายและวิเคราะห์ด้านหลักสูตร กลยุทธ์

ด้านการสอนของครู แม้จะใช้เวลามากแต่ทั้งหลายทั้งปวงก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ต่อไป

4. สร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ (Collaboration starts) เมื่อครูหลุดพ้นจากสภาพการต้องทำงานแบบโดดเดี่ยว และสามารถแสวงหาความเชี่ยวชาญจากเพื่อนคนอื่นที่อยู่ในชุมชนวิชาชีพของตนได้แล้วก็ตาม แต่ความเป็นมืออาชีพของครูก็อาจไม่สามารถบรรลุได้ ถ้าครูขาดการปรับปรุง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ดังนั้นความร่วมมือร่วมใจทางวิชาชีพต่อกันของครู จะก่อให้เกิดพลังในการร่วมวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการอันซับซ้อนของแต่ละคนได้ บรรยากาศแห่งความร่วมมือร่วมใจกันนี้ จะช่วยเสริมการปฏิบัติงานประจำวันของครูแต่ละคนได้อย่างถาวร

5. ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม (Shared values and norms) เมื่อบุคคลต่าง ๆ ในวิชาชีพครูผู้สอน ครูแนะแนว ครูนิเทศ และผู้บริหาร มาร่วมกัน ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแล้ว การสร้างค่านิยมและปทัสถานร่วมกันของคนในวิชาชีพ ด้วยความเป็นมืออาชีพ จะพัฒนาสิ่งที่เรียกว่าอำนาจเชิงคุณธรรม (Moral authority) ขึ้นมาเป็นแนวทางของการอยู่ร่วมกัน แทนที่การใช้อำนาจเชิงกฎหมาย หรืออำนาจโดยตำแหน่ง (Position authority) ซึ่งไม่เหมาะกับชุมชนแห่งวิชาชีพนัก

มนตรี แยมกสิกร (2559 : 4) ได้กล่าวถึง การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียนว่า มีกระบวนการ ดังนี้

1. การพัฒนาผู้นำ การเริ่มต้นของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำเป็นต้องมีผู้นำที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งบุคคลที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการอาจเป็นครูหรือครูอาวุโส หรือเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งหากผู้บริหารสถานศึกษาส่งสัญญาณให้ความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วนั้น ก็มักจะประสบความสำเร็จ

2. การสร้างกลุ่ม กลุ่มที่จะมารวมตัวกัน เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อนมาก เพราะการที่มาร่วมกันเป็นเพื่อนกันจะต้องทำงานร่วมกันอย่างยาวนาน ต้องมีนิสัยที่เข้ากันได้ มีวิธีคิดที่อยู่ในระดับที่ยอมรับซึ่งกันและกัน มีน้ำใจระหว่างกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และไม่เอารัดเอาเปรียบเพื่อนในกลุ่ม ในการสร้างกลุ่มโดยทั่วไป สมาชิกของกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะมีอยู่ประมาณ 4-8 คนต่อกลุ่ม สมาชิกควรเป็นกลุ่มที่มีจุดร่วมกัน เช่น สอนกลุ่มสาระเดียวกัน สอนระดับชั้นเดียวกัน เป็นต้น

3. ความเชื่อใจและสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานเชิงบวก ระหว่างสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความมั่นคง ยั่งยืน และก้าวหน้าได้

4. ความมีพลวัตรของกลุ่ม (Group dynamics) ในการปฏิรูปการศึกษา ที่ขาดความต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเกิดมาจากความที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับพลังความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อค่านิยมขององค์กร การสร้างโอกาสและกิจกรรมจะทำให้สมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้มีโอกาสเรียนรู้ ความเชื่อ ค่านิยมของกันและกัน เพื่อตรวจสอบว่าตนเองจะสามารถไปด้วยกันได้กับสมาชิกในกลุ่มหรือไม่

5. การบริหารจัดการทรัพยากรสนับสนุน การจัดสิ่งสนับสนุนให้กลุ่มครูได้เกิดการรวมตัวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน มีปัจจัยที่มีผล ได้แก่

5.1 เวลา (Time) ผู้บริหารโรงเรียนอาจส่งเสริมให้โอกาสแก่คณะครูได้มีเวลาได้พบปะพูดคุยร่วมกัน ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อทำให้เกิดบรรยากาศของความร่วมมือร่วมใจ

5.2 พื้นที่ (Space) การสร้างพื้นที่เฉพาะ เพื่อให้สมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ใช้เป็นสถานที่ทำกิจกรรมร่วมกัน และสถาปนาเป็นที่ทำการของกลุ่ม จะมีผลทั้งความสะดวกในการทำงานและยังมีผลทางจิตวิทยาต่อความรู้สึก การได้รับการยอมรับ การสร้างการรับรู้ทางสังคมของสมาชิกในโรงเรียนทั้งหมดด้วย

6. ปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก โรงเรียนไม่สามารถเดินหน้าได้เพียงลำพัง แต่จำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่มีผล ได้แก่

6.1 การสนับสนุน (Support) การมีระบบสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก จะเป็นกำลังใจสำคัญของกลุ่มครู อาทิ การทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย/คณะครุศาสตร์เพื่อการทำงานร่วมกัน จะช่วยให้ครูรู้สึกอบอุ่น ได้เรียนรู้อย่างมั่นใจ และภาคภูมิใจต่อผลงานของตนเอง

6.2 หุ้นส่วน (Partnerships) โรงเรียนจะต้องพยายามสร้างหุ้นส่วนที่สำคัญ ที่มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ผู้ปกครอง คณะกรรมการโรงเรียน สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชำนาญการ ประชาชน นักธุรกิจ ผู้จัดการโรงงาน พระสงฆ์ เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ ถือเป็นหุ้นส่วนสำคัญที่จะมีส่วนรับรู้และร่วมเรียนรู้งานพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ไปพร้อมกัน และจะมีผลต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนร่วมกันด้วย

6.3 เครือข่าย (Networks) การทำงานในยุคศตวรรษที่ 21 การมีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน เครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นโอกาสที่ดีที่จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการสร้างกำลังใจในการเอาชนะอุปสรรคซึ่งกันและกัน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในปัจจุบัน อาจเป็นเครือข่ายความร่วมมือผ่านการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ก็ย่อมได้

จากแนวคิดของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), เรวดี ชัยเชาวรัตน์ (2558) และ มนตรี แย้มกลีกร (2559) ผู้วิจัยสรุป แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

1. **รวมกลุ่ม** เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ไม่มีรูปแบบการสร้างที่เฉพาะเจาะจง แต่มีคุณสมบัติที่ชัดเจน ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ และบริบท มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่ตายตัว

2. **กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน** หรือเป้าหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยมุ่งหวังความยั่งยืนในการพัฒนาการเรียนรู้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

3. **วางแผน** สร้างแนวทางที่แสดงถึงภารกิจสำคัญร่วมกัน เช่น มุ่งเน้นที่การปรับปรุงและพัฒนาออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือวิชาชีพของครูสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

4. **สร้างความเชื่อใจและสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานเชิงบวกระหว่างสมาชิก** เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความมั่นคง ยั่งยืน และก้าวหน้าได้

5. **แสวงหาเครือข่ายความร่วมมือ** ระหว่างโรงเรียน ระหว่างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก เพราะโรงเรียนไม่สามารถเดินหน้าได้เพียงลำพัง แต่จำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก

6. **รักษาความต่อเนื่อง** ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดมาจากความไม่สนใจกับพลังความสัมพันธ์ และความไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวิสัยทัศน์ร่วมกัน หรือเป้าหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่งผลต่อการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5. สมรรถนะ (Competencies)

ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะ สมรรถนะผู้เรียน และสมรรถนะครู จากเอกสารหน่วยงาน และแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ที่เกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

5.1 ความหมายของสมรรถนะ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553 : 33) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กร

ณรงศ์วิทย์ แสนทอง (2556 : 126) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ ไว้ว่า หมายถึง ลักษณะทักษะเด่นของกลุ่มงานที่ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระหว่างตำแหน่งงานหลักกับการปฏิบัติงานโดยตรง

Nitin (2010 : 124) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ ไว้ว่า หมายถึง สถานะหรือคุณภาพของความสามารถที่เหมาะสมกับงานหนึ่ง ๆ

จากการศึกษาแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553), ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2556) และ Nitin (2010) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคล ที่แสดงให้เห็นถึง การนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่งตามที่กำหนด

5.2 สมรรถนะผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษา สมรรถนะของผู้เรียน ที่เกี่ยวกับงานวิจัย ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 6-7) ได้กำหนด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ 5 ประการ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ตลอดจนการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

รายละเอียดของสมรรถนะ ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังแสดงในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 แสดงรายละเอียดของสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะ	ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และทักษะของตนเอง ด้วยการพูดและการเขียน	1. พูดถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูตามที่กำหนดได้ 2. พูดถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และทักษะของตนเอง จากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ตามที่กำหนดได้ 3. เขียนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูตามที่กำหนดได้ 4. เขียนถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกและทักษะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือ ดูจากที่กำหนดได้
	1.2 พูดเจรจาต่อรอง	1. พูดเจรจาโน้มน้าวได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ 2. พูดเจรจาต่อรองได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ

สมรรถนะ	ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
	1.3 เลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสาร	รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารได้
2. ความสามารถในการคิด	2.1 คิดพื้นฐาน	1. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว 2. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล ที่พบเห็นในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว 3. ระบุรายละเอียด คุณลักษณะและความคิดรวบยอดของข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว
	2.2 ความคิดขั้นสูง	1. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม 2. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม 3. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อการสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา	3.1 ใช้กระบวนการแก้ปัญหา โดยการวิเคราะห์ปัญหา วางแผนในการแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหา ตรวจสอบ และสรุปผล	1. วิเคราะห์ปัญหา 1.1 ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง 1.2 ระบุปัญหาที่เกิดขึ้น กับบุคคลใกล้ตัว 1.3 ระบุสาเหตุของปัญหา

สมรรถนะ	ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
		1.4 จัดระบบข้อมูล 1.4.1 การจำแนก 1.4.2 การจัดลำดับ 1.4.3 การเชื่อมโยง 1.5 กำหนดทางเลือก 1.6 การตัดสินใจเลือกวิธีการ 2. การวางแผนในการแก้ปัญหา 3. การดำเนินการแก้ปัญหา 3.1 การปฏิบัติตามแผน 3.2 การตรวจสอบ ทบทวนแผน 3.3 การบันทึกผลการปฏิบัติ 4. สรุปผลและรายงาน
	3.2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	ผลลัพธ์ของการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.1 นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลายมาสร้างชิ้นงาน/สิ่งของ/เครื่องมือ และสามารถนำมาแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตรประจำวันได้อย่างเหมาะสม
	4.2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	1. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร 2. เชื่อมโยงความรู้ 3. มีวิธีการในการศึกษาความรู้เพิ่มเติม เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ตามความสนใจ
	4.3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข	1. ทำงานด้วยตนเองได้สำเร็จ 2. ทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น 3. เห็นคุณค่าของการมีชีวิต และครอบครัวที่อบอุ่นเป็นสุข

สมรรถนะ	ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
	4.4 จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	รับรู้สาเหตุและจัดการแก้ปัญหา/ความขัดแย้งได้ประสบความสำเร็จ
	4.5 ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม	1. ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ ปัจจุบันของสังคม 2. เข้าใจ ยอมรับ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม
	4.6 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น	1. รู้จักป้องกัน หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพ สารเสพติด และความรุนแรง 2. จัดการกับอารมณ์ และความเครียดได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	5.1 เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม	1. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ และมีคุณธรรม 2. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร อย่างสร้างสรรค์ และมีคุณธรรม 3. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานและนำเสนอผลงาน อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม 4. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และมีคุณธรรม
	5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี	1. กำหนดปัญหา หรือความต้องการ 2. รวบรวมข้อมูล ออกแบบและปฏิบัติการ ประเมินผล

จากการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สมรรถนะผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจน ความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะของผู้เรียน ทราบได้จากการศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

5.3 สมรรถนะของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษา สมรรถนะของครู ที่เกี่ยวกับงานวิจัย ดังนี้

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 24-25) ได้กำหนด สมรรถนะของครูไว้ ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้

1.1 สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

เป็นความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผล การปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพ และผลงานอย่างต่อเนื่อง

1.2 สมรรถนะการบริการที่ดี

เป็นความตั้งใจและความเต็มใจ ในการให้บริการและการปรับปรุงระบบ บริการ ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

1.3 สมรรถนะการพัฒนาตนเอง

เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ ใหม่ ๆ ทางวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

1.4 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม

เป็นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือทีมงาน แสดงบทบาทเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสม ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนา การจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.5 สมรรถนะ จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

เป็นการประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างศรัทธาในวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ดังนี้

2.1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

เป็นความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้ อย่างสอดคล้องกับระบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ (1) สร้างหรือพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและท้องถิ่น (2) ประเมินการใช้หลักสูตรและ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

2) ความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) กำหนด ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่ม ที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ความแตกต่าง และธรรมชาติของผู้เรียนเป็นรายบุคคล (2) ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย เหมาะสม สอดคล้องกับวัย ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน (3) เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนรู้ (4) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการอย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน (5) มีการนำผลการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และปรับใช้ตามสถานการณ์ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดผลกับผู้เรียนตามที่คาดหวัง (6) ประเมินผลการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนา

3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ (1) การจัดทำฐานข้อมูล เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (2) การใช้รูปแบบและเทคนิคการสอน อย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ (3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝัง และส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียน (4) การใช้หลักจิตวิทยา ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ (5) การใช้ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ (6) การพัฒนาเครือข่าย การเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน

4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ (2) การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ (3) การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสม กับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และ ผู้เรียน (2) การสร้างและนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม (3) การวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (4) การนำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน

เป็นความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ดังนี้

1) การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ (1) การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรม (3) การจัดทำโครงการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน

2) การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้เรียน ได้แก่ (1) การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านการดูแลตนเอง (2) ให้มีทักษะในการเรียนรู้การทำงาน การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

3) การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ (1) การสอดแทรกความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย ให้แก่ผู้เรียน (2) การจัดทำโครงการและกิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย

4) การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ได้แก่ (1) การให้ผู้เรียน คณะครูผู้สอน และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล (2) การนำข้อมูลผู้เรียนไปใช้ช่วยเหลือ พัฒนาผู้เรียนทั้งด้านการเรียนรู้และการปรับพฤติกรรมรายบุคคล (3) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน (4) การส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับค่านิยมที่พึงงาม (5) การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนทุกคนอย่างทั่วถึงทันการณ์

2.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน

เป็นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัย ดังนี้

1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน ได้แก่ (1) การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (2) การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน (3) การตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้ และมีความปลอดภัยอยู่เสมอ

2) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียนและประจำวิชา ได้แก่ (1) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน เป็นรายบุคคลและเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้อง (2) การนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3) การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา ได้แก่ (1) การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงร่วมกันในชั้นเรียน (2) การแก้ปัญหาและการพัฒนาผู้เรียนด้านระเบียบวินัย โดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน (3) การประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียน และการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

2.4 สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบและนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ องค์การหรืองานในภาพรวมและการดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ ได้แก่ (1) การสำรวจตรวจสอบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อวางแผนการวิจัยพัฒนาผู้เรียน (2) การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา ระบุสภาพปัจจุบัน (3) การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และโอกาสความสำเร็จของการวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

2) การสังเคราะห์ ได้แก่ (1) การรวบรวม การจำแนก และการจัดกลุ่มของสภาพปัญหาของผู้เรียน แนวคิดทฤษฎี และวิธีการแก้ไขปัญหา เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ (2) การประมวลผลหรือสรุปข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน โดยใช้ข้อมูลรอบด้าน

3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ (1) การจัดทำแผนการวิจัยและดำเนินการ กระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ ตามแผนการดำเนินการวิจัยที่กำหนดไว้ (2) การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ (3) การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกัน

2.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู

เป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารโรงเรียน ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ดังนี้

1) การมีวุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครู ได้แก่ (1) การพิจารณา ทบทวน ประเมินตนเอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกต่อผู้เรียนและผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม (2) การเห็นคุณค่าให้มีความสำคัญในความคิดเห็นหรือผลงาน และให้เกียรติแก่ผู้อื่น (3) การกระตุ้นจิตใจปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นให้มีความผูกพันและมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

2) การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ ได้แก่ (1) การมีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา การมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่น โดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ของผู้เรียนและการพัฒนาวิชาชีพ (2) การมีทักษะการฟัง การพูด และการตั้งคำถาม เปิดใจกว้าง ยืดหยุ่น ยอมรับทัศนะที่หลากหลายของผู้อื่นเป็นแนวทางใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน (3) การสืบเสาะข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพใหม่ที่สร้างความท้าทายในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่น

3) การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ (1) การให้ความสนใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน โดยมีการวางแผนอย่างมีวิสัยทัศน์ซึ่งเชื่อมโยงกับ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียนร่วมกับผู้อื่น (2) การริเริ่มการปฏิบัติที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรม (3) การกระตุ้นผู้อื่นให้มีการเรียนรู้และความร่วมมือในวงกว้างเพื่อพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษา และวิชาชีพ (4) การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นภายใต้ระบบและขั้นตอนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

4) การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง ได้แก่ (1) การพิจารณาไตร่ตรองถึงความสอดคล้องระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ (2) การสนับสนุนความคิดริเริ่ม ซึ่งเกิดจากการพิจารณาไตร่ตรองของเพื่อนร่วมงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ (3) การใช้เทคนิควิธีการหลากหลาย ในการตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของตนเองและผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

5) การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน ได้แก่ (1) กำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของตนเองตามสภาพจริงและปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้ (2) การให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นรอบด้านของผู้เรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (3) การยอมรับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนจากผู้ปกครอง (4) การปรับเปลี่ยนบทบาทและการปฏิบัติงานของตนเองให้เอื้อต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน (5) การตรวจสอบข้อมูล

การประเมินผู้เรียนอย่างรอบด้านรวมถึงใช้ผลการวิจัยหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

2.6 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้

เป็นการประสานความร่วมมือสร้างสัมพันธ์ที่ดี และสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การกำหนดแนวทางในการสร้างสัมพันธ์ที่ดี และความร่วมมือกับชุมชน (2) การประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (3) การให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน (4) การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อการจัดการเรียนรู้

2) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

อ่องจิต เมธยะประภาส (2557 : 13) ได้กล่าวถึง สมรรถนะ หรือบทบาท หรือคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 ไว้ 9 ประการ เรียกว่า E-teacher ดังนี้

1. ต้องมีทักษะในการออกแบบและจัดการเรียนรู้แบบใหม่ (Experience)
2. ต้องมีทักษะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อขยายองค์ความรู้ของตนเองตลอดเวลาผ่านทางสื่อเทคโนโลยี (Extended)
3. ต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดหรือขยายความรู้ของตนเองสู่ผู้เรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Expanded)
4. ต้องมีความสามารถในการเสาะหา และคัดเลือกเนื้อหาความรู้ หรือเนื้อหาที่ทันสมัย เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผ่านสื่อเทคโนโลยี (Exploration)
5. ต้องเป็นนักประเมินที่ดี มีความบริสุทธิ์ และยุติธรรม สามารถใช้เทคโนโลยีในการประเมินได้ (Evaluation)
6. ต้องเป็นผู้ใช้สื่อเทคโนโลยี อย่างคุ้มค่าและใช้อย่างหลากหลาย (End-User)
7. ต้องสามารถใช้เทคโนโลยีสร้างบทเรียน เนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Enabler)
8. ต้องมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีจนสามารถพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือได้ (Engagement)

9. ต้องสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทั้งในฐานะที่เป็นผู้ผลิตความรู้ ผู้กระจายความรู้ และผู้ใช้ความรู้ (Efficient and Effective)

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2558 : 23) ได้กล่าวถึง สมรรถนะหรือคุณสมบัติที่จำเป็นของครูผู้สอนไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. ครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียน การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี (Computer (ICT) Integration)

2. ครูผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองได้จากภายในของผู้เรียนเองโดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่ภายในกับการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ (Constructionist)

3. ครูต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้เรียนกับครู ระหว่างครูภายในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน (Connectivity)

4. ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับครู และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะที่สำคัญอื่น ๆ (Collaboration)

5. ครูต้องมีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ (Communication)

6. ครูต้องออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน มากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้โดยตรงเพียงอย่างเดียว (Creativity)

7. ครูต้องมีมุทิตาจิตต่อผู้เรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย อย่างจริงใจต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อใจ จนส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ที่ต้นตอแบบผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด (Caring)

Goh และ Wong (2014 : 73-74) ได้กล่าวถึง สมรรถนะที่จำเป็นของครูใหม่ว่าควรประกอบด้วย

1. สมรรถนะด้านการควบคุม (Control) ดังนี้

1.1 การจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้

1.2 การจัดการพฤติกรรมผู้เรียนที่ไม่พึงประสงค์

2. สมรรถนะด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ (Promoting Learning) ดังนี้

- 2.1 การออกแบบและเลือกใช้วิธีการสอนที่ถูกต้อง
- 2.2 การจัดการเรียนการสอนตามความแตกต่างของผู้เรียน
- 2.3 การเลือกใช้บทเรียนที่น่าสนใจ

3. สมรรถนะด้านความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) ดังนี้

- 3.1 การสื่อสารเชิงบวก
- 3.2 การไม่ย่อในการเรียนรู้
- 3.3 การเข้าใจในความแตกต่างทางสังคม
- 3.4 การเข้าใจอารมณ์ของตนเอง
- 3.5 การสร้างความมั่นใจในตนเอง
- 3.6 การคงไว้ซึ่งความเป็นมืออาชีพ
- 3.7 การมีความกระตือรือร้นในวิชาชีพครู
- 3.8 การมีทัศนคติที่ดี
- 3.9 การมีจริยธรรมการทำงานที่ดี
- 3.10 การคิดนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

จากการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของครูจาก สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (2553), อ่องจิต เมธยะประสาท (2557), อนุมพร เลาหจรัสแสง (2558) และ
จาก Goh และ Wong (2014) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อหา สมรรถนะที่จำเป็นของ
ครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังแสดงในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงสมรรถนะที่จำเป็นของครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

สมรรถนะของครู	แนวคิดของหน่วยงาน/นักการศึกษา				ความถี่	ร้อยละ
	สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)	อ่องจิต เมธยะ ประภาส (2557)	ณอมพร เลหา จรัสแสง (2558)	Goh และ Wong (2014)		
1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	√	√			2	50
2. การมีความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้	√	√	√	√	4	100
3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	√		√		2	50
4. การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้	√	√		√	3	75
5. การวัดและการประเมินผล การเรียนรู้	√	√			2	50
6. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน	√		√	√	3	75
7. การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้เรียน	√	√			2	50
8. การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยให้แก่ผู้เรียน	√				1	25
9. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	√				1	25
10. การบริหารจัดการชั้นเรียน	√			√	2	50
11. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	√					25
12. การมีความกระตือรือร้นในวิชาชีพครู				√	1	25

จากตาราง 7 ผู้วิจัยเลือกสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครู จากความถี่สูงสุด คือ การมีความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู นั้นแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะด้านนี้ของครูเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

6. สมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ซึ่งเป็นสมรรถนะหนึ่งในสมรรถนะประจำสายงาน ในส่วนย่อยของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู จากนักการศึกษาหลายท่าน เพื่อนำความรู้ และแนวคิดมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2552 : 109-110) ได้ให้ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การวางแผนหรือการวางเค้าโครงของการสอนของครู ที่ทำให้มองเห็นภาพรวมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นขั้นตอนในการเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน เทคนิคการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้

สมจิต จันทรฉาย (2557 : 7) ได้ให้ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบ ที่นำมาใช้ในการศึกษาความต้องการของผู้เรียน และปัญหาการเรียนการสอน เพื่อแสวงหาแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ หรือสร้างสิ่งใหม่ โดยนำหลักการเรียนรู้และหลักการสอนมาใช้ในการดำเนินการ โดยเป้าหมายของการออกแบบการสอน คือ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

Gagne, Wager, Golas และ Keller (2005 : 1) ได้ให้ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้หรือการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การนำหลักการเรียนรู้ไปออกแบบเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นอย่างมีเป้าหมายชัดเจน หรือเรียกว่า การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง

จากแนวคิดของ ชนาธิป พรกุล (2552), สมจิต จันทรฉาย (2557) และ Gagne, Wager, Golas และ Keller (2005) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สมรรถนะในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการเรียนการสอน หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน โดยการวางแผนหรือกิจกรรมที่จะนำมาแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน ที่จะปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียน

และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การแก้ปัญหาการเรียนการสอนของอย่างเป็นระบบ โดยวางแผนในการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน ทั้งการจัดการเนื้อหา สื่อ วัสดุ กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

6.2 หลักการพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้

ก่อนดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้หรือการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนนั้น สิ่งสำคัญที่ครูต้องทราบ คือ หลักการพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้หลายท่าน ดังนี้

Morrison, Ross, และ Kemp (2011 : 17) ได้นำเสนอเกี่ยวกับ หลักการพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการออกแบบการเรียนการสอนไว้ โดยการตอบคำถาม 4 ข้อนี้ คือ

1. โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้จะใช้สอนใคร หมายถึง ลักษณะของผู้เรียน สภาพของผู้เรียน
2. สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน หรือสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ คืออะไร หมายถึง จุดประสงค์
3. วิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาหรือทักษะที่ดีที่สุด คืออะไร หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอน
4. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้แล้ว หมายถึง แนวทางการวัดและประเมินผล

ทั้งนี้ Morrison, Ross, และ Kemp อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันและครอบคลุมแผนการออกแบบการเรียนการสอนทั้งหมด รูปแบบการออกแบบการเรียนสอนใด ๆ จึงเกิดจากการบูรณาการขององค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่ ผู้เรียน จุดประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล เข้ามาใช้และพัฒนาเป็นองค์ประกอบที่สมบูรณ์ของกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนสอนนั่นเอง

สมจิต จันทรฉาย (2557 : 8-9) กล่าวอ้างถึง หลักการพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการออกแบบการเรียนการสอนไว้ว่า เป็นเพียงแนวทางทั่วไปสำหรับนักออกแบบการเรียนการสอนที่เริ่มต้นการทำงานในด้านนี้ ให้นำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทการจัดการเรียนการสอน โดยต้องคำนึง

1. ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ การออกแบบการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ มากกว่ากระบวนการสอน ผู้ออกแบบการเรียนการสอนจะต้องพิจารณาถึงผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการเลือกกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เวลาที่ใช้ คุณภาพการสอน เจตคติ และความสามารถในการเรียนรู้ ปัจจัยเหล่านี้ ควรนำมาพิจารณาในการออกแบบการเรียนการสอน

3. รู้จักประยุกต์ใช้หลักการเรียนการสอน วิธีการสอน รูปแบบการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียนและเนื้อหาสาระ เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และมีส่วนร่วม ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

4. ใช้วิธีการและสื่อที่หลากหลาย ผู้ออกแบบการเรียนการสอน ควรเลือกใช้สื่อที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

5. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเรียนการสอนที่มีคุณภาพควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากการวางแผน การนำไปทดลองใช้ และการนำผลการทดลองและข้อเสนอแนะจากผู้เรียนมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น การพัฒนาอย่างต่อเนื่องเช่นนี้จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพมากขึ้น

6. การประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล การเรียน ทั้งนี้เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และน่าสนใจมากขึ้น การประเมินผลผู้เรียน ไม่ควรมีจุดหมายเพียงเพื่อทราบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเท่านั้น แต่ควรให้ได้ข้อมูลนำไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ต่อไป

7. องค์ประกอบการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กันกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล และต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทการเรียนรู้อ ทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามต้องการ

จากแนวคิดของ Morrison, Ross, และ Kemp (2011) และ สมจิต จันทรฉาย (2557) เกี่ยวกับหลักการพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้ออกแบบต้องถามตัวเองให้ได้ว่า 1) ทำกับใคร 2) เพื่ออะไร 3) ทำอย่างไร 4) สำเร็จหรือไม่ 5) เพราะอะไร 6) แล้วจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

6.3 องค์ประกอบของการออกแบบการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การออกแบบการจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ควรมีในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวคิดหลากหลายแตกต่างกัน ดังนี้

Dick และคณะ (2009 : 15) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ว่า ควรมีอยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดจุดประสงค์ของการสอน 2) การพัฒนาการสอน 3) การประเมินการเรียนการสอน

Richey, Klein และ Tracey (2011 : 20) ได้สรุปองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ด้านผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้
2. ด้านการเรียนรู้และบริบทที่ช่วยให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ
3. ด้านโครงสร้างของเนื้อหาสาระ และการจัดลำดับสาระการเรียนรู้
4. ด้านยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ ทั้งที่มีการจัดการเรียนการสอนและ
ไม่มีการจัดการเรียนการสอน
5. ด้านสื่อการเรียนรู้และระบบการสนับสนุน
6. ด้านผู้ออกแบบและกระบวนการออกแบบ

ฐานปี สี่เหลี่ยม (2553 : 30) ได้สรุปองค์ประกอบของการออกแบบและการพัฒนาการเรียนการสอนที่สำคัญได้ 11 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
2. การระบุความต้องการของผู้เรียน
3. การระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์
4. การออกแบบบทเรียนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน
5. การออกแบบหรือเลือกวิธีการถ่ายทอดความรู้
6. การพัฒนาผู้เรียนและจัดทำสื่อการเรียนการสอน
7. การทดลองระบบการเรียนการสอน
8. การนำระบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้
9. การนำระบบไปใช้และปรับปรุง
10. การสร้างกระบวนการประเมินผล

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของ Dick และคณะ (2009), Richey และคณะ (2011) และฐานปี สี่เหลี่ยม (2553) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย

- 1) ด้านผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์สภาพของผู้เรียนเพื่อให้ครูผู้สอนได้เข้าใจปัญหาความต้องการ ความช่วยเหลือ ที่ผู้เรียนต้องการ
- 2) ด้านหลักสูตร เมื่อทราบปัญหาของผู้เรียนจึงนำมาเชื่อมโยงกับหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่ต้องพัฒนาหรือส่งเสริมให้แก่ผู้เรียน
- 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลจากข้อ 1-2 มาออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4) ด้านการติดตาม ประเมินผล เพื่อดูว่ากิจกรรมที่ออกแบบให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

5) ด้านการปรับปรุงพัฒนา เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ผ่านมา เพื่อนำมาสังเคราะห์ให้ได้องค์ความรู้ใหม่ พร้อมนำไปปรับใช้ต่อไป

6.4 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ เทคนิค วิธีการสอน และแนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากหลายหน่วยงานทางการศึกษา ที่เกี่ยวกับงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6.4.1 หลักการของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 25) ได้ให้หลักการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ให้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น เช่น กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น

สำนักวิชาการและประมวลผล มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (2556 : 1) ได้ให้หลักการพื้นฐานของแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระบุว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เกิดขึ้นจากความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและทักษะพื้นฐาน อันได้แก่ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่แตกต่างกัน จึงควรมีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุและปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทมากที่สุด คือ ผู้สอน ซึ่งต้องทบทวน ทำความเข้าใจ บทบาทของตนเอง ความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องเปลี่ยนจากการยึดวิชาการเป็นตัวตั้ง มาเป็นยึดมนุษย์หรือผู้เรียนเป็นตัวตั้ง ที่เรียกว่า “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ และหาวิธีการสอน

ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในเรื่องต่อไปนี้

- 1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกหรือตัดสินใจในเนื้อหาสาระที่สนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน
- 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้คิดได้รวบรวม ได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง (2556 : 6) ได้ให้หลักการของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด วิธีการดำเนินการ คือ ต้องให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนในการบรรลุเป็นผู้มีปัญญาด้วยการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ผ่านประสบการณ์ตรง เช่น ประสบการณ์ในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนต้องมีการพัฒนาและกระตุ้นสติปัญญาให้มีความสามารถในการใช้เหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ และใช้ศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ คำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน เช่น เชาวปัญญา บุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์ และพฤติกรรมอื่น ๆ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งด้านความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติไปพร้อม ๆ กัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้แสดงออกมากที่สุด ให้ความสำคัญกับความรู้สึก นึกคิด และค่านิยมของผู้เรียน บรรยากาศในการเรียนควรเป็นแบบร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน ครูทำหน้าที่ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และให้กำลังใจ

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องยึดความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียน ได้เรียนรู้ ค้นหาค้นคว้าด้วยตนเองจากการลงมือปฏิบัติ จนเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง

และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหลักในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียน ควรมีความรู้อะไร และปฏิบัติสิ่งใดได้
3. กำหนดผลการเรียนรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้
4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และเวลาที่ต้องใช้
5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้
6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในแต่ละหน่วยที่กำหนดตามรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับปัญหาของผู้เรียน
7. กำหนด สื่อ วัสดุ
8. กำหนดแนวทางการประเมินผล

9. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเป็นไปได้
10. นำไปใช้
11. ประเมินผล
12. ทบทวนการปฏิบัติ
13. ปรับปรุง
14. นำไปปรับใช้ในกลุ่มเป้าหมายอื่น

6.4.2 เทคนิค วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักวิชาการและประมวลผล มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (2556 : 7-9) ได้นำเสนอเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยให้พยายามจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น สื่อ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น โดยผู้สอนจัดสถานการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ นำทางไปสู่การเรียนรู้ โดยไม่ใช้วิธีบอกความรู้โดยตรง แต่ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และผู้สอนควรสังเกตการณ์อยู่ด้วยเพื่ออำนวยความสะดวก แล้วนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

2) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่หลากหลายทุกคนต้องมีบทบาท หน้าที่ร่วมกันในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีเป้าหมายและโอกาสได้รับความสำเร็จร่วมกัน เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเชิงบวก แบบเผชิญหน้าช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและได้ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานเพื่อสร้างความรู้ให้ตนเอง

3) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนต้องแก้ปัญหาและนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงาน ปฏิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญ เพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนแต่ละคน เช่น วิธีสอนโดยให้จัดนิทรรศการ การสอนโดยใช้โครงงาน โดยผู้สอนเป็นผู้กำกับควบคุมให้ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมกันวางแผน ดำเนินการตามแผน และร่วมกันสรุปผลงาน ภายใต้อัตลักษณ์ที่ว่า (1) ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจ (2) ได้เรียนรู้และหาคำตอบด้วยตนเองโดยการคิดและปฏิบัติจริง (3) วิธีการได้มาซึ่งคำตอบมีความหลากหลายจากแหล่งเรียนรู้ที่แตกต่าง (4) ได้คำตอบหรือข้อมูลจากการสรุปองค์ความรู้ของตนเอง (5) ผ่านระยะเวลาแสวงหาคำตอบหรือศึกษาที่เหมาะสม (6) คำตอบหรือข้อค้นพบจะต้องเชื่อมโยงต่อการพัฒนาความรู้ถัดไป และ (7) ผู้เรียนต้องมีโอกาสเลือก วางแผน และจัดการนำเสนอ

คำตอบของปัญหาหรือผลการค้นพบด้วยวิธีการที่หลากหลายและต้องสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (2556 : 7-9) ได้นำเสนอวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ควรมีลักษณะ ดังนี้ 1) ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษา และหลักสูตรการศึกษา ตลอดจนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ 2) ผู้สอนต้องมีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียน และเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล เช่น วิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ความภาคภูมิใจ เจตคติต่อวิชาที่เรียน ความคาดหวังในการเรียน โดยการใช้แบบวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ก่อนเรียน หรือการมอบหมายงานให้ผู้เรียนในระหว่างจัดการเรียนการสอน เป็นต้น 3) ผู้สอนต้องมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อชี้แนะการคิดได้ จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่เอง ให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการ คือ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ทั้งด้านปัญญา กาย อารมณ์ สังคม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้แนะนำ ผู้สังเกต ผู้ถาม ผู้ให้การเสริมแรง ผู้แนะนำ ผู้สะท้อนคิด ผู้จัดบรรยากาศ ผู้จัดระเบียบ ผู้แนะแนว ผู้ประเมิน ผู้ให้คำชื่นชม และผู้กำกับ เป็นต้น 4) ผู้สอนต้องสามารถใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาตนเองและผู้เรียนได้ 5) ผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนโดยอิงพัฒนาการของผู้เรียน จากผลงานที่มอบหมายในระหว่างเรียน และการทดสอบหลังเรียน เป็นต้น 6) ผู้สอนต้องนำผลการประเมินมาปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ 7) ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ได้แก่ วิธีสอนแบบเน้นปัญหา วิธีสอนแบบเน้นโครงงาน วิธีสอนแบบเน้นทักษะการปฏิบัติ วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการสืบสวน วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการคิด วิธีสอนแบบเน้นความคิดรวบยอด วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการกลุ่ม วิธีสอนแบบตั้งคำถาม วิธีสอนแบบโต้วาที วิธีสอนแสดงบทบาทสมมติ วิธีสอนแบบกรณีตัวอย่าง วิธีสอนแบบใช้บทเรียนหรือแบบเรียนด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ การสอนแบบซินดิเคท การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

จากการศึกษาเทคนิค และวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า

- 1) ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองถนัดและสนใจ
- 2) ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ
- 3) ผู้เรียนต้องสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการหรือวิธีการสอนต่าง ๆ

6.4.3 การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่เกี่ยวกับการวิจัย ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 25-26) ได้ให้หลักการในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ว่า ผู้สอนต้องศึกษา หลักสูตรให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้ว จึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

บทบาทของผู้สอน

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด สมรรถนะผู้เรียน รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนสู่เป้าหมาย
- 4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสม มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ องค์ความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนและครู

5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สำนักวิชาการและประมวลผล มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (2556 : 7-9)
ได้นำเสนอการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ ดังนี้

1) ผู้สอนต้องวิเคราะห์ความสามารถของตนเอง
2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระว่า จะสอนอย่างไร มีความซับซ้อนและลำดับ
ที่จะให้ผู้เรียนเรียนอย่างไร เนื้อหาสาระนั้น ผู้สอนจะให้ผู้เรียนรู้ส่วนที่เป็น What, How, When และ
Why อย่างไร

3) วิเคราะห์ผู้เรียนว่า ผู้เรียนที่รับผิดชอบเป็นใคร มีความสามารถ
อย่างไร มีศักยภาพด้านใดบ้าง มีแบบการเรียนรู้แบบใด และถ้าจะสอนแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างไร

4) กำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทราบว่า
เป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนนั้นคืออะไร ต้องการพัฒนาความสามารถ หรือสมรรถนะด้านใดแก่ผู้เรียน

5) สร้างหรือออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6) กำหนดสื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้
เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนสูงสุด

7) กำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ตามสภาพจริง เพื่อประเมิน
ความสามารถของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และให้ผู้เรียน
ได้ทราบผลการประเมินเพื่อการปรับปรุง

8) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ ต้องเอื้ออำนวยให้ผู้เรียน
ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

9) ผู้สอนต้องประเมินตนเองว่า ที่สอนไปแล้ว สอนแบบใด ได้ผล
อย่างไร เพื่อการจัดการสอนให้ผู้เรียนได้ตรงกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (2556 : 14)
ได้นำเสนอการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1) ศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และผู้สอน

2) กำหนดวัตถุประสงค์ โดยต้องกำหนดให้ครบทั้ง ด้านความรู้ (K)
กระบวนการ (P) และเจตคติ (A)

3) กำหนดเนื้อหา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละ
วัตถุประสงค์

4) กำหนดยุทธวิธีในการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งบริบทของแหล่งที่จัดการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนการสอนนั้นต้องให้เป็นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้เลือกรูปแบบการสอน วิธีการสอน เทคนิคการสอนต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ด้วยการผสมผสานหลากหลายวิธีการสอน ให้เหมาะสมกับผู้เรียน บริบท และเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบปัญหาที่สงสัยได้ด้วยตนเอง เป็นการสร้างความรู้ใหม่

5) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการสอน

6) กำหนดการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย กำหนดเครื่องมือของผู้วัด ที่เป็นการวัดผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผู้เรียนว่า จะได้เรียนรู้อะไร เพื่ออะไร และอย่างไร

จากการศึกษาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้สอนต้องคำนึงถึง 1) ความแตกต่างของผู้เรียน 2) บทบาทของผู้สอน 3) วิธีการสอนที่เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน 4) เน้นรูปแบบการสอนหรือกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง 5) ประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงบนความเป็นไปได้และความสามารถของผู้เรียน

และจากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้ครูมีสมรรถนะในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้นั้นหมายถึง ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เชื่อมโยงความรู้จากหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ แล้วสามารถนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ภายใต้การวางแผนในการจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ ทั้งการจัดเนื้อหา สื่อวัสดุ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความหมายสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ นำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการวางแผนในการจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ ทั้งการจัดเนื้อหา สื่อวัสดุ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังนี้

1. วิเคราะห์ผู้เรียนในความรับผิดชอบ

เพื่อ : ให้ทราบสภาพปัญหาปัจจุบันของผู้เรียน เป็นข้อมูลในการออกแบบกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้ของครู

2. ศึกษาทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เพื่อ : เป็นข้อมูลด้านความรู้ตามหลักวิชาการใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้

3. ศึกษาหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้

เพื่อ : เป็นหลักในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู

4. วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

เพื่อ : เป็นข้อมูลในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของผู้เรียน

5. นำข้อ 1-4 ไปเชื่อมโยง

เพื่อ : หาแนวทางการแก้ปัญหาและออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาปัจจุบันของผู้เรียน

เพื่อ : ใช้เป็นเครื่องมือในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และกลุ่มสาระการเรียนรู้

เพื่อ : ให้ครูสามารถนำสิ่งที่ออกแบบไปสู่การปฏิบัติ

8. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบ

เพื่อ : ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

9. ติดตาม ประเมินผลการจัดการเรียนรู้

เพื่อ : ช่วยเหลือระหว่างปฏิบัติ และวัดผลการดำเนินการ

10. นำผลมารวบรวมกันวิเคราะห์ ปรับปรุง

เพื่อ : นำผลการวิเคราะห์ไปปรับใช้ต่อไป

7. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ ความรู้เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สมรรถนะ (Competencies) สมรรถนะของครูและสมรรถนะผู้เรียน ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยขอเสนอข้อค้นพบเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังต่อไปนี้

7.1 องค์ประกอบของรูปแบบ

จากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบ ในข้อ 2.3 และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี
2. โครงสร้างของรูปแบบ
3. กระบวนการ/ขั้นตอนของรูปแบบ
4. เงื่อนไขของรูปแบบ และ
5. ความสัมพันธ์ เชื่อมโยงของรูปแบบ

และในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของ (ร่าง) องค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากผลการประชุมกลุ่มย่อย ในขั้นตอนการวิจัยต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบ
2. โครงสร้างของรูปแบบ
3. ขั้นตอนของรูปแบบ
4. เงื่อนไขของรูปแบบ
5. ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ

7.2 ขั้นตอนของรูปแบบ

จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับแนวคิดและกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากตารางแสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบและแนวคิดของหน่วยงาน/นักการศึกษา ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตารางแสดงผลการวิเคราะห์หากลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษาและการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียน/หน่วยงาน ตลอดจนหลักในการสร้างความร่วมมือ จากตารางแสดงการวิเคราะห์

หาหลักในการสร้างความร่วมมือ องค์ประกอบหรือคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนต่อการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลนำมาหลอมรวมจนได้ (ร่าง) การดำเนินการเป็นขั้นตอนของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข

7.3 (ร่าง) รายละเอียดย่อยในขั้นตอนของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ แนวคิดและกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักในการสร้างความร่วมมือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สมรรถนะ (Competencies) สมรรถนะของครูและสมรรถนะผู้เรียน และความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนข้อมูลจากการศึกษาดูงาน และอื่น ๆ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมา กำหนดเป็น (ร่าง) รายละเอียดย่อยในแต่ละขั้นตอน แล้วนำเสนอในที่ประชุมกลุ่มย่อย เพื่อประกอบการยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยมีรายละเอียดของกิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน

เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ผ่านกระบวนการ PLC จากคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ และแต่งตั้งคณะทำงาน
2. จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่)

4. ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ

เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชาผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้
2. ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
3. ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน
4. ร่วมกันเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ

เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนตามแผนงานที่กำหนด ผ่านการกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก)
 - 1.1 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน
 - 1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น
 - 1.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน
 - 1.4 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น
2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียนผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
 - 2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน

2.2 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน

2.3 ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ

2.4 กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ

2.5 ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ

2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การประชุม

เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวง ในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวง ในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข

เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ขยายผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจริงในการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจบริบทของโรงเรียนบ้านหนองยาว (2560 : 11-15) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2502 มีเนื้อที่ 8 ไร่ 64 ตารางวา ลักษณะพื้นที่ของโรงเรียนเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน ทิศเหนือติดกับถนนสาธารณะประโยชน์ ทิศใต้จดเขตวัดบ้านหนองยาว ทิศตะวันออกติดถนนหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2033 ทิศตะวันออกจดกับไร่นาของราษฎร เดิมสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมขัง ต่อมาในปี พ.ศ. 2538 ทางหมู่บ้านได้รับงบประมาณในการขุดลอกคูคลอง ชาวบ้านได้มีมติให้นำที่ดินที่ได้จากการขุดลอกคลองมาถมภายในสนามบริเวณโรงเรียน ทำให้พื้นที่ในโรงเรียนสูงขึ้น สภาพภูมิทัศน์โดยรวมสวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ทางโรงเรียนมีผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งทั้งสิ้น 16 คน ผู้บริหารสถานศึกษาคนปัจจุบัน คือ นางสาวรัชิกา วัฒนมาลี ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2557 จนถึงปัจจุบัน

2. ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.1 วิสัยทัศน์ (vision)

โรงเรียนบ้านหนองยาว มุ่งส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ในเขตพื้นที่บริการอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 พันธกิจ (mission)

- 1) จัดส่งเสริมสนับสนุน และประสานความร่วมมือสนับสนุนกับชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับก่อนประถมศึกษา-ประถมศึกษาอย่างทั่วถึง
- 2) พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข

2.3 เป้าประสงค์ (Goals)

1) ด้านโอกาสทางการศึกษา ประชากรวัยเรียนในเขตบริการทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาระดับก่อนประถม-ประถมศึกษา ตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

2) ด้านคุณภาพการศึกษา

(1) ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาปฐมวัย เน้นทักษะภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นคนดีมีปัญญา และดำรงชีวิตอย่างพอเพียง อย่างมีความสุข

(2) ครูผู้สอนมีเพียงพอ และสามารถจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรและบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับพื้นฐานและศักยภาพของผู้เรียน

(3) สถานศึกษามีระบบประกันคุณภาพภายในและผ่านการประเมินการจัดการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

3) ด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษามีความเข้มแข็ง ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและเครือข่ายความร่วมมือในทุกภาคส่วน

2.4 อัตลักษณ์ของผู้เรียน

“ มารยาทดี มีน้ำใจ ”

2.5 เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

“ ภูมิทัศน์สวยงามสะอาดตา จัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”

2.6 คำขวัญ

“ คุณธรรม นำความรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีชีวิตที่เพียงพอ ”

2.7 ปรัชญา

“ ปัญญา โลกัสมิง ปชโชโต ”

ปัญญา เป็น แสงสว่างในโลก

2.8 สภาพความสำเร็จที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาโรงเรียน ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนารอบด้าน ทั้งด้านคุณธรรม ความรู้ และทักษะชีวิตตามหลักสูตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียน
- 2) ส่งเสริมพัฒนาบุคลากร ด้านวิชาการ อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง เช่น การออกแบบจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการศึกษา
- 3) ส่งเสริมการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพครูและคุณภาพผู้เรียน
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำ จัดหา สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 5) ส่งเสริมพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม เน้นความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันทุกฝ่าย

2.9 จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา ในปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

ตาราง 8 แสดงจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2560, 2561

ที่	ชื่อ-สกุล	เลขที่ ตำแหน่ง	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิการศึกษา/วิชาเอก	สอนชั้น
1	นางสาวรัชิกา วัฒนมาลี	408	ผอ.โรงเรียน อันดับ ค.ศ.3	ป.ตรี /เคมี ป.โท/หลักสูตรและการสอน	กิจกรรม พัฒนาฯ
2	นายประทีป ขาวนา	410	ครู อันดับ ค.ศ.3	ป.ตรี /เกษตร	ชั้นป.1
3	นางอรอนงค์ เทพประเสริฐ	412	ครู อันดับ ค.ศ.1	ป.ตรี / ภาษาไทย	ชั้นป.4-6
4	นางสาวรินลดา ขาวนา	-	ครูอัตราจ้าง (งบบริจาค)	ป.ตรี / วิทยาศาสตร์ ทั่วไป	ชั้นป.2-3
5	นางนิพากร ขาวนา	-	ครูพี่เลี้ยงอนุบาล (งบบริจาค)	ป.ตรี / คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	อนุบาล
6	นายธีระชัย หุมวงศ์	11823	ช่างสี ชั้น 3	ปวท.	บริการทั่วไป

ตาราง 9 แสดงจำนวนผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2560, 2561

ปีการศึกษา	จำนวนผู้เรียนระดับชั้น								
	อนุบาล	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ป.1-ป.6	รวมทั้งรวม
2560	10	5	2	4	-	6	7	23	33
2561	11	4	5	2	4	-	6	21	32

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจบริบทของโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง คือ โรงเรียนบ้านหนองดินแดง (2560 : 10-13) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2483 มีเนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน ลักษณะพื้นที่ของโรงเรียนเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน ทิศใต้ติดกับถนนสาธารณะประโยชน์ ทิศเหนือจดเขตหมู่บ้านหนองดินแดง ทิศตะวันตกติดถนนหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2033 ทิศตะวันออกจดกับหมู่บ้านของราษฎรเดิมชื่อ โรงเรียนประชาบาลคำเตย 5 ครูใหญ่คนแรกชื่อ นายทั้ง ฝ่ายอินทร์ ปัจจุบันปี 2559-2560 มีนายบัญชา โพธิ์เสนา เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา

2. ข้อมูลบุคลากรในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560

ตาราง 10 แสดงจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ปีการศึกษา 2559, 2560

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิการศึกษา/วิชาเอก	สอนชั้น
1	นายบัญชา โพธิ์เสนา	ผอ.โรงเรียน อันดับ ค.ศ.3	ป.โท/บริหารการศึกษา	กิจกรรมพัฒนาฯ
2	นางสร้อยญา ประสงค์สุข	ครู อันดับ ค.ศ.3	ป.ตรี /การประถมศึกษา	ชั้นป.5-6
3	นางพนัสมหา หุมแพง	ครู อันดับ ค.ศ.2	ป.ตรี / การประถมศึกษา	ชั้นป.3-4

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิการศึกษา/วิชาเอก	สอนชั้น
4	นายสุรชัย วัฒนสุระ	ครู อันดับ ค.ศ.3	ป.ตรี/ ภาษาไทย	ชั้นป.1-2
5	นางสาวคันสนีย์ แก้วบัวปัด	ครูอัตราจ้าง	ป.ตรี /คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์
6	นางสาวณัฐชยา ทิมมอย	ครูอัตราจ้าง	ป.ตรี /ปฐมวัย	อนุบาล

3. ข้อมูลผู้เรียนปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560

ตาราง 11 แสดงจำนวนผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560

ปีการศึกษา	จำนวนผู้เรียนระดับชั้น								
	อนุบาล	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ป.1-ป.6	รวม ทั้งหมด
2559	6	3	6	7	2	4	8	28	33
2560	6	6	2	6	5	0	6	25	31

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักการศึกษาทั้งงานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความร่วมมือ และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2556 : 96) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า รูปแบบที่พัฒนาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นจัดการเรียนรู้ และขั้นประเมินผล ในขั้นตอนจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (introduction) ขั้นกิจกรรม (activities) ขั้นดูแลกำกับ (monitoring) ขั้นแนะนำช่วยเหลือ (mentoring) ขั้นสรุปและสะท้อน (conclusion & reflection) และผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากที่สุด

เอกชัย หมอกไชย และคณะ (2559 : 1078) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 บุรีรัมย์ พบว่า รูปแบบประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน องค์ประกอบย่อย 37 ด้าน 1) ด้านโครงสร้าง มี 5 องค์ประกอบย่อย 2) ด้านกลยุทธ์ มี 5 องค์ประกอบย่อย 3) ด้านระบบมี 7 องค์ประกอบย่อย 4) ด้านแบบการบริหาร มี 5 องค์ประกอบย่อย 5) ด้านบุคลากร มี 5 องค์ประกอบย่อย 6) ด้านทักษะ มี 5 องค์ประกอบย่อย 7) ด้านค่านิยมร่วม มี 5 องค์ประกอบย่อย และผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกข้อ

กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560 : 5) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินรูปแบบ 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และขอบข่ายการบริหารงานวิชาการมี 8 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การนิเทศการศึกษา 4) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนการเรียนรู้ 5) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 7) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

กัญญารัตน์ บัวศรี และวิโรจน์ พรหมสุด (2560 : 1-7) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนบ้านควนสระสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 2) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า ผู้บริหารเป็นตัวขับเคลื่อนให้บุคลากรได้รับการพัฒนา ยึดคำว่า “ครอบครัวเป็นบ้าน” ครอบครัวบ้านควนสระมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการทำงานเป็นทีม และจากการศึกษา ยังพบว่า ร่างรูปแบบการบริหารเพื่อมุ่งคุณภาพทั้งองค์การสู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนกลยุทธ์และการนำองค์กร 2) การกำหนดระบบและกระบวนการพัฒนาทั้งองค์กร 3) การวิเคราะห์ประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผล 4) การกำกับติดตามความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจะทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรมีประสิทธิภาพ โดยที่ทุกคนให้ความร่วมมือและร่วมกันรับผิดชอบ และมีการปรับปรุง

การทำงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง รูปแบบดังกล่าวประกอบด้วย 6 ประเด็น คือ 1) ภาวะผู้นำ 2) การศึกษาและการอบรม 3) โครงสร้างองค์กรที่เกื้อหนุน 4) การติดต่อสื่อสาร 5) การพิจารณาความดีความชอบ และ 6) การทำงานเป็นทีม มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานหรือ คำนียมองค์กรซึ่งเป็นวัฒนธรรมองค์กร ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและราชการ

ชนสมพร มะโนรัตน์ (2560 : 129-130) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนา ผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านห่องวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า 1) รูปแบบการพัฒนา คือ 4T Model ซึ่งประกอบด้วย T1 (Target) เป็นการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T2 (Training) เป็นการพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T3 (Teaching) เป็นการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ T4 (Test) เป็นการทดสอบเพื่อปรับปรุง กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ มีความเหมาะสมตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) เมื่อพิจารณา เป็นรายองค์ประกอบพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ T2 (Training) การพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมา คือ T3 (Teaching) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.75$) ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ T4 (Test) การตรวจสอบเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.70$)

ฐากูร แสนภูวา และคณะ (2560 : 131-142) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบ ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยงานวิจัยนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบภาวะผู้นำ ทางวิชาการของครูในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมา มีองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของครู 6 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีของสถานศึกษา (2) ด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ (3) ด้านการทำงานด้านหลักสูตร (4) ด้านการเป็นผู้นำที่มีความสามารถ (5) ด้านการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา และ (6) ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยกระบวนการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของครูโดยศูนย์การศึกษาพิเศษ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) กำหนดพันธกิจ (2) จัดการหลักสูตร และการสอน (3) การนิเทศการสอน (4) การติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน (5) การส่งเสริม บรรยากาศทางวิชาการ 2) ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูใน

ศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ปริญญามิตร ลีนาลาด และคณะ (2560 : 11) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล 3) รายงานผลการใช้รูปแบบพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การบริหารจัดการคุณภาพ (2) การพัฒนาหลักสูตรและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (3) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (4) การเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (5) การมีวิสัยทัศน์ และ (6) การมีความสำคัญกับชุมชน 2) รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ (1) หลักการของรูปแบบ (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาสาระของรูปแบบ (4) กระบวนการพัฒนา (5) ผลที่ต้องการ 3) ผลการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล หลังการพัฒนาด้วยการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนการพัฒนาตนเองและความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลในด้านพฤติกรรมการใช้ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล ในการปฏิบัติงานทุกองค์ประกอบ พบว่ามีความคิดเห็นหลังการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลโดยรวมและโดยรายด้านอยู่ในระดับมาก

อิทธินันท์ ยายอด (2560 : 80-90) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีประสิทธิผลโดยใช้กิจกรรมลูกเสือ โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารจัดการ จำนวน 7 คน 2) การยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมลูกเสือ และใช้การสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน เพื่อแก้ไขปรับปรุงร่างรูปแบบการบริหาร 3) การทดลองนำรูปแบบการบริหาร ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองปฏิบัติ นำร่องในโรงเรียนบ้านเหมืองแบ่ง ตำบลวังบาล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2557-2558 และประเมินความคิดเห็นของครูและผู้เรียนเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารกิจการลูกเสือในโรงเรียน 4) การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบและจัดทำคู่มือกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมลูกเสือให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ผลงานวิจัยพบว่า รูปแบบที่ได้มีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (2) กิจกรรมจิตศึกษาเสริมปัญญาเชิงบวก (3) สัมพันธภาพที่ดี

(4) การตระหนักรู้เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น และ (5)การเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยอยู่ 20 ประการ และกิจกรรมลูกเสือจำนวน 147 กิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ประการ อันได้แก่ ความรักชาติศาสนา ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย การใฝ่รู้ ความอยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน การรักความเป็นไทย และการมีจิตสาธารณะ

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชนสมพร มะโนรัตน์ (2560 : 131-137) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านห่องวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า องค์ประกอบในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) การศึกษาและกำหนดความต้องการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3) การพัฒนาครูและบุคลากร 4) การสร้างทีมงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 5) การจัดการเรียนการสอน และ 6) การกำกับติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน และผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test : NT) ปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 14.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2558 ทุกด้าน โดยด้านที่ค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุด คือ ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.33 รองลงมา คือ ด้านภาษา (Literacy) เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.62 และด้านคำนวณ (Numeracy) เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.14 ตามลำดับ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test : NT) โดยรวมปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทั้งรายด้านและโดยรวม และค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Ordinary National Education Test: O-NET) โดยรวมปีการศึกษา 2559 ลดลงจากปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 0.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติเพิ่มขึ้น 2 วิชา และลดลง 3 วิชา โดยวิชาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2558 คือ วิชาภาษาไทย (61) ร้อยละ 8.99 และวิชาคณิตศาสตร์ (64) ร้อยละ 0.87 ส่วนวิชาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 ลดลงจากปีการศึกษา 2558 คือ วิชาภาษาอังกฤษ (63) ลดลงร้อยละ 6.23 วิชาวิทยาศาสตร์ (65) ลดลงร้อยละ 3.05 และวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (62) ลดลงร้อยละ 2.07 ตามลำดับ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Ordinary National Education Test : O-NET) ปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ 4 วิชา และโดยรวม

ปาริชาติ เวเบอร์ และภารตี อนันต์นาวี (2560 : 60-67) ได้ศึกษาโมเดลปัจจัยการบริหารเชิงเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารเชิงเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำโมเดลดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย (1) ภาวะผู้นำทางวิชาการพฤติกรรมกรรมการบริหาร และประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การบริหารหลักสูตรและการสอน การนิเทศการสอน การพัฒนาครูและนักเรียน การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นงานหลักที่สำคัญและเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษา (2) ความผูกพันต่อองค์กรของครู พบว่า ครูจะมีความผูกพันต่อองค์กรมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกต่อครู การเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษาจะทำให้ครูเกิดความไว้วางใจเกิดความรักความศรัทธา เชื่อมโยงยอมรับ ทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อสถานศึกษา จึงจะส่งผลให้ผู้สอนผลักดันการจัดการเรียนการสอนให้ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (3) ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาต้องเริ่มพัฒนาที่บุคลากร เพราะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษานั้น บุคลากรต้องมีความรอบรู้ มีความเป็นผู้นำ ทำงานเป็นทีม มีแบบแผนการคิดเชิงระบบ สร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน จึงจะทำให้บรรยากาศในองค์กรมีทัศนคติที่ดีขึ้น เมื่อครูเป็นบุคคลที่รอบรู้มีรูปแบบความคิดมีความรู้กว้างขวางสามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (4) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีอิทธิพลส่งผลไปยังการทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนและขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การมุ่งให้ผู้เรียนมีผลการทดสอบสูง ครูส่วนใหญ่สอนโดยการนำข้อสอบเก่ามาฝึกทำและแลกเปลี่ยนกันทำบ่อย ๆ มีพฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย เน้นการจำมากขึ้น โดยการฝึกจำ ฝึกทำข้อสอบ ย้อนหลังทุกปี การนำข้อสอบระดับชาติมาประยุกต์ใช้ในการออกข้อสอบระดับโรงเรียน มีการสอนแบบตีตัว เน้นการตีตัวข้อสอบ เพื่อต้องการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียนสูงขึ้น จึงเน้นการตีตัวข้อสอบมากเกินไป ซึ่งขัดกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพราะครูไม่ได้สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่สอนโดยให้ผู้เรียนท่องจำข้อสอบด้วยเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ปัจจัยการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการจัดการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของผู้เรียน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุด คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรง คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการและความผูกพันต่อ

องค์การของครู โดยร่วมกันทำนายผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้ร้อยละ 43 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการบริหาร ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และโมเดลดังกล่าวมีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า โมเดลมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

เมทินี ทะนงกิจ (2560 : 178-188) ได้ศึกษาการเสริมสร้างทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้โดยการบรรยายแบบมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้โดยการบรรยายแบบมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแต่ละคนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อนำองค์ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน ทำให้ผลงานของทีมเป็นไปตามเป้าหมาย อาจสืบเนื่องจากผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าทั้งในและนอกห้องเรียน อีกทั้งการเรียนรู้และการทดสอบกับทีมยังทำให้ผู้เรียนได้มุมมองและข้อมูลจากหลายแหล่ง ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในวิชาได้มากยิ่งขึ้น และพบว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนผ่านการเป็นผู้คิดวิเคราะห์สังเคราะห์และตัดสินใจด้วยความคิดเห็นของกลุ่ม อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ช่วยทบทวนความรู้และเตรียมตัวก่อนสอบให้กับผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนจึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและจดจำเข้าใจวิเคราะห์และสังเคราะห์ ส่งผลโดยตรงต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัญชัน ขุนนาแก้ว (2560 : 58-67) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและความต้องการการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญมีระดับการปฏิบัติการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน และด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม 2) รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน DGPAC ได้แก่ (1) Direct Assistance ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ประกอบด้วย (1.1) การวางแผนร่วมกันกับครูในการให้ความช่วยเหลือ (1.2) การมีส่วนร่วมกับครูในการปฏิบัติการช่วยเหลือ (1.3) สรุปผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการร่วมกัน (1.4) ประชุมวิเคราะห์ผลการช่วยเหลือร่วมกับครู (1.5) สรุปผลการวิเคราะห์

กระบวนการช่วยเหลือครู (2) Group Development ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย (2.1) การพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ (2.2) การสร้างวินัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในภายในทีม (2.3) การกำหนดปัญหาและเป้าหมาย การแก้ปัญหาาร่วมกัน (2.4) การวางแผนและดำเนินการแก้ปัญหาของทีมงาน (2.5) การสร้างแรงจูงใจ การเสริมแรงและสร้างขวัญกำลังใจ (3) Professional Development ด้านการเสริมสร้าง ประสบการณ์ทางวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย (3.1) การกำหนดแนวทาง (3.2) การบูรณาการ (3.3) การเลือกสิ่งที่ดีมาใช้ (4) Action Research ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย (4.1) กำหนดปัญหา (4.2) กำหนดวิธีการวิจัย (4.3) รวบรวมข้อมูล (4.4) วิเคราะห์ข้อมูล (4.5) สรุปและรายงานผล (5) Curriculum Development ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย (5.1) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา (5.2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (5.3) การวางแผน การดำเนินการใช้หลักสูตร (5.4) การดำเนินการบริหารหลักสูตร (5.5) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล (5.6) สรุปผลการดำเนินงาน (5.7) ปรับปรุงและพัฒนา 3) ผลการประเมินรูปแบบ การนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผลการประเมินการรับรู้ทักษะและเจตคติของครูผู้สอน ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญ พบว่า ครูผู้สอนมีการรับรู้ ทักษะอยู่ในระดับดี และเจตคติอยู่ในระดับที่ดีอย่างมากต่อรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา เอกชน

1.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือ

วรรณดี นาคสุขปาน (2557 : 71-73) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือ ด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน พบว่า การสร้างความร่วมมือมี 5 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบสัมพันธ์แบบทางการ 2) รูปแบบสัมพันธ์ แบบเครือข่ายความร่วมมือ 3) รูปแบบสัมพันธ์แบบกึ่งทางการ 4) รูปแบบสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ 5) รูปแบบสัมพันธ์แบบอิสระ และพบว่า รูปแบบการสร้างความร่วมมือด้านศึกษามี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างข้อตกลงความร่วมมือ ขั้นตอนที่ 2 การประสานความร่วมมือประกอบด้วย องค์ประกอบการจัดการศึกษา 9 ด้าน ได้แก่ นโยบาย หลักสูตร ครูผู้สอน สื่ออุปกรณ์การเรียน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและบุคลากร งบประมาณ บรรยากาศของสถานศึกษา และ ผู้เรียน ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลของความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยเงื่อนไข ประเมินผล และ การแสวงหาวิธีการพัฒนาความร่วมมือ โดยที่มีการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังพบว่า รูปแบบที่ประสบผลสำเร็จชัดเจน คือ รูปแบบสัมพันธ์แบบทางการและรูปแบบสัมพันธ์ แบบกึ่งทางการ

กนกวรรณ สุ่มพ่วง (2558 : 31-38) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 2) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้บริหารสถานศึกษา มีภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากปัจจุบันมีการจัดอบรมผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติการอยู่เสมอ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องหมั่นพัฒนาและเสริมสร้างตนเองให้มีภาวะผู้นำ เสริมสร้างตนเองให้มีศักยภาพในการบริหารโรงเรียนอยู่เสมอ (2) ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากชุมชนอาจเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียน ในฐานะที่โรงเรียนมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนซึ่งเป็นลูกหลานของชุมชนให้มีความรู้ และยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (3) ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจมาก ก็จะมีมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามากด้วย โดยภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารสถานศึกษานั้น สามารถอธิบายการแปรผันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาได้ประมาณร้อยละ 49 อันเนื่องจากภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจเป็นภาวะผู้นำที่เน้นการบริหารงานสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจมากจะสามารถโน้มน้าวเชิญชวนให้ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนได้มากขึ้น

ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2558 : 82-91) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมของชุมชนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบอิทธิพลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ

3) เพื่อศึกษาอิทธิพลระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับของการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากทั้งสองด้าน อันเนื่องมาจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ต้องมุ่งสร้างการเรียนรู้ที่บ้านโดยผู้ปกครอง โรงเรียนขนาดเล็กนั้นมักมีความไม่พร้อมในหลายด้าน ทั้งทางด้านจำนวนครูผู้สอน งบประมาณ อุปกรณ์การเรียน และทรัพยากรทางการเรียนการสอน ดังนั้นผู้ที่จะมีส่วนร่วมอย่างมากที่จะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น คือ ผู้ปกครองที่มีบทบาทอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะในความจำกัดของโรงเรียน พ่อแม่จะมีส่วนอย่างมากในการเอาใจใส่ในการทำการบ้านของ บุตรหลานที่บ้านและจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บ้านให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ (2) การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบอิทธิพลระหว่างตัวแปรกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า รูปแบบอิทธิพลการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อผลสัมฤทธิ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 51.55 (3) การศึกษาอิทธิพลระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลทางบวก ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับ 0.57 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสรุปได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ควรได้รับการสนับสนุน การมีส่วนร่วมจากชุมชนและผู้ปกครองมากขึ้น เพื่อที่จะยกระดับการศึกษาของผู้เรียนประถม ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้บริหารโรงเรียนและครูต้องวางนโยบายและกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนา โรงเรียน โดยให้ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจในการบริหารสถานศึกษา มากขึ้นโดยเฉพาะการมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนที่บ้าน ผู้บริหารและครูต้องศึกษาและ เข้าใจสภาพบริบทของครอบครัวและข้อจำกัดของผู้ปกครองและบรรยากาศที่บ้าน เพื่อที่จะได้หา แนวทางช่วยเหลือผู้ปกครองในการปรับตัวให้เข้าใจบทบาทของตนในการเป็นผู้ดูแลการเรียนของ บุตรหลานที่บ้านได้ ผู้บริหารและครูควรสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างโรงเรียนผู้ปกครองเพื่อที่จะได้ ร้องขอให้ผู้ปกครองที่มีความพร้อม เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมทั้ง ร่วมกันจัดการเรียนการสอนซึ่งจะส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในที่สุด

จิรภัทร มหาวงค์ และคณะ (2559 : 114-125) ศึกษาการพัฒนาแบบ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ในถิ่นทุรกันดารในเขตพื้นที่สูง ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตที่สูง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ ของเครือข่าย ประกอบด้วย หลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และ

หลักความรับผิดชอบ 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย คณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา คณะกรรมการระดับกลุ่มเครือข่าย และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการระดับกลุ่มเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย ความร่วมมือในการใช้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ และความร่วมมือในการใช้ แหล่งเรียนรู้ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการอุปกรณ์ การประสานงาน การดำเนินงาน และการปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูงมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดารบนพื้นที่สูงมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก และมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

บุญเพิ่ม สอนภักดี และคณะ (2559 : 99–110) ได้ศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 องค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือ เป็นการบริหารที่มีบุคคลหลาย ๆ ส่วนเข้ามาร่วมรับผิดชอบ กำหนดนโยบาย ร่วมตัดสินใจดำเนินการ เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัติในหน่วยงานหรือองค์กรมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและในระดับสถานศึกษาที่แท้จริง ซึ่งองค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือประกอบด้วย 2 องค์คณะ ได้แก่ 1) คณะกรรมการบริหาร และ 2) คณะกรรมการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายและภารกิจเครือข่ายความร่วมมือ เป็นการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์กร หน่วยงานทั้งที่เป็นไปตามกฎหมายและที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีความร่วมมือของเครือข่าย ในการสนับสนุนการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ และ 2) ด้านทรัพยากร องค์ประกอบที่ 3 แนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เป็นการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางที่ส่งเสริมให้บุคคลได้รับ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมบุคคลให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อเรียนรู้ให้เท่าทัน และพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลก และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารของเครือข่ายความร่วมมือ เป็นการจัดการให้บุคคลดำเนินการใช้กระบวนการอย่างมีระบบทำให้เป้าหมายประสบความสำเร็จ เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการวางแผน

2) ขั้นตอนการจัดองค์การ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน และ 4) ขั้นตอนการประเมินผล โดยผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาล มีความเห็นว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

โชคชัย โชคภัทรชัย (2560 : 22-28) ได้ศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา และเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบริหารงานทั่วไปมีความต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านบริหารงานวิชาการ ด้านบริหารงานงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคลตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจะเรียกผู้ปกครองตามระดับการศึกษาของผู้เรียนในปกครอง ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ผู้ปกครองทุกระดับ มีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้ง 4 ด้าน ทั้งด้านงานบริหารวิชาการ งานบริหารบุคคล ด้านงานบริหารงบประมาณ และด้านบริหารงานทั่วไปนั่นเอง

น้ำฝน กันมา (2560 : 103) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษา พะเยาโมเดล พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ 2) วัตถุประสงค์ของเครือข่ายความร่วมมือ 3) คณะกรรมการเครือข่ายความร่วมมือและบทบาทหน้าที่ และ 4) กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับภาพรวม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และความเป็นประโยชน์ในภาพรวม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) เช่นกัน ส่วนการมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนกันดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ มีการทำงานร่วมกันแบบพันธมิตร และเกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ขับเคลื่อนนโยบายด้วยกระบวนการ PDCA กระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพการศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจในการดำเนินงานได้รับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานในอนาคตได้

1.4 งานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557 : 5) ได้ศึกษา รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย โดยการฝังตัวเฝ้าสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในพื้นที่การศึกษา โดยการศึกษาเอกสารและการสนทนากลุ่มกับตัวแทนจากพื้นที่ศึกษา นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของทฤษฎี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสังเกตการณ์กึ่งโครงสร้าง แบบบันทึกภาคสนาม และแนวคำถามการสนทนากลุ่ม การเก็บข้อมูลยืนยันแบบสามเส้า ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย เป็นรูปแบบของระบบที่คลี่คลายแบบเปิด (Loosely coupled) ที่มุ่งสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบมุ่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 บนฐานงานจริงร่วมกัน โดยมีองค์ประกอบของ PLC 6 องค์ประกอบสำคัญ ที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วยการเรียนรู้แบบสองทิศทางอย่างต่อเนื่องและส่งผลกันเป็นลำดับ ประกอบด้วย 1) ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย 2) ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ 3) วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม 4) ระบบเปิดแบบฉันทกกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน 5) ระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ผู้มีความเป็นครู และ 6) พื้นที่เรียนรู้บนฐานงานวิจัยที่มีลักษณะเด่นชัดของพื้นที่เรียนรู้ 6 พื้นที่ย่อย ประกอบด้วย PLC พื้นที่กลาง, PLC พื้นที่คู่วิชาชีพ, PLC พื้นที่ทีมเรียนรู้, PLC พื้นที่วงเวียนเรียนรู้ต่าง ๆ, PLC พื้นที่เสมือน และ PLC พื้นที่ระหว่างโรงเรียน

ชาลินี ตรีวรัญญ (2560 : 299-319) ได้ศึกษา การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพด้วยการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน : แนวคิดและแนวทางสู่ความสำเร็จ พบว่า การพัฒนาบทเรียนร่วมกันที่มีขั้นตอนการดำเนินงานเป็นรูปธรรม ถือเป็นอีกทางหนึ่งในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพได้ แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยการสร้างความสำเร็จและการดำเนินงานอย่างถูกต้อง การใช้เทคนิควิธีตามข้อเสนอแนะ การจัดปัจจัยสนับสนุน และการปรับแนวทางการดำเนินงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของการทำงาน เลือกรูปแบบชีวิตจริงของครู ซึ่งจะเกิดผลสำเร็จที่ครูศิษย์ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้เรียนรู้และพัฒนาอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน มิได้เป็นแนวทางที่ดีที่สุดโดยสมบูรณ์แบบที่สุด ในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพหรือการพัฒนาการเรียนการสอน ด้วยเพราะการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ มิได้มีสูตรสำเร็จตายตัวที่ใช้กับทุกกลุ่ม ทุกสถานศึกษา สมาชิกชุมชนต้องร่วมกันแสวงหา คัดเลือกหรือผสมผสานวิธีการแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบท เป้าหมาย จุดเน้น และต้นทุนทางทรัพยากรที่แตกต่างกันของแต่ละสถานศึกษาในแต่ละพื้นที่ จึงจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่สามารถช่วยสร้างครูเพื่อศิษย์ได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน ปัจจัยสนับสนุนสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานมีหลายประการ เช่น 1) การมีส่วนร่วมและท่าทีของผู้บริหาร หากผู้อำนวยการโรงเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งร่วมกับครูไม่ว่าจะเป็นการวางแผน

การสังเกตชั้นเรียน หรือการสะท้อนผล พบว่า มักส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วขึ้น เนื่องจากครูจะมีขวัญกำลังใจและความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้บริหารแสดงถึงการให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน 2) การสื่อสารทางบวกและกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศที่ดีและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และบรรยากาศที่ดีจะส่งผลต่อการเพิ่มจำนวนสมาชิกหรือการขยายวงของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จประการหนึ่งในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพได้ 3) การมีส่วนร่วมของบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นระยะ อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยกระตุ้นให้สมาชิกเกิดความกระตือรือร้นยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากการร่วมเติมเต็มความรู้และเสนอแนะสิ่งที่แตกต่างไปแล้ว บทบาทสำคัญของผู้รู้จักภายนอก คือ การร่วมมองหาและยกย่องจุดดีของบุคลากรหรือสถานศึกษาให้เห็นชัดเจน ส่งเสริมให้สมาชิกมองเห็นจุดดีและเชื่อมั่นในกันและกัน ชี้ให้เห็นว่าสิ่งใด คือ ระบบการทำงานที่ดี และชี้ให้เห็นว่าทุกคำถาม ทุกปัญหา หรือข้อสงสัยของบุคลากรในสถานศึกษาสามารถช่วยกันหาคำตอบหรือทางออกได้ผ่านท่าทีที่เท่าเทียม ให้เกียรติ ไม่สั่งการ ไม่ชิงตอบคำถาม หรือบรรยายความรู้ แต่ใช้การชี้แนะ โดยการตั้งคำถามให้ครู และผู้บริหารได้สะท้อนตนเอง ให้โอกาสครูได้เป็นผู้ให้คำตอบและตัดสินใจ เพื่อช่วยให้สมาชิกเห็นความสำคัญ และให้ความเชื่อถือในคนใน ซึ่งถือเป็นผู้ที่รู้จักเข้าใจผู้เรียน และสภาพปัญหาของสถานศึกษาดีที่สุด 4) การบูรณาการงานและปรับกระบวนการให้เข้ากับบริบทการทำงานและวิถีชีวิต จะช่วยลดภาระงานของครู สมาชิกควรร่วมกันวางแผนบูรณาการงานต่าง ๆ เช่น งานจากนโยบายต้นสังกัด ที่อาจเชื่อมโยงสู่การกำหนดเป้าหมายหรือวิธีการพัฒนาผู้เรียนได้ร่วมกันปรับกิจกรรมการดำเนินงานให้เป็นวิถีชีวิตปกติ เช่น (1) กิจกรรมบันไดใจยามเช้า เป็นวงสนทนาทุกเช้าวันจันทร์ต้นสัปดาห์ ที่ให้ครูแต่ละคนมาเล่าเรื่องดี ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือในโรงเรียน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานแก่กันและกัน (2) กิจกรรมก้าวเพื่อเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ครูได้สังเกตชั้นเรียนและสะท้อนคิดให้แก่กันและกัน ทั้งในช่วงชั้นเดียวกันหรือข้ามช่วงชั้น (3) กิจกรรมจิบชาพาครูอุ้มใจ เป็นกิจกรรมที่ให้ครูแต่ละคนนำปัญหาในชั้นเรียนของตน โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมเด็กมาให้เพื่อนครูช่วยกันคิดหาทางแก้ไขเดือนละครึ่งหลังเลิกเรียน ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายของการจิบชากาแฟ ทานขนมด้วยกันในยามบ่าย เป็นต้น 5) การมีฐานข้อมูลเพื่อพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ประกอบด้วย ฐานข้อมูลผลสัมฤทธิ์ สภาพปัญหาของผู้เรียนที่ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ ฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน ฐานข้อมูลแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีข้อมูลครูสอนดีในแต่ละกลุ่มสาระของโรงเรียน หรือของโรงเรียนใกล้เคียง หรือมีฐานข้อมูลในโรงเรียนเครือข่ายที่มีเป้าหมายและปัญหาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การทำงานบนพื้นฐานของการมีข้อมูลเชิงประจักษ์ การแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด การมีฐานความรู้ที่ชัดเจน และการเกิดเครือข่ายการเรียนรู้ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น

นิชาภัทร วิลเลียมส์ และฉลอง ชาตรุประชีวิน (2560 : 120-121) ได้พัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาสภาพการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิธีการสังเคราะห์เอกสารและการสนทนากลุ่ม 2. เพื่อพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3. เพื่อถอดบทเรียนการพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้เทคนิคการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศในปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และในปีการศึกษา 2557 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศจำนวน 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กไม่มีการวางแผนและไม่มีการประชุมเพื่อเลือกประเด็นก่อนการนิเทศ ขาดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงวิธีสอนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด 2) ผลการพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (2.1) ขั้นเตรียมการ ได้คัดเลือกโรงเรียนพหุชนเผ่าเมืองอุบลรัตน์เป็นพื้นที่วิจัย และได้ทีมผู้ร่วมวิจัยจำนวน 7 คน ทีมผู้ร่วมวิจัยและครูมีความตระหนัก มีความรู้เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (2.2) ขั้นปฏิบัติการ (Acting) ประกอบด้วยขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning) จัดทำคู่มือการพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (Acting) ประชุมเชิงปฏิบัติการทีมผู้ร่วมวิจัยครูโดยใช้กระบวนการพัฒนาบทเรียน (Lesson Study : LS) เพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือการพัฒนาการนิเทศภายใน ขั้นที่ 3 การสังเกต (Observing) สังเกตการจัดการเรียนการสอนครูในประเด็นการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflecting) ได้จุดแข็งจุดอ่อนในการพัฒนาต่อไป 3) การถอดบทเรียนการพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนประถมศึกษา มีประเด็นที่ได้เรียนรู้ได้แก่ การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และตรงกับปัญหาความต้องการ ทำให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนและบรรลุเป้าหมายความเป็นกัลยาณมิตรในการทำงาน ทำให้ครูมีความพึงพอใจและมีความสุขในการปฏิบัติงาน บุคคลในระดับองค์กรมีความผูกพันกันอย่างเหนียวแน่นทำให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจและเสียสละ ปรับเปลี่ยนมุมมองและทัศนคติเชิงบวก การแลกเปลี่ยนกัน

ปฏิบัติระหว่างครูด้วยกัน ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รูปแบบการนิเทศที่เกิดจากกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควรมีขั้นตอน การวางแผน การจัดทีมงาน การลงมือปฏิบัติ และการสะท้อนผลที่ได้รับ

บังอร เสรีรัตน์ (2560 : 115-121) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษาและ 2) เปรียบเทียบชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครู ประถมศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการทดลอง พบว่า 1) รูปแบบการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอน ของครูประถมศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ คือ ชุดความคิด เกี่ยวกับครูที่เติบโตพัฒนาได้จากการเรียนรู้ร่วมกันในบริบทการทำงานจริงในองค์กรผ่านการชี้นำ ตนเองและการปฏิบัติด้วยตนเองในการเรียนรู้ในสิ่งที่ยากและท้าทาย มีการเรียนรู้จากแบบอย่างที่ดีใน บรรยากาศการเรียนรู้ที่มีการเปิดใจร่วมมือร่วมพลังและตระหนักในการแบ่งปันการเรียนรู้จากกันและ กัน มีการดำเนินการสะท้อนความคิดในระหว่างการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเป็นการเติมเต็ม ต่อยอดพัฒนางานอยู่เสมอ องค์ประกอบที่ 2 จุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาชุดความคิดเกี่ยวกับการสอน ของครูประถมศึกษา องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการหลักและบทบาทสำคัญ องค์ประกอบนี้ มี 2 กระบวนการหลัก คือ (1) กระบวนการหนุนเสริม เพื่อจัดระบบความช่วยเหลือสนับสนุนและ ช่วยคนให้มีการรวมตัวเพื่อเรียนรู้จากกันและกันอย่างมีเป้าหมาย ท่ามกลางบรรยากาศ แห่งความมุ่งมั่นและการยอมรับกันและกัน มีบรรยากาศที่เอื้ออาทรเป็นกัลยาณมิตร มีแบบอย่าง ของผู้ที่มีชุดความคิดที่เติบโต และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียน ตนเอง และ องค์กร และ (2) กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อให้มีการพัฒนาชุดความคิดเกี่ยวกับการสอน ที่เติบโตของครูโดยผ่านการชี้นำตนเองและการปฏิบัติจริงด้วยตนเองในการทำสิ่งที่ยากและท้าทาย ในบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันที่เน้นการเปิดใจ ร่วมมือ ร่วมพลัง และตระหนักในการแบ่งปัน การเรียนรู้จากกันและกันมีการดำเนินการสะท้อนความคิดในระหว่างการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และมีการเตรียมต่อยอดการทำงานหลังการปฏิบัติอยู่เสมอ โดยแต่ละกระบวนการมีจุดประสงค์ ขั้นตอนการทำงานและบทบาทสำคัญของผู้เกี่ยวข้อง และองค์ประกอบที่ 4 คือ ปัจจัยสนับสนุน การใช้รูปแบบ และยังพบว่า 2) การเปรียบเทียบชุดความคิด มีคะแนนชุดความคิดเกี่ยวกับการสอน ของครูประถมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุผลสำคัญ คือ รูปแบบนี้ มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีแนวคิดทฤษฎีรองรับที่ชัดเจน ทั้งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ และแนวทางการพัฒนาครู อาทิ การศึกษาผ่านบทเรียน ระบบพี่เลี้ยง ระบบการชี้แนะแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับชุดความคิด แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

ผ่านประสบการณ์ แนวคิดจิตปัญญาศึกษา และแนวคิดการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง มีผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความเชื่อมโยงขององค์ประกอบของรูปแบบ และได้นำคำแนะนำมาใช้ปรับปรุงรูปแบบก่อนการทดลอง และมีการทดลองใช้รูปแบบได้นำข้อมูลมาปรับปรุงรูปแบบ

เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560 : 214) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอแนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครู เพื่อให้ครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติได้ขับเคลื่อนแนวทางการศึกษานี้ มาสู่ห้องเรียนและบริบทการทำงานของตนอย่างสอดคล้องกัน สำคัญ ได้แก่ 1) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ร่วมวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเพื่อการเรียนรู้ การต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูแต่ละคน จะถูกนำมาจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ผ่านการอภิปรายสะท้อนคิดตามหลักวิชาการ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ได้ตามมา คือ ครูมีความรู้ในเนื้อหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้และกระบวนการวัดประเมินผล ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2) แนวทางการปฏิบัติสำหรับครูที่ต้องสร้างความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การตั้งเป้าหมายแบบ SMART ได้แก่ เป้าหมายที่เจาะจง (specific : S) สามารถวัดได้ (measurable : M) สามารถทำได้จริง (attainable : A) มุ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (result-oriented) และมีกรอบเวลาที่ชัดเจน (time bound: T) และกระบวนการสอนงานแบบพี่เลี้ยง 3) องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครู มีจำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ชุมชนกัลยาณมิตร (2) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน (3) การมีภาวะผู้นำ (4) การเรียนรู้ร่วมแรงร่วมใจ (5) การมีพื้นที่ปฏิบัติงานร่วมกัน และ 4) เป้าหมายหลักสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครู คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

สำเนา หมีนแจ่ม และคณะ (2560 : 149-165) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : กรณีศึกษาโรงเรียนแม่ตะไคร้ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัย พบว่า 1) จากการวิเคราะห์สถานการณ์โรงเรียนบ้านแม่ตะไคร้ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูผู้สอนไม่ครบชั้น แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนรวม ไม่มีแผนรายชั่วโมง ผู้เรียนขาดการคิดวิเคราะห์ เพราะจัดการเรียนการสอนผ่านดาวเทียมจากโรงเรียนไกลกังวลหัวหินเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ครูจึงลงความเห็นว่า ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบรวมชั้น โดยมีแนวทางและกิจกรรม ดังนี้ (1.1) สัปดาห์ที่ 1 ครูแจ้งความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ คัดเลือกแผนการจัดการเรียนรู้

มาพูดคุยกัน โดยมีนักวิจัยและผู้บริหารเป็นพี่เลี้ยง (1.2) สัปดาห์ที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น ครูเสนอให้มีอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นโค้ช ครูเข้ากลุ่มกันเป็นคู่บัดดี้สังเกตการณ์สอน (1.3) สัปดาห์ที่ 3 นำเสนอผลการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สะท้อนคิดผลการดำเนินงานแก่โค้ช (1.4) สัปดาห์ที่ 4 นำเสนอผลการจัดสร้างสื่อการจัดการเรียนรู้ โค้ชให้คำปรึกษาแนะนำ (1.5) สัปดาห์ที่ 5-6 การสอน ผู้บริหารและนักวิจัยสังเกตการณ์สอนจดบันทึกสะท้อนคิดสองครั้ง (1.6) สัปดาห์ที่ 7 แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสนอผลการสอนของครู นักวิจัยที่เป็นพี่เลี้ยงเสนอผลการสังเกตการณ์สอน (1.7) สัปดาห์ที่ 8 จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลการสอนให้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาและตัวแทนผู้ปกครองผู้เรียน 2) ผลการใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ได้ผลการพัฒนา ดังนี้ (2.1) ผลการสังเกตพฤติกรรมของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการเรียนรู้ คือ ครูมีการเตรียมแผนการเรียนรู้ เตรียมสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า ครูมีการทดลองปรับแผนการจัดการเรียนรู้นำร่อง (2.2) ครูมีความรู้สึกตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ และต้องการปรับปรุง พัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้ มีความรู้สึกประทับใจกับวิธีการพัฒนา (2.3) ผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเอาใจใส่ในการจัดการเรียนรู้ของครูมีความเข้าใจอันดีระหว่างผู้บริหารกับครูมากขึ้น และควรพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากขึ้น (2.4) ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าคุณครูมีสื่อการจัดการเรียนรู้หลากหลาย การจัดการเรียนรู้ของคุณครูมีความน่าสนใจ ได้เรียนร่วมกัน มีความสนุกสนานในการเรียน (2.5) ผู้ปกครองดีใจที่โรงเรียนให้ความสำคัญกับบุตรหลานของตน ครูมีสื่อการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสนใจ ครูรักและเมตตาต่อศิษย์

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้

กฤติยา อริยา และคณะ (2559 : 1-3) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ (1) การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (2) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1. รูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้ 2. แบบประเมินความสามารถการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4. แบบบันทึกการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที และ

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน 2) รูปแบบการเรียนการสอนแบบ FL3D Model 3) การนำไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดกับผู้เรียน ผลการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7015 2. ผลการทดลองใช้ พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นในภาพรวมที่ดีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

เพ็ญรดาพร กุลเพียรราษฎร์ และคณะ (2559 : 125-134) ศึกษาการพัฒนาความสามารถจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การวางโครงสร้างแผนการพัฒนาคู 3) การตรวจประสิทธิภาพการใช้แผนการพัฒนาคู 4) การปรับปรุงแผนการพัฒนาคู ประชากรเป้าหมาย คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1-7 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบวัดความรู้ วัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แผนการพัฒนาคู ผลการวิจัย พบว่า 1. แผนพัฒนาความสามารถของครู ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นองค์ประกอบของแผนการพัฒนาคู ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม 3) ระยะเวลาของการฝึกอบรม 4) โครงสร้างของแผนการฝึกอบรม 5) วิธีการฝึกอบรม 6) สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 เป็นแผนการอบรมมี 6 แผน ได้แก่ 1) มุ่งหน้าสู่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) ทำไมต้องสอนเน้นคิด คิดไตร่ตรอง 3) ทดลองปัญญา 4) สะดุดปัญหาต้องแก้ให้เป็น 5) ยุทธวิธีแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 6) ร่วมสรุปและประเมินผลการพัฒนา 2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แผนการพัฒนาความสามารถของครู พบว่า 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คิดเป็นร้อยละ 84.78 2) ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการที่เน้นการคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้แผนการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะในการนำแผนการพัฒนาคูไปใช้ ผู้ใช้และวิทยากรต้องเตรียมความพร้อม และควรคำนึงถึงองค์ประกอบของแผน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ

แก้วตา เจื่อนาค และอารีย์ วรเทศคงคา (2560 : 281-289) ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 พบว่า การปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ที่ถูกต้อง คือ ไม่เน้นการสอน แต่เน้นการจัดการเรียนรู้ทักษะและความรู้ที่จำเป็น โดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ โดยการลงมือทำ (Learning by Doing) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พร้อมกับการใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่จนสามารถสร้างเป็นนวัตกรรมได้ กระบวนทัศน์ดังกล่าวเป็นการสร้างให้เด็กไทยเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตแบบยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวทางการเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 ผู้สอนควรบูรณาการ ICT กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของตน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการใช้ ICT สมรรถนะด้าน ICT ของครูผู้สอน และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่ครูผู้สอนต้องการเสริมสร้างให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

Goedert (1997 : 3575-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการติดตามผล นำผลการประเมินมาใช้ และกระบวนการวิเคราะห์องค์การที่มีลำดับขั้นตอน (การบริหารคุณภาพทั้งองค์กร) โดยมีแนวความคิดมาจากการพัฒนาตามธรรมชาติจากความสำเร็จของโรงงานอุตสาหกรรมชาวอเมริกา ในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และการกำจัดของเสีย ซึ่งเป็แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพทั้งองค์กร เพราะว่าองค์กรระดับล่างพยายามที่จะมีผลผลิตที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนำส่ง การไม่มีประสิทธิภาพของวิธีการประเมิน คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับข้อตกลงของทีมกลุ่มสมาชิกไม่ให้ความเชื่อถือในแต่ละบุคคลมักเกิดขึ้นบ่อย ๆ สำหรับการช่วยเหลือ เนื่องจากพวกเขาเข้ามารับผิดชอบในการจัดการพัฒนาการศึกษาครั้งนี้ และได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสำหรับทีมจัดการ โดยเกี่ยวกับขนาดของทีมว่า ควรยึดความช่วยเหลือในแต่ละบุคคลที่เน้นวัตถุประสงค์ของทีม คือ ให้คำจำกัดความในกำหนดเวลาที่วัดได้ด้วยผลที่เกิดขึ้น คือ การเตรียมความพร้อมในการสังเกตทีมงานประเมินการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์การที่มีขั้นตอนและพบว่า สมาชิกของทีมเห็นว่าการบริหารรูปแบบการติดตามผลนำผลการประเมินมาใช้เป็นรูปแบบที่พึงประสงค์มากกว่ากระแสของการนิเทศ และวิธีการของผู้มีตำแหน่งต่ำกว่า

Alonso, F และคณะ (2005 : 217-235) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บ แบบ e-learning ด้วยแนวทางกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า การศึกษาเรียนรู้ไม่ใช่ขั้นตอนเดียว มันมีอย่างน้อย 3 ระดับที่แตกต่างกัน 1) ระดับสร้างความเข้าใจ ซึ่งผู้เรียนได้รับรู้และเข้าใจพื้นฐานของกระบวนการอย่างมีเหตุผล 2) ระดับให้ความหมาย ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์บทเรียนได้สำเร็จ จนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนขึ้น พวกเขามีความสามารถในการเลือกตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ความรู้หรือเครื่องมือที่จะใช้ในแต่ละกรณีสามารถอธิบายแผนที่ความรู้ ตารางการตัดสินใจจากปัญหาของจริงได้ 3) ระดับปฏิบัติการ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และประเมินวิธีการใช้กระบวนการและเครื่องมือที่จะใช้ได้ สามารถตัดสินใจได้ ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การดำเนินการตามแนวทางการแบบผสมผสานกระบวนการเรียนรู้กับรูปแบบการเรียนการสอน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างกระบวนการ e-learning ส่วนบุคคล ตามคุณลักษณะและความต้องการเรียนรู้ด้วยตัวเองของผู้เรียน e-learning แบบสดและในห้องเรียนแบบเห็นหน้ากัน คือ สิ่งที่ผู้เรียนทำได้โดยการดำเนินการตามกระบวนการ e-learning กิจกรรมต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถดำเนินการได้ในยามว่าง กล่าวคือ สามารถทำได้ทุกเวลาและได้ทุกที่ ที่สำคัญ คือ ในทุกวัน ไม่ใช่แค่การเข้าถึงธรรมดาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเข้าถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องและน่าสนใจได้ทันเวลา คุณค่าของการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ สามารถเข้าถึงทุกคนได้ทุกที่ทุกเวลา และสามารถสอนผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

Douglas, J และคณะ (2008 : 19-35) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อประสบการณ์ในระดับอุดมศึกษาว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีภายในมหาวิทยาลัยแห่งราชอาณาจักรมีความพึงพอใจต่อการสอน การเรียนรู้ การประเมิน อย่างไร พบว่า ข้อกำหนดเสริมในภายในมหาวิทยาลัย ระบุว่า การสื่อสารและการตอบสนองภายในสภาพแวดล้อมการเรียน การสอน การประเมิน การเข้าถึงบริการเสริม มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมนักศึกษาซึ่งแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจ ต่อทัศนคติ การตอบสนอง การทำงานเป็นทีม การเข้าถึงการศึกษาการจัดการ การเข้าถึงสังคม นั้นเป็นเพราะส่วนใหญ่ สิ่งเหล่านั้นที่จัดตั้งไว้ได้มีผลกระทบทางด้านการสอนการเรียน และการประเมิน การสนับสนุน กลายเป็นตัวกำหนดคุณภาพที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นตัวกำหนดความพึงพอใจ/ไม่พอใจที่สำคัญ อยู่ภายในพื้นที่ของการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นภาวะวิกฤตอย่างยิ่งยวด เป็นปัจจัยหลักในการเรียน การสอน การประเมิน จนสร้างความไม่พอใจเป็นอย่างมาก นั้นหมายความว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องสร้างสภาพแวดล้อมในการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งจำเป็นภายในการเรียนการสอน โดยเฉพาะในส่วนของการเข้าถึงบริการ การเรียนรู้ และการเข้าถึงสังคม

2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

McCoy (2003 : 2500-A) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนปรับปรุงห้องถิ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 2 โรงเรียน เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยนำครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียนมารวมกัน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อกำหนดประสิทธิภาพของแผนในการระบุความต้องการทางวิชาการและกำหนดแผนปรับปรุงห้องถิ่น การตรวจสอบข้อมูลทางวิชาการของผู้เรียนจะเป็นการสนับสนุนโปรแกรมใหม่และโปรแกรมเก่าที่มีอยู่ เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เหมาะสมกับห้องถิ่นและทรัพยากรที่มีอยู่

Lassen และคณะ (2006 : 709-711) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การสนับสนุนเชิงบวกทั่วทั้งองค์กรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า การสนับสนุนเชิงบวกแบบมีส่วนร่วมกันทั้งโรงเรียนนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง และพบว่า การฝึกอบรมครูและการลดปัญหาจากพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกด้านนั้น มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Wang K. H. และคณะ (2006 : 207-217) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้และการประเมินรายทาง ด้วยกลยุทธ์ : การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในการเรียนรู้บนเว็บ เพื่อศึกษาผลกระทบของการประเมินรายทางและรูปแบบการเรียนรู้ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้บนเว็บ โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้เข้าร่วมเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 455 คน จาก 12 ชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมต้น 6 แห่ง โดยใช้หลักสูตรบนเว็บชื่อ BioCALรวม 3 หลักสูตร และมีการพัฒนากลยุทธ์การประเมินรายทางที่แตกต่างกัน กลยุทธ์การประเมินรายทางรวมถึง โมดูลการประเมินรายรูปแบบของการประเมินและการทดสอบบนเว็บ ประกอบด้วย ระบบการวิเคราะห์ (FAM-WATA) (พร้อมหกอกลยุทธ์การประเมินรายทางบนเว็บ) โมดูลปกติของระบบการประเมินและวิเคราะห์การทดสอบบนเว็บ (N-WATA) (ใช้เฉพาะกับกลยุทธ์การประเมินรูปแบบบนเว็บบางส่วน) และการทดสอบกระดาษและดินสอ (PPT) (ไม่มีกลยุทธ์การประเมินรายทางบนเว็บ) โดยให้อาสาสมัครได้รับการทดสอบ โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb กำหนดแบบสุ่มตามชั้นเรียนเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้ Web-based ผลการใช้หลักสูตรที่ 1 การใช้กลยุทธ์การประเมินรายทาง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนและใช้การวิเคราะห์แบบ ANCOVA ทางเดียว พบว่า รูปแบบการเรียนรู้และกลยุทธ์ทางการประเมินรายทางเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้บนเว็บ อย่างไรก็ตาม ไม่มีการทำงานร่วมกันระหว่างปัจจัยทั้งสองปัจจัยนี้ และเมื่อเปรียบเทียบเฉพาะด้าน พบว่า ผลการเรียนรู้ของกลุ่ม FAM-WATA สูงกว่ากลุ่ม N-WATA และ PPT และยังพบว่า ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ “Diverger” จะทำได้ดีที่สุด ตามด้วย

“Assimilator”, “Accommodator” และ “Converger” ตามลำดับ สุดท้ายนี้กลุ่ม FAM-WATA มีความพอใจกับ 6 กลยุทธ์ของ FAM-WATA มากที่สุด

2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือ

Abdel-Hady (1990 : 3276-A) ศึกษาวิจัยรูปแบบความคิดสำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการบริหารการศึกษาโรงเรียนของรัฐในประเทศอียิปต์ พบว่า 1) ผู้ปกครองและผู้บริหาร มีเจตคติเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจในระบบการศึกษา 2) เจตคติของผู้ปกครอง มีผลแตกต่างจากการศึกษารายได้ อายุ จำนวนบุตร และเพศ 3) เจตคติของผู้ปกครองมีผลแตกต่างตามประสบการณ์ การศึกษา อายุ ตำแหน่งในการบริหาร จำนวนผู้เรียน และเวลาที่ใช้กับผู้ปกครอง และพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหลักสำคัญของประชาธิปไตย จำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน และควรกำหนดเป้าหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียน และประเด็นกิจกรรมที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

Slavin, R. E. (2013 : 177-198) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นหนึ่งในเรื่องราวของความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของการวิจัยการศึกษา มีงานวิจัยหลายร้อยชิ้นที่เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับวิธีการควบคุมแบบต่าง ๆ ในการวัดผลสัมฤทธิ์ที่หลากหลาย แต่พบมากที่สุด คือ การกำหนดผลกระทบของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ ได้ดำเนินไปแล้วในทุกวิชา ทุกระดับชั้น ทุกประเภทของสถานศึกษา ในหลายประเทศ จนเกิดการแพร่หลาย การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยทั่วไปจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลลัพธ์ทั้งหมดตลอดจนความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพ และการติดตามผล เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้ การใช้ประโยชน์จากกลยุทธ์ และการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู การพบปะกันเป็นประจำ จะนำไปสู่การปฏิบัติการสอนที่มีคุณภาพสูง ช่วยแก้ไขปัญหาทางการศึกษา และเกิดผลลัพธ์ทางการเรียนได้

2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Rentfro, E. R. (2007 : 1-3) ได้กล่าวถึง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยให้โรงเรียนมีกรอบในการสร้างศักยภาพของครูในการทำงานเป็นสมาชิกของทีมที่ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้เรียนในโรงเรียน โดยครูทำงานร่วมกันในการเขียนแบบประเมินทั่วไป การวางแผนหลักสูตร และแบ่งปันหน้าที่การสอน ครูมักจะเรียกผู้เรียนว่า “ผู้เรียนของเรา” แทนที่จะเป็น “ผู้เรียนของฉัน” ซึ่งเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกัน โดยระบุจำนวนผู้เรียนที่มีความเสี่ยงและเริ่มสร้างทีมงานแก้ปัญหาโดยการแทรกแซงผู้เรียนแต่ละคน South Elementary ในเมือง Eldon รัฐ Missouri ได้ตัดสินใจบังคับใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ตั้งแต่ช่วงปีการศึกษา 2546 ถึง 2547 เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน เจ้าหน้าที่ และครูต้องดำเนินชีวิตตามพันธกิจ วิสัยทัศน์ และพันธะสัญญาที่มีร่วมกัน ในระหว่างการประชุมร่วมทีมกัน ครูจะแบ่งปันข้อกังวลของพวกเขา สะท้อนถึงกลยุทธ์การสอนของพวกเขาและตัดสินใจร่วมกัน โดยใช้ข้อมูลคำถามสำคัญ 4 ข้อ ของโมเดลชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนการสนทนาในการประชุมระดับชั้น คือ 1) เราต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้อะไร (คำแนะนำการวางแผนและกำหนดจังหวะ) 2) เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกเขาได้เรียนรู้หรือไม่ (เก็บข้อมูล) 3) จะทำอย่างไรถ้าพวกเขาไม่เรียนรู้ (เป็นการแทรกแซง) 4) เราจะทำอย่างไรถ้าพวกเขาเรียนรู้ (เป็นการเพิ่มคุณค่า) โดยคุณครูจะร่วมกันสอนมีเวลาวางแผนในแต่ละสัปดาห์ กำหนดจังหวะการสอน และแนวทางที่มุ่งไปที่การแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความเสี่ยงร่วมกัน ทีมงานระดับชั้นจะประชุมกัน สองครั้งต่อสัปดาห์เพื่อหารือเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความเสี่ยงแต่ละคน และเพื่อระบุแนวปฏิบัติในการสอนที่ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด นอกจากนี้ South Elementary ยังมีโค้ชสอนการอ่านออกเขียนได้ ที่ปลูกฝังการพัฒนาวิชาชีพให้กับโรงเรียนด้วยการสร้างแบบจำลองปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในห้องเรียนทั้งหมด ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการสังเกตคำแนะนำในห้องเรียนทั้งหมด เพื่อดำเนินการเรียนรู้และปรับปรุงการฝึกสอนโดยการพบปะกันในทีมที่ทำงานร่วมกัน เพื่อวางแผนร่วมกันทุกวันเป็นเวลา 45 นาที การประชุมทุกครั้งมุ่งเน้นไปที่คำถามสำคัญ 4 ข้อ เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละทีม โดยจะเก็บรักษาสมุดบันทึกที่มีวาระการประชุมทั้งหมด รายชื่อผู้เรียนที่มีความเสี่ยง การประเมินทั่วไป ความคาดหวังของระดับลึก และข้อมูลที่ใช้ในการติดตามความคืบหน้า ครูแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการประชุมร่วมกันเป็นประจำ โดยผลัดกันวางแผนอำนวยความสะดวกและจดบันทึก ทีมงานร่วมกัน แบ่งปัน

วาระการประชุม รายงานการประชุม และผลการประเมินร่วมกันกับผู้ดูแลระบบ ผู้ดูแลระบบ หมุนเวียนกันเข้าร่วมระหว่างการทำงานร่วมกันทุกสัปดาห์ เวลาว่างแผนมีการพัฒนาทางวิชาชีพ ตลอดทั้งปี การปฏิบัติงานของทีมงานร่วมกันมีประสิทธิภาพสูงขึ้น การเรียนรู้เรื่องการประเมินของผู้เรียน การประชุมครั้งแรกเพื่อทบทวนผลประเมินเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป ระบุผู้เรียนที่มีความเสี่ยง และเขียนเป้าหมาย ตลอดจนขั้นตอนการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย การประชุมครั้งต่อไปเพื่อติดตามความคืบหน้า หรือความเกี่ยวข้องกับข้อกังวล ระดมความคิดในการแทรกแซง และร่วมเฉลิมฉลองความสำเร็จ ความคืบหน้าจะถูกติดตามโดยผู้เรียน และผลประเมินทั้งหมดจะเป็นตัวกำหนดประเภทด้วยความเข้มแข็ง การแทรกแซงอย่างเป็นระบบมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยแต่ละทีม กำหนดเป้าหมายความคาดหวังของระดับเกรด แนวทางสำหรับการกำหนดหลักสูตรและการประเมินทั่วไป พร้อมแนวทางการให้คะแนนเพื่อกำหนดความสามารถทุกระดับชั้น มีการแทรกแซงในเวลาเดียวกัน ดังนั้นควรจัดกลุ่มที่ยืดหยุ่น เป็นไปได้ในระดับชั้นต่าง ๆ ในระหว่างการแทรกแซง เจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม เพื่อสนองความต้องการของเด็กทุกคน ผลกระทบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่อการเรียนการสอนนั้นยอดเยี่ยมมาก ครูจะให้เห็นการเติบโตในภาพรวม ข้อมูลของ Missouri Assessment Program (MAP) แสดงให้เห็นว่า คะแนนขั้นสูงและความเชี่ยวชาญสำหรับนิเทศศาสตร์เพิ่มขึ้น 24.1% ระหว่างปี 2544 จากปี 2548 การทำคะแนนในระดับชั้นในการทดสอบพัฒนาการอ่านประเมินสิ้นปีเพิ่มขึ้น 12.2% South Elementary ได้รับการยอมรับในระดับประเทศจาก All Things PLC ว่า เป็นโรงเรียนต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเป็นโฮสต์สำหรับเขตอื่น ๆ เพื่อสังเกตการณ์แนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในที่ทำงาน และเจ้าหน้าที่หลายคนได้แบ่งปันการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการประชุมของเขตและรัฐ South Elementary รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้แบ่งปันงานที่ทำเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนอื่น ๆ

Alma Harris และ Michelle Jones (2010 : 172-181) ได้พูดถึง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการปรับปรุงระบบ ในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งหมดในเวลส์ การปฏิรูปทั้งระบบกำลังจะเกิดขึ้นที่โรงเรียนและหน่วยงานท้องถิ่น และระดับรัฐบาล เพื่อรับประกันการศึกษาที่สูงขึ้นและปรับปรุงผลลัพธ์ของผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งภายในและระหว่างโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อสร้างความสามารถที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลง แบบจำลอง PLC นี้ เป็นวิธีที่จะทำให้มั่นใจได้ว่า มีโอกาสสำหรับมืออาชีพในการเรียนรู้ และแนวปฏิบัติใหม่ในการสร้างความรู้ ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ถูกมองว่า

เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ทรงพลัง และเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับการปรับปรุงโรงเรียนและระบบ การสนับสนุนวิชาชีพผ่านเครือข่ายครู จะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของครูและเพิ่มประสิทธิภาพความรู้ความสามารถในสายอาชีพ พวกเขาสามารถพัฒนาและแบ่งปันเนื้อหาของภูมิปัญญาที่รวบรวมจากประสบการณ์ของพวกเขาอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การปฏิบัติในสิ่งที่จะเรียนรู้ต่อไป เป็นความท้าทายต่อการดำเนินการปฏิรูปทั้งระบบ เพราะคุณภาพระบบการศึกษาไม่สามารถดีกว่าคุณภาพของครูได้ ดังนั้น จึงมีความพยายามร่วมกันในการปรับปรุงการปฏิบัติวิชาชีพของครู การมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งภายในและระหว่างโรงเรียน พบว่าการทำงานร่วมกันของครูยังไม่เพียงพอ มีตัวอย่างมากมายทั่วโลก คือ คนที่ได้รับการสนับสนุนอย่างดีแต่ไม่ก่อให้เกิดความประโยชน์ตามที่คาดหวังเพียงเพราะมีเครือข่ายที่ตื้นเขินหรือว่างเปล่า ขาดการมุ่งเน้นการปฏิบัติอย่างแท้จริงในการปรับปรุงผลลัพธ์ของผู้เรียน หากกำหนดความคาดหวังล่วงหน้าไปเป็นเรื่องง่ายสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่จะให้ความสนใจกับสิ่งอื่นทั้งหมด ยกเว้นการเรียนรู้และการสอน การทำเช่นนั้นอาจเกิดขึ้นจากงานของพวกเขาที่ได้ดำเนินการมาอย่างยาวนาน รูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นในเวลส์มีลักษณะเฉพาะโดยผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จะมีส่วนร่วมในการทำงานและยอมรับความรับผิดชอบร่วมกัน การให้อำนาจแก่ครูในลักษณะนี้ และการให้โอกาสในการเป็นผู้นำ จะเปิดโอกาสให้ครูได้คิดค้น พัฒนา ได้เรียนรู้ร่วมกัน ทำให้พวกเขามีศักยภาพในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยกระดับผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนที่ทรงพลังในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูและปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียน ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ทำงานได้ดีที่สุด จะทำให้กลุ่มมีความพึงพอใจมากขึ้น เกิดขวัญกำลังใจที่สูงขึ้น อัตราการขาดเรียนที่ลดลงในผู้เรียนในห้องเรียน ความสำเร็จของผู้เรียนที่ดีกว่า การทำงานในปัจจุบันเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สร้างอยู่บนหลักการสำคัญหลายประการ ประการแรกการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบนั้นเกิดขึ้นได้ จากการทำงานร่วมกันทั้งระบบด้วยการใช้เครือข่าย ประการที่สองมีการมุ่งเน้นที่ส่วนกลางและไม่สามารถต่อรองได้ เน้นความรู้ส่วนรวม และเกิดบริบทของความไว้วางใจ และการเรียนรู้ร่วมกัน คุณสมบัติของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วยครูผู้สอนจากระดับต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และความเชี่ยวชาญประสบการณ์และมุมมองที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของเพื่อนร่วมงาน การอำนวยความสะดวกของหัวหน้า แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นหัวหน้ากลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการปฐมนิเทศเพื่อการดำเนินการเพื่อระบุการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและเชื่อมโยงกับกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มุ่งเน้นร้อยเปอร์เซ็นต์ในการปรับปรุงผลลัพธ์ของผู้เรียน และเพิ่มผลกระทบสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงหรือการพิจารณา ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. กฎหมาย นโยบาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม, แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579, นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560, รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว, รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว 2558-2559, รายงานผลทดสอบระดับชาติ O-NET (Ordinary Nation Educational Test) โรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2558-2559

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ ทิศนา ขัมมณี (2550), วาโร เฟ็งสวีสต์ (2553), ภัทรวรรณ นิลแก้วบวรวิชัย (2559), ชีรวัดน์ นิจนตร (2560), ชัยวิจิต เขียวชนะ (2560), กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560), รัตนะ บัวสนธ์ (2552), Keeves (1988), Brown and Moberg (1980), และ Keeves (1988), Eisner (1976) อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2556), กัญญารัตน์ บัวศรี และวิโรจน์ พรหมสุด (2560), ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560), สุภากร แสนภูวา และคณะ (2560), ปริญญามิตร สีนาลาด และคณะ (2560), อธิธินันท์ ยายอด (2560), Goedert (1997), Alonso, F และคณะ (2005), Douglas, J และคณะ (2008)

3. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ สุวิมล ติกรานนท์ (2550), เยาวดี วิบูลย์ศรี (2551), ชวาล แพรัตนกุล (2552), วุฒิชัย ดานะ (2553), มุลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสว.) (2552), จันทนา นนทิก (2551), สุรพล พิมพ์สอน (2557), โรงเรียนวัดทัพหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 (2557), โรงเรียนบ้านหนองหลักศิลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 (2557), โรงเรียนบ้านประดู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 (2557), โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 (2558), โรงเรียนบ้านท่าจาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 (2558), โรงเรียนวัดท่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท (2558) , โรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (2559), โรงเรียนบ้านนาราชควาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (2559), โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (2559), ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560), ปาริชาติ เวเบอร์ และภารดี อนันต์นาวิ (2560) , เมทินี ทะนงกิจ (2560), อัญชัน ขุนนาแก้ว

(2560), Andrea Canter (2004), McCoy (2003), Lassen และคณะ (2006), Wang K. H. และคณะ (2006)

4. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เกี่ยวกับการความร่วมมือ ได้แก่ ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551), พิสิฐ เทพไกรวัล (2554), วรณดี นาคสุขปาน (2557), Barbara Gray (1989), Bardch (1998), Lucas (1998), Robbins and Finley (1998), Martin (1999), Graham and Wright (1999), David Straus (2002), Lank E. (2006), ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551), วรณดี นาคสุขปาน (2557), กนกวรรณ สุ่มพวง (2558), ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2558), จิรภัทร มหาวงค์ และคณะ (2559), บุญเพิ่ม สอนภักดี และคณะ (2559), โชคชัย โชคภัทรชัย (2560), น้ำฝน กันมา (2560), Rossi (1982), Adair (1983), London (1995), Kisner (1997), Abdel-Hady (1990), และ Slavin, R. E. (2013)

5. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ วิจารณ์ พานิช (2555), วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557), ราชบัณฑิตยสภา (2558), กัมพล เจริญรักษ์ (2559), ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560), ชวลิต ชูกำแพง (2560), เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2552), DuFour (2004), Vescio, Ross และ Adams (2008), สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี-ตราด) (2560), ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560), อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2559), Hipp และ Huffman (2003), Hord, Roussin และ Sommers (2009), มนตรี แยมกสิกร (2559), นิชาภัทร วิลเลียมส์ และฉลอง ชาติรุประชีวิน (2560), ชารินี ตรีวรัญญ (2560), สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) (ม.ป.ป.), สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560), บังอร เสรีรัตน์ (2560), เมธาสิทธิ์ ธีรรัตนศรีสกุล (2560), สำเนา หมั่นแจ่ม และคณะ (2560), Rentfro, E. R. (2007), Alma Harris และ Michelle Jones (2010)

6. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ชนาธิป พรกุล (2552), สมจิต จันทรฉาย (2557), Gagne, Wager, Golas, และ Keller (2005), Morrison, Ross, และ Kemp (2011), Dick และคณะ. (2009), Richey, Klein และ Tracey (2011), ฐาปนี สีเฉลียว (2553), กฤติยา อริยา และคณะ (2559), เพ็ญรดาพร กุลเพียรราษฎร์ และคณะ (2559) และ แก้วตา เจื่อนาค และอารีย์ วรเดชะคงคา (2560)

7. ข้อมูลพื้นฐาน และบริบทของโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2559

จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าว มาประกอบใช้เพื่อออกแบบการวิจัยที่สอดคล้องกับบริบท ตั้งแต่ ขั้นตอนการศึกษาค้นหาสาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ โรงเรียนบ้านหนองยาว จนถึงขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบฯ และคู่มือประกอบการใช้แบบฯ การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยไปจนถึงขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบ สรุปผล อภิปรายผล และ นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ดังรูปภาพที่ 3



ภาพที่ 3 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยออกแบบงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research design) ตามบริบทและข้อจำกัดของสถานศึกษา ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนครูและนักเรียนไม่ครบชั้น ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นขั้นการวิจัยรอบที่ 1 (Research1 : R1)

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประกอบด้วย ขั้นการพัฒนา รอบที่ 1 (Development1 : D1) และขั้นการวิจัยรอบที่ 2 (Research2 : R2)

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นขั้นการพัฒนา รอบที่ 2 (Development2 : D2)

โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้



ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Research1 : R1)

ผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในโรงเรียนบ้านหนองยาว
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
 ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้
 ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
 ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย
 ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการ
 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดมสมอง (Brain Storming) จากผู้เกี่ยวข้องกับการ
 พัฒนาการศึกษ โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยดำเนินการหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหาสาเหตุของปัญหา โดยการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน
 แล้วบันทึกผลลงไปในแบบวิเคราะห์ข้อมูล

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก
 รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว
 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)(สผศ.), รายงานผล
 การประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2557, รายงานผล
 การประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2558, รายงานผล
 การประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว 2559, รายงานผลทดสอบระดับชาติ

ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.), รายงานผลทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.) และข้อมูลสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับที่ 1)

3.1 สร้าง จัดทำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูล โดยศึกษาหลักการสร้างแบบวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งวัตถุประสงค์ ออกแบบเครื่องมือ และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.2 หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูล ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใน (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูล โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) และวิเคราะห์หาค่า IOC ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลครอบคลุมเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลครอบคลุมเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครอบคลุมเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบวิเคราะห์ข้อมูล ให้มีความถูกต้องครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ จัดพิมพ์แบบวิเคราะห์ข้อมูลฉบับใหม่ เพื่อนำไปใช้จริง

3.4 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

- 1) เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ เกี่ยวกับการวิจัย การวัดประเมินผล หรือการบริหารหลักสูตร อย่างน้อย 3 ปี
- 2) เป็นผู้บริหารการศึกษา หรือนักวิชาการ หรือศึกษานิเทศก์ที่มีคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ เกี่ยวกับการวิจัย การวัดประเมินผล หรือการบริหารหลักสูตรและการสอน อย่างน้อย 3 ปี

3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูที่มีคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ เกี่ยวกับการวิจัย การวัดประเมินผล การบริหารหลักสูตรและการสอน หรือการบริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 3 ปี

โดยมีรายนาม ดังนี้

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

(2) อาจารย์ ดร.จารุวรรณ เขียวน้ำชุม (ปร.ด.สาขาวิจัย วัดผลและสถิติทางการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

(3) ดร.สมหวัง พันธะลี (ปร.ด.สาขาหลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

(4) ดร.อิสราภรณ์ ชูมาศ (ปร.ด.สาขาวิจัยหลักสูตรและการสอน) ศึกษานิเทศก์ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

(5) ดร.อมรรัตน์ แก่นสาร (ปร.ด.สาขาบริหารและพัฒนาศึกษา) ข้าราชการครูโรงเรียนบ้านสร้างหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นรายงาน เอกสาร และข้อมูลสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง ด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล จากรายงานการประเมินภายนอกรอบสามโรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.) โดยผู้วิจัยศึกษาจากข้อมูลการ SWOT (SWOT Analysis) ของรายงาน ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพภายนอก เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาผลกระทบต่อโรงเรียนบ้านหนองยาว ในด้านโอกาส (Opportunity) และด้านอุปสรรค (Threat) 2) วิเคราะห์สภาพภายใน เป็นการศึกษปัจจัยภายในของโรงเรียนบ้านหนองยาว ในด้านจุดแข็ง (Strength) และด้านจุดอ่อน (Weakness) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียนบ้านหนองยาว และจากรายงานผลการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ทั้งระดับโรงเรียนและระดับชาติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 ถึง 2559 ตลอดจนศึกษาจากเอกสาร และข้อมูลสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในลำดับต่อไป

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) มีการดำเนินการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ได้สาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

2. กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้แก่ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 3 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน รวมจำนวน 9 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ดังนี้ 1) เป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 2) เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองยาว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยการประชุมผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุม ประกอบด้วย

2.1 ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 3 คน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ (ฉบับที่ 2) ดังนี้

3.1 สร้างโดย

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ ตั้งวัตถุประสงค์ ออกแบบเครื่องมือ และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.1.2 จัดทำ (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ

3.2 หาคุณภาพ โดย

3.2.1 นำ (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) และวิเคราะห์หาค่า IOC ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นมีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นมีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ ให้มีความถูกต้องครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ จัดพิมพ์แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ ฉบับใหม่เพื่อนำไปใช้จริง

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้จัดผลบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์ผลบันทึกการประชุมผู้เกี่ยวข้องฯ เพื่อหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สรุปเป็นประเด็น แยกตามรายด้าน ดังนี้ ด้านผู้เรียน ด้านครู ด้านการบริหาร และด้านชุมชน

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้วิจัยดำเนินการหาแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาอื่นจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บันทึกในแบบวิเคราะห์เนื้อหา

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาอื่น เช่น

1) อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2556) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก

2) วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ศึกษา รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย

3) รัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4) เอกชัย หมอกไชย และคณะ (2559) ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 บุรีรัมย์

5) งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6) สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ (2558) นำเสนอการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ เช่น

- (1) 10 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประจำปี พ.ศ. 2557
- (2) 16 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประจำปี พ.ศ. 2558
- (3) แนวคิดและกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- (4) ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา (ฉบับที่ 3)

3.1 สร้าง จัดทำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์เนื้อหา โดยศึกษาหลักการสร้างแบบวิเคราะห์เนื้อหา ตั้งวัตถุประสงค์ในการสร้าง ออกแบบการบันทึกเนื้อหา และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.2 หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์เนื้อหา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใน (ร่าง) แบบวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) และวิเคราะห์หาค่า IOC ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาครอบคลุมข้อมูล
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาครอบคลุมข้อมูล
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาไม่ครอบคลุมข้อมูล

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แบบวิเคราะห์เนื้อหา ให้มีความถูกต้องครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ จัดพิมพ์แบบวิเคราะห์เนื้อหาฉบับใหม่ เพื่อนำไปใช้จริง

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมเนื้อหา แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากงานวิจัยของนักการศึกษาต่าง ๆ และแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียนขนาดเล็ก ในปี พ.ศ. 2557 และปี พ.ศ. 2558 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในลำดับต่อไป

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อให้ได้ต้นแบบที่ดีของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 3 โรงเรียน โดยการสัมภาษณ์ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนต้นแบบ แล้วบันทึกข้อมูล เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์หาแนวทางการปฏิบัติต่อไป

2. กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนต้นแบบที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 โรงเรียนที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของโรงเรียนต้นแบบที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ดังนี้ 1) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ 2) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ 3) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นต้นแบบด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครพนม โรงเรียนบ้านนาราชควาย และโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) (ฉบับที่ 4)

3.1 สร้าง โดย

3.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างออกแบบเครื่องมือ และกำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.1.2 สร้าง (ร่าง) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews)

3.2 หาคุณภาพ โดย

3.2.1 ผู้วิจัยนำ (ร่าง) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความครบถ้วนของเนื้อหาที่เป็นประเด็นสัมภาษณ์ และภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 ปรับปรุงแก้ไขประเด็นสัมภาษณ์ให้มีความชัดเจนและครบถ้วนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ฉบับใหม่ เพื่อนำไปใช้จริง

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอศึกษาดูงานไปยังโรงเรียนต้นแบบที่คัดเลือกไว้ เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าไปศึกษาดูงานและเข้าสัมภาษณ์ โดยนัดหมาย วัน เวลา เป็นการล่วงหน้า และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจดบันทึกในแบบสัมภาษณ์ตามประเด็นการสนทนาที่จัดเตรียมไว้

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ ครู และผู้บริหารของโรงเรียนต้นแบบที่คัดเลือกไว้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพิจารณาการเชื่อมโยงของข้อมูลสรุปเป็นประเด็นแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ต่อไป

6. ระยะเวลาในการดำเนินงาน ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึง 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) จากเครือข่ายผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้ข้อสรุปแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุม

2. กลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่

เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการดำเนินการหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้ 1) เครือข่ายระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 4 คน 2) เครือข่ายระดับกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 1 คน 3) เครือข่ายระดับโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

เครือข่ายระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2.1 นายสุขบดีดิษฐ์ สุทธะมา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.2 นายเกียรติศักดิ์ ลาภจิตร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.3 นายนิกุล มณีรัตน์ ศึกษาานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.4 นางจิราภรณ์ ตะติยรัตน์ ศึกษาานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

เครือข่ายระดับกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน

2.5 นายสุระพล พันธุ์ดี ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนคำเตย (คำเตยราษฎร์ร่วมจิต) ประธานกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน เครือข่ายคำเตย

เครือข่ายระดับโรงเรียน

2.6 นายไกรทอง ดวนลี ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านหนองยาว

2.7 นายประทีป ขาวนา ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว (กรรมการฯ ตัวแทนครู)

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (ฉบับที่ 5) ลักษณะของเครื่องมือ เป็นข้อคำถามปลายเปิด (Opened-End) ใช้สำหรับบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง เกี่ยวกับข้อสรุปของแนวทางในการยกระดับสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

3.1 สร้าง โดย

3.1.1 ศึกษา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการตั้งประเด็นคำถาม ในแบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้าง ออกแบบเครื่องมือ และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.1.2 สร้างกรอบประเด็นข้อคำถาม โดยใช้ข้อมูลจากกิจกรรมที่ 1 และ กิจกรรมที่ 2 (กิจกรรมย่อยที่ 2.1 และ 2.2) มาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการสร้างประเด็นคำถาม เกี่ยวกับ แนวทางในการยกระดับสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

3.1.3 ดำเนินการสร้าง (ร่าง) แบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming)

3.2 หาคุณภาพ โดย

3.2.1 นำ (ร่าง) บันทึกประเด็นประชุมระดมสมอง (Brain Storming) เสนอ ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail เพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นปัญหานั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นปัญหานั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นปัญหานั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยนัดหมายกลุ่มเป้าหมายเพื่อประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ในวันศุกร์ ที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2560 ณ โรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้เวลาร่วมประชุม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นการประชุมระดมสมอง จำนวน 3 ชั่วโมง เกี่ยวกับการหาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้แบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming)

4.2 ผู้วิจัยบันทึกผลการประชุมระดมสมองในแบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ที่ได้เตรียมไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) แล้วสรุปเป็นประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2560

ตาราง 12 สรุปการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Research1 : R1)

การวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ วิจัยที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาใน การวิจัย
ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุ ของปัญหา และ แนวทาง การแก้ปัญหา ในโรงเรียน บ้านหนองยาว (Research1 : R1)	กิจกรรมที่ 1 การศึกษาหาสาเหตุ ของปัญหาในโรงเรียน บ้านหนองยาว			ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสาร ที่เกี่ยวข้อง	แบบ วิเคราะห์ ข้อมูล (ฉบับที่ 1)	เอกสารที่เกี่ยวข้องใน โรงเรียนบ้านหนองยาว	
	กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การประชุมผู้มีส่วน เกี่ยวข้องฯ โดยใช้ชุมชน แห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ	แบบบันทึก ผลการ ประชุม ผู้เกี่ยวข้องฯ (ฉบับที่ 2)	ผู้ส่วนเกี่ยวข้องในการจัด การศึกษาของโรงเรียน บ้านหนองยาว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559	วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทาง แก้ปัญหาด้าน ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วย กิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม ดังนี้			

ตาราง 12 (ต่อ)

การวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ วิจัยที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาใน การวิจัย
	กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิด ของนักการศึกษา และหน่วยงาน ทางการศึกษาอื่น จากเอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	แบบ วิเคราะห์ เนื้อหา (ฉบับที่ 3)	เอกสาร และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องของนักการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษา อื่น	ระหว่างวันที่ 21 ถึง 31 มกราคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงาน โรงเรียนต้นแบบ ที่ประสบผลสำเร็จ เกี่ยวกับการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	แบบ สัมภาษณ์ (ฉบับที่ 4)	โรงเรียนต้นแบบที่ประสบ ผลสำเร็จด้านการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	ระหว่างวันที่ 1 ถึง 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560
	กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดม สมอง (Brain Storming) ผู้เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาการศึกษา	แบบบันทึก ประเด็น การประชุม ระดมสมอง (Brain Storming) (ฉบับที่ 5)	ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนบ้านหนองยาว	วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2560

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Development1 : D1)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย
4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย

กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย
ดังนี้ (Research2 : R2)

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือ
ประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อหาหลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
เพื่อให้ได้ หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนารูปแบบ และวิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของผู้เรียน จากห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) <http://www.riclib.nrct.go.th>,
ห้องสมุดสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) <http://elibrary.trf.or.th>, หอสมุดแห่งชาติ
<http://www.nlt.go.th>, และห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยผู้วิจัยกำหนดเอกสารที่เป็นแนวคิด

ต้องมีระยะเวลาตีพิมพ์ไม่เกิน 10 ปี คือ พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2560 ส่วนเอกสารที่เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยไม่กำหนดระยะเวลาตีพิมพ์ และเอกสารที่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต้องมีระยะเวลาตีพิมพ์ไม่เกิน 5 ปี คือ พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2560

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบสังเกตเนื้อหา (ฉบับที่ 6)

3.1 สร้าง โดยศึกษาหลักการสร้างแบบสังเกตเนื้อหา ตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างเครื่องมือ ออกแบบการบันทึกข้อมูล และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.2 หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบสังเกตเนื้อหา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาใน (ร่าง) แบบสังเกตเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งกำหนดการพิจารณา แนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาไม่ครอบคลุมข้อมูล

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แบบสังเกตเนื้อหา ให้มีความถูกต้องครบถ้วน ตรงตามวัตถุประสงค์ จัดพิมพ์แบบสังเกตเนื้อหาฉบับใหม่ เพื่อนำไปใช้จริง

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก แบบสังเกตเนื้อหา นำมาสังเกตเนื้อหา เพื่อให้ได้แนวคิดเกี่ยวกับหลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย

ผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมกลุ่มย่อย โดยการนำผลจากการศึกษาตอนที่ 1 ทั้ง 3 กิจกรรม และผลการศึกษาตอนที่ 2 กิจกรรมที่ 1 มาประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหลอมรวมให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการกำหนดวันเวลา สถานที่ ในการประชุมกลุ่มย่อย ส่งหนังสือเชิญ ผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมประชุม เตรียมข้อมูลผลการศึกษาตอนที่ 1 ทั้ง 3 กิจกรรม และผลการศึกษาตอนที่ 2 กิจกรรมที่ 1 นำมาเป็นข้อมูลประกอบการหลอมรวมเพื่อให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบฯ และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประชุมกลุ่มย่อย ดังนี้ มีความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ การศึกษา หรือการบริหารสถานศึกษา หรือด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประกอบด้วย

1) นายปิยะพงษ์ ผลจันทร์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2) นายอำนวยการ สุทธิคุณ ศึกษานิเทศก์ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3) นายมนตรี จิมอาษา ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

4) นายเกรียงศักดิ์ ปาพรหม ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนศรีโพธิ์ทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

5) นายธนารักษ์ จันทรสถ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

6) นางกิตติยา ทำมาน ข้าราชการครู ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

7) นายประทีป ชาวนา ข้าราชการครู โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้ คือ แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย (ฉบับที่ 7)

3.1 สร้าง จัดทำ (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย โดยศึกษาหลักการสร้างแบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย ตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างเครื่องมือ ออกแบบการบันทึกข้อมูล และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3.2 หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณาตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย ฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหลอมรวมให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกผลการประชุมกลุ่มย่อย นำผลมาสังเคราะห์กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และสังเคราะห์กรอบโครงสร้าง (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อนำไปประกอบในขั้นตอนการยก (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ในลำดับต่อไป

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. นำผลการศึกษาในกิจกรรมที่ 1 ตามแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Brown และ Moberg (1980), Maduas; Scriven; & Stufflebeam (1983), Keeves (1988), ทิศนา แคมมณี (2552), วาโร เฟิงส์วีสดี (2553), อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2556), วรลักษณ์ ชูกำเน็ด (2557), ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิษฐ์ (2559), กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560), ชีรวัฒน์ นิเจนตร (2560), ชัยวิชิต เขียรชนะ (2560), ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560) และข้อสรุปจากการประชุมกลุ่มย่อย ในกิจกรรมที่ 2 มาหลอมรวมและยกเป็น (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

2. เพื่อให้มีความเป็นรูปธรรมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยได้จัดทำ (ร่าง) เอกสารประกอบการใช้ (ร่าง) รูปแบบฯ คือ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้าง (ร่าง) คู่มือฯ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการเขียนคู่มือการใช้รูปแบบฯ จากตัวอย่าง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามกรอบโครงสร้าง (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตของคู่มือ คำจำกัดความ และบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

3. ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 25 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (Research2 : R2)

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือ
ประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบ
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้
รูปแบบฯ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบ
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้
รูปแบบฯ โดยการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้คุณภาพของ
(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยผู้วิจัยใช้
วิธีเดินทางเข้าพบผู้ทรงคุณวุฒิตามที่นัดหมาย และสอบถามด้วยตนเองตามแบบตรวจสอบรูปแบบที่
สร้างขึ้น

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องและ
ความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้
รูปแบบฯ ดังนี้

1) เป็นอาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย ที่จบการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต หรือมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านบริหารทางการศึกษา อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

2) เป็นศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มี ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง ที่มีประสบการณ์บริหารในสถานศึกษา อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

4) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารสถานศึกษาขนาด กลางหรือเล็ก หรือที่มีประสบการณ์บริหารในสถานศึกษาอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

5) เป็นครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปีการศึกษา จำนวน 1 คน

โดยมีรายนาม ดังนี้

(1) ดร.สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

(2) นายนิกุล มณีรัตน์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

(3) ดร.วราภรณ์ ชาเรืองเดช ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านฝั่งแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

(4) นายคำตา ราชมณี ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านโพนจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

(5) นางสุดาวดี เหล่าเกิด ข้าราชการครู ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนอนุบาล นครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบตรวจสอบด้านความถูกต้องและ ความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ (ฉบับที่ 8) ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด (Open-End Form) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในด้านความถูกต้องและความเหมาะสม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในด้านความถูกต้องและความเหมาะสม

3.1 สร้าง โดย

(1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางการสร้างแบบตรวจสอบด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

(2) นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อสร้างกรอบแนวคิดกำหนดประเด็นข้อคำถามในการตรวจสอบด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

(3) จัดทำ (ร่าง) แบบตรวจสอบด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

3.2 หาคุณภาพโดย

นำ (ร่าง) แบบตรวจสอบฯ เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแบบตรวจสอบเป็นรายข้อ ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุง (ร่าง) แบบตรวจสอบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปจัดเก็บข้อมูลต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีนี้ัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ตามวันเวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิสะดวกในการให้ข้อมูล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยผู้วิจัยใช้วิธีเดินทางเข้าพบผู้ทรงคุณวุฒิตามทีนี้ัดหมาย และสอบถามด้วยตนเองตามแบบตรวจสอบฯ ที่สร้างขึ้น

5. วิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเคราะห์ผลจากแบบตรวจสอบฯ แล้วสรุปเป็นประเด็น

5.2 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) (1967 : 179) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best) (1981 : 182) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความถูกต้อง อยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความถูกต้อง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ เป็นสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 30 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นเครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินนัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวัน เวลา สถานที่ที่กำหนดไว้ ในการจัดกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ให้ได้รับการพิจารณารับรอง สามารถนำไปทดลองใช้ต่อไปได้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุม

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 2.3

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ คือ แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 9) ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Opened-End) ใช้สำหรับบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับ การรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ

3.1 สร้าง โดย

3.1.1 ศึกษา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการตั้งประเด็นคำถาม ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.1.2 ตั้งวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ ออกแบบ และสร้างกรอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับ การรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบ ฯ

3.1.3 สร้าง (ร่าง) แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม

3.2 หาคุณภาพ โดย

3.2.1 นำ (ร่าง) แบบบันทึกประเด็นสนทนากลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกประเด็นสนทนากลุ่ม โดยพิจารณาจาก ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์ แบบบันทึกประเด็นสนทนากลุ่ม ฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการนัดหมายกลุ่มเป้าหมายเพื่อสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันศุกร์ ที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560 ณ โรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้เวลาร่วมสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นสนทนา จำนวน 3 ชั่วโมง เกี่ยวกับการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยใช้แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม

4.2 ผู้วิจัยบันทึกผลการสนทนากลุ่มในแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่มที่ได้เตรียมไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการบันทึกประเด็นสนทนากลุ่ม แล้วสรุปเป็นประเด็นเกี่ยวกับการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ กับโรงเรียนที่มีบริบทและสภาพปัญหาเช่นเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้จริง โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ การทดลองใช้นี้เพื่อเป็นการยืนยันความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ต้องเป็นโรงเรียนที่มีสภาพปัญหาและบริบทด้านบุคลากรและจำนวนผู้เรียน ใกล้เคียงกันกับกลุ่มเป้าหมายจริง ประกอบด้วย

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง จำนวน 5 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง จำนวน 4 คน ที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ ได้แก่

3.1 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการทดลองใช้ ได้แก่

3.1.1 (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

3.1.2 (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)
(ฉบับที่ 10)

3.2.2 แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบจัดการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ฉบับที่ 11)

3.2.3 แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ
ผลการทดสอบระดับชาติ (ฉบับที่ 12)

3.2.4 แบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ผู้เรียนระดับโรงเรียน และผลทดสอบระดับชาติ (ฉบับที่ 13)

โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)
(ฉบับที่ 10)

1) สร้างโดย

(1.1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตการณ์
เพื่อนำมาสร้างแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยใช้เป็น
แบบสังเกตการณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) ที่จะนำมาใช้สังเกตการปฏิบัติงาน
ของกลุ่มเป้าหมาย ระหว่างดำเนินการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองขาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

(1.2) ตั้งวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือ กำหนดขอบเขตของ
การสังเกตการณ์การปฏิบัติงานของกลุ่มเป้าหมาย ออกแบบเครื่องมือ

(1.3) จัดทำ (ร่าง) แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant
Observation) แบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)

2) หาคุณภาพ โดย

(2.1) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่
1.1 ข้อ 3.3) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความครบถ้วนของเนื้อหาที่ใช้สังเกตการณ์
โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนด
การพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(2.2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

(2.3) จัดทำแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) แบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้งานวิจัย

3) รวบรวมข้อมูล โดยการบันทึกผลการสังเกตการณ์การดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากบันทึกผลการสังเกตการณ์ดำเนินการของโรงเรียนบ้านหนองดินแดง แล้วสรุปเป็นประเด็นเพื่อการปรับปรุงพัฒนา (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

3.2.2 แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ฉบับที่ 11)

1) สร้าง โดย

(1) ศึกษาหลักการสร้างแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตั้งวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ ออกแบบเครื่องมือ

(2) ดำเนินการสร้าง (ร่าง) แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลจาก 1) เพื่อนำไปเป็นกรอบประเด็นหัวข้อในการวัดความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2) หาคุณภาพ โดย

(1) นำ (ร่าง) แบบวัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับกิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบวัดความสามารถฯ โดยพิจารณาจากค่าดัชนี

ความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(2) ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบวัดความสามารถของครู ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.3 แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ ผลการทดสอบระดับชาติ (ฉบับที่ 12) มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) สร้างโดย

(1.1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกข้อมูล เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลการทดสอบระดับชาติ

(1.2) ตั้งวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ กำหนดขอบเขตในการเก็บข้อมูล

(1.3) สร้าง (ร่าง) แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ

2) หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลการทดสอบระดับชาติ ให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3) ดำเนินการจัดทำแบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.4 แบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับโรงเรียนและผลทดสอบระดับชาติ (ฉบับที่ 13) มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) สร้าง จัดทำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ โดยศึกษาหลักการสร้างแบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ ตั้งวัตถุประสงค์ในการสร้าง ออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลฯ และกำหนดหัวข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวิเคราะห์

2) หาคุณภาพ โดยนำ (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของสมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3) ปรับปรุง (ร่าง) แบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบวิเคราะห์ข้อมูลฯ เพื่อนำไปจัดเก็บข้อมูลต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 นัดหมายประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินการ กับผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ในวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

4.2 โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ดำเนินการนำ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ไปใช้ในปีการศึกษา 2560

4.3 ผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำ แนวทางการดำเนินการ ตลอดปีการศึกษา

4.4 ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์เป็นระยะ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการตามเครื่องมือวิจัย ฉบับที่ 10 และเครื่องมือใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

4.5 หลังสิ้นสุดการดำเนินการ ผู้วิจัยนัดหมายผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง เพื่อสรุปผลการดำเนินการและกล่าวขอบคุณในความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน

บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามเครื่องมือฉบับที่ 11 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ตามเครื่องมือวิจัย ฉบับที่ 12 และ ฉบับที่ 13

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ดังนี้

5.1 ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

5.2 ระดับความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ

5.4 ผลความก้าวหน้าของสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ผลรวม ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

7. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2561

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้ได้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครู จำนวน 20 คน รวม 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ ดังนี้ 1) เป็นผู้บริหารในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี หรือโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือโรงเรียนต้นแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เป็นครูในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี หรือโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้ หรือโรงเรียนต้นแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 10 ปี ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนอนุบาลนครพนม
- 2) โรงเรียนนาราชควาย
- 3) โรงเรียนบ้านกลางน้อย
- 4) โรงเรียนบ้านพิมานท่า
- 5) โรงเรียนบ้านโนนสังข์
- 6) โรงเรียนบ้านหนองหญ้าไซ
- 7) โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง
- 8) โรงเรียนบ้านหนองบัว
- 9) โรงเรียนบ้านดงป่ายูง
- 10) โรงเรียนเรณูวิทยาคาร

3. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (ฉบับที่ 14)

3.1 สร้างโดย

(1) ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางการสร้างแบบประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

(2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างเครื่องมือ ออกแบบ นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อสร้างกรอบแนวคิดกำหนดประเด็นข้อคำถามในแบบประเมินประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

(3) จัดทำ (ร่าง) แบบประเมินประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

3.2 หาคุณภาพ โดย นำ (ร่าง) แบบประเมินฯ เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความครบถ้วนของเนื้อหา แล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของ (ร่าง) แบบประเมินฯ เป็นรายชื่อ ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อประเมินนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อประเมินนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อประเมินนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุง (ร่าง) แบบประเมินฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบประเมินฯ เพื่อนำไปจัดเก็บข้อมูลต่อไป

แบบประเมินประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert, 1967 : 179) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best) (1981 : 182) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

นำ (ร่าง) แบบประเมินฯ ไป Try out กับผู้บริหารโรงเรียนและครูในเครือข่ายคำเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 50 คน แล้วนำผลการตอบ มาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

(1) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อ และคะแนนรวมข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่น

(2) หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

(3) จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยใช้วิธีนัดหมายผู้เชี่ยวชาญแต่ละโรงเรียนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ตามวันเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละโรงเรียนสะดวกในการให้ข้อมูล เพื่อประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ โดยผู้วิจัยใช้วิธีเดินทางเข้าพบตามที่นัดหมายด้วยตนเอง

5. สถิติที่ใช้ ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2561 ถึง 30 เมษายน

พ.ศ. 2561

ตาราง 12 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
ตอนที่ 2 การสร้างและ พัฒนารูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้าน หนองยาว	กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์ เอกสารที่เป็น แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แบบสังเคราะห์ เนื้อหา (ฉบับที่ 6)	เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการสร้างและ พัฒนารูปแบบ และวิธีการ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียน	ระหว่าง วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย	แบบบันทึก ผลการประชุม กลุ่มย่อย (ฉบับที่ 7)	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน	วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียน บ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือ ประกอบการใช้ รูปแบบฯ		ผลการศึกษาในกิจกรรมที่ 1 ตามแนวคิดเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบ และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ ข้อสรุปจาก การประชุมกลุ่มย่อย ในกิจกรรมที่ 2	ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 25 มีนาคม พ.ศ. 2560

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
	กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบฯ และ(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม	แบบตรวจสอบด้านความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (ฉบับที่ 8)	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	ระหว่างวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึง 30 มีนาคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)	แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 9)	ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 7 คน	วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2560
	กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)	1. (ร่าง)รูปแบบฯ 2. (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	โรงเรียนบ้านหนองดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2561

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
		3. แบบสังเกตการณ์ฯ (ฉบับที่ 10) 4. แบบวัดความสามารถของครูฯ (ฉบับที่ 11) 5. แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนฯ (ฉบับที่ 12) 6. แบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าฯ (ฉบับที่ 13)		
	กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	แบบประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (ฉบับที่ 14)	ผู้เชี่ยวชาญในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียน รวมทั้งหมด 30 คน	ระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2561 ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2561

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ดังนี้ (Development2 : D2)

การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นการนำรูปแบบไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่ได้รับการยืนยันความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจากกลุ่มเป้าหมายที่นำไปทดลองใช้ (Try out) มาแล้ว

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ครั้งนี้ ได้แก่

3.1 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.1.1 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

3.1.2 คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

(ฉบับที่ 10)

3.2.2 เครื่องมือในคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

4. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 นัดหมายประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินการ บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว ในวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านหนองยาว

4.2 โรงเรียนบ้านหนองยาว ดำเนินการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ไปใช้ในปีการศึกษา 2561

4.3 ผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำ แนวทางการดำเนินการ ตลอดปีการศึกษา

4.4 ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์เป็นระยะ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการตามเครื่องมือวิจัย ฉบับที่ 10, ฉบับที่ 11 และเครื่องมือในคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

4.5 หลังสิ้นสุดการดำเนินการ นัดหมายบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อสรุปผลการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และเครื่องมือในคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ในการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การศึกษาผลผลิต ดังนี้

1) ดำเนินการศึกษาผลผลิต คือ ด้านคุณภาพครู หมายถึง สมรรถนะของครู วัดจากระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองยาวที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2561 ดังนี้

2.1) ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 4 คน

2.2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 3 คน ที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ฉบับที่ 11)

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5) ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การศึกษาผลลัพธ์ ดังนี้

1) ดำเนินการศึกษาผลลัพธ์ คือ คุณภาพผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะของผู้เรียน ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลการทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2561 และศึกษาจากความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลทดสอบระดับชาติ ระหว่างปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

2) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่

3.1) แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน (ฉบับที่ 12)

3.2) แบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับโรงเรียนและผลทดสอบระดับชาติ (ฉบับที่ 13)

4) เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมการวิเคราะห์ข้อมูลฯ ด้วยตนเอง

5) วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและผลทดสอบระดับชาติ

6) ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

1. เป็นการศึกษาผลกระทบ คือ คุณภาพสถานศึกษา จากความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผ่านการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว

2) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้ เป็นครู ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว และคณะครู ผู้บริหารสถานศึกษาเครือข่ายคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

(2.1) ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 4 คน

(2.2) ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 14 คน

(2.3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองยาว จำนวน 6 คน ที่ไม่ใช่ผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแทนครู

(2.4) ครูในเครือข่ายคำเตย จังหวัดนครพนม จำนวน 3 คน

(2.5) ผู้บริหารในเครือข่ายคำเตย จังหวัดนครพนม จำนวน 3 คน

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 15)

(3.1) สร้าง โดย

(1) ศึกษาหลักการสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตั้งวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ ออกแบบเครื่องมือ ศึกษาหลักการตั้งประเด็นคำถามในการสนทนาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

(2) สร้าง (ร่าง) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยการใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ การดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ระหว่าง วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2562 นำไปเป็นกรอบในการสร้างประเด็นในการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

(3.2) หาคูณภาพ โดย

(1) นำ (ร่าง) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดียวกับกิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความครบถ้วนของเนื้อหาใน (ร่าง) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยพิจารณาจากค่าดัชนี ความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) โดยกำหนดการพิจารณา ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(2) ปรับปรุง (ร่าง) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อนำไปจัดเก็บข้อมูลต่อไป

2. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้เชิญกลุ่มเป้าหมายมาประชุม ณ โรงเรียนบ้านหนองยาว ในวันศุกร์ ที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ด้วยกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 15)

2.2 ผู้วิจัยบันทึกผลการสนทนากลุ่ม ตามประเด็นการสนทนากลุ่มที่ได้เตรียมไว้ แล้วรวบรวมผลการสนทนากลุ่ม ที่สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการบันทึกประเด็นสนทนากลุ่ม แล้วสรุปเป็นประเด็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

4. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้วิจัยดำเนินการเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากการดำเนินการ นำมาสังเคราะห์ แล้วเขียนสรุปเป็นรายงานผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2. ดำเนินการนำผลการวิจัย ไปเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ

3. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

3.1 เผยแพร่ ผ่านการประชุมทางวิชาการ

3.2 เผยแพร่ ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานทางการศึกษา

3.3 เผยแพร่ ผ่านไปยังสถานศึกษาอื่น

3.4 เผยแพร่ ผ่านการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

3.5 เผยแพร่ ผ่านการเป็นวิทยากร บรรยายให้คณะศึกษาดูงาน จากหน่วยงานอื่น

4. ศึกษาผลการเผยแพร่โดยการสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

4.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สถานศึกษาอื่นที่ได้รับการเผยแพร่ผลงาน จำนวน 16 โรงเรียน และจากหน่วยงานอื่นที่มาศึกษาดูงาน จำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งหมด 22 โรงเรียน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ (ฉบับที่ 16) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 82)

4.2.1 สร้างโดย

- 1) ศึกษาหลักการ แนวทางการสร้างแบบสอบถาม จากทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ตั้งวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ ออกแบบเครื่องมือ แล้วดำเนินการสร้าง (ร่าง) แบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2.2 หาคุณภาพ โดย

- 1) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ชุดเดียวกับตอนที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1.1 ข้อ 3.3) ผ่านช่องทาง E-Mail ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของ (ร่าง) แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นรายข้อตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) แล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556 : 82) ซึ่งแสดงค่าระดับความคิดเห็น โดยกำหนดไว้ดังนี้

ความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
ความพึงพอใจ ระดับมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด	เท่ากับ	3	คะแนน
ความพึงพอใจ ระดับน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
ความพึงพอใจ ระดับน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

และการแปลผลความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว นำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการแปลข้อมูลไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) นำ (ร่าง) แบบสอบถามไป Try out กับ ครู ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาในเครือข่ายคำเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 50 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นนำผลการตอบมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพตามลำดับ

3) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อ แบบคะแนนรวมข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่น

4) หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 89

5) จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจ ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5. สถิติที่ใช้

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้วิธี Item-Total Correlation และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

6. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ปีการศึกษา 2564 ถึง ปีการศึกษา 2565

ตาราง 14 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Development2 : D2)

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
ตอนที่ 3 การศึกษาผล การใช้รูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้าน หนองยาวฯ	กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนใน โรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1	1. รูปแบบฯ 2. คู่มือ ประกอบการใช้ รูปแบบฯ 3. แบบ สังเกตการณ์ แบบมีส่วนร่วม (ฉบับที่ 10) 4.เครื่องมือใน คู่มือประกอบ การใช้รูปแบบฯ	โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ที่ได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)	ระหว่าง วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2562
	กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผล การใช้รูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนใน โรงเรียนบ้าน หนองยาว สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา นครพนม เขต 1	1. แบบวัด ความสามารถ ของครูใน การออกแบบ การจัดการเรียนรู้ฯ (ฉบับที่ 11) 2. แบบบันทึก สรุปผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนฯ (ฉบับที่ 12) 3. แบบวิเคราะห์ ข้อมูลฯ (ฉบับที่ 13)	1.ครูโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2561 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับโรงเรียนและ ผลการทดสอบระดับชาติ ของผู้เรียนโรงเรียน บ้านหนองยาว ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561	วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ
	กิจกรรมที่ 3 การศึกษา ความพึงพอใจของ ผู้เกี่ยวข้องใน การจัดการศึกษา ต่อการใช้รูปแบบฯ	1. แบบบันทึก การสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 15)	ครู ผู้ปกครองผู้เรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐานโรงเรียน บ้านหนองยาว และคณะครู ผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายคำเตย อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 30 คน	ในวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562
	กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่ รูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1	1. รายงาน ผลการวิจัย รูปแบบ การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 2. แบบสอบถาม ความพึงพอใจต่อ รูปแบบฯ (ฉบับที่ 16)	1. เผยแพร่ ผ่านการประชุม ทางวิชาการ 2. เผยแพร่ ผ่านเว็บไซต์ ของหน่วยงานทางการศึกษา 3. เผยแพร่ ไปยังหน่วยงาน ทางการศึกษา 4. เผยแพร่ ผ่านการจัด นิทรรศการทางวิชาการ 5. เผยแพร่ ผ่านการเป็น วิทยากร บรรยายให้คณะ ศึกษาดูงาน จากหน่วยงาน อื่น	ระหว่าง ปีการศึกษา 2564 ถึง ปีการศึกษา 2565

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n} \right]^2}$$

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยวิธี Item–Total Correlation ตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 107)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 96)

2.3 หาค่าความสอดคล้องของคำถาม โดยใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามแนวทางของสมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เนื่องจากการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยออกแบบงานวิจัย แบบผสมผสาน (Mixed methods research design) ตามบริบทและข้อจำกัดของสถานศึกษา ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนครูและนักเรียนไม่ครบชั้น ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นขั้นการวิจัยรอบที่ 1 (Research1 : R1)

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประกอบด้วย ขั้นการพัฒนา รอบที่ 1 (Development1 : D1) และขั้นการวิจัยรอบที่ 2 (Research2 : R2)

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นขั้นการพัฒนา รอบที่ 2 (Development2 : D2)

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผลการศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Research1 : R1) มีดังนี้

1.1 ผลการหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

1.1.1 ผลการหาสาเหตุของปัญหา โดยการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน แล้วบันทึกผลลงไปในแบบวิเคราะห์ข้อมูล มีข้อค้นพบ ดังนี้

1) ผลการหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)(สมศ.) สรุปสาเหตุที่ค้นพบได้ ดังนี้

(1) ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะกระบวนการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และจินตนาการเพิ่มขึ้น ตามศักยภาพของแต่ละระดับชั้นที่ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การทำโครงงาน โดยใช้การบูรณาการทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างชัดเจน

(2) ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสนในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะการใช้ห้องสมุดและการใช้อินเทอร์เน็ต

(3) ครูผู้สอนไม่วิเคราะห์ผู้เรียนแต่ละคนว่ามีปัญหาเรื่องใด เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง วางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอน

(4) ครูผู้สอนไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนแบบใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้แบบความจำมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้

(5) ผู้บริหาร ขาดการ พุดคุย จัดประชุม เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

(6) สถานศึกษาไม่ค่อยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเข้ารับการอบรม และไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ แบบฝึก ใบงาน หรือรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามกำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ผลการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) สภาพของโรงเรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)(สมศ.) มีข้อค้นพบ ดังนี้

(1) ผลการวิเคราะห์สภาพภายนอก

โอกาส

1. โรงเรียนตั้งอยู่ติดถนน การคมนาคมสะดวก
2. ชุมชนและผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียน
3. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือทุกครั้งเมื่อโรงเรียนขอความอนุเคราะห์
4. มีวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นที่หลากหลาย

ทุกด้าน

อุปสรรค

1. ผู้ปกครองมีการย้ายถิ่นฐานต่างจังหวัด ทำให้จำนวนผู้เรียนลดลง ส่งผลให้ขนาดของโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก
2. ปัญหาครอบครัวแตกแยกและอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ทำให้ไม่ได้อบรมผู้เรียนเท่าที่ควร
3. มีระยะห่างจากโรงเรียนข้างเคียงไม่เกิน 1 กิโลเมตร ทำให้เกิดการกระจายของผู้เรียนเข้าเรียนโรงเรียนใกล้เคียง
4. อยู่ในเป้าหมายนโยบาย ยุบ เลิก รวม โรงเรียนขนาดเล็กเป็นสาเหตุให้ชุมชนขาดความมั่นใจต่อการจัดการของสถานศึกษา

(2) ผลการวิเคราะห์สภาพภายใน

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารไม่ค่อยย้าย ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากรในโรงเรียนมีความเสียสละ รักผู้เรียน
3. อัตราจ้างส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น
4. สถานศึกษามีบริบทที่ร่มรื่น สะอาด ปลอดภัย

จุดอ่อน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรได้รับการพัฒนา
2. ครูยังขาดการพัฒนาตนเอง

3. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการสถานศึกษา มีการส่งเสริมพัฒนาครูไม่ต่อเนื่อง

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2557–2559 จากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2557, 2558 และ 2559 มีข้อค้นพบ ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2557–2559

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2557 (N=22)		ปีการศึกษา 2558 (N=22)		ปีการศึกษา 2559 (N=24)	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ
ภาษาไทย	18	81.82	16	72.73	16	66.67
คณิตศาสตร์	10	45.45	9	40.91	7	29.17
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11	50.00	10	45.45	11	45.83
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	18	81.82	18	81.82	20	83.33
สุขศึกษาและพลศึกษา	17	77.27	16	72.73	20	83.33
ศิลปะ	14	63.64	14	63.64	17	70.83
การงานอาชีพ	20	90.91	22	100.00	21	87.50
ภาษาต่างประเทศ	12	54.55	8	36.36	10	41.67
รวมเฉลี่ยร้อยละ	68.18		64.20		63.54	

* เกณฑ์การผ่านที่สถานศึกษากำหนด คือ ผู้เรียนมีผลการเรียนระดับ 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เรียนทั้งหมด

ที่มา : รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว (2557:36), (2558:42) และ (2559 : 40)

4) ผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2558–2559 จากรายงานผลทดสอบระดับชาติ โรงเรียนบ้านหนองยาว ของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.) ปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2559 มีข้อค้นพบ ดังแสดงใน ตาราง 16

ตาราง 16 แสดงผลทดสอบ Ordinary National Education Test : O-NET

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559	พัฒนาการ
ภาษาไทย	35.00	35.81	+0.81
คณิตศาสตร์	27.50	25.00	-2.50
วิทยาศาสตร์	36.00	30.13	-5.87
สังคมศึกษาฯ	26.50	46.88	+20.38
ภาษาต่างประเทศ	29.38	14.38	-15.00
ค่าเฉลี่ยรวม	30.90	30.44	

จากตาราง 16 ผลการทดสอบ O-NET ปีการศึกษา 2558 เทียบกับปีการศึกษา 2559 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ลดลง 2.20 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ลดลง 5.87 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ลดลง 15.00

1.1.2 ผลการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้สาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สรุปข้อค้นพบ มีดังนี้

1) ด้านผู้เรียน : ผู้เรียนมีสภาพพื้นฐานที่แตกต่าง ทำให้การรับรู้ของผู้เรียนไม่เท่ากัน ควรได้รับการเอาใจใส่ ดูแลด้านการเรียนจากโรงเรียนให้มากขึ้น

2) ด้านครู : ครูมีจำนวนไม่ครบชั้น ไม่ตรงเอก ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และหาวิธีการเพื่อเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

3) ด้านการบริหาร : โรงเรียนบริหารชั้นเรียน เป็นแบบคละชั้น อันเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ และการนิเทศ การประชุมแบบเป็นทางการ ไม่สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ฝ่ายบริหารต้องปรับกลยุทธ์ใหม่ อาจต้องใช้

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาช่วยในเรื่องการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษา

4) ด้านชุมชน : เนื่องจากเป็นชุมชนในชนบท ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ทำให้ไม่มีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอจะช่วยเหลือให้ผู้เรียนเมื่อกลับไปที่บ้าน การเรียนของผู้เรียนควรมอบหมายให้ทางคุณครูเป็นหลักในการพัฒนาความรู้ของผู้เรียน

1.2 ผลการศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.2.1 ผลการวิเคราะห์แนวคิดและกลยุทธ์ของนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีข้อค้นพบ ดังนี้

1) จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาครู พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน เช่น

(1.1) วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย

(1.2) อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2560) ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก

(1.3) สำเนา หมั่นแจ่ม และคณะ (2560) ใช้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

(1.4) เมธาสิทธิ์ ธีรรัตนศรีสกุล (2560) ใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู

(1.5) Rentfro, E. R. (2007) ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียน

2) จากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ พบว่า การมีส่วนร่วมและการพัฒนาทั้งระบบมาเป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น

(2.1) โรงเรียนวัดทัพหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ใช้รูปแบบ 4 ชัด ยืนหยัดคุณภาพการศึกษา ภายใต้งานที่ “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

(2.2) โรงเรียนบ้านประดู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ใช้รูปแบบการบริหารโรงเรียนทั้งระบบแบบ 4 มุมมอง (บวร-ค) สู่คุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษา

(2.3) โรงเรียนวัดท่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ใช้ “HCH : WATTA ใจร่วมใจ สู่การบริหารแบบมีส่วนร่วม”

(2.4) โรงเรียนวัดใหม่ดงสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ใช้หลัก “7 Happy to Happiness for All ความสุขเล็ก ๆ สู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่”

(2.5) โรงเรียนบ้านหนองหลักศิลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ใช้หลัก “บริหาร บวร แบบ 360 องศา สู่ความถาวรของ คุณภาพการศึกษา”

3) สรุปผลการวิเคราะห์หากกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษาและการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียน/หน่วยงาน ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้ ดังนี้

3.1) วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสถานศึกษาต้องศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่า บรรลุตาม มาตรฐานที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ จากการวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เนื้อหา ช่วยในการวิเคราะห์สภาพปัญหาเบื้องต้น

3.2) กำหนดผลลัพธ์ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกำหนดหลังจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในสถานศึกษาว่า บรรลุตามมาตรฐานที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ สถานศึกษาต้องกำหนด ผลลัพธ์หรือเป้าหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการ หรือผลลัพธ์ หรือเป้าหมาย ที่คาดหวังเท่าไร เพื่อเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจะท ำให้สถานศึกษาได้คิดค้นหาวิธีการ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการให้บรรลุตามผลลัพธ์ หรือเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3) กำหนดรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อกำหนดผลลัพธ์ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการแล้ว สถานศึกษาต้องกำหนด รูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า จะดำเนินการอย่างไร เพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยรูปแบบที่กำหนดต้องสอดคล้อง เหมาะสมกับบริบท จำนวนผู้เรียน และบริบทของชุมชนของสถานศึกษานั้น ๆ และต้องเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

3.4) เลือก เทคนิค วิธีการ ในการขับเคลื่อนรูปแบบที่สร้างขึ้น เช่น การมีส่วนร่วม ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือกระบวนการ PLC ในการพัฒนาสมรรถนะครู เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการตามกำหนดรูปแบบนั้น ๆ บรรลุถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมายได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5) กำหนดแนวทางนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เมื่อสถานศึกษากำหนดรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เป็นสิ่งที่สถานศึกษาต้องกำหนดให้ชัดเจน เพื่อติดตามผลการดำเนินงานว่า มีขั้นตอนใดติดขัด หรือ ขยับเคลื่อนได้ ไม่ได้ โดยต้องได้รับการชี้แนะ แนะนำ และสนับสนุน ผ่านกระบวนการนิเทศภายใน และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานต้องได้รับการตรวจสอบ การวัดผลของการดำเนินงาน โดยใช้การประเมินผล ว่าบรรลุตามผลลัพธ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

1.2.2 ผลการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยมีข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เป็นรายประเด็น ดังนี้

1) โรงเรียนท่านมีแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไร ที่คิดว่าประสบผลสำเร็จ

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

- (1) พัฒนาครูให้มีคุณภาพ
- (2) พัฒนาสื่อเทคโนโลยีให้พร้อมเพรียง
- (3) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ครู

- (1) วิเคราะห์หลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้
- (2) วิเคราะห์สภาพปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- (3) จัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

2) ท่านมีแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมหรือความร่วมมือ ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์อย่างไร

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

- (1) เปิดโอกาสให้บุคลากรได้ทำงานเป็นทีม
- (2) สร้างสถานการณ์ บรรยากาศที่การทำงานร่วมกัน
- (3) ใช้เทคนิค ประชุม นิเทศ และกระบวนการ PLC

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ครู

- (1) ขอความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานอย่างจริงจัง
- (2) ใช้กระบวนการ PLC
- (3) สร้างความคุ้นเคย ขอคำชี้แนะ และขอความช่วยเหลือ

3) ท่านคิดว่า ปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

- (1) ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนสอน
- (2) งบประมาณที่สนับสนุนงานวิชาการ
- (3) ผู้บริหารที่เห็นความสำคัญของการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ครู

- (1) การสนับสนุนการดำเนินงานจากโรงเรียน
- (2) ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน
- (3) ความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอน

1.2.2 ผลการดำเนินการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) จากเครือข่ายผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุมได้ข้อสรุป ดังนี้

1) ผลจากการศึกษาสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากข้อมูลการ SWOT สภาพโรงเรียน, รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับโรงเรียน ระหว่างปี 2557-2559 และระดับชาติ ระหว่างปี 2558-2559 ตลอดจนผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูในโรงเรียนต้นแบบ มีข้อเสนอแนะ แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนบ้านหนองยาวที่สำคัญ ดังนี้

(1.1) ควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน

(1.2) ควรส่งเสริม สนับสนุน ให้มีโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน

(1.3) ควรส่งเสริมการใช้กระบวนการ PLC ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการพัฒนาสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2) ผลจากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียนขนาดเล็ก ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีข้อเสนอแนะ แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่สำคัญ ดังนี้

- (2.1) ควรส่งเสริมการสร้างรูปแบบ หรือนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้
- (2.2) ควรส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในการทำงาน
- (2.3) ควรส่งเสริมการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการบริหารวิชาการ

3) สรุปแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังนี้

(3.1) ให้มีรูปแบบ หรือนวัตกรรม ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม หรือความร่วมมือ หรือการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในกระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

(3.2) ให้มีการพัฒนาสมรรถนะของครู ที่สามารถวิเคราะห์ให้ผู้เรียน วิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

(3.3) ต้องส่งเสริมให้ครู ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จากช่องทางต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การร่วมมือ และการพัฒนาตนเองระหว่างการทำงาน โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน อันนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผลการดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีดังนี้

2.1 ผลการศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จนได้หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังนี้

2.1.1 หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ

2.1.1.1 จากการวิเคราะห์แนวทางการสร้างและพัฒนารูปแบบ จากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎีของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น รัตนะ บัวสนธ์ (2552), ทิศนา ขัมมณี (2552), วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553), บุญชม ศรีสะอาด (2553), เรขา ศรีวิชัย (2554) และ Keeves (1988) เพื่อให้ได้หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ผลการดำเนินการมี ดังนี้

1) หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ

(1) ศึกษาแนวทางการพัฒนา รูปแบบ จากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษารายกรณี

(2) กำหนดคุณสมบัติ องค์ประกอบของรูปแบบ ที่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของปัญหา

(3) สร้างรูปแบบฉบับ (ร่าง)

(4) ตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบ และปรับปรุง (ร่าง) รูปแบบ

(5) ทดลองใช้รูปแบบ

(6) ประเมินผลการใช้รูปแบบ ปรับปรุง แก้ไข

(7) นำไปใช้จริง

2) องค์ประกอบของรูปแบบ

ผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของรูปแบบ จากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎีของ ทิศนา ขัมมณี (2552), วาโร เฟ็งสวัสดี (2553), เรชา ศรีวิชัย (2554), Brown และ Moberg (1980), และ Keeves (1988) ผู้วิจัยคัดเลือกความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 60 สรุปได้ว่าองค์ประกอบของรูปแบบควรมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

(1) หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี

(2) โครงสร้างของรูปแบบ

(3) กระบวนการ/ขั้นตอนของรูปแบบ

(4) เงื่อนไขของรูปแบบ และ

(5) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ

2.2 ผลการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ มีดังนี้

2.2.1 กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ประกอบด้วย

1) หลักการของรูปแบบ

2) โครงสร้างของรูปแบบ

3) ขั้นตอนของรูปแบบ

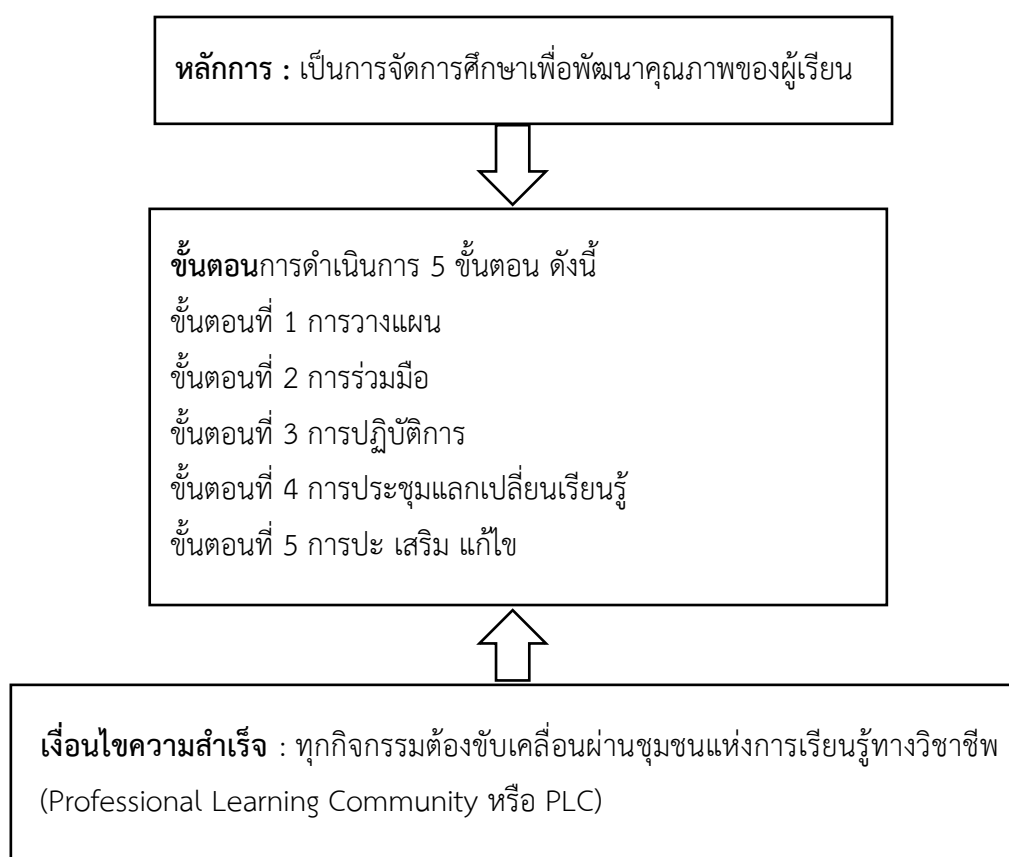
4) เงื่อนไขของรูปแบบ และ

5) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ

2.2.2 กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ควรประกอบด้วย 1) บทนำ 2) รูปแบบ และ 3) การดำเนินการใช้รูปแบบ

2.3 ผลการยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาเอกสาร ในข้อ 1 และการประชุมกลุ่มย่อย ในข้อ 2 พร้อมทั้งผลการศึกษาบทที่ 2 หัวข้อที่ 7 มาพิจารณา ประกอบการยก (ร่าง) รูปแบบฯ จนได้โครงสร้างและความสัมพันธ์เชื่อมโยงของ (ร่าง) รูปแบบฯ ดังนี้



ภาพที่ 5 แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชื่อมโยงของ (ร่าง) รูปแบบฯ

โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการของ (ร่าง) รูปแบบฯ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน จากคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดผู้รับผิดชอบ และแต่งตั้งคณะทำงาน จัดทำโครงการนำเสนอขออนุมัติ 2) จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่) 4) ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 3) ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน 4) ร่วมกันเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) 1.1) วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน 1.2) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น 1.3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน 1.4) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น 2) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วมและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 2.1) กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน 2.2) ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน 2.3) ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ 2.4) กำหนดตาราง และปฏิทิน ในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ 2.5) ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ 2.6) บันทึกผลของ การจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

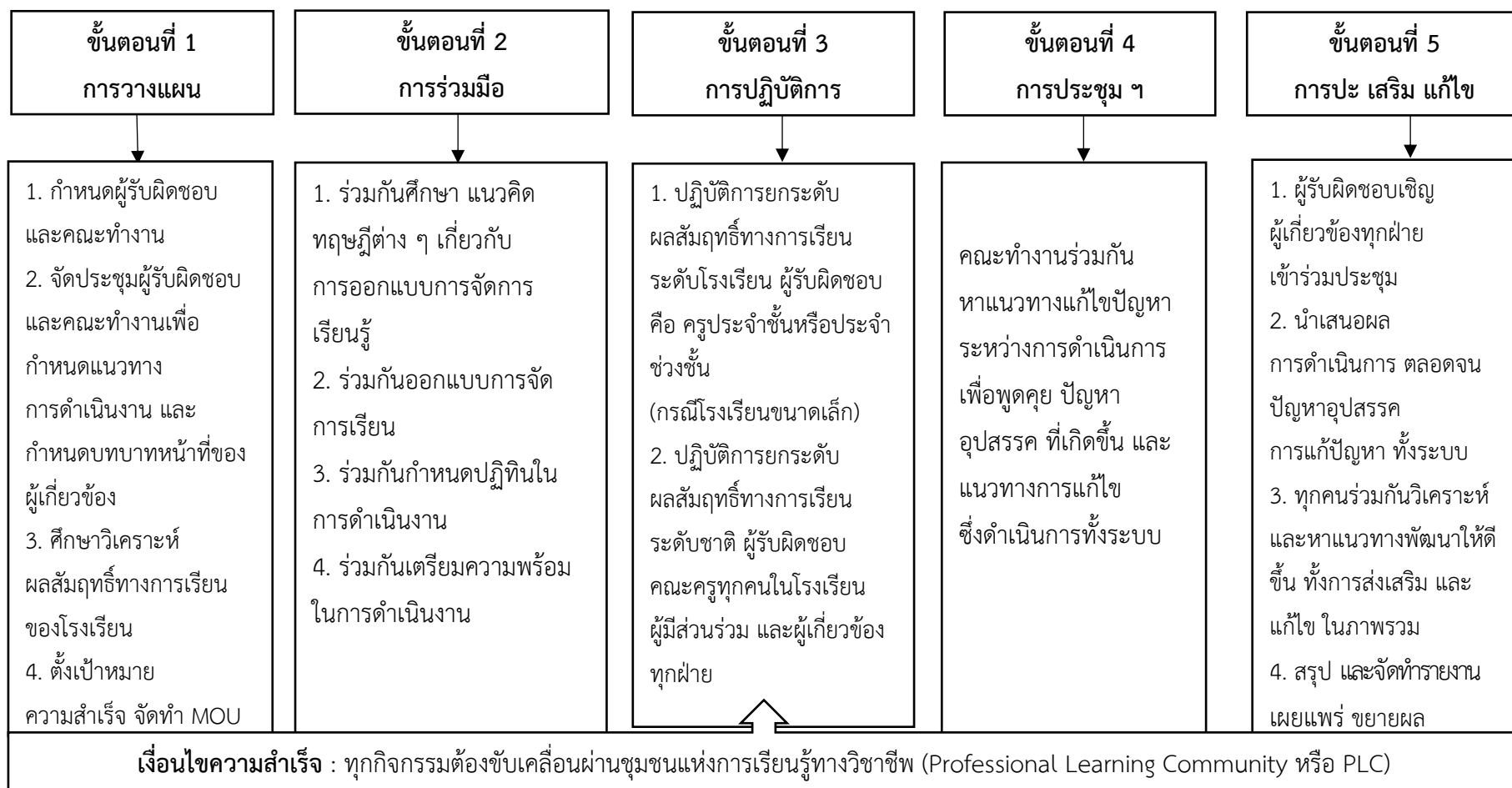
ขั้นตอนที่ 4 การประชุม เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยมีรายละเอียด ของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทาง พัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม 2) ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง 3) ทุกคน ร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ 4) ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ขยายผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ดังแสดงใน แผนภาพที่ 6 แสดง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

หลักการ : เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน



2.3.2 (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

จากการศึกษาแนวทางการสร้างคู่มือประกอบการใช้รูปแบบจากเอกสาร เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย

บทนำ

ประโยชน์ที่ได้รับ

ขอบเขตของคู่มือ

คำจำกัดความ

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองยาว

บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ลงสู่การปฏิบัติ

2.4 ผลการตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ มีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

2.4.1.1 ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ดังแสดงในตาราง 17 ต่อไปนี้

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยรวม

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การวางแผน	4.75	0.18	มากที่สุด	4.85	0.22	มากที่สุด
การร่วมมือ	4.65	0.22	มากที่สุด	4.75	0.18	มากที่สุด
การปฏิบัติการ	4.76	0.07	มากที่สุด	4.71	0.15	มากที่สุด
การประชุม	4.67	0.24	มากที่สุด	4.80	0.18	มากที่สุด
การประเมิน แก้ไข	4.60	0.14	มากที่สุด	4.75	0.18	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.69	0.08	มากที่สุด	4.77	0.08	มากที่สุด

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ด้านความถูกต้องและด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.69 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.77 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ด้านที่มีความถูกต้อง ประเด็นการปฏิบัติการณ์มีค่าเฉลี่ย 4.76 รองลงมา คือ ประเด็นการวางแผนมีค่าเฉลี่ย 4.75 และด้านที่มีความเหมาะสม ประเด็นการวางแผนมีค่าเฉลี่ย 4.85 รองลงมา คือ ประเด็นด้านการประชุม มีค่าเฉลี่ย 4.80

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ ความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กำหนดผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนด บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับ โรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือ รายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่)	4.40	0.55	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลง ร่วมกันในการพัฒนา (MOU)	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.75	0.18	มากที่สุด	4.85	0.22	มากที่สุด

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 และด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.85 และพบว่า ประเด็นการศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย

(กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่) ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ย 5.00

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน	4.40	0.55	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ร่วมกันเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.65	0.22	มากที่สุด	4.75	0.18	มากที่สุด

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.65 และด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 และพบว่า ประเด็นการร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ ประเด็นร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยพบว่า ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.60

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้นหรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก)	4.85	0.22	มากที่สุด	4.65	0.29	มากที่สุด
1.1 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.40	0.55	มากที่สุด
1.4 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	4.67	0.12	มากที่สุด	4.77	0.22	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ	4.40	0.55	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 กำหนดตารางและปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียนหรือวันหยุดราชการ	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ	4.40	0.55	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด
2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.76	0.07	มากที่สุด	4.71	0.15	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.76 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.71 เมื่อพิจารณารายประเด็นของด้านความถูกต้อง พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากอยู่ 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และแต่ละมาตรฐาน ประเด็น

การร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่ต้องรับการทดสอบ และประเด็นการร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตารางปฏิทิน กำหนดการ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ทั้ง 3 ประเด็น ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกประเด็น

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิใน การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ การเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อหา แนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่าง การดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทาง การแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงาน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.60 และ ด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.80

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิใน
การตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แกไข

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เข้าร่วมประชุม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง	4.40	0.55	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทาง พัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผล การดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อ วงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.60	0.14	มากที่สุด	4.75	0.18	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของ
(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การปะ
เสริม แกไข พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.60 และ
ด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 เมื่อพิจารณารายประเด็นของด้านความถูกต้อง ประเด็นผู้รับผิดชอบ
การดำเนินงาน นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา และ ประเด็นการสรุป
ผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ การดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา อยู่ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ทั้งสองประเด็น ส่วนด้านความเหมาะสม ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 23 แสดงข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่	ข้อเสนอแนะ
1	นอกจากขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นแล้ว ในเรื่องของกระบวนการ PLC ในแต่ละขั้นตอน ควรมีแนวทางดำเนินการที่ชัดเจน หรือนำกระบวนการ PLC มามีส่วนร่วมอย่างไร เช่น ขั้นตอนที่ 1 มี 4 กิจกรรมย่อย แต่ละ กิจกรรมย่อย มีกระบวนการทำงานของ PLC อย่างไร ตามที่ระบุไว้ เป็นต้น
2	ในการสร้างรูปแบบ นอกจากหลักการแล้ว ควรเพิ่ม วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อให้ ผู้ศึกษาเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนว่าต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่ออะไร ในกรณี ผู้ศึกษา บางคนบางกลุ่มไม่ได้เข้าไปดูในรายละเอียดฉบับสมบูรณ์
3	ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบ ให้ระบุให้ชัดถึงวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างละเอียด และควรเพิ่มภาษาอังกฤษกำกับในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้มีรูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น
4	รูปแบบที่สร้างขึ้น ไม่จำเป็นจะต้องปรากฏเป็นแผนภาพ อาจเป็นความเรียง หรือ ตาราง หรือ แผนภูมิ เพื่อให้เห็นแนวทางของรูปแบบที่สร้างขึ้น
5	กิจกรรมย่อย ในรูปแบบ ควรนำเสนอกลยุทธ์ทางวิชาการ เช่น การจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน โดยระบุให้ชัดว่าให้ออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามข้อเสนอแนะแนวทางในตอนต้นที่ 1 หัวข้อ 1.2 ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจไม่จำเป็นต้องนำเสนอ หรือนำเสนอเพียงขั้นตอนหลักเท่านั้น ส่วนรายละเอียด ผู้ศึกษาสามารถเข้าไปดูในฉบับสมบูรณ์ หรือในรายละเอียดของรูปแบบได้

จากผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและแก้ไข เพิ่มเติมรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการของ (ร่าง) รูปแบบ
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ให้มีความถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ดังแสดงในรูปภาพที่ 7 ดังนี้

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

หลักการ : เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน



ภาพที่ 7 แสดง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (ฉบับปรับปรุง)

2.4.1.2 ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ดังแสดงในตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

(n = 5)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2. องค์ประกอบภายในของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ภาษาที่นำมาใช้ใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การเรียงลำดับของเนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. คำชี้แจงสู่การปฏิบัติใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
7. การดำเนินการใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
8. รูปแบบของการพิมพ์ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9.การนำ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ไปใช้ในสถานการณ์จริง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
10.ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.90	0.10	มากที่สุด	4.78	0.04	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยรวม 4.90 และด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.78

ตาราง 25 แสดงข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่	ข้อเสนอแนะ
1	ให้เพิ่มรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ตามที่ได้เสนอแนะไว้ในรูปแบบฯ
2	ในการสร้างคู่มือประกอบการใช้อุปกรณ์เพิ่มเติม หลักการ หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของรูปแบบ ตามที่เสนอแนะไว้ในรูปแบบเพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนว่าต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่ออะไร ในกรณี ผู้ศึกษาบางคนบางกลุ่มไม่ได้เข้าไปดูในรายละเอียดฉบับสมบูรณ์
3	ควรเพิ่มปัจจัยสู่ความสำเร็จลงไปในคู่มือประกอบการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น
4	รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการตามคู่มือฯ ให้ง่ายต่อการนำไปใช้
5	ให้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และองค์ประกอบต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้

จากผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และคำแนะนำเพิ่มเติมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมในส่วนของการข้อเสนอแนะดังกล่าว ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตของคู่มือ คำจำกัดความ ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองยาว และบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ลงสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

2.4.2 ผลการสนทนากลุ่ม (Focus group)

เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ผลการรับรองและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีดังนี้

ตาราง 26 แสดงผลการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ พร้อมข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่	การรับรอง (ร่าง) รูปแบบฯ		การรับรอง (ร่าง) คู่มือฯ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	รับรอง	ไม่ รับรอง	รับรอง	ไม่ รับรอง	
1	✓		✓		(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบให้เพิ่มรายละเอียดการดำเนินการให้ละเอียด และเข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ได้
2	✓		✓		

ตาราง 26 (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่	การรับรอง (ร่าง) รูปแบบฯ		การรับรอง (ร่าง) คู่มือฯ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	รับรอง	ไม่ รับรอง	รับรอง	ไม่ รับรอง	
3	✓		✓		
4	✓		✓		
5	✓		✓		การดำเนินการของกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของ (ร่าง) รูปแบบฯ ต้องชัดเจน อ่านแล้ว ต้องสามารถดำเนินการได้
6	✓			✓	คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ อ่านแล้วต้อง นำไปปฏิบัติได้
7	✓		✓		
ความถี่	7		6		
คิดเป็นร้อยละ	100		85.71		
สรุปผล	รับรอง		รับรอง		

จากตาราง 26 ผลการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ
(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ พบว่า ได้รับการรับรองทั้งสองรายการ โดย (ร่าง) รูปแบบฯ
คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ให้การรับรองทั้งหมด ส่วน (ร่าง) คู่มือฯ คิดเป็นร้อยละ 85.71 ของ
ผู้ให้การรับรองทั้งหมด

ประเด็นเพิ่มเติม

...เมื่อนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มเป้าหมาย ควรใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีบริบทใกล้เคียงกับ
กลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้จริง...

2.4.3 ผลการทดลองใช้ (Try Out)

ผู้วิจัยนำ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ไปทดลองใช้กับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ต้องเป็นโรงเรียนที่มีสภาพปัญหา และบริบทด้านบุคลากร และจำนวนผู้เรียนใกล้เคียงกันกับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

2.4.3.1 ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในระหว่างการดำเนินการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)

ข้อเสนอแนะ...การจัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง และชี้แจงการดำเนินการ ผู้วิจัยต้องใช้เวลาสื่อสารค่อนข้างนาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ...

(8 พฤษภาคม 2560)

ข้อสังเกต...การตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกัน ในการพัฒนา (MOU) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการมีทิศทาง และแรงขับเคลื่อน ดังนั้น การจัดทำข้อตกลงร่วมกันจึงควรวางเป้าหมายใหญ่ เป้าหมายหลักก่อน แล้วค่อยย่อยลงสู่ห้องเรียน สู่ผู้เรียน สู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ และสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป...

(8 พฤษภาคม 2560)

2) ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)

ปัญหาที่พบ...การร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบ การจัดการเรียนรู้นั้น ครูต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงว่านอกจากความรู้เดิม ที่มีอยู่แล้ว ครูจำเป็นต้องเข้าไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ อาจใช้วิธีเรียนรู้ร่วมกัน หรือนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกันในวง PLC ...

(26 พฤษภาคม 2560)

3) ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform)

*อุปสรรค...*การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้นั้น ครูต้องออกแบบให้สอดคล้องตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น และต้องเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ดังนั้น การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะนำไปเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้กิจกรรมที่ออกแบบสามารถนำมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง...

(2 มิถุนายน 2560)

4) ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)

*ข้อเสนอแนะ...*การร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการเพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงทุกครั้งที่มีส่วนสนทนาต้องถามตัวเองว่า “วันนี้ ครึ่งนี้ เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง และจะนำไปปรับใช้ ต่อยอดกับงานของตนเองอย่างไร” โดยเฉพาะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตนเอง สิ่งนี้จะช่วยให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้ของตนเองอย่างแท้จริง ...

(7 กรกฎาคม 2560)

5) ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)

*ข้อสังเกต...*การแสดงความคิดเห็นของทุกคนในการร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาในการนำ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มาทดลองใช้ครั้งนี้มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยได้ค้นพบจุดสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายจริงเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เช่น การสร้างความตระหนักรู้แก่ครู ถึงความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ที่พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ความสำคัญของความร่วมมือ โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดแคลนบุคลากร ความต่อเนื่องของการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ต้องดำเนินการตามปฏิทินที่กำหนดอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง จนเกิดการส่งเสริมและแก้ไขงานในภาพรวมทั้งระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ...

(30 มีนาคม 2561)

2.4.3.2 ผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนของครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ครั้ง จากการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 27 แสดงข้อมูลจำนวนครูที่มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

ระดับความสามารถของครู	จำนวนครูแต่ละระดับ	คิดเป็นร้อยละของครูทั้งหมด (4 คน)
ปกติ	-	-
ชำนาญการ	1	25
ชำนาญการพิเศษ	1	25
เชี่ยวชาญ	2	50

จากตาราง 27 ว่า โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ในปีการศึกษา 2560 มีครูที่สอนระดับประถมศึกษาทั้งหมด 4 คน มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชำนาญการ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของครูทั้งหมด

2.4.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง จากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง
ปีการศึกษา 2560 (2560 : 45-60)

ตาราง 28 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2559 (N= 28)		ปีการศึกษา 2560 (N=25)	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ
ภาษาไทย	22	78.57	20	80.00
คณิตศาสตร์	8	28.57	12	48.00
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	53.57	17	68.00
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	25	89.28	20	80.00
สุขศึกษาและพลศึกษา	23	82.14	22	88.00
ศิลปะ	25	89.28	23	92.00
การทำงานอาชีพ	26	92.85	20	80.00
ภาษาต่างประเทศ	10	35.71	13	52.00
รวมเฉลี่ยร้อยละ	68.74		73.50	
พัฒนาการ	+4.76			

ตาราง 29 แสดงผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) ปีการศึกษา 2559 และ 2560
ในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
		2559	2560 N=6
1	การอ่านออกเสียง	-	78.58
2	การอ่านรู้เรื่อง	-	56.33
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน		-	67.45

ตาราง 30 แสดงผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT)
ปีการศึกษา 2559 และ 2560 ในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
		2559 N=7	2560 N=6
1	ด้านภาษา (Literacy)	42.04	39.04
2	ด้านคำนวณ (Numeracy)	28.57	20.47
3	ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities)	42.85	20.47
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน		37.82	26.66
พัฒนาการ		-11.16	

ตาราง 31 แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET)
ปีการศึกษา 2559 และ 2560 ในโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	
		ปีการศึกษา 2559 N=8	ปีการศึกษา 2560 N=6
1	ภาษาไทย	42.22	39.60
2	คณิตศาสตร์	35.63	35.83
3	วิทยาศาสตร์	33.63	31.15
4	ภาษาอังกฤษ	30.00	26.25
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระ		35.37	33.20
พัฒนาการ		- 2.17	

2.4.4 ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบ การใช้รูปแบบฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.4.1 ประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว โดยรวม

(n = 30)

ประเด็นในการประเมิน	ความเป็นไปได้ ฯ			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)	4.68	0.27	มากที่สุด	4.73	0.26	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)	4.77	0.31	มากที่สุด	4.83	0.24	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform)	4.78	0.15	มากที่สุด	4.82	0.13	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)	4.77	0.63	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)	4.75	0.31	มากที่สุด	4.80	0.28	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.75	0.14	มากที่สุด	4.81	0.11	มากที่สุด

จากตาราง 32 พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกขั้นตอน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 ขั้นตอนที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform) มีค่าเฉลี่ย 4.78 ขั้นตอนที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) มีค่าเฉลี่ย 4.68 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกขั้นตอนเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.81 ขั้นตอนที่มีความเป็นประโยชน์มากที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley) มีค่าเฉลี่ย 4.87 ขั้นตอนที่มีความเป็นประโยชน์ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) มีค่าเฉลี่ย 4.78

ตาราง 33 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กำหนดผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ	4.60	0.62	มากที่สุด	4.67	0.55	มากที่สุด
2. จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนด บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง	4.70	0.47	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด
3. ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับ โรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก)	4.70	0.53	มากที่สุด	4.77	0.50	มากที่สุด
4. ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลง ร่วมกันในการพัฒนา (MOU)	4.73	0.45	มากที่สุด	4.77	0.43	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.68	0.27	มากที่สุด	4.73	0.26	มากที่สุด

จากตาราง 33 พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.68 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU) มีค่าเฉลี่ย 4.73 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ มีค่าเฉลี่ย 4.60 และเมื่อพิจารณา ด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.73 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU) และศึกษาวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) มีค่าเฉลี่ย 4.77 เท่ากัน ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ กำหนด ผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ มีค่าเฉลี่ย 4.67

ตาราง 34 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้ ๓			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.73	0.52	มากที่สุด	4.73	0.58	มากที่สุด
2. ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วม ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้าน หนองยาว	4.70	0.65	มากที่สุด	4.80	0.48	มากที่สุด
3. ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน	4.87	0.35	มากที่สุด	4.93	0.25	มากที่สุด
4. ร่วมกันเตรียมความพร้อมใน การดำเนินงาน	4.77	0.43	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.77	0.31	มากที่สุด	4.83	0.24	มากที่สุด

จากตาราง 34 พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.77 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ร่วมกันกำหนดปฏิทินใน

การดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.87 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และ
 ร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
 โรงเรียนบ้านหนองยาว มีค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
 ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.83 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ร่วมกันกำหนดปฏิทินใน
 การดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.93 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ
 เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 4.73

ตาราง 35 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
 โรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform)

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ โรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก)	4.82	0.23	มากที่สุด	4.85	0.20	มากที่สุด
1.1 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำ ระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน	4.80	0.41	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด
1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่ วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ ในแต่ละระดับชั้น	4.77	0.63	มากที่สุด	4.80	0.61	มากที่สุด
1.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามที่ ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของ โรงเรียน	4.87	0.35	มากที่สุด	4.90	0.31	มากที่สุด

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.4 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น	4.83	0.38	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	4.74	0.23	มากที่สุด	4.79	0.20	มากที่สุด
2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบการยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน	4.83	0.46	มากที่สุด	4.87	0.43	มากที่สุด
2.2 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน	4.67	0.71	มากที่สุด	4.73	0.64	มากที่สุด
2.3 ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องการทดสอบ	4.77	0.50	มากที่สุด	4.80	0.48	มากที่สุด
2.4 กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ	4.80	0.41	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด
2.5 ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตารางปฏิทินกำหนดการ	4.67	0.61	มากที่สุด	4.70	0.60	มากที่สุด
2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น	4.73	0.58	มากที่สุด	4.83	0.46	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.78	0.15	มากที่สุด	4.82	0.13	มากที่สุด

จากตาราง 35 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.78 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบการยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.83 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน และร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตารางปฏิทินกำหนดการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 เท่ากัน และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.82 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบการยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตารางปฏิทินกำหนดการ มีค่าเฉลี่ย 4.70

ตาราง 36 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC	4.77	0.63	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.77	0.63	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด

จากตาราง 36 พบว่า แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.77 และด้านความเป็นประโยชน์ ก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน และมีค่าเฉลี่ย 4.87

ตาราง 37 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้วไข (Patch)

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม	4.73	0.64	มากที่สุด	4.77	0.63	มากที่สุด
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษาให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง	4.77	0.68	มากที่สุด	4.83	0.59	มากที่สุด
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไขในภาพรวมทั้งระบบ	4.80	0.48	มากที่สุด	4.83	0.46	มากที่สุด
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.70	0.65	มากที่สุด	4.77	0.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.75	0.31	มากที่สุด	4.80	0.28	มากที่สุด

จากตาราง 37 พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ มีค่าเฉลี่ย 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดจนปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง และทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม และ ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.77

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม...เกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...

“การออกแบบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการออกแบบเชิงการบริหารต้องนำเสนอแนวคิดและกลยุทธ์ ให้นำเสนอแนวคิดและกลยุทธ์การทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่ดีขึ้น อันจะนำไปสู่การทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะสะท้อนผลการทดสอบระดับชาติว่าทำอย่างไร และสมรรถนะใดที่ผู้เรียนยังเป็นจุดอ่อน มีกลยุทธ์ทางวิชาการที่จะพัฒนาขึ้นจากหลักวิชาการและนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะในการออกแบบการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาได้อย่างไร”

จากผลการประเมินประสิทธิภาพ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ปรับปรุง และแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์มากยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพที่ 8 โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบฯ ใหม่ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P₁)

แนวคิด : เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ผ่านกระบวนการ PLC จากคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ และแต่งตั้งคณะทำงาน 2) จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่) 4) วิเคราะห์จุดอ่อนสมรรถนะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา 5) ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลง ร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate : P₂)

แนวคิด : เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาสมรรถนะครูให้สามารถ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ร่วมกันระบุ สมรรถนะผู้เรียนที่จะร่วมกันพัฒนา ที่ได้มาจากการร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ เป็นจุดอ่อนควรพัฒนา 2) ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามที่ร่วมกันกำหนดไว้แล้ว 3) ร่วมกันออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียน 4) ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ร่วมกันออกแบบไว้ 5) ร่วมกันเตรียม ความพร้อมก่อนนำไปดำเนินการในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform : P₃)

แนวคิด : เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อ 1) ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ร่วมกันออกแบบไว้ 2) ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการนิเทศติดตาม ผลการดำเนินงาน และรวบรวมเก็บข้อมูล เพื่อนำไปประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ผ่านการกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและ ผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการ ดังนี้ (1) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) (1.1) วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน

(1.2) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น (1.3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน (1.4) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น (2) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (2.1) กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน (2.2) ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน (2.3) ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ (2.4) กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ (2.5) ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ (2.6) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Parley : P₄)

แนวคิด : เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ คือ คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC

ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch : P₅)

แนวคิด : เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม 2) ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง 3) ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งหมด 4) ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

หลักการ : เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน



ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.4.4.2 ประสิทธิภาพของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังแสดงในตาราง 38

ตาราง 38 แสดงประสิทธิภาพของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

(n = 30)

ประเด็นในการตรวจสอบ	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.67	0.48	มากที่สุด	4.70	0.47	มากที่สุด
2. องค์ประกอบภายในของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.70	0.47	มากที่สุด	4.77	0.43	มากที่สุด
3. เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.80	0.48	มากที่สุด	4.90	0.31	มากที่สุด
4. ภาษาที่นำมาใช้ใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.73	0.52	มากที่สุด	4.83	0.46	มากที่สุด
5. การเรียงลำดับของเนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.77	0.50	มากที่สุด	4.87	0.43	มากที่สุด
6. คำชี้แจงสู่การปฏิบัติใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.73	0.52	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
7. การดำเนินการใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบ	4.70	0.70	มากที่สุด	4.77	0.68	มากที่สุด
8. รูปแบบของการพิมพ์ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.77	0.50	มากที่สุด	4.80	0.48	มากที่สุด
9. การนำ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ ไปใช้ในสถานการณ์จริง	4.73	0.58	มากที่สุด	4.80	0.55	มากที่สุด
10. ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ	4.63	0.67	มากที่สุด	4.73	0.64	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.72	0.17	มากที่สุด	4.80	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 38 พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งสองด้าน โดยพบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.72 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีค่าเฉลี่ย 4.70

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นการนำรูปแบบไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยมีผลการสังเกตในขณะดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ระหว่างการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปข้อค้นพบ เกี่ยวกับ ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ในภาพรวมแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)

ข้อสังเกต...การจัดประชุมวางแผน ดำเนินไปได้ด้วยดี และได้รับความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมประชุม กระบวนการ PLC ในขั้นตอนการวางแผน ผู้นำวงที่ขับเคลื่อนดีที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และพบว่าการประชุมใช้เวลาในการดำเนินการนานกว่าชั่วโมง อาจเนื่องมาจากเป็นระยะเริ่มต้น...

(11 พฤษภาคม 2561)

2) ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)

ข้อสังเกต...คณะทำงานให้ความร่วมมือในการดำเนินการในเชิงกลายมิตร ความร่วมมือที่เกิดขึ้นเกิดจากปัญหาร่วมกัน ความร่วมมือจึงดำเนินไปในทิศทางบวก...

(18 พฤษภาคม 2561)

ปัญหาที่พบ...ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเวลา เนื่องจากโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ความร่วมมือจากบุคลากรจึงต้อง ปรับเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการ และความร่วมมือที่ดำเนินการจะเป็นในรูปของการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ หรือการดำเนินการของครูในโรงเรียน...

(25 พฤษภาคม 2561)

ข้อเสนอแนะ...กระบวนการ PLC เป็นขั้นตอนสำคัญของการพูดคุย เพื่อสร้างความร่วมมือในการดำเนินงาน...

(25 พฤษภาคม 2561)

3) ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform)

ข้อสังเกต...การวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน ทำให้ครูผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน มีแนวทางในการดำเนินการที่หลากหลาย ค้นพบวิธีการออกแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหามากกว่า 1 รูปแบบ...

(15 มิถุนายน 2561)

ข้อค้นพบ...ความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน ถึงแม้เป็นเพียงการเสนอความคิดเห็นผ่านกระบวนการ PLC แต่เป็นการช่วยลดปัญหาในองค์ความรู้ของครูในโรงเรียนได้ อาจเนื่องจากประสบการณ์ของแต่ละคนทำให้มุมมองในการเสนอแนวทางดำเนินการมีความหลากหลาย จนเสมือนมีบุคลากรหลายคนในโรงเรียน....

(20 กรกฎาคม 2561)

4) ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)

ข้อค้นพบ...การประชุมที่ผ่านกระบวนการ PLC เป็นการประชุม ที่ทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่หลากหลาย...

(10 สิงหาคม 2561)

ข้อสังเกต...ผลจากการประชุมแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัยบ้านหนองยาว บุคลากรในโรงเรียน ได้นำไปปรับใช้กับบริบทของตน ทำให้ได้ประโยชน์ที่หลากหลาย...

(14 กันยายน 2561)

ข้อเสนอแนะ...หัวใจหลักของการประชุมทุกครั้งที่ทำให้เกิดผล คือ การรับฟังปัญหาอย่างตั้งใจ และไม่ตัดสิน แต่เป็นการคิดช่วยกัน ระดมสมอง และเสนอแนวทาง ในการดำเนินการ...

(5 ตุลาคม 2561)

5) ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)

ข้อสังเกต...การดำเนินการในขั้นตอนนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอน หรือทุกองค์ประกอบ ทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และสุดท้ายของการดำเนินการ...

(11 พฤษภาคม 2561)

ข้อเสนอแนะ...ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการดำเนินงาน แต่เป็นหัวใจของวงจร เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อน และพัฒนา ไปในทางที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การเข้าร่วมของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อสรุป และหาแนวทางในการ ปะ เสริม แก้ไข ในการดำเนินการ ครั้งต่อไป

(22 มีนาคม 2562)

3.2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3.2.1 ด้านผลผลิต คือ คุณภาพครู หมายถึง สมรรถนะของครู วัดจากความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ครั้ง จากการใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 39 แสดงข้อมูลจำนวนครูที่มีความสามารถในการออกแบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ระดับความสามารถของครู	จำนวนครูแต่ละระดับ	คิดเป็นร้อยละของครูทั้งหมด (3 คน)
ปกติ	-	-
ชำนาญการ	-	-
ชำนาญการพิเศษ	1	25
เชี่ยวชาญ	2	75

จากตาราง 39 โรงเรียนบ้านหนองยาวในปีการศึกษา 2561 มีครูที่สอนระดับประถมศึกษา
ทั้งหมด 3 คน มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และระดับ
เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของครูทั้งหมด

3.2.2 **ด้านผลลัพธ์** คือ คุณภาพผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะของผู้เรียน ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติการศึกษา ปีการศึกษา 2561 และศึกษา
ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลทดสอบระดับชาติ ระหว่างปีการศึกษา
2560 และปีการศึกษา 2561 ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ทั้ง 2 ปีการศึกษา ดังนี้

3.2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ จากรายงาน
ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2561 (2561 : 52-65)

ตาราง 40 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ในโรงเรียนบ้านหนองยาว

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2560 (N=23)		ปีการศึกษา 2561 (N=.21)	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ
ภาษาไทย	17	73.91	17	80.95
คณิตศาสตร์	15	65.22	13	61.90
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	60.87	17	80.95
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	18	78.26	20	95.23
สุขศึกษาและพลศึกษา	20	86.95	21	100.00
ศิลปะ	15	65.21	18	85.71
การงานอาชีพ	20	86.95	18	85.71
ภาษาต่างประเทศ	13	56.52	12	57.14
รวมเฉลี่ยร้อยละ	71.73		80.95	

ตาราง 41 แสดงผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
		2560 N=5	2561 N=4
1	การอ่านออกเสียง	43.20	63.00
2	การอ่านรู้เรื่อง	46.00	75.50
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน		44.60	69.25

ตาราง 42 แสดงผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT)
ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
		2560 N=3	2561 N=2
1	ด้านภาษา (Literacy)	57.14	72.85
2	ด้านคำนวณ (Numeracy)	33.33	64.28
3	ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities)	27.61	52.85
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน		39.36	66.33

ตาราง 43 แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET)
ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	
		ปีการศึกษา 2560 N=6	ปีการศึกษา 2561 N=6
1	ภาษาไทย	32.60	57.96 *
2	คณิตศาสตร์	25.83	31.67
3	วิทยาศาสตร์	23.83	36.92
4	ภาษาอังกฤษ	21.67	33.75
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระ		25.98	40.08

3.2.2.2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวในระดับโรงเรียน ระหว่าง ปีการศึกษา 2560 กับ ปีการศึกษา 2561

ตาราง 44 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับผลการเรียน ระดับโรงเรียนของผู้เรียนระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

ปีการศึกษา	จำนวน นร. ป.1-6	ค่าเฉลี่ยระดับผลการเรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป		ค่าเฉลี่ย รวม	พัฒนาการ
2560	23	ภาษาไทย	73.91	71.73	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.22
		คณิตศาสตร์	65.22		
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	60.87		
		สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	78.26		
		สุขศึกษาและพลศึกษา	86.95		
		ศิลปะ	65.21		
		การงานอาชีพ	86.95		
		ภาษาต่างประเทศ	56.52		
2561	21	ภาษาไทย	80.95	80.95	
		คณิตศาสตร์	61.90		
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	80.95		
		สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	95.23		
		สุขศึกษาและพลศึกษา	100.00		
		ศิลปะ	85.71		
		การงานอาชีพ	85.71		
		ภาษาต่างประเทศ	57.14		

จากตาราง 44 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ระหว่างปีการศึกษา 2560 และ 2561 พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +9.22

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Reading Test : RT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
		2560	2561	
1	การอ่านออกเสียง	43.20	63.00	+19.80
2	การอ่านรู้เรื่อง	46.00	75.50	+29.50
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน		44.60	69.25	+24.65

จากตาราง 45 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 (Reading Test : RT) ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับปีการศึกษา 2561 มีผลต่างของพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการอ่านรู้เรื่องเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +24.65

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (National Test : NT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
		2560	2561	
1	ด้านภาษา (Literacy)	57.14	72.85	+15.71
2	ด้านคำนวณ (Numeracy)	33.33	64.28	+30.95
3	ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities)	27.61	52.85	+25.24
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน		39.36	63.33	+23.97

จากตาราง 46 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (National Test : NT) ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับปีการศึกษา 2561 พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผลเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +23.97

ตาราง 47 แสดงผลความก้าวหน้า NT ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ปีการศึกษา	ลำดับที่ ของเขตพื้นที่ N=249	ค่าเฉลี่ย	ลำดับพัฒนาการ
2560	85	39.36	เพิ่มขึ้น
2561	3	63.33	

จากตาราง 47 แสดงผลทดสอบ NT ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาพบว่า ปีการศึกษา 2560 อยู่ลำดับที่ 85 ของเขตพื้นที่ และปีการศึกษา 2561 อยู่ลำดับที่ 3 ของเขตพื้นที่

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Ordinary National Education Test : O-NET)

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
		2560	2561	
1	ภาษาไทย	32.60	57.96 *	+25.36
2	คณิตศาสตร์	25.83	31.67	+5.84
3	วิทยาศาสตร์	23.83	36.92	+13.09
4	ภาษาอังกฤษ	21.67	33.75	+12.08
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระ		25.98	40.08	+14.09

* มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ

จากตาราง 48 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Ordinary National Education Test : O-NET) ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับปีการศึกษา 2561 มีผลต่างของความก้าวหน้า เป็นบวก ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าต่ำสุด คือ คณิตศาสตร์ (+5.84) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าสูงสุด คือ ภาษาไทย (+23.36) และพิจารณาผลโดยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +14.09

ตาราง 49 แสดงผลความก้าวหน้า O-NET นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ปีการศึกษา	ลำดับที่ ของเขตพื้นที่ N=249	ค่าเฉลี่ย	ลำดับพัฒนาการ
2560	245	25.98	เพิ่มขึ้น
2561	58	40.08	

จากตาราง 49 แสดงผลทดสอบ O-NET ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 มีพัฒนาเพิ่มขึ้น

3.3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้อง

“...พอใจกับการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมาก...”
(ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 24 พฤษภาคม 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...แต่ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนจะดำเนินการอยู่คนเดียว เนื่องจากโรงเรียนเราเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อย แต่เมื่อนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้มาใช้ในโรงเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต้องดำเนินการตามลำพังแล้ว เหมือนมีบุคลากรเพิ่มขึ้น มีคนช่วยคิดช่วยแก้ปัญหา ช่วยจัดกิจกรรม ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนจริง ๆ...”
(ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 24 พฤษภาคม 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...ตั้งแต่เริ่มดำเนินการครูทุกคนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น ...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

“...ขอบคุณผู้บริหาร และคุณครูทุกคนที่ช่วยกันจัดการเรียนการสอนเพื่อทำให้ลูกหลานทุกคนเรียนเก่งขึ้น ขอคุณจริง ๆ ค่ะ...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

“...รู้สึกพึงพอใจต่อการทำงานของโรงเรียนมาก โดยเฉพาะความใส่ใจต่อการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา...” (คณะกรรมการสถานศึกษา, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

“...รู้สึกชื่นชมต่อการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างมาก ที่พยายามพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมีความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

“...ชื่นชมคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวทุกท่าน ที่พยายามจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จนสามารถเป็นแบบอย่างของความร่วมมือในการจัดการศึกษาได้...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

“...รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นมา มีองค์ประกอบของความร่วมมือจากทุกฝ่าย และดำเนินการแก้ปัญหาภายใต้กระบวนการ PLC ซึ่งถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้สถานศึกษาอื่น ขอขอบคุณท่านผู้บริหารที่ได้คิดค้นพัฒนารูปแบบนี้ขึ้นมา...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม 2562 : สนนากลุ่ม)

3.4 การศึกษาผลการเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีรายละเอียดผลการดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 เผยแพร่ ผ่านการประชุมทางวิชาการ ได้แก่ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

3.4.2 เผยแพร่ ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่

เว็บไซต์ โรงเรียนบ้านหนองยาว

เว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

เว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

เว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิบูลย์รักษ์ เขต 1

เว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

เว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง

เว็บไซต์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

เว็บไซต์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

3.4.3 เผยแพร่ ผ่านไปยังสถานศึกษาอื่น

- 1) โรงเรียนบ้านเมืองบาง จ.หนองคาย
- 2) โรงเรียนบ้านหนองหินใหญ่วิทยา จ.ร้อยเอ็ด
- 3) โรงเรียนบ้านหนองดินแดง จ.นครพนม
- 4) โรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน จ.นครพนม
- 5) โรงเรียนบ้านสำราญ จ.นครพนม
- 6) โรงเรียนบ้านคำเตย (คำเตยราษฎร์ร่วมจิต) จ.นครพนม
- 7) โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์ จ.นครพนม
- 8) โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง จ.นครพนม
- 9) โรงเรียนบ้านห้วยทราย จ.นครพนม
- 10) โรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ จ.นครพนม
- 11) โรงเรียนบ้านนาแกบึงเหล็ก จ.นครพนม
- 12) โรงเรียนบ้านดอนแดงเจริญทอง จ.นครพนม
- 13) โรงเรียนบ้านทุ่งมน จ.นครพนม
- 14) โรงเรียนบ้านธาตุน้อยศรีบุญเรือง (พระราชธีราจารย์-ประชาอุปถัมภ์) จ.นครพนม
- 15) โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน จ.นครพนม
- 16) โรงเรียนบ้านศรีธิน จ.นครพนม

3.4.4 เผยแพร่ ผ่านการจัดนิทรรศการทางวิชาการ ในการประชุมประจำปีการศึกษา 2565 ของเครือข่ายคำเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3.4.5 เผยแพร่ ผ่านการเป็นวิทยากรบรรยาย ให้คณะศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ได้แก่

- 1) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ จ.นครพนม
- 2) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม จ.นครพนม
- 3) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านศรีธิน จ.นครพนม
- 4) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาทราย จ.นครพนม
- 5) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี จ.นครพนม

6) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาหัวบ่อ จ.นครพนม

3.4.6 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ดังแสดงในตาราง 50

ตาราง 50 แสดงผลการสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

(n=22)

ประเด็นประเมิน	ค่าเฉลี่ย		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.64	0.58	มากที่สุด
2. คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.41	0.73	มาก
3. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาารูปแบบ	4.55	0.74	มากที่สุด
4. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.59	0.67	มากที่สุด
5. แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.41	0.85	มาก
6. การนำกระบวนการ PLC มาใช้ในรูปแบบฯ	4.56	0.73	มากที่สุด
7. ผลผลิต คือ คุณภาพครูหลังใช้รูปแบบฯ	4.36	0.95	มาก
8. ผลลัพธ์ คือ คุณภาพผู้เรียนหลังใช้รูปแบบฯ	4.64	0.73	มากที่สุด
9. ผลกระทบ คือ คุณภาพสถานศึกษาหลังใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	4.55	0.67	มากที่สุด
10. วิธีการเผยแพร่รูปแบบฯ	4.41	0.85	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.51	0.28	มากที่สุด

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มเป้าหมาย มีระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ตามลำดับ ได้แก่ คำถามของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย การดำเนินการวิจัย การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย ดังนี้

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามของการวิจัย จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ควรเป็นอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
2. เพื่อสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการ ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นขั้นการวิจัยรอบที่ 1 (Research1 : R1) ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 1.2 การสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

กิจกรรมที่ 2 การหาแนวทางแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมย่อยที่ 2.1 การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมย่อยที่ 2.2 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จ เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมย่อยที่ 2.3 การประชุมระดมสมอง (Brain Storming) ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย ขั้นการพัฒนา รอบที่ 1 (Development1 : D1) และขั้นการวิจัยรอบที่ 2 (Research2 : R2) ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสังเคราะห์เอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย

กิจกรรมที่ 3 การยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ

กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมย่อย ดังนี้ (Research2 : R2)

กิจกรรมย่อยที่ 4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

กิจกรรมย่อยที่ 4.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

กิจกรรมย่อยที่ 4.3 การทดลองใช้ (Try out)

กิจกรรมย่อยที่ 4.4 การประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นขั้นการพัฒนา รอบที่ 2 (Development2 : D2) ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

กิจกรรมที่ 4 การเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1. ผลการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

1.1 ผลการศึกษาหาสาเหตุของปัญหา โดยการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน มีข้อค้นพบ ดังนี้

1.1.1. สาเหตุด้านผู้เรียน ได้แก่

1) ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะกระบวนการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และจินตนาการเพิ่มขึ้น ตามศักยภาพของแต่ละระดับชั้น ที่ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การทำโครงงาน โดยใช้การบูรณาการทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างชัดเจน

2) ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสนในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะการใช้ห้องสมุดและการใช้อินเทอร์เน็ต

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรได้รับการพัฒนาจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2557-2559 โดยเกณฑ์การผ่านที่สถานศึกษากำหนด คือ ผู้เรียนมีผลการเรียนระดับ 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เรียนทั้งหมด จากการศึกษ พบว่า ปีการศึกษา 2557 ผู้เรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 68.18 ปีการศึกษา 2558 มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 64.20 และปีการศึกษา 2559 มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 63.54 ซึ่งลดลงทุกปี

4) ผลการทดสอบระดับชาติ O-net ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนนเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ปีการศึกษา 2558 คะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 30.90 ปีการศึกษา 2559 คะแนนรวมเฉลี่ยเท่า 30.44 ซึ่งถือว่ามีการพัฒนาการลดลงเช่นกัน

5) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้เรียนมีสภาพพื้นฐานที่แตกต่าง ทำให้การรับรู้ของผู้เรียนไม่เท่ากัน ควรได้รับการเอาใจใส่ ดูแลด้านการเรียนจากโรงเรียนให้มากขึ้น

1.1.2. สาเหตุด้านครูผู้สอน ได้แก่

- 1) ครูผู้สอนไม่วิเคราะห์ผู้เรียนแต่ละคนว่ามีปัญหาเรื่องใด เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง วางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอน
- 2) ครูผู้สอนไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนแบบใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้แบบความจำมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้
- 3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า ครูมีจำนวนไม่ครบชั้น ไม่ตรงเอก ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และหาวิธีการเพื่อเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

1.1.3 สาเหตุด้านการบริหาร และสถานศึกษา ได้แก่

- 1) ผู้บริหาร ขาดการ พุดคุย การประชุม เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- 2) สถานศึกษาไม่ค่อยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเข้ารับการอบรม และไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ แบบฝึก ใบงาน หรือรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามกำหนดไว้ในหลักสูตร
- 3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า โรงเรียนบริหารชั้นเรียน เป็นแบบคณะชั้นอันเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ และการนิเทศ การประชุมแบบเป็นทางการ ไม่ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ฝ่ายบริหารต้องปรับกลยุทธ์ใหม่ อาจต้องใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาช่วยในเรื่องการประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษา

1.1.4 สาเหตุด้านชุมชน ได้แก่

- 1) ปัญหาครอบครัวแตกแยกและอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ทำให้ไม่ได้อบรมผู้เรียนเท่าที่ควร ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน
- 2) อยู่ในเป้าหมายนโยบาย ยุบ เลิก รวม โรงเรียนขนาดเล็ก เป็นสาเหตุให้ชุมชนขาดความมั่นใจต่อการจัดการของสถานศึกษา
- 3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า สาเหตุเนื่องจากเป็นชุมชนในชนบท ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ทำให้ไม่มีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอจะช่วยต่อยอดให้ผู้เรียน เมื่อกลับไปที่บ้าน การเรียนของผู้เรียนควรมอบหมายให้ทางคุณครูเป็นหลักในการพัฒนาความรู้ของผู้เรียน

2. ผลการศึกษาหาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

2.1 จากการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากหลายกิจกรรม ทั้งการวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาครู พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน ของวรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ที่ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย, อาทิตยา ปัญญา และคณะ (2560) ที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก, สำเนา หมั่นแจ่ม และคณะ (2560) ที่ใช้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560) ที่ใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู และ Rentfro, E. R. (2007) ที่ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียน เป็นต้น ในการพัฒนาการยกระดับการศึกษาของโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีนวัตกรรมที่เกิดจากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ซึ่งนำการมีส่วนร่วมมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เช่น นวัตกรรม รูปแบบ 4 ชัด ยืนหยัดคุณภาพการศึกษา ภายใต้จุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ของโรงเรียนวัดทัพหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 รูปแบบการบริหารโรงเรียนทั้งระบบแบบ 4 มุมมอง (บวร-ค) สู่คุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษา ของ โรงเรียนบ้านประดู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 นวัตกรรม “HCH : WATTA ใจร่วมใจ สู่การบริหารแบบมีส่วนร่วม” ของโรงเรียนวัดท่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท และนวัตกรรม “บริหาร บวร แบบ 360 องศา สู่ความถาวรของคุณภาพการศึกษา” ของโรงเรียนบ้านหนองหลักศิลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เป็นต้น และผลจากการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอน ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดเข้าประชุมเพื่อระดมสมองจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อให้ได้แนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น ดังนี้

- 2.1.1 ควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู
- 2.1.2 ควรส่งเสริม สนับสนุน ให้มีโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน
- 2.1.3 ควรส่งเสริมการใช้กระบวนการ PLC ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน
- 2.1.4 ควรส่งเสริมการสร้างรูปแบบ หรือนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้
- 2.1.5 ควรส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในการทำงาน

2.1.6 ควรส่งเสริมการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการบริหารวิชาการ

2.2 สรุปผลการวิเคราะห์หากกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษา และการปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียน/หน่วยงาน ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้ ดังนี้

2.2.1 วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสถานศึกษา ต้องศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่า บรรลุตามมาตรฐาน ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ จากการวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบบันทึกผล การวิเคราะห์เนื้อหา ช่วยในการวิเคราะห์สภาพปัญหาเบื้องต้น

2.2.2 กำหนดผลลัพธ์ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกำหนดหลังจาก การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาว่า บรรลุตาม มาตรฐานที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ หรือไม่ สถานศึกษาต้องกำหนดผลลัพธ์หรือเป้าหมายของการ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการ หรือผลลัพธ์ หรือเป้าหมายที่คาดหวังเท่าไร เพื่อเป็นเกณฑ์ หรือมาตรฐานในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้คิดค้นหาวิธีการ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการให้บรรลุตามผลลัพธ์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 กำหนดรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อกำหนดผลลัพธ์ของ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการแล้ว สถานศึกษาต้องกำหนดรูปแบบในการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า จะดำเนินการอย่างไร เพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยรูปแบบที่กำหนดต้องสอดคล้อง เหมาะสมกับบริบท จำนวนครู จำนวนผู้เรียน และบริบทของชุมชน ของสถานศึกษานั้น ๆ และต้องเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

2.2.4 เลือก เทคนิค วิธีการ ในการขับเคลื่อนรูปแบบที่สร้างขึ้น เช่น การมีส่วนร่วม ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือกระบวนการ PLC ในการพัฒนาสมรรถนะครู เป็นต้น เพื่อให้ การดำเนินการตามกำหนดรูปแบบนั้น ๆ บรรลุถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 สรุปแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ดังนี้

2.3.1 ให้มีรูปแบบ หรือนวัตกรรม ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม หรือความร่วมมือ หรือ การนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.3.2 ให้มีการพัฒนาสมรรถนะของครูที่สามารถวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

2.3.3 ต้องส่งเสริมให้ครู ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอจากช่องทางต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การร่วมมือ และการพัฒนาตนเองระหว่างการทำงาน โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน อันนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผลการดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จนได้หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีดังนี้

1.1 หลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบ ได้แก่

1) ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ จากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษารายกรณี

2) กำหนดคุณสมบัติ องค์ประกอบของรูปแบบ ที่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของปัญหา

3) สร้างรูปแบบฉบับ (ร่าง)

4) ตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบ และปรับปรุง (ร่าง) รูปแบบ

5) ทดลองใช้รูปแบบ

6) ประเมินผลการใช้รูปแบบ ปรับปรุง แก้ไข

7) นำไปใช้จริง

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่

1) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี

2) โครงสร้างของรูปแบบ

3) กระบวนการของรูปแบบ และ

4) เงื่อนไขของรูปแบบ

5) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ

2. ผลการประชุมกลุ่มย่อย ของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหาร การจัดการศึกษา หรือบริหารสถานศึกษา หรือด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อหลอมรวมความคิดจากประสบการณ์ และฐานข้อมูลที่ผู้วิจัย ศึกษารวบรวมมาตั้งแต่ต้นจนได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ดังนี้

2.1 กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ควรประกอบด้วย

- 1) หลักการของรูปแบบ
- 2) โครงสร้างของรูปแบบ
- 3) ขั้นตอนของรูปแบบ
- 4) เงื่อนไขของรูปแบบ และ
- 5) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ

2.2 กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ควรประกอบด้วย 1) บทนำ 2) รูปแบบ และ 3) การดำเนินการใช้รูปแบบ

3. ผลการยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ดังนี้

3.1 ผลการยก (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาเอกสาร ในข้อ 1 และการประชุมกลุ่มย่อย ในข้อ 2 พร้อมทั้งผลการศึกษาบทที่ 2 หัวข้อที่ 7 มาพิจารณา ประกอบการยก (ร่าง) รูปแบบฯ จนได้โครงสร้างและความสัมพันธ์เชื่อมโยงของ (ร่าง) รูปแบบฯ ดังนี้

- 1) หลักการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- 2) ขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน
 - ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ
 - ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข

3) เงื่อนไขความสำเร็จ : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

3.2. ผลการตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผลตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานของ (ร่าง) รูปแบบฯ ด้านความถูกต้องและความเหมาะสมไว้ ดังนี้ **ขั้นตอนที่ 1** การวางแผน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.85 และพบว่า ประเด็นการศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่) ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ย 5.00 **ขั้นตอนที่ 2** การร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.65 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 พบว่า ประเด็นการร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ ประเด็นร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยพบว่า ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.60 **ขั้นตอนที่ 3** การปฏิบัติการ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยรวม 4.76 และด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.71 เมื่อพิจารณารายประเด็นของด้านความถูกต้อง พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก อยู่ 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และแต่ละมาตรฐาน ประเด็นการร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ และประเด็นการร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบและตารางปฏิทินกำหนดการ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ทั้ง 3 ประเด็น ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกประเด็น **ขั้นตอนที่ 4** การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุดทั้งสองด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้อง เท่ากับ 4.60 ด้านความเหมาะสมเท่ากับ 4.80 ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยรวม 4.60 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 เมื่อพิจารณารายประเด็นของ ด้านความถูกต้องประเด็นผู้รับผิดชอบ การดำเนินงาน นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา และประเด็นการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ การดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษาฯ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ทั้งสองประเด็น ส่วน ด้านความเหมาะสม ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ดังนี้ 1) นอกจากขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นแล้ว ในเรื่องของ กระบวนการ PLC ในแต่ละขั้นตอน ควรมีแนวทางดำเนินการที่ชัดเจน ว่านำกระบวนการ PLC มา มีส่วนร่วมอย่างไร เช่น ขั้นตอนที่ 1 มี 4 กิจกรรมย่อย แต่ละกิจกรรมย่อย มีกระบวนการทำงานของ PLC อย่างไร ตามที่ระบุไว้ เป็นต้น 2) ในการสร้างรูปแบบ นอกจากหลักการแล้ว ควรเพิ่ม วัตถุประสงค์ของ รูปแบบ เพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนว่าต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่ออะไร ในกรณี ผู้ศึกษา บางคนบางกลุ่มไม่ได้เข้าไปดูในรายละเอียดฉบับสมบูรณ์ 3) ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบ ให้ระบุให้ชัดถึง วิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างละเอียด และควรเพิ่มภาษาอังกฤษกำกับในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้มี รูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น 4) รูปแบบที่สร้างขึ้น ไม่จำเป็นจะต้องปรากฏเป็นแผนภาพ อาจเป็นความเรียง หรือตาราง หรือ แผนภูมิ เพื่อให้เห็นแนวทางของรูปแบบที่สร้างขึ้น 5) กิจกรรมย่อย ในรูปแบบ ควรนำเสนอกลยุทธ์ทางวิชาการ เช่น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่นำไปสู่การพัฒนา สมรรถนะของผู้เรียน โดยระบุให้ชัดว่าให้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามข้อเสนอแนะแนวทางในตอนที่ 1 หัวข้อ 1.2 ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจไม่จำเป็นต้องนำเสนอ หรือนำเสนอเพียงขั้นตอนหลักเท่านั้น ส่วนรายละเอียด ผู้ศึกษาสามารถเข้าไปดูในฉบับสมบูรณ์ หรือใน รายละเอียดของรูปแบบได้

ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม พร้อมข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุง พัฒนา (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ให้มีความถูกต้องและเหมาะสม มากยิ่งขึ้น ดังนี้

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย

- 1) **หลักการ** เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- 2) **วัตถุประสงค์** เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
- 3) **ขั้นตอนการดำเนินการ** 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform)

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Parley)

ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)

4) **เงื่อนไขความสำเร็จ** : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการของ (ร่าง) รูปแบบฯ ตามคำแนะนำของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในบทที่ 2 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน จากคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของ
กลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดผู้รับผิดชอบ และแต่งตั้งคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขอ
อนุมัติ 2) จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาวิเคราะห์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล
(กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่) 4) ตั้งเป้าหมาย
ความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่
ละสาขาวิชา ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน
โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัด
การเรียนรู้ 3) ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน 4) ร่วมกันเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) 1.1) วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน 1.2) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น 1.3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน 1.4) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น 2) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 2.1) กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน 2.2) ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน 2.3) ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ 2.4) กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ 2.5) ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตารางปฏิทินกำหนดการ 2.6) บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การประชุม เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน แก้ไข เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม 2) ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง 3) ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ 4) ผู้รับผิดชอบ ดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ขยายผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.3 ผลการยก (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผู้วิจัยนำกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มาดำเนินการยก (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว แล้วนำ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบฯ ตรวจสอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งสองด้าน โดยด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.90 และด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.78 และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. ให้เพิ่มรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ตามที่ได้เสนอแนะไว้ในรูปแบบ
2. ในการสร้างคู่มือการใช้ยาลืมเพิ่ม หลักการ หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของรูปแบบ ตามที่เสนอแนะไว้ในรูปแบบเพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนว่าต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่ออะไร ในกรณี ผู้ศึกษาบางคนบางกลุ่มไม่ได้เข้าไปดูในรายละเอียดฉบับสมบูรณ์
3. ควรเพิ่มปัจจัยสู่ความสำเร็จลงไปในคู่มือการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น
4. รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการตามคู่มือฯ ให้ง่ายต่อการนำไปใช้
5. ให้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และองค์ประกอบต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ โดยคำนึง

ถึงการนำไปใช้

จากผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และคำแนะนำเพิ่มเติมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมในส่วนดังกล่าว โดยมีส่วนประกอบหลัก ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตของคู่มือ คำจำกัดความ ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนบ้านหนองยาว และบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ลงสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

**3.4 ผลการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือ
ประกอบการใช้รูปแบบ ฯ**

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง)
รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผู้เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ผลการรับรองและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
มีดังนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านได้ให้การรับรอง (ร่าง) รูปแบบฯ จำนวน 7 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100
ส่วน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ให้คำรับรองจำนวน 6 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ผลสรุป
โดยรวมผู้ทรงคุณวุฒิให้คำรับรองทั้งสองรายการ สามารถนำไปทดลองใช้ (Try out) ในขั้นตอนต่อไป
โดยมีประเด็นเพิ่มเติม ดังนี้

... (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ให้เพิ่มรายละเอียดการดำเนินการให้ละเอียด และ
เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ได้...

...การดำเนินการของกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของ (ร่าง) รูปแบบฯ ต้องชัดเจน อ่านแล้ว
ต้องสามารถดำเนินการได้...

... (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ อ่านแล้วต้องนำไปปฏิบัติได้...

...เมื่อนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มเป้าหมาย ควรใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีบริบท
ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้จริง...

3.5 ผลการทดลองใช้ (Try out)

ผู้วิจัยนำ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ
ไปทดลองใช้กับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่
โรงเรียนบ้านหนองดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3.5.1 ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในระหว่างการดำเนินการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อสังเกต

1. การตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการมีทิศทาง และแรงขับเคลื่อน ดังนั้นการจัดทำข้อตกลงร่วมกันจึงควรวางเป้าหมายใหญ่ เป้าหมายหลักก่อน แล้วค่อยย่อยลงสู่ห้องเรียน สู่ผู้เรียน สู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ และสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

2. การแสดงความคิดเห็นของทุกคนในการร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาในการนำ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มาทดลองใช้ครั้งนี้มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยได้ค้นพบจุดสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายจริงเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เช่น การสร้างความตระหนักรู้แก่ครู ถึงความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ที่พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ความสำคัญของความร่วมมือ โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดแคลนบุคลากร ความต่อเนื่องของการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ต้องดำเนินการตามปฏิทินที่กำหนดอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง จนเกิดการส่งเสริม และแก้ไขงานในภาพรวมทั้งระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่พบ การร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้นั้น ครูต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงว่า นอกจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ครูจำเป็นต้องเข้าไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ อาจใช้วิธีเรียนรู้ร่วมกัน หรือนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกันในวง PLC

อุปสรรค การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้นั้น ครูต้องออกแบบให้สอดคล้องตามข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น และต้องเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ดังนั้น การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะนำไปเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้กิจกรรมที่ออกแบบสามารถนำมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง และชี้แจงการดำเนินการ ผู้วิจัยต้องใช้เวลาสื่อสารค่อนข้างนาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ

2. การร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุยปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงทุกครั้งที่ร่วมสนทนาต้องถามตัวเองว่า *“วันนี้ ครึ่งนี้ เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง และจะนำไปปรับใช้ ต่อยอดกับงานของตนเองอย่างไร”* โดยเฉพาะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตนเอง สิ่งนี้จะช่วยให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้ของตนเองอย่างแท้จริง

3.5.2 ผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ของครูโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ครั้ง จากการทดลองใช้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ในปีการศึกษา 2560 มีครูที่สอนระดับประถมศึกษาทั้งหมด 4 คน มีความสามารถในการออกแบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชำนาญการ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของครูทั้งหมด

3.5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน โรงเรียนบ้านหนองดินแดง มีดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองดินแดง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2560 พบว่ามีรวมเฉลี่ยร้อยละ 73.50 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2559 มีรวมเฉลี่ยร้อยละ 68.74 โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น + 4.76

2) ผลการทดสอบระดับชาติ

2.1) ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) พบว่า ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนมีผลทดสอบการอ่าน ทั้งการอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง รวมเฉลี่ยร้อยละ 67.45

2.2) ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนมีผลการทดสอบความสามารถ ด้านภาษา (Literacy) ด้านคำนวณ (Numeracy) และด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 26.66 เมื่อเทียบกับ ปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 37.87 ซึ่งมีพัฒนาการลดลง 11.16

2.3) ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนบ้านหนองดินแดงมีการทดสอบใน 4 กลุ่มสาระ การเรียนรู้หลัก ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 33.20 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 35.37 ซึ่งมีพัฒนาการลดลง 2.17

3.6 ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้ (Try out) แล้ว ผู้วิจัยนำผลการทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครพนม โรงเรียนบ้านนาราชควาย โรงเรียนบ้านกลางน้อย โรงเรียนบ้านพิมานท่า โรงเรียนบ้านโนนสังข์ โรงเรียนบ้านหนองหญ้าไซ โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง โรงเรียนบ้านหนองบัว โรงเรียนบ้านดงป่ายูง และโรงเรียนเรณูวิทยาคาร ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน และครู จำนวน 20 คน รวม 30 คน ดำเนินการ ประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้ได้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง ผลการดำเนินการ มีดังนี้

3.6.1 ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยรวม พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.75 และด้านความเป็นประโยชน์ ก็อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.81 เมื่อพิจารณาผลการประเมินแยกตามขั้นตอนได้ ดังนี้ **ขั้นตอนที่ 1** การวางแผน (Plan) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทาง

ปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.68 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU) มีค่าเฉลี่ย 4.73 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ มีค่าเฉลี่ย 4.60 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.73 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU) และศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้ง ระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) มีค่าเฉลี่ย 4.77 เท่ากัน ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ มีค่าเฉลี่ย 4.67

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.77 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.87 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และร่วมออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.83 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.93 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.73

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.78 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.83 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน และร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 เท่ากัน และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.82 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ มีค่าเฉลี่ย 4.70

ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด

โดยมีค่าเฉลี่ย 4.77 และด้านความเป็นประโยชน์ ก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน และมีค่าเฉลี่ย 4.87

ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch) หลังการทดลองใช้ (Try out) ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.75 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบมีค่าเฉลี่ย 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง และทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม และผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.77

3.6.2 ประสิทธิภาพของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว พบว่า ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็น โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.72 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกประเด็นเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีค่าเฉลี่ย 4.70

จากผลการดำเนินการประเมินประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้ได้ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง ผลการประเมิน พบว่า (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสามารถเป็นประโยชน์ได้จริง

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นการนำรูปแบบไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยมีผลการสังเกตในขณะดำเนินการ ดังนี้

1. ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปข้อค้นพบ เกี่ยวกับ ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะในภาพรวมแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ข้อสังเกต

1) การจัดประชุมวางแผน ดำเนินไปได้ด้วยดี และได้รับความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมประชุม กระบวนการ PLC ในขั้นตอนการวางแผน ผู้นำวงที่ขับเคลื่อนดีที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และพบว่า การประชุมใช้เวลาในการดำเนินการนานกว่าชั่วโมง อาจเนื่องมาจากเป็นระยะเริ่มต้น

2) คณะทำงานให้ความร่วมมือในการดำเนินการในเชิงกลยาณมิตร ความร่วมมือที่เกิดขึ้นเกิดจากปัญหาร่วมกัน ความร่วมมือจึงดำเนินไปในทิศทางบวก

3) การวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน ทำให้ครูผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน มีแนวทางในการดำเนินการที่หลากหลาย ค้นพบวิธีการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหามากกว่า 1 รูปแบบ

4) ผลจากการประชุมแก้ไขปัญหามิใช่ในโรงเรียนบ้านหนองยาว บุคลากรในโรงเรียนได้นำไปปรับใช้กับบริบทของตน ทำให้ได้ประโยชน์ที่หลากหลาย

5) การดำเนินการในขั้นตอนนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอน หรือทุกองค์ประกอบ ทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และสุดท้ายของการดำเนินการ

ปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเวลา เนื่องจากโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ความร่วมมือจากบุคลากรจึงต้อง ปรับเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการ และความร่วมมือที่ดำเนินการจะเป็นในรูปของการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ หรือการดำเนินการของครูในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1) กระบวนการ PLC เป็นขั้นตอนสำคัญของการพูดคุย เพื่อสร้างความร่วมมือในการดำเนินงาน

2) ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการดำเนินงาน แต่เป็นหัวใจหลักของวงจรที่จะช่วยขับเคลื่อนและพัฒนา ให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การเข้าร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อช่วยกันสรุปและหาแนวทางในการ ประเสริม แก้ไขในการดำเนินการครั้งต่อไป ให้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ของครูโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ครั้ง จากการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผลการศึกษา พบว่า ในปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหนองยาว มีครูที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาทั้งหมด 3 คน มีความสามารถในการออกแบบจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของครูทั้งหมด

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2560 พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 71.73 และปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 80.95

3.2 ผลการทดสอบระดับชาติ

3.2.1 ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) พบว่า ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนมีผลทดสอบการอ่าน ทั้งการอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง รวมเฉลี่ยร้อยละ 44.6 และผลทดสอบปีการศึกษา 2561 รวมเฉลี่ยร้อยละ 69.25

3.2.2 ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test:NT) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนบ้านหนองยาวมีผลการทดสอบความสามารถ ด้านภาษา (Literacy) ด้านคำนวณ (Numeracy) และด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) รวมเฉลี่ยร้อยละ 39.36 และผลทดสอบปีการศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 63.33

3.2.3 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนมีผลการทดสอบใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ รวมเฉลี่ยร้อยละ 25.98 และผลทดสอบ ปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 40.08

3.3 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวในระดับ โรงเรียน ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับ ปีการศึกษา 2561

การศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวในระดับโรงเรียน ระหว่าง ปีการศึกษา 2560 กับ ปีการศึกษา 2561 เป็นการศึกษา **ผลลัพธ์** ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวว่า บรรลุตามตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนี้

3.3.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับผลการเรียน ระดับโรงเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +9.22

3.3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (Reading Test : RT) ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับปีการศึกษา 2561 มีผลต่างของพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการอ่านรู้เรื่องเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +24.65

3.3.3 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (National Test : NT) พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล เป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +23.97 และผลการทดสอบระดับเขตพื้นที่ พบว่า มีความก้าวหน้าของลำดับคะแนนเพิ่มขึ้นจากลำดับที่ 85 ในปีการศึกษา 2560 เป็นลำดับที่ 3 ในปีการศึกษา 2561

3.3.4 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (Ordinary National Education Test : O-NET) พบว่า มีผลต่างของความก้าวหน้าเป็นบวก ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าต่ำสุด คือ คณิตศาสตร์ (+5.84) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าสูงสุด คือ ภาษาไทย (+25.36) และพิจารณาผลโดยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +14.09 และผลการทดสอบระดับเขตพื้นที่

พบว่า มีความก้าวหน้าของลำดับคะแนนเพิ่มขึ้น จากลำดับที่ 245 ในปีการศึกษา 2560 เป็นลำดับที่ 58 ในปีการศึกษา 2561

4. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้องในวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 มีดังนี้

“...พอใจกับการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมาก...”
(ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...แต่ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนจะดำเนินการอยู่คนเดียว เนื่องจากโรงเรียนเราเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อย แต่เมื่อนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้มาใช้ในโรงเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต้องดำเนินการตามลำพังแล้ว เหมือนมีบุคลากรเพิ่มขึ้น มีคนช่วยคิดช่วยแก้ปัญหา ช่วยจัดกิจกรรม ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนจริง ๆ...”
(ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...ตั้งแต่เริ่มดำเนินการครูทุกคนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...ขอบคุณผู้บริหาร และคุณครูทุกคนที่ช่วยกันจัดการเรียนการสอนเพื่อทำให้ลูกหลานทุกคนเรียนเก่งขึ้น ขอขอบคุณจริง ๆ ค่ะ...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...รู้สึกพึงพอใจต่อการทำงานของโรงเรียนมาก โดยเฉพาะความใส่ใจต่อการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา...” (คณะกรรมการสถานศึกษา, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...รู้สึกชื่นชมต่อการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างมาก ที่พยายามพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมีความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...ชื่นชมคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวทุกท่าน ที่พยายามจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จนสามารถเป็นแบบอย่างของความร่วมมือในการจัดการศึกษาได้...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สนทนากลุ่ม)

“...รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นมา มีองค์ประกอบของความร่วมมือจากทุกฝ่าย และดำเนินการแก้ปัญหาภายใต้กระบวนการ PLC ซึ่งถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้ ในสถานศึกษาอื่น ขอขอบคุณท่านผู้บริหารที่ได้คิดค้นพัฒนารูปแบบนี้ขึ้นมา...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย, 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 : สทนากลุ่ม)

5. ผลการเผยแพร่รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

5.1 ผลการเผยแพร่ผลงานไปยังหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ในช่วงปีการศึกษา 2564 ถึง ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้เผยแพร่ผลงานไปยังหน่วยงานทางการศึกษาอื่น โดย 1) เผยแพร่ผ่านการประชุมทางวิชาการ ได้แก่ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 2) ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่ เว็บไซต์ โรงเรียนบ้านหนองยาว, เว็บไซต์ สำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1, เว็บไซต์ สำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2, เว็บไซต์ สำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 1, เว็บไซต์ สำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3, เว็บไซต์ สำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู, เว็บไซต์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด นครพนม และเว็บไซต์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สกลนคร 3) เผยแพร่ ผ่านไปยังสถานศึกษาอื่น ได้แก่ โรงเรียนบ้านเมืองบาง จ.หนองคาย, โรงเรียนบ้านหนองหินใหญ่วิทยา จ.ร้อยเอ็ด, โรงเรียนบ้านหนองดินแดง จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านสำราญ จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านคำเตย (คำเตยราษฎร์ร่วมจิต) จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บูรพาสงคราม จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านห้วยทราย จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านนาแกบึงเหล็ก จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านดอนแดงเจริญทอง จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านทุ่งมน จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านธาตุน้อยศรีบุญเรือง (พระราชธีรอาจารย์-ประชาอุปถัมภ์) จ.นครพนม, โรงเรียนบ้านแสนพันผืนหย่อน จ.นครพนม และโรงเรียนบ้านศรีธิน จ.นครพนม 4) เผยแพร่ ผ่านการจัดนิทรรศการทางวิชาการ ในการประชุมประจำปีการศึกษา 2565 ของเครือข่ายคำเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 5) เผยแพร่ ผ่านการเป็นวิทยากรบรรยาย ให้คณะศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ได้แก่ 1) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ จ.นครพนม, 2) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม จ.นครพนม, 3) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านศรีธิน จ.นครพนม, 4) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาทราย จ.นครพนม, 5) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี จ.นครพนม และ 6) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนบ้านนาหัวบ่อ จ.นครพนม

5.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

โดยในการเผยแพร่ผลงานไปยังสถานศึกษาอื่น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ฯ และได้ผลตอบ
รับกลับมาจำนวน 22 ฉบับ จากสถานศึกษาที่รับการเผยแพร่ผลงานและสถานศึกษาที่มีศึกษาดูงาน
ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่ากลุ่มเป้าหมาย มีระดับ
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม 4.51
เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า กลุ่มที่มีระดับความพอใจระดับมาก ได้แก่ คู่มือประกอบการใช้
รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว แนวทางการออกแบบการจัด
การเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีการเผยแพร่รูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 4.41
เท่ากัน ส่วนคุณภาพครูหลังใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ย 4.36 นอกนั้น อยู่ในกลุ่มที่มีผลความพึงพอใจ
ระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่นำเสนอผลการวิจัยข้างต้น ลำดับต่อไป ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการหาสาเหตุของปัญหา มีข้อค้นพบ ดังนี้ **สาเหตุด้านผู้เรียน** ได้แก่ 1) ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะกระบวนการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และจินตนาการเพิ่มขึ้น ตามศักยภาพของแต่ละระดับชั้น ที่ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การทำโครงการ โดยใช้การบูรณาการ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างชัดเจน 2) ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสนในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะการใช้ห้องสมุดและการใช้อินเทอร์เน็ต 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรได้รับการพัฒนา จากการศึกษาลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2557-2559 โดยเกณฑ์การผ่านที่สถานศึกษากำหนด คือ ผู้เรียนมีผลการเรียนระดับ 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เรียนทั้งหมด จากการศึกษ พบว่า ปีการศึกษา 2557 ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 68.18 ปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 64.20 และปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 63.54 ซึ่งลดลงทุกปี 4) ผลการทดสอบระดับชาติ O-NET ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนนเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ปีการศึกษา 2558 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 30.90 ปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 30.44 ซึ่งถือว่ามีการพัฒนาการลดลง เช่นกัน 5) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้เรียนมีสภาพพื้นฐานที่แตกต่าง ทำให้การรับรู้ของผู้เรียนไม่เท่ากัน ควรได้รับการเอาใจใส่ ดูแลด้านการเรียนจากโรงเรียนให้มากขึ้น **สาเหตุด้านครูผู้สอน** ได้แก่ 1) ครูผู้สอนไม่วิเคราะห์ผู้เรียนแต่ละคนว่ามีปัญหาเรื่องใด เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง วางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอน 2) ครูผู้สอน ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนแบบใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้แบบความจำมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้ 3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า ครูมีจำนวนไม่ครบชั้น ไม่ตรงเอก ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนรู้ ไม่มีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และหาวิธีการเพื่อเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน **สาเหตุด้านการบริหารและสถานศึกษา** ได้แก่ 1) ผู้บริหารขาดการพูดคุยการประชุม เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 2) สถานศึกษาไม่ค่อยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเอง อย่างสม่ำเสมอ เช่น การเข้ารับการอบรม และไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

การจัดทำสื่อ แบบฝึก ใบงาน หรือรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามกำหนดไว้ในหลักสูตร

3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า โรงเรียนบริหารชั้นเรียน เป็นแบบคณะชั้นอันเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ และการนิเทศ การประชุมแบบเป็นทางการ ไม่ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ฝ่ายบริหารต้องปรับกลยุทธ์ใหม่ อาจต้องใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาช่วยในเรื่องการประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษา **สาเหตุด้านชุมชน** ได้แก่ 1) ปัญหาครอบครัวแตกแยกและอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ทำให้ไม่ได้อบรมผู้เรียนเท่าที่ควร ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน 2) อยู่ในเป้าหมายนโยบาย ยุบ เลิก รวม โรงเรียนขนาดเล็ก เป็นสาเหตุให้ชุมชนขาดความมั่นใจต่อการจัดการของสถานศึกษา 3) ผลจากการประชุมจากผู้เกี่ยวข้อง พบว่า สาเหตุเนื่องจากเป็นชุมชนในชนบท ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ทำให้ไม่มีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอจะช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อกลับไปที่บ้าน การเรียนของผู้เรียนควรมอบหมายให้ทางคุณครูเป็นหลักในการพัฒนาความรู้ของผู้เรียน

จากสาเหตุทั้งหมด นับได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่โรงเรียนขนาดเล็กทั่วประเทศต้องเผชิญ โรงเรียนบ้านหนองยาวก็เป็นโรงเรียนขนาดเล็กอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย ที่กำลังเผชิญกับปัญหาเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาจำนวนของผู้เรียนที่ย้ายออกไปเรียนแหล่งเรียนรู้อื่น ปัญหาด้านคุณภาพและจำนวนของครูผู้สอน ตลอดจนปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ เป็นเหตุให้ความเชื่อมั่นของชุมชนที่มีต่อโรงเรียนลดต่ำลง เช่นกัน จึงเข้าช่วยโรงเรียนที่ไม่ได้มาตรฐาน พร้อมถูกยุบ เลิก รวมได้ตลอดเวลา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องคิดหาแนวทางพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพของผู้เรียน โดยการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 2-45) ปีงบประมาณ 2560 ที่ให้ทุ่มเทมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่พัฒนาแล้ว และโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และจากการ SWOT สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะข้อ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อ 3 เน้นการอ่านออกเขียนได้ มีการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก จากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561 (2558 : 3-10) สรุปได้ว่า โรงเรียนขนาดเล็กแม้จะมีสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยเอื้อต่อการสร้างโอกาสต่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของนักเรียน แต่สภาพแวดล้อมภายในเป็นจุดอ่อนต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนยิ่งกว่า และเมื่อศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่ผ่านมา ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พบว่า สอดคล้องกับนโยบายของ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2549-2551 ที่เสนอ ให้เร่งพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่สามารถยุบได้ พร้อมสร้างความเข้มแข็งของโรงเรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการพัฒนาโรงเรียน และนโยบายของนายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2553 เสนอให้จัดทำ MOU ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับนายกเทศมนตรี เพื่อร่วมกันจัดการศึกษาตอบสนองยุทธศาสตร์การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก และยุทธศาสตร์การลดภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของนายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2554 เสนอ ห้ามยุบเลิกโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะโรงเรียนขนาดเล็กเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของชุมชน แต่ให้ปรับปรุงการเรียนการสอนโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาดังกล่าว เป็นต้น

ผลจากการศึกษาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยการศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ทั้งด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านสถานศึกษา

2. ผลการศึกษาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ข้อค้นพบสำคัญ ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู 2) ควรส่งเสริม สนับสนุน ให้มีโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน 3) ควรส่งเสริมการใช้กระบวนการ PLC ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการพัฒนาสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 4) ควรส่งเสริมการสร้างรูปแบบ หรือนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ 5) ควรส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในการทำงาน 6) ควรส่งเสริมการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการบริหารวิชาการ ดังนั้นแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวสรุปได้ ดังนี้

2.1 ให้มีรูปแบบ หรือนวัตกรรม ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม หรือความร่วมมือ หรือการนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.2 ให้มีการพัฒนาสมรรถนะของครูที่สามารถวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

2.3 ต้องส่งเสริมให้ครู ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จากช่องทางต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การร่วมมือ และการพัฒนาตนเองระหว่างการทำงาน โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน อันนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

จากแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่กล่าวถึงข้างต้น พบกลุ่มของกิจกรรมหลัก ๆ ดังเช่น การมีส่วนร่วม ความร่วมมือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง กลุ่มของกิจกรรมเหล่านี้มักพบอยู่ในวัฏกรรม หรือรูปแบบในการพัฒนาโรงเรียนต้นแบบหรือโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศอยู่เสมอ นั้นหมายความว่ากิจกรรมเหล่านี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวได้

สอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 10-36) ในการรวบรวมโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดที่คิดค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศของแต่ละโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียน เช่น โรงเรียนวัดทัพหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 (2558 : 10-33) ที่ใช้รูปแบบ 4 ชัด ยืนหยัดคุณภาพการศึกษา ภายใต้จุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คือ ชัดเป้าหมาย ชัดปฏิบัติ ชัดปัจจัยเกื้อหนุน และชัดข้อมูลย้อนกลับ และยึดหลักการว่า การจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนทุกกิจกรรมจะต้องประสาน**ความร่วมมือ**กับผู้ปกครองและชุมชน คลอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินการของโรงเรียนในทุก ๆ ด้านและติดตามให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดเน้นที่ว่า “โรงเรียนวัดทัพหลวงจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คือ ผลการทดสอบ O-NET ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2556 คะแนนรวมระดับโรงเรียนสูงกว่าคะแนนรวมในระดับประเทศ เกินร้อยละ 5 ทุกปีการศึกษา ยังมีโรงเรียนบ้านท่าจาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 (2558 : 34-36) ที่ใช้รูปแบบ TAJAM MODEL โดย T : Teamwork คือ การทำงานเป็นทีม โดยบุคลากรทุกคนในหน่วยงานสร้าง**ความร่วมมือร่วมใจ** ในการจัดการศึกษา มีการมอบหมายงาน แบ่งงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ตามความรู้ความสามารถ และความถนัด ช่วยเหลือกัน **ร่วมมือกันปฏิบัติ** และ A : Aim คือ การทำตามเป้าหมายร่วมกันของโรงเรียน ให้ครอบคลุมและเหมาะสม สามารถนำไปสู่การดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ J : Job evaluation คือการประเมินผลการปฏิบัติงานในการดำเนินงานจัดการศึกษา มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำข้อมูลผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป M : Management คือ การจัดการอย่างเป็นระบบ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คือ ผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินคุณภาพทางการศึกษา

ระดับชาติ (O-NET) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับสถานศึกษาปีการศึกษา 2557 สูงกว่า ผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละของระดับประเทศ และสูงกว่าผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละระดับสถานศึกษา ในปีการศึกษา 2556 และโรงเรียนวัดท่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท (2558 : 47-57) ได้นำ โมเดล “HCH : WATTA ใจร่วมใจ สู่การบริหารแบบมีส่วนร่วม” มาใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จนส่งผลให้ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2557 ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4 วิชาใน 8 วิชา) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ นอกจากนี้ จากการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลนครพนม โรงเรียนบ้านนาราชควาย และโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกุ้ง ผู้วิจัยพบความสอดคล้องกันอย่างหนึ่ง คือ “การส่งเสริมการมีส่วนร่วมหรือร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง” เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ นอกจากแนวทางดังกล่าว จันทนา นนทิก (2551 : 106) ยังกล่าวถึง วิธีการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น การปรับเปลี่ยนท่าทีของครูในการจัดการความรู้ การกำหนดเกณฑ์ที่คาดหวังและเกณฑ์การประเมินการจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสม และการกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม และสรุป พิมพ์สอน (2557 : 180) พบว่า การศึกษาและการกำหนดความต้องการในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เป็นกระบวนการสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ในการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดำเนินการโดยการวิเคราะห์เอกสารจากแหล่งข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ได้แก่ รายงานการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา (SAR) รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (O-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เนื้อหาของเอกสารตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เมื่อทราบข้อมูลแล้วสถานศึกษานำมากำหนดเป็นแนวทางกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

ผลจากการศึกษาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการศึกษา คิดค้น ประยุกต์ ออกแบบวิธีหรือรูปแบบที่เหมาะสมกับ สภาพบริบทและข้อจำกัด ทั้งด้านผู้เรียน ด้านบุคลากรของโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อสร้างและพัฒนา รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในขั้นตอนต่อไป

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2.1 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีวิธีสร้างและพัฒนา ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำเอาผลข้อมูลจากตอนที่ 1 การศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตลอดจนการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประชุมกลุ่มย่อยเพื่อกำหนดกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ แล้วดำเนินการยก (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ ด้านความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำเข้าไปประชุมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้การรับรอง (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน แล้วนำ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ ที่ผ่านการทดลองใช้ไปประเมินประสิทธิผลด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและด้านความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) รูปแบบฯ และ (ร่าง) คู่มือฯ ตามคำแนะนำของผู้ประเมิน เพื่อให้ได้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่สมบูรณ์พร้อมสำหรับการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง **รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1** ประกอบด้วย 1) หลักการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน 2) วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 3) ขั้นตอนการดำเนินการ ประกอบด้วย **ขั้นตอนที่ 1** ขั้นวางแผน (Plan) คือ การร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน **ขั้นตอนที่ 2** การร่วมมือ (Participate) คือ การแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน **ขั้นตอนที่ 3** การปฏิบัติการ (Perform) คือ กระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด **ขั้นตอนที่ 4** การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Parley) คือ การร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ **ขั้นตอนที่ 5** การประเมิน แก้ไข (Patch) คือ การร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหา

แนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข และ 4) **เงื่อนไขความสำเร็จ** : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายในการจัดการศึกษา และขับเคลื่อนด้วยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) ในทุกขั้นตอน นั้นหมายถึง PLC เป็นองค์ประกอบร่วมของทุกขั้นตอน สืบเนื่องจากโรงเรียนบ้านหนองยาว เป็นโรงเรียนขนาดเล็กพิเศษ มีครูประจำการเพียง 2 คน แต่ดำเนินการจัดการศึกษา 4 ช่วงชั้น ได้แก่ 1) ช่วงชั้นก่อนประถมศึกษา 2) ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 3) ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และ 4) ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ซึ่งทางผู้บริหารแก้ปัญหาของจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอ โดยการจ้างครูช่วยสอนจากเงินผ้าป่าโรงเรียน แต่เนื่องจากตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนเพียง 150 หลังคาเรือน ทำให้การระดมทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการจ้างครูให้ครบชั้น ปัญหาด้านบุคลากร และงบประมาณจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดองค์ประกอบในรูปแบบ ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียนที่จะมาขับเคลื่อนพัฒนา และผู้วิจัยยังเห็นว่าการนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มาขับเคลื่อนในทุกขั้นตอนของรูปแบบ ภายใต้อาณัติของสถานศึกษาและบุคลากรของโรงเรียน จะส่งผลที่ดีต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อันจะส่งผลที่ดีต่อผลลัพธ์ด้านคุณภาพของผู้เรียนตามมา เช่นกัน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2555 : 136) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ มีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจาก “การเรียนรู้ของครู” เป็นตัวตั้ง ครูควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมอง “ศิษย์ของเรา” มากกว่า “ศิษย์ของฉัน” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ขวลิขิต ชูกำแพง (2560 : 5) ที่ว่า สถานศึกษาที่นำแนวคิด PLC ไปใช้ จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างมีพลังของครูทุกคน และเป็นกลยุทธ์สำคัญของสถานศึกษาในการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้แล้วรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมในกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อขับเคลื่อนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2551), Rossi (1982), Adair (1983), London (1995) และ Kisner (1997) ที่ว่า การสร้างความร่วมมือให้ประสบความสำเร็จ จะต้องเริ่มจากการมีแนวคิดร่วมกัน การตระหนักรู้ในปัญหา ในสถานการณ์ร่วมกัน และมีการวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผน ปฏิบัติ และประเมินการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

(PLC) นั่นเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ พบว่า ทิศนา แคมมณี (2550), วาโร เฟิงส์วส์ตี (2553), ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย (2559), ชีรวัฒน์ นิเจนตร (2560) และชัยวิชิต เขียรชนะ (2560) ได้นิยามความหมายของรูปแบบไว้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยสรุปไว้ว่า รูปแบบ คือ กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของ ส่วนประกอบ/ตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจง่าย มองเห็นเป็นรูปธรรม คือ ความหมายโดยกว้างของรูปแบบ และเมื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบจาก กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560), ชีรวัฒน์ นิเจนตร (2560), Brown and Moberg (1980) และ Keeves (1988) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นอกจากความหมายของรูปแบบแล้ว ยังมีองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งควรประกอบด้วย 1) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี 2) โครงสร้างของรูปแบบ 3) กระบวนการของรูปแบบ 4) เงื่อนไขของรูปแบบ และ 5) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ บัวศรี และวิโรจน์ พรหมสุด (2560 : 1-7) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนบ้านควนสระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 2) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า ผู้บริหารเป็น ตัวขับเคลื่อน ให้บุคลากรได้รับการพัฒนา ยึดคำว่า ครอบครัวเป็นบ้าน ครอบครัวบ้านควนสระ มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการทำงานเป็นทีม และจากการศึกษา ยังพบว่า ร่างรูปแบบการบริหาร เพื่อมุ่งคุณภาพทั้งองค์การสู่คุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านควนสระประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนกลยุทธ์และการนำองค์กร 2) กำหนดระบบและกระบวนการพัฒนาทั้งองค์กร 3) การวิเคราะห์ประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผล 4) ขั้นการกำกับติดตามความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจะทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ โดยที่ทุกคนให้ความร่วมมือและ ร่วมกันรับผิดชอบ และมีการปรับปรุงการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง รูปแบบดังกล่าว ประกอบด้วย 6 ประเด็น คือ 1) ภาวะผู้นำ 2) การศึกษาและการอบรม 3) โครงสร้างองค์กรที่เกื้อหนุน 4) การติดต่อสื่อสาร 5) การพิจารณาความดีความชอบ และ 6) การทำงานเป็นทีม มีการจัดทำคู่มือ การปฏิบัติงาน หรือค่านิยมองค์กรซึ่งเป็นวัฒนธรรมองค์กร ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและราชการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิทธินันท์ ยายอด (2560 : 80-90) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ

โดยใช้กิจกรรมลูกเสือ โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารจัดการ จำนวน 7 คน 2) การยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมลูกเสือ จากการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน เพื่อแก้ไขปรับปรุงร่างรูปแบบการบริหาร 3) การทดลองนำรูปแบบการบริหาร ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองปฏิบัติ นำร่องในโรงเรียน บ้านเหมืองแบ่ง ตำบลวังบาล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2557-2558 และประเมินความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารกิจการลูกเสือ ในโรงเรียน 4) การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบและจัดทำคู่มือกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมลูกเสือให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ใช้วิธีการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ผลงานวิจัยพบว่า รูปแบบที่ได้ มีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 2) กิจกรรมจิตศึกษาเสริมปัญญาเชิงบวก 3) สัมพันธภาพที่ดี 4) การตระหนักรู้เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น และ 5) การเป็นแบบอย่างที่ดี องค์ประกอบย่อยมีอยู่ 20 ประการ และกิจกรรมลูกเสือจำนวน 147 กิจกรรม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ประการ อันได้แก่ ความรักชาติศาสนา ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย การใฝ่รู้ ความอยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน การรักความเป็นไทย และการมีจิตสาธารณะ และรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ยังมีส่วนคล้ายกับงานวิจัยของ กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560 : 5) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินรูปแบบ 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และขอบข่ายการบริหารงานวิชาการมี 8 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การนิเทศการศึกษา 4) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนการเรียนรู้ 5) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 7) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

2.2 คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่ผ่านการสร้างและพัฒนาไปพร้อมกับ
รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 นี้ประกอบด้วย ส่วนประกอบหลัก ดังนี้ **ส่วนที่ 1** ประกอบด้วย
บทนำ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตของคู่มือ คำจำกัดความ และบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง **ส่วน
ที่ 2** รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 **ส่วนที่ 3** การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ลงสู่การปฏิบัติ
ส่วนที่ 4 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

จากส่วนประกอบหลักของคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
นี้ พบว่า ประกอบด้วย 4 ส่วน ที่แยกหมวดหมู่อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้นำไปใช้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถ
ทำความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติได้ มีการแจ้งให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
บอกรายละเอียดของรูปแบบ และวิธีการนำรูปแบบไปดำเนินการในแต่ละขั้นตอน จึงเชื่อได้ว่าคู่มือ
ประกอบการใช้รูปแบบนี้ สามารถนำไปดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alonso, F และคณะ (2005 : 217-235) ที่ได้ศึกษารูปแบบ
การเรียนการสอนผ่านเว็บ แบบ e-learning ด้วยแนวทางกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่า
 การศึกษาเรียนรู้ไม่ใช่ขั้นตอนเดียว มันมีอย่างน้อย 3 ระดับที่แตกต่างกัน 1) ระดับสร้างความเข้าใจ
 ซึ่งผู้เรียนได้รับรู้และเข้าใจพื้นฐานของกระบวนการอย่างมีเหตุผล 2) ระดับให้ความหมาย ผู้เรียนสามารถ
 วิเคราะห์และสังเคราะห์บทเรียนได้สำเร็จ จนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนขึ้น
 พวกเขามีความสามารถในการเลือกตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ความรู้หรือเครื่องมือที่จะใช้ในแต่ละกรณี
 สามารถอธิบายแผนที่ความรู้ ตารางการตัดสินใจจากปัญหาของจริงได้ 3) ระดับปฏิบัติการ ผู้เรียนสามารถ
 นำความรู้ที่ได้ไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และประเมินวิธีการใช้กระบวนการและเครื่องมือที่จะใช้ได้ สามารถ
 ตัดสินใจได้ ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การดำเนินการตามแนวทางแบบผสมผสานกระบวนการ
 เรียนรู้กับรูปแบบการเรียนการสอน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างกระบวนการ e-learning ส่วนบุคคล
 ตามคุณลักษณะและความต้องการเรียนรู้ด้วยตัวเองของผู้เรียน e-learning แบบสดและในห้องเรียน
 แบบเห็นหน้ากัน คือ สิ่งที่ผู้เรียนทำได้โดยการดำเนินการตามกระบวนการ e-learning ในกิจกรรมต่าง ๆ

โดยผู้เรียนสามารถดำเนินการได้ในยามว่าง กล่าวคือ สามารถทำได้ทุกเวลาและได้ทุกที่ ที่สำคัญ คือ ในทุกวัน ไม่ใช่แค่การเข้าถึงธรรมดาเท่านั้นแต่ยังรวมถึง การเข้าถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องและน่าสนใจได้ ทันเวลา คุณค่าของการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ สามารถเข้าถึงทุกคนได้ทุกที่ทุกเวลาและสามารถสอนผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

กระบวนการ e-learning นี้ เมื่อเทียบกับคู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีลักษณะที่คล้ายกัน นั้นหมายถึง ผู้นำไปใช้ต้องศึกษาและทำความเข้าใจด้วยตนเอง สามารถนำไปปรับใช้ตามบริบทในสถานศึกษาของตน

3. ผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3.1 ผลการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สรุปข้อค้นพบ เกี่ยวกับ ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ในภาพรวมแต่ละขั้นตอน ดังนี้ **ข้อสังเกต** 1) การจัดประชุมวางแผน ดำเนินไปได้ด้วยดี และได้รับความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมประชุมกระบวนการ PLC ในขั้นตอน การวางแผน ผู้นำวงที่ขับเคลื่อนดีที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และพบว่า การประชุมใช้เวลาในการดำเนินการนานกว่าชั่วโมง อาจเนื่องมาจากเป็นระยะเริ่มต้น 2) คณะทำงานให้ความร่วมมือในการดำเนินการในเชิงกลยุธมิตร ความร่วมมือที่เกิดขึ้นเกิดจากปัญหาร่วมกัน ความร่วมมือจึงดำเนินไปในทิศทางบวก 3) การวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน ทำให้ครูผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน มีแนวทางในการดำเนินการที่หลากหลาย ค้นพบวิธีการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา มากกว่า 1 รูปแบบ 4) ผลจากการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหในโรงเรียนบ้านหนองยาว บุคลากรในโรงเรียนได้นำไปปรับใช้กับบริบทของตน ทำให้ได้ประโยชน์ที่หลากหลาย 5) การดำเนินการในขั้นตอนนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอน หรือทุกองค์ประกอบ ทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และสุดท้ายของการดำเนินการ **ปัญหาที่พบ** ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเวลา เนื่องจากโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ความร่วมมือจากบุคลากรจึงต้องปรับเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการ และความร่วมมือที่ดำเนินการจะเป็นในรูปของการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ หรือการดำเนินการของครูในโรงเรียน **ข้อเสนอแนะ** 1) กระบวนการ PLC เป็นขั้นตอนสำคัญของการพูดคุย เพื่อสร้างความร่วมมือในการดำเนินงาน 2) ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการดำเนินงาน แต่เป็นหัวใจของวงจร เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อน

และพัฒนาไปในทางที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การเข้าร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อสรุปและหาแนวทางในการ ปะ เสริม แก้ไข ในการดำเนินการครั้งต่อไป

จากผลการสังเกตการณ์ข้างต้นของผู้วิจัย พบว่า ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ความร่วมมือ ทั้งระหว่างครูกับผู้บริหาร ครูกับครู ตลอดจนครูกับผู้เรียนล้วนเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งกระบวนการ PLC ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการขับเคลื่อนให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษายังมีความสำคัญที่สุดในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทุกการดำเนินการ ทุกกิจกรรม ดำเนินไปได้จนสำเร็จ

สอดคล้องกับแนวคิดของ มนตรี แยมกสิกร (2559 : 16) ที่ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องกระทำ เพื่อให้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย การนำการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กำหนดให้เป็นนโยบายของโรงเรียน การจัดสรรงบประมาณและสิ่งสนับสนุนอำนวยความสะดวกแก่ ครู และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่จะต้องเข้ามาในโรงเรียนมากขึ้น การส่งสัญญาณ การแสดงความสนใจ ลงติดตามด้วยตนเองอย่างจริงจัง จริงจังมิใช่มอบผู้แทน มอบรองวิชาการ เพราะถือว่าภารกิจยกระดับคุณภาพการศึกษาสำคัญที่สุด สำคัญกว่าภารกิจอื่นใดทั้งสิ้น การศึกษาเรียนรู้และต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ทำเป็น ทำเอง รู้จริง มิใช่ใช้วัฒนธรรมแบบเจ้าขุนมูลนายใช้แต่ลูกน้องทำแทน แม้แต่พิมพ์ในมือถือก็ยังให้ครูทำแทน ผู้บริหารสมัยใหม่ต้องเอาจริงเอาจัง และต้องทำตัวเป็นแบบติดดิน มิใช่ลอยตัวเหนือปัญหาอีกต่อไป เป็นต้น และ ยังสอดคล้องกับแนวทางของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี-ตราด) (2560 : 30) ได้กล่าวถึงบทบาทผู้นำสถานศึกษาที่จำเป็นต่อการเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า บทบาทผู้นำสถานศึกษาด้านการกำหนดทิศทางของโรงเรียน (Setting school direction) ซึ่งได้แก่ การกำหนด และจัดทำวิสัยทัศน์ ผู้นำสถานศึกษาต้องช่วยทำให้โรงเรียน ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรต่าง ๆ ให้มาร่วมคิด ได้จัดทำวิสัยทัศน์ที่ระบุถึงแนวคิดที่ดีที่สุดของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยผู้นำต้องสร้างแรงบันดาลใจ ให้ผู้อื่นได้กระหายที่จะช่วยกัน ปฏิบัติการให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น โดยการส่งเสริมและเข้าร่วมกับครูผู้สอนเพื่อสร้างความเป็น “ชุมชนแห่งวิชาชีพ” ให้เกิดขึ้นในโรงเรียน นอกจากนี้ ผู้นำควรกระตุ้นให้ครูผู้สอนหมั่นตรวจสอบถึงวิธีการทำงานที่เคยใช้อยู่เป็นประจำนั้นด้วยตนเอง หรือกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยและหาวิธีทำงานเดิมนั้น ด้วยวิธีการใหม่ ที่มีทางเลือกอย่างหลากหลายวิธี และสนับสนุนให้มีการทดลองทางเลือกดังกล่าว โดยไม่ต้องเกรงว่าจะไม่สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งที่มีผลกระทบกับคนส่วนใหญ่ ผู้นำควรเปิดกว้างให้ครูและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการคิด เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมมาประกอบการตัดสินใจ ผู้นำต้องส่งเสริมให้การปฏิบัติ

ภารกิจของโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ให้โอกาสแก่ครู อาจารย์ ผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อประเด็นสำคัญที่มีผลกระทบต่อตัวครู หรือต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของครู ด้วยวิธีการนี้ จึงจะนำพาโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายทั้งส่วนบุคคลและโรงเรียนโดยรวมได้อย่างราบรื่น และมีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น โชคชัย โชคภัทรชัย (2560 : 22-28) ได้ศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา และเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบริหารงานทั่วไป มีความต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือด้านบริหารงานวิชาการ ด้านบริหารงานงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคลตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจะเรียกผู้ปกครองตามระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ผู้ปกครองทุกระดับ มีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ทั้งด้านบริหารวิชาการ บริหารบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารงานทั่วไปนั่นเอง และ Abdel-Hady (1990 : 3276-A) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบความคิดสำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการบริหารการศึกษาโรงเรียนของรัฐในประเทศอียิปต์ พบว่า 1) ผู้ปกครองและผู้บริหาร มีเจตคติ เชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจในระบบการศึกษา 2) เจตคติของผู้ปกครอง มีผลแตกต่างจากการศึกษารายได้ อายุ จำนวนบุตร และเพศ 3) เจตคติของผู้ปกครองมีผลแตกต่างตามประสบการณ์ การศึกษา อายุ ตำแหน่งในการบริหาร จำนวนนักเรียน และเวลาที่ใช้กับผู้ปกครอง และพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหลักสำคัญของประชาธิปไตย จำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรกำหนดเป้าหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียน และประเด็นกิจกรรมที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม อีกทั้ง Slavin, R. E. (2013 : 177-198) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมาเป็นหนึ่งในถือเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของการวิจัยการศึกษา และพบว่า มีงานวิจัยหลายร้อยชิ้นที่เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับวิธีการเรียนรู้แบบควบคุมแบบต่าง ๆ ในการวัดผลสัมฤทธิ์ที่หลากหลาย แต่พบมากที่สุด คือ การกำหนดผลกระทบของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

และพบว่า ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ ได้ดำเนินไปแล้วในทุกวิชา ทุกระดับชั้น ทุกประเภทของสถานศึกษา ในหลายประเทศจนเกิดการแพร่หลาย การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยทั่วไปจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลลัพธ์ทั้งหมด ตลอดจนความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพ และการติดตามผล เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้การใช้ประโยชน์จากกลยุทธ์และการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู การพบปะกันเป็นประจำจะนำไปสู่การปฏิบัติการสอนที่มีคุณภาพสูง ช่วยแก้ไขปัญหาทางการศึกษา และผลลัพธ์ทางการเรียนได้

3.2 ผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ของครูโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 10 ครั้ง จากการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผลการศึกษา พบว่า ในปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหนองยาว มีครูที่สอนระดับประถมศึกษาทั้งหมด 3 คน มีความสามารถในการออกแบบจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และระดับเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของครูทั้งหมด

ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวครั้งนี้ กิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้การใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว เกิดสัมฤทธิ์ผล ซึ่งเป็นเป็นกลไกสำคัญที่สุด คือ ตัวครูผู้สอน ที่ต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ ผู้เรียน ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนใหม่ นั้นหมายความว่า ครูผู้สอนต้องสามารถออกแบบกิจกรรม หรือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่แก้ปัญหาสมรรถนะของผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน สภาพห้องเรียน และสภาพปัญหาทางวิชาการที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยการศึกษา พัฒนาความรู้ของตนเองในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งในเรื่องของหลักสูตร หรือรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และอื่น ๆ ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้มีจำนวนมากเกินกว่าจะมานั่งอบรมหรือพัฒนาให้ได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเอง และรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว นี้ ได้นำกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งการพัฒนาหาความรู้ด้วยตัวเองในการนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อแก้ปัญหาสมรรถนะของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในชั้นเรียน จนเกิดการพัฒนาตนเองโดยไม่รู้ตัว อันเกิดจากการเข้ากระบวนการกลุ่ม

ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้ จึงเป็นกุญแจสำคัญของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ครูจึงเปรียบได้กับตัวรถยนต์ที่พาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทาง พวงมาลัยรถก็เปรียบเสมือนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่จะคอยประคับประคองให้ครูได้ดำเนินการไปตามเส้นทางที่กำหนดเพื่อสู่เป้าหมาย ผู้บริหารเปรียบเหมือนน้ำมันที่ใส่เข้าไปในเครื่องยนต์เพื่อให้รถยนต์สามารถขับเคลื่อนไปได้จนถึงฝั่ง ดังนั้น ทั้งสามส่วนนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 นอกจากสามส่วนนี้แล้ว ความร่วมมือ ยังเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญให้การดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างรวดเร็ว เปรียบเสมือน น้ำมันเครื่องที่ใส่ในตัวเครื่องยนต์ที่จะคอยหล่อลื่นให้รถเคลื่อนที่ไปได้อย่างคล่องตัว ดังนั้นแล้ว ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนนั้น จึงเป็นสมรรถนะที่สำคัญอย่างยิ่งของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตา เจื่อนาค และอารีย์ วรเทศะคงคา (2560 : 281-289) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 ซึ่งพบว่า การปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ที่ถูกต้อง คือ ไม่เน้นการสอน แต่เน้นการจัดการเรียนรู้ทักษะและความรู้ที่จำเป็น โดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้โดยการลงมือทำ (Learning by Doing) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พร้อมกับการใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ จนสามารถสร้างเป็นนวัตกรรมได้ กระบวนทัศน์ดังกล่าวเป็นการสร้างให้เด็กไทยเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตแบบยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวทางการเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังนั้นการออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 ผู้สอนควรบูรณาการ ICT กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของตน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการใช้ ICT สมรรถนะด้าน ICT ของครูผู้สอน และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการเสริมสร้างให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญธิดาพร กุลเพียรราษฎร์ และคณะ (2559 : 125-134) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การวางแผนการพัฒนาคู 3) การตรวจประสิทธิภาพการใช้แผนการพัฒนาคู 4) การปรับปรุงแผนการพัฒนาคู ประชากรเป้าหมาย คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1-7 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบวัดความรู้วัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แผนการพัฒนาคู

ผลการวิจัย พบว่า 1. แผนพัฒนาความสามารถของครู ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นองค์ประกอบของแผนการพัฒนาครู ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม 3) ระยะเวลาของการฝึกอบรม 4) โครงสร้างของแผนการฝึกอบรม 5) วิธีการฝึกอบรม 6) สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 เป็นแผนการอบรมมี 6 แผน ได้แก่ 1) มุ่งหน้าสู่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) ทำไมต้องสอนเน้นคิด คิดไตร่ตรอง 3) ทดลองปัญญา 4) สะดุดปัญหาต้องแก้ให้เป็น 5) ยุทธวิธีแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 6) ร่วมสรุปและประเมินผลการพัฒนา

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แผนพัฒนาความสามารถของครู พบว่า 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คิดเป็นร้อยละ 84.78 2) ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการที่เน้นการคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้แผนพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะในการนำแผนพัฒนาครูไปใช้ ผู้ใช้ และวิทยากรต้องเตรียมความพร้อมและควรคำนึงถึงองค์ประกอบของแผนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ กฤติยา อริยา และคณะ (2559 : 1-3) ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ (1) การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (2) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1. รูปแบบการเรียนการสอน และคู่มือการใช้ 2. แบบประเมินความสามารถการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบบันทึกการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบที และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน 2) รูปแบบการเรียนการสอน แบบ FL3D Model 3) การนำไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดกับผู้เรียน ผลการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7015 2. ผลการทดลองใช้ พบว่า นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หลังเรียน

สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นในภาพรวม ที่ดีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว มีดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2560 พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 71.73 และปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 80.95

2) ผลการทดสอบระดับชาติ (2.1) ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) พบว่า ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนมีผลทดสอบการอ่าน ทั้งการอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง รวมเฉลี่ยร้อยละ 44.6 และผลทดสอบปีการศึกษา 2561 รวมเฉลี่ยร้อยละ 69.25 (2.2) ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนมีผลทดสอบความสามารถ ด้านภาษา (Literacy) ด้านคำนวณ (Numeracy) และด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 39.36 และ ผลทดสอบปีการศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 63.33 และ (2.3) ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ในปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนมีการทดสอบใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ รวมเฉลี่ยร้อยละ 25.98 และผลทดสอบปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 40.08

3.4 ผลการศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวในระดับโรงเรียนระหว่างปีการศึกษา 2560 กับ ปีการศึกษา 2561

การศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวในระดับโรงเรียนระหว่างปีการศึกษา 2560 กับ ปีการศึกษา 2561 เป็นการศึกษา **ผลลัพธ์** ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวว่า บรรลุตามตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีผล ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับผลการเรียน ระดับโรงเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +9.22

2) ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองยาว (Reading Test : RT)

ระหว่างปีการศึกษา 2560 กับปีการศึกษา 2561 มีผลต่างของพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการอ่านรู้เรื่องเป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +24.65 3) ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว (National Test : NT) พบว่า มีผลต่างของพัฒนาการของความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และ ด้านเหตุผล เป็นบวก คือ มีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +23.97 และผลการทดสอบระดับเขตพื้นที่ พบว่า มีความก้าวหน้าของลำดับคะแนนเพิ่มขึ้น จากลำดับที่ 85 ในปีการศึกษา 2560 เป็นลำดับที่ 3 ในปีการศึกษา 2561 4) ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 (Ordinary National Education Test : O-NET) พบว่า มีผลต่างของความก้าวหน้า เป็นบวก ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าต่ำสุด คือ คณิตศาสตร์ (+5.84) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าสูงสุด คือ ภาษาไทย (+25.36) และพิจารณาผลโดยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีผลความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นเป็น +14.09 และผลการทดสอบระดับเขตพื้นที่ พบว่า มีความก้าวหน้าของลำดับคะแนนเพิ่มขึ้น จากลำดับที่ 245 ในปีการศึกษา 2560 เป็นลำดับที่ 58 ในปีการศึกษา 2561

จากผลการศึกษาจะพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ในปีการศึกษา 2561 มีความก้าวหน้า เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2560 ทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับโรงเรียนและระดับชาติ ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการใช้ รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 นั้นหมายความว่า รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถนำมาใช้กับโรงเรียน บ้านหนองยาว เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ซึ่งถือได้ว่า ประสพผลสำเร็จในการแก้ปัญหาดังกล่าวภายใต้จากสถานการณ์ หรือบริบทที่จำกัดของโรงเรียนขนาดเล็ก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560 : 226-228) ได้ศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวาริ (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า องค์ประกอบในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) การศึกษาและกำหนดความต้องการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3) การพัฒนาครูและบุคลากร 4) การสร้างทีมงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 5) การจัดการเรียนการสอน และ 6) การกำกับติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน และผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test : NT) ปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 14.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2558 ทุกด้าน โดยด้านที่ค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุดคือ ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.33 รองลงมา คือ ด้านภาษา (Literacy) เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.62 และด้าน คำนวณ (Numeracy) เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.14 ตามลำดับ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test : NT) โดยรวมปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทั้งรายด้านและโดยรวม และค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Ordinary National Education Test : O-NET) โดยรวมปีการศึกษา 2559 ลดลงจากปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 0.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติเพิ่มขึ้น 2 วิชา และลดลง 3 วิชา โดยวิชาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2558 คือ วิชาภาษาไทย (61) ร้อยละ 8.99 และวิชาคณิตศาสตร์ (64) ร้อยละ 0.87 ส่วนวิชาที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 ลดลงจากปีการศึกษา 2558 คือ วิชาภาษาอังกฤษ (63) ลดลงร้อยละ 6.23 วิชาวิทยาศาสตร์ (65) ลดลงร้อยละ 3.05 และวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (62) ลดลงร้อยละ 2.07 ตามลำดับ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Ordinary National Education Test : O-NET) ปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ ทั้ง 4 วิชาและโดยรวม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชัน ชุมนแก้ว (2560 : 58-67) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพปัจจุบันและความต้องการการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญมีระดับการปฏิบัติการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน และด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม 2. รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน DGPAC ได้แก่ 1) Direct Assistance ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ประกอบด้วย (1) การวางแผนร่วมกันกับครูในการให้ความช่วยเหลือ (2) การมีส่วนร่วมกับครูในการปฏิบัติการช่วยเหลือ (3) สรุปผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการร่วมกัน (4) ประชุมวิเคราะห์ผลการช่วยเหลือร่วมกับครู (5) สรุปผลการวิเคราะห์กระบวนการช่วยเหลือครู 2) Group Development ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย (1) การพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ (2) การสร้างวินัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในทีม (3) การกำหนดปัญหาและเป้าหมายการแก้ปัญหาาร่วมกัน (4) การวางแผนและ

ดำเนินการแก้ปัญหาของทีมงาน (5) การสร้างแรงจูงใจการเสริมแรงและสร้างขวัญกำลังใจ

3) Professional Development ด้านการเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย

(1) การกำหนดแนวทาง (2) การบูรณาการ (3) การเลือกสิ่งที่ดีมาใช้ (4) Action Research ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) กำหนดปัญหา (2) กำหนดวิธีการวิจัย (3) รวบรวมข้อมูล (4) วิเคราะห์ข้อมูล (5) สรุปและรายงานผล

5) Curriculum Development ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย (1) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา (2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (3) การวางแผนการดำเนินการใช้หลักสูตร (4) การดำเนินการบริหารหลักสูตร (5) การนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผล (6) สรุปผลการดำเนินงาน (7) ปรับปรุงและพัฒนา

3. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

4. ผลการประเมินการรับรู้ทักษะและเจตคติของครูผู้สอน ที่มีต่อรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญ พบว่า ครูผู้สอนมีการรับรู้ทักษะอยู่ในระดับดี และเจตคติอยู่ในระดับที่ดีอย่างมาก ต่อรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชน

3.5 ผลการสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้องในวันที่ 24 พฤษภาคม 2562 มีดังนี้ “...พอใจกับการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมาก...” (ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) “...แต่ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนจะดำเนินการอยู่คนเดียว เนื่องจากโรงเรียนเราเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อย แต่เมื่อนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้มาใช้ในโรงเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต้องดำเนินการตามลำพังแล้ว เหมือนมีบุคลากรเพิ่มขึ้น มีคนช่วยคิดช่วยแก้ปัญหา ช่วยจัดกิจกรรม ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนจริง ๆ..” (ครูชั้นประถมปีที่ 3) “...ตั้งแต่เริ่มดำเนินการครูทุกคนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3) “...ขอบคุณผู้บริหาร และคุณครูทุกคนที่ช่วยกันจัดการเรียนการสอนเพื่อทำให้ลูกหลานทุกคนเรียนเก่งขึ้น ขอขอบคุณจริง ๆ ค่ะ...” (ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6) “...รู้สึกพึงพอใจต่อการทำงานของโรงเรียนมาก โดยเฉพาะความใส่ใจต่อการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา...” (คณะกรรมการสถานศึกษา) “...รู้สึกชื่นชมต่อการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างมาก ที่พยายามพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในการยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียน จนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนมีความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย) “...ชื่นชมคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวทุกท่าน ที่พยายามจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จนสามารถเป็นแบบอย่างของความร่วมมือในการจัดการศึกษาได้...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย) “...รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นมา มีองค์ประกอบของความร่วมมือจากทุกฝ่าย และดำเนินการแก้ปัญหาภายใต้กระบวนการ PLC ซึ่งถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้สถานศึกษาอื่น ขอขอบคุณท่านผู้บริหารที่ได้คิดค้นพัฒนารูปแบบนี้ขึ้นมา...” (ผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายคำเตย)

จากผลการสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จากการสนทนากลุ่ม พบว่า เมื่อพิจารณาจากบทสนทนาของกลุ่มเป้าหมายที่แสดงความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ทราบได้จากกลุ่มคำที่แสดงถึงความรู้สึกพึงพอใจ เช่น ความชื่นชม รู้สึกพึงพอใจ รู้สึกชื่นชม ขอคุณ ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมานี้ไปดำเนินการในปีการศึกษาต่อไป หรือขยายผลไปยังสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสูงยิ่งขึ้น

3.6 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

จากการเผยแพร่ผลงานไปยังสถานศึกษาอื่น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ฯ และได้ผลตอบรับกลับมาจำนวน 22 ฉบับ จากสถานศึกษาที่รับการเผยแพร่ผลงานและสถานศึกษาที่มีศึกษาดูงาน ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่ากลุ่มเป้าหมาย มีระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า กลุ่มที่มีระดับความพอใจระดับมาก ได้แก่ คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ($\bar{X} = 4.41$) แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู

เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X} = 4.41$) คุณภาพครูหลังใช้รูปแบบฯ ($\bar{X} = 4.36$) วิธีการเผยแพร่รูปแบบฯ ($\bar{X} = 4.41$) นอกนั้นอยู่ในกลุ่มที่มีผลความพึงพอใจระดับมากที่สุด

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ ข้อมูลนี้เป็นการยืนยันและรับรองต่อสถานศึกษาอื่นได้อย่างมั่นใจว่า รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ดีสามารถนำไปใช้ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องและผู้ให้บริการ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงและดำเนินการ เพื่อเป็นการรับรองหรือสะท้อนถึงผลของการดำเนินการต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยควรคำนึงถึง เช่นกัน

สอดคล้องกับ น้ำฝน กันมา (2560 : 103) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพการศึกษา จากการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษา พะเยาโมเดล ซึ่งรูปแบบที่ใช้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ 2) วัตถุประสงค์ของเครือข่ายความร่วมมือ 3) คณะกรรมการเครือข่ายความร่วมมือและบทบาทหน้าที่ และ 4) กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่ายความร่วมมือ ผลการศึกษา พบว่า สมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพการศึกษา มีความพึงพอใจในการดำเนินงาน ได้รับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานในอนาคตได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Douglas, J และคณะ (2008 : 19-35) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อประสบการณ์ในระดับอุดมศึกษาว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีภายในมหาวิทยาลัยแห่งราชอาณาจักรมีความพึงพอใจต่อการสอน การเรียนรู้ การประเมิน อย่างไร พบว่า ข้อกำหนดเสริมภายในมหาวิทยาลัยระบุว่าการสื่อสารและการตอบสนองภายในสภาพแวดล้อมการเรียน การสอน การประเมิน การเข้าถึงบริการเสริม มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา ซึ่งแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจต่อทัศนคติ การตอบสนอง การทำงานเป็นทีม การเข้าถึงการศึกษา การจัดการ และการเข้าสังคม นั้นเป็นเพราะส่วนใหญ่สิ่งเหล่านั้นที่จัดตั้งไว้ ได้มีผลกระทบต่อการสอน การเรียน และการประเมิน การสนับสนุนกลายเป็นตัวกำหนดคุณภาพที่สำคัญที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงเป็นภาวะวิกฤตอย่างยิ่งยวด เป็นปัจจัยหลักในการเรียน การสอน การประเมิน นั้นหมายความว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัย ต้องสร้างสภาพแวดล้อมในการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งจำเป็นภายในของการเรียนการสอน โดยเฉพาะในส่วนของการเข้าถึงบริการ และการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว นั้น เงื่อนไขสำคัญ คือ การนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มาใช้ในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ เปรียบเสมือน พวงมาลัยรถยนต์ที่จะให้ผู้ขับหรือสถานศึกษาเดินทางสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ เป็นเพราะกระบวนการ ดังกล่าว จะช่วยให้ระหว่งการดำเนินการ มองเห็นปัญหา และหาทางแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ การพูดคุยในวง จะช่วยให้เห็นแนวทางในการพัฒนา ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดกำลังใจ เกิดเครือข่ายในการทำงาน ส่งผลให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ บรรลุตามวัตถุประสงค์

1.2 ความร่วมมือในการจัดการศึกษา ตามรูปแบบสามารถขยายวงออกไปนอกโรงเรียน ทั้งในระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล หรือแม้แต่ระดับที่สูงขึ้น เพื่อสร้างเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษาของ โรงเรียน

1.3 ผู้บริหารเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารรูปแบบ เปรียบเสมือนน้ำมันที่ใส่ลงไป ในเครื่องยนต์แล้ว ทำให้รถยนต์ขับเคลื่อนไปได้ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนก็เช่นกัน ต้องมี ผู้บริหารคอยสนับสนุนในทุกด้าน คอยกำกับ นิเทศ ติดตาม ช่วยเหลือ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตามที่คาดหวัง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยที่นำกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ไปพัฒนา คุณภาพของการจัดการศึกษาด้านอื่น ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เช่น นำไปใช้พัฒนาระบบ การบริหารจัดการ หรือระบบประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

2.2 สามารถนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวนี้ ไปพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สมรรถนะ หรือคุณภาพด้านอื่นของผู้เรียนได้

2.3 การวิจัยครั้งต่อไปสามารถนำความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปต่อยอดเพื่อพัฒนาทักษะ และ สมรรถนะด้านอื่นของครูในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะในการวัดประเมินผล ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนได้

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สุ่มพ่วง. (2558). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการออกสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(3), 31-39.
- กมลรัตน์ แก่นจันทร์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริการงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กฤติยา อริยา, วารินทร์ แก้วอุไร และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 5(2), 1-17.
- กัมพล เจริญรักษ์. (2559). การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อปฏิรูปโรงเรียน *วารสารวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, 19(2), 30-46.
- กัญญารัตน์ บัวศรี และ วิโรจน์ พรหมสุด. (2560). พัฒนารูปแบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนบ้านควนสระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารสังคมและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 1(1), 1-7.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- แก้วตา เจื่อนาค และอารีย์ วรเดชะคงคา. (2560) การออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21. *วารสารงานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (ครั้งที่ 9)*, 281-289.
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (2556). คู่มือเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ฉบับปรับปรุง 2556. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- จิรภัทร มหาวงค์ พร้อมคณะ (2559). พัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 18(4), 114-127.
- จันทนา นนทิกกร (2551). ระบบการเรียนรู้ : การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนสมพร มะโนรัตน์. (2560). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 2. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 12, 129-137.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2558). การมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 17(4), 82-92.
- นิชาภัทร วิลเลียมส์ และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2560). การพัฒนาการนิเทศภายในโดยใช้กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *ลักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สธมส.) มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(2), 120-135.
- น้ำฝน กันมา. (2560). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษา พะเยาโมเดล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 3(2), 103-115.
- บังอร เสรีรัตน์. (2560). การพัฒนารูปแบบ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา. *ศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม*, 17(1), 115-122).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). รูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์. โครงการสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเพิ่ม สอนภักดี และคณะ. (2559). รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(4), 99-113.
- ปริญญามิตร ลีนาลาด และคณะ. (2560). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 13(1), 11-20.
- ปาริชาติ เวเบอร์ และภารดี อนันต์นาวิ. (2560). โมเดลปัจจัยการบริหารเชิงเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *ศรีปทุมปริทัศน์ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 17(2), 60-69.

- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย.
- เพ็ญดาพร กุลเพ็ราษฏร์, วิชัย วงษ์ใหญ่, ไพศาล หวังพานิช และสงวนพงศ์ ชวนชม (2559). การพัฒนาความสามารถจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 12(1), 125-134.
- เพิ่มพูน ร่มศรี. (2558). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภัทรวรรณ นิลแก้ววชิษฐ์. (2559). รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสว.). (2552). เอกสารการสังเคราะห์วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศระบบการเรียนรู้ : การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. โครงการพัฒนาโรงเรียนเข้มแข็งด้วยการจัดการความรู้ (Healthy School by Knowledge Management). สสส.
- เมทินี ทะนงกิจ. (2560). การเสริมสร้างทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้โดยการบรรยายแบบมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 10(1), 178-188.
- เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู. *วารสารวิชาการ (ว.มทส.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 2(2), 214-228.
- มนตรี แยมกสิกร. (2559). PLC ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Community of Practice. เอกสารประกอบการบรรยาย. สำนักพัฒนาระบบบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2551). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา. กรุงเทพมหานคร: สำนักราชบัณฑิตยสภา.

รัตน์ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.
 เรขา ศรีวิชัย (2554). รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ
 ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
 เรวดี ชัยเขารัตน์. (2558). แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู. *วารสารครู
 ศาสตร์*.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 10(1), 34-46.

โรงเรียนบ้านนาราชควาย. (2559). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาราชควาย.

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559. นครพนม: โรงเรียนบ้านนาราชควาย.

โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง. (2559). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง.

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559. นครพนม: โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง.

โรงเรียนบ้านหนองดินแดง. (2560). แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2560. นครพนม: โรงเรียน
 บ้านหนองดินแดง.

โรงเรียนบ้านหนองดินแดง. (2560). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2560. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองดินแดง.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2557). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2557. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2558). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2558. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2559). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2560). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2560. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2561). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

(Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2561. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2560). แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2560. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.

โรงเรียนอนุบาลนครพนม. (2559). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาล

นครพนม. (Self-Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2559. นครพนม: โรงเรียน

อนุบาลนครพนม.

- วรรณิ ภิรมย์คำ (2558). รูปแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาจนบุรี.
- วรรณดี นาคสุขปาน. (2557). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษา. วิทยาลัยครุศาสตร์.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. สงขลานครินทร์: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(4), 1-15.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ตลาดาพับลิเคชั่น.
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ. (2551). การพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2550). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์แนวทางสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมจิต จันทรฉาย. (2557). การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม: เพชรเกษม3 พรินต์ติ้งกรุ๊ป.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (2560). *แนวทางการขับเคลื่อน PLC สู่การพัฒนาผู้เรียน Thailand 4.0 สพม.17*. จังหวัดจันทบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.**

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.). (ม.ป.ป.). **คู่มือสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้.**

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). **คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน :**

คู่มือสมรรถนะหลัก. นนทบุรี: บริษัทประชุมช่าง จำกัด.

สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ. (2558). **10 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ**

ประจำปี พ.ศ. 2557. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ. (2558). **16 สุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ**

ประจำปี พ.ศ. 2558 ระดับประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **คู่มือประเมินสมรรถนะครู**

(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2558). **รายงาน**

การประเมินภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) โรงเรียนบ้านหนองยาว. กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.** กรุงเทพมหานคร:

พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.

สำนักวิชาการและประมวลผล. (2556). **คู่มือกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**

(พ.ศ. 2556). มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: สำนักวิชาการและประมวลผล.

สำเนา หมิ่นแจ่ม และคณะ. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้

กระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกรณีศึกษาโรงเรียนแม่ตะไคร้อำเภอแม่ฮ่องสอนจังหวัดเชียงใหม่.

ศาลาอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 149-165.

สุรพล พิมพ์สอน. (2557). **กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่**

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 . กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). **“ชุมชนแห่งการเรียนรู้” สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติ**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา.

กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา.

- อ่องจิต เมธยะประสาท. (2557). *ครูในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีลักษณะ E-teacher*. ค้นเมื่อ พฤษภาคม 4, 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/589309>.
- อาทิตยา ปัญญา และคณะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 15(4), 96-104.
- อิทธินันท์ ยายอด. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ที่มีประสิทธิผลโดยใช้กิจกรรมลูกเสือ. *ศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 17(2), 80-90.
- อนุสรฯ สุวรรณวงศ์. (2559). คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์*, 8(1), 163-175.
- เอกชัย หมอไก่ และคณะ. (2559). รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 บุรีรัมย์. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(พิเศษ), 1077-1091.
- อัญชัน ขุนนาแก้ว. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในจังหวัดชลบุรี. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยรำไพพรรณี*, 11(3), 58-68.
- Abdel- Hady, M. E. (1990). "A Suggested Model for Community Participation in the Administration of Public Education in Egypt," *Dissertation Abstracts International*. 51(10), 3276-A.
- Adair, J.E. (1983). *Effective leadership: A modern guide to developing leadership skills*. London: Pan.
- Alonso, F., López, G., Manrique, D., & Viñes, J. M. (2005). An instructional model for web-based e-learning education with a blended learning process approach. *British Journal of educational technology*, 36(2), 217-235.
- Alma, Harris. & Michelle, Jones. (2010). Professional learning communities and system improvement. *Improving Schools*, 13, 172-181.
- Bardach, E. (1998). Creating value through collaboration. *In Getting agencies to Work Together: The practice and theory of managerial craftsmanship*. Washington, D.C.: Brookings Institution.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education*. London: Prentice-Hill India.

- Brown, W.B. and Moberg, D. J. (1980). *Organization Theory and Management: A Macro Approach*. New York: John Wiley and Sons.
- Dick, W., Carey, L., & Carey, J.O. (2009). *The systematic design of instruction* (7th ed). Upper Saddle River, N.J.: Merrill Pearson.
- Douglas, J., McClelland, R., & Davies, J. (2008). The development of a conceptual model of student satisfaction with their experience in higher education. *Quality assurance in education*, 16(1), 19-35.
- DuFour, R. (2004). What is a Professional Learning Community?. *School as Learning Communities*, 8(61), 6-11.
- Eisner, E (1976). "Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions in Educational Evaluation," *Journal of Aesthetic Education*, 10(3), 192-193.
- Gagne, R. M., Wager, W. W., Golas, K. C., & Keller, J. M. (2005). *Principles of instructional design* (5th ed.). Connecticut: Thomson Wadsworth.
- Graham, J., & Wright, J. A. (1999). What does inter professional collaboration mean to professionals working with pupils physical disabilities?. *British Journal of Special Education*, 22(1), 18-24.
- Gray, Barbara. (1989). *Collaborating: Finding Common Ground for Multiparty Problems*. San Francisco: Jossey-Bass
- Goedert, J.D. (1997). "A Team Management Model Using Peer Evaluations and The Analytic Hierarchy Process," *Eric Search Education Resources*, 1(12), 3575-A.
- Goh, P.S.C., & Wong, K.T. (2014). Beginning teachers' conceptions of competency: Implications to educational policy and teacher education in Malaysia. *Education Research Police*, 11(2), 65-79.
- Hipp, K., and Huffman, J. (2003). Professional Learning Communities: Assessment Development-Effects. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED482255.pdf>.
- Hodge, B.J., & Anthony, W.P. (1991). *Organization theory : A strategic approach* (4th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Hord, S. M., Roussin, J. L., and Sommers, W. A. (2009). *Guiding Professional Learning: Communicates Inspiration, Challenge, Surprise, and Meaning*. London: Corwin Press.

- Keeves, Peter J. (1988). "Model and Model Building," *Educational Research Methodology and Measurement: An International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kisner, M.K., Mazza, M.J., & Liggett, D.R. (1997). Building partnerships. *New Directions for Community Colleges*, 97, 23-28.
- Lank, E. (2006). *Collaborative Advantage*. New York: Palgrave Macmillan.
- Likert, R. (1967). *The human organization: Its management and value*. New York: McGraw-Hill.
- Linden, Russ. (2002). "A Framework of Collaborating." *The Public Manager*, 31(2), 3-6.
- Lassen, Stephen R. and Others. (2006, July). "The Relationship of School-Wide Positive Behavior Support to Academic Achievement in An Urban Middle School." *International Journal Psychology in the Schools*, 43(6), 701-712
- London, M. (1995). Achieving performance excellence in university administration: A team approach to organization change and employee development. Westport, CT: Praeger.
- Lucas, J. R. (1998). *Balance of power*. New York: AMACOM.
- Madaus, G.F., Scriven, M.S., & Stufflebeam, D.L. (1983). *Evaluation models viewpoints on educational and human services evaluation*. 8th ed. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing.
- Martin, E. (1999). *Changing academic work: Developing the learning university*. Buckingham: The Society for Research into Higher Education & Open University.
- McCoy, Thomas Michael. (2003, January). "High Schools Local Improvement Plan Development: An Action Research Approach." *Dissertation Abstracts International*, 63(07), 2500-A.
- Mesa Public School (2003). *Individual collaboration rubric*. Retrieved from http://www.mpsaz.org/webquest/jones/collaboration_rubic.html
- Morrison, G.R., Ross, S.M., & Kemp, J.E. (2011). *Designing Effective Instruction* (6th ed.). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Nitin Vazirani. (2010). Review paper competencies and competency model-a brief overview of its development and application. *SIES Journal of Management*, 7(1), 121-131.
- Plymouth State University. (2003). *Area of concern/ targets for growth indicators*. Retrieved from http://www.plymouth.edu/educate/growth_indicators.pdf.

- Rentfro, E. R. (2007). Professional learning communities impact student success. *Leadership compass*, 5(2), 1-3.
- Richey, R.C., Klein, J.D., & Tracey. M.W. (2011). *The instructional design knowledge base*. New York: Taylor & Francis.
- Robbins, H., & Finley, M. (1998). *Why team don't work (2nd ed.)*. London: Orient Business.
- Rossi. R. J., Gilmartin, K. J., Dayton, C. W., & University of Michigan. (1982). *Agencies working together: A guide to coordination and planning*. Beverly Hills: Sage Publications.
- Slavin, R. E. (2013). Cooperative learning and achievement: Theory and research.
- Sounder, W. E. (1993). Getting together: A State-of-the Art Review of the Challenges and Rewards of Consortia. *International Journal of Technology Management*, 8(6-8), 784-801.
- Straus, David. (2002). *How to Make Collaboration Work*. San Francisco: Berrett Koehler Publishers.
- Vescio, V., Ross, D., & Adams, A. (2008). A review of research on the impact of professional learning communities on teaching practice and student learning. *Teaching and Teacher Education*, 24 (2008), 80-91.
- Wang K.H., Wang T.H., Wang W.H. @ Huang S.C. (2006). Learning styles and formative assessment strategy: enhancing student achievement in Web-based learning. *The Authors. Journal compilation & 2006 Blackwell Publishing Ltd Journal of Computer Assisted Learning*, 22, 207-217.
- Weltch, M. , & Tulbert, B. (2000) . Practitioner' s perspective of collaboration: A social validation and factor analysis. *Journal of Educational and Psychological Consultant*, 11(3-4), 357-378.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
หนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบตอบรับ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1	รศ.ดร.นิราศ จันทรจิตร	หัวหน้า สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
2	อาจารย์ ดร.จารุวรรณ เขียวน้ำชุม	อาจารย์มหาวิทยาลัยนครพนม	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
3	ดร.สมหวัง พันธะลี	ศึกษานิเทศก์	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์
4	ดร.อิศราภรณ์ ชูมาศ	ศึกษานิเทศก์	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม
5	ดร.อมรรัตน์ แก่นสาร	ข้าราชการครู	โรงเรียนบ้านสร้างหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบ

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1	ดร.สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์	อาจารย์ ดร.สาขาเทคโนโลยี ทางการศึกษา มหาวิทยาลัย นครพนม	มหาวิทยาลัยนครพนม
2	นายนิกุล มณีรัตน์	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
3	ดร.วราภรณ์ ชาเรืองเดช	ผู้บริหารสถานศึกษา	โรงเรียนบ้านฝั่งแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
4	นายคำตา ราชมณี	ข้าราชการบำนาญ	โรงเรียนบ้านโพนจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2
5	นางสุดาวดี เหล่าเกิด	ข้าราชการครู	โรงเรียนอนุบาลนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1



ที่ ศธ 04060.266/ว.9

โรงเรียนบ้านหนองยาว
ตำบลคำเตย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม 48000

23 มกราคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ฉบับ
ด้วย นางสาวชิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบ
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการ
เชี่ยวชาญ

ในการนี้ ทางผู้วิจัยเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญใน
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
การวิจัยในงานวิจัยข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวชิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร 091-8619782

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร.....
ตำแหน่ง.....หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.....
สถานที่ทำงาน.....สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.....

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ



ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ



ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....*Dr. Nirasat*.....

(.....นายนิราศ จันทระจิตร.....)

ตำแหน่ง.....หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยนครพนม.....

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ..... อาจารย์ ดร. จารุวรรณ เฟื่องนิม

ตำแหน่ง..... อาจารย์

สถานที่ทำงาน.....

..... คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... อาจารย์ เฟื่องนิม

(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ เฟื่องนิม)

ตำแหน่ง..... อาจารย์

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ..... พณิธร ทรัพย์

ตำแหน่ง..... สอนวิชา/สอน

ที่อยู่/สถานที่ทำงาน..... สอนวิชา/สอน

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....นางสาวอศราภรณ์ ชูมาศ.....

ตำแหน่ง.....ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ.....

สถานที่ทำงาน.....สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดนครพนม.....

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(.....นางสาวอศราภรณ์ ชูมาศ.....)

ตำแหน่ง.....ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ.....

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....นางสาวอมรรัตน์ แก่นสาร.....

ตำแหน่ง.....ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ.....

สถานที่ทำงาน.....โรงเรียนบ้านสร้างหิน หมู่ 3 ตำบลนาทราย อำเภอมือ จังหวัดนครพนม.....

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(.....นางสาวอมรรัตน์ แก่นสาร.....)

ตำแหน่ง.....ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสร้างหิน.....



ที่ ศธ 04060.266/ว.8

โรงเรียนบ้านหนองยาว
ตำบลคำเตย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม 48000

23 มกราคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบรูปแบบ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. เอกสารการตรวจสอบรูปแบบ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวธิดา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ ทางผู้วิจัยเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบรูปแบบในงานวิจัยข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวธิดา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว
โทร 091-8619782

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....นางสุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์.....
ตำแหน่ง.....อาจารย์ ดร.สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา.....
สถานที่ทำงาน.....คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม.....

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....
.....

ลงชื่อ.....

(....นางสุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์.....)

ตำแหน่ง.....อาจารย์ ดร.สาขาเทคโนโลยีการศึกษา.....
มหาวิทยาลัยนครพนม

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....นายนิกุล มณีรัตน์.....
ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
.....
สถานที่ทำงาน.....สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1.....

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(.....นายนิกุล มณีรัตน์.....)

ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล.....

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....นางวราภรณ์ ชาเรืองเดช.....
ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์).....
.....
สถานที่ทำงาน.....โรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์) อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม.....
.....

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ



ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ



ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....นางวราภรณ์ ชาเรืองเดช.....)

ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฝางแดง (พระเทพวรมนูปถัมภ์)

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....นายคำตา ราชมณี.....

ตำแหน่ง.....ข้าราชการบำนาญ วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ.....

สถานที่เคยทำงาน.....โรงเรียนบ้านโพนจาน ตำบลโพนจาน อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม.....

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(.....นายคำตา ราชมณี.....)

ตำแหน่ง.....ข้าราชการบำนาญ วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ.....

แบบตอบรับการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ.....นางสุดาวดี เหล่าเกิด.....

ตำแหน่ง.....ครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ.....

สถานที่ทำงาน.....โรงเรียนอนุบาลนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม.....

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(.....นางสุดาวดี เหล่าเกิด.....)

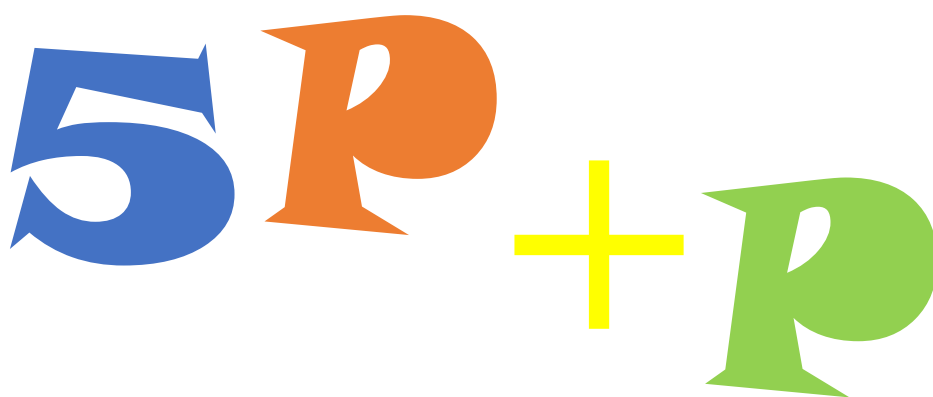
ตำแหน่ง.....ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนอนุบาลนครพนม

ภาคผนวก ข

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

คู่มือประกอบการใช้

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1



โรงเรียนบ้านหนองยาว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นเครื่องมือในการนำรูปแบบไปใช้ ในการขับเคลื่อนการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยนำเสนอรายละเอียด แนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ และปัจจัยสู่ความสำเร็จในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่นำรูปแบบไปใช้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สามารถประยุกต์ใช้จนเกิดผลสำเร็จตามบริบทของสถานศึกษาตนเอง

รชิกา วัฒนมาลี

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

สารบัญ

หน้า

คำนำ		
สารบัญ		
ส่วนที่ 1	บทนำ	1
	วัตถุประสงค์	5
	ประโยชน์ที่ได้รับ	5
	ขอบเขตของคู่มือ	5
	คำจำกัดความ	6
	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	6
ส่วนที่ 2	รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1	8
ส่วนที่ 3	การนำรูปแบบสู่การปฏิบัติ	18
ส่วนที่ 4	ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	35
บรรณานุกรม		37

ส่วนที่ 1

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้อ้างถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เกี่ยวกับความหมาย ความมุ่งหมายและหลักการตลอดจน แนวทางการศึกษาไว้ดังนี้ ในมาตรา 4 (2545 : 2) เกี่ยวกับ “การศึกษา” ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรา 6 (2545 : 5) ว่าด้วย “การจัดการศึกษา” ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนา คนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 7 (2545 : 5-6) ระบุว่า “กระบวนการเรียนรู้” ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันสากล ตลอดจนอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 8 (2545 : 6) ว่าด้วย “หลักในการจัดการศึกษา” ให้ยึดหลัก ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนในมาตรา 9 (2545 : 6-7) ระบุถึง การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาว่า ให้ยึดหลัก 1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ 2) มีการกระจายอำนาจ ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) มีการกำหนดมาตรฐาน การศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา 4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

จากความสำคัญข้างต้น ในมาตรา 22 (2545 : 13) ยังว่าด้วย “แนวทางการจัดการศึกษา” ว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนล้วนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และในมาตรา 26 (2545 : 15) ยังระบุไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบความรู้ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา จากที่กล่าวมาข้างต้น ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อความหมาย ความมุ่งหมาย และหลักการ ตลอดจนแนวทางการศึกษา ในการบริหารจัดการยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน และสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

การจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงต้องคำนึงถึงแนวทางตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 -2579 (2560 : ค-จ) ยังอ้างถึง ผลการพัฒนาศึกษาในช่วงปี 2552 – 2559 ว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป โดยเฉพาะด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมาก ซึ่งจะส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังเข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ ด้านคุณภาพการศึกษา (2560 : จ) ยังพบว่า ผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนปัญหาและความท้าทายทางด้านการจัดการศึกษานั้น (2560 : 69) พบว่า ยังขาดคุณภาพและมาตรฐานในทุกระดับ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ถึงแม้คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น โดยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อพิจารณาคะแนน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำในทุกกลุ่มสาระ และผลคะแนนจากการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน

จากปัญหาดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 (2560 : 2) ว่า ต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน นั่นคือ การสร้างและพัฒนาคนไทยเพื่ออนาคตของ

ประเทศ สร้างคนไทยให้เป็นคนดีและคนเก่ง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ให้มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการอ่านออก เขียนได้ คิดวิเคราะห์เป็น สามารถสร้างวิสัยทัศน์และวางแผนอนาคตที่ดีของตนเองได้ รวมถึงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของคนไทย และให้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติเป็นหลัก สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ว่าให้ทุ่มเทมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่พัฒนา ล้าหลัง และโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพ นอกจากนี้จุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ ของกระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 40) ด้านหลักสูตร และกระบวนการ ยังให้ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนสามารถอ่านคล่องเขียนคล่อง ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผลของการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (NT) ต้องมีความสามารถเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีผลฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มวิชาหลัก เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3

นอกจากนี้ จากรายงานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว เมื่อปี พ.ศ. 2558 (2558 : 10-11) พบว่า มีข้อเสนอแนะเพื่อ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนระดับประถมศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ดังนี้ ด้านผลการจัดการศึกษา (1) ผู้เรียนควรได้รับการ พัฒนาผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) อย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้อง ประชุมเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นรายภาคเรียน โดยให้ครูควรทบทวนเนื้อหาใน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ว่าจัดการเรียนการสอนได้ครบถ้วน ครอบคลุมตามเนื้อหาหลักสูตรหรือไม่ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ซึ่งจะประกอบด้วยศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์และวรรณศิลป์ รวมทั้งให้ นำแนวคิด หลักการของข้อสอบระดับชาติ (O-NET) มาเป็นแนวทางการออกแบบการจัดการเรียน การสอนตั้งแต่ต้นทอม ให้มีการจัดหาเครื่องมือหรือพัฒนาข้อสอบ การวัดผลประเมินผลของแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการเพิ่มกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้มากขึ้นและมีการสอน ช่อมเสริมให้ต่อเนื่อง

โรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นสถานศึกษาขนาดเล็กพิเศษที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 จนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 40 คน และกำลังประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่โรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทยต้องเผชิญ และได้รับแรงกดดันจากนโยบาย ยุบเล็กรวม ทุกปีการศึกษา สิ่งที่จะเป็นข้อยืนยันถึงความสามารถในการดำรงอยู่ต่อไปได้ คือ คุณภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในระดับโรงเรียนและระดับชาติ และเมื่อพิจารณาผลทดสอบ O-NET ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 พบว่า ดิตลบถึง 4.73 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2559 โดยปีการศึกษา 2558 มีค่าเฉลี่ย 5 วิชาหลัก 39.70 ปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ย 5 วิชาหลัก 34.97 และจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว เมื่อปี พ.ศ. 2558 ด้านตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากค่าน้ำหนักคะแนนเต็ม 20.00 ได้รับผลการประเมิน 12.37 ถึงแม้จะอยู่ในระดับดี แต่คะแนนที่ประเมินได้ห่างจากคะแนนเต็มถึง 7.63 จากผลการประเมินดังกล่าว ผู้ประเมินยังได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า “ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทดสอบระดับชาติ อย่างเป็นระบบ” เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กบุคลากรไม่เพียงพอ และอุปสรรคสำคัญ คือ ครูที่รับผิดชอบแต่ละระดับชั้นขาดความถนัดและความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทและสภาพของผู้เรียน ทำให้การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยเฉพาะผลทดสอบระดับชาติ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งอยู่ลำดับท้าย ๆ ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา นับได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องหาวิธีการแก้ไขโดยเร่งด่วน จึงเกิดเป็นรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และคู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นมาเพื่อเป็นเอกสารประกอบในการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และสามารถนำไปปรับใช้ประกอบในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในด้านอื่นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
2. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้สถานศึกษามีคู่มือประกอบในการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวทั้งระดับโรงเรียนและระดับชาติสูงขึ้น
2. ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. โรงเรียนบ้านหนองยาวมีรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง
4. โรงเรียนอื่น สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้ตามบริบทของแต่ละโรงเรียน

ขอบเขตของคู่มือ

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 นี้ เป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่สามารถปรับใช้ตามความเหมาะสมของแต่ละบริบท

คำจำกัดความ

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กิจกรรม การดำเนินงาน หรือแผนงาน/โครงการที่จะทำให้อุณหภูมิของผู้เรียนด้านวิชาการ สูงขึ้น โดยพิจารณาที่ ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับโรงเรียนตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และค่าคะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ ได้แก่ ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT) ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) และผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ของผู้เรียน

รูปแบบ หมายถึง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตาม รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 นี้ มีผู้เกี่ยวข้องที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

ผู้บริหาร มีบทบาท ดังนี้

1. ขับเคลื่อนการดำเนินการ โดยการนำรูปแบบไปใช้ ในระดับนโยบาย
2. สนับสนุนการดำเนินการ และงบประมาณ
3. กำกับ นิเทศ ติดตาม
4. สร้างขวัญกำลังใจ

ครู มีบทบาท ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. หาแนวทางการพัฒนา
3. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ดำเนินการตามแนวทางที่ออกแบบ
5. ประเมินผลการพัฒนา

6. วิเคราะห์ผลการพัฒนา

7. สรุปผล เขียนรายงาน

ผู้เรียน มีบทบาท ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมของตนเอง ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และเครื่องมืออุปกรณ์
2. ปฏิบัติงานตามที่ครู มอบหมาย
3. ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม

กรรมการสถานศึกษา มีบทบาท ดังนี้

1. สนับสนุน นโยบายของโรงเรียน
2. ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของโรงเรียน
3. กำกับดูแล ให้คำปรึกษา ในการดำเนินงาน
4. เห็นชอบ และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

ผู้ปกครองนักเรียน มีบทบาท ดังนี้

1. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนมาโรงเรียน
2. ดูแลผู้เรียนให้เตรียมความพร้อมในทุกด้านก่อนมาโรงเรียน
3. ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน
4. มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา



ส่วนที่ 2

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สร้างและพัฒนาขึ้นตามหลักการ ทฤษฎี และระเบียบวิธีการวิจัย ผ่านการตรวจสอบ แสดงความคิดเห็น และให้คำแนะนำจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้

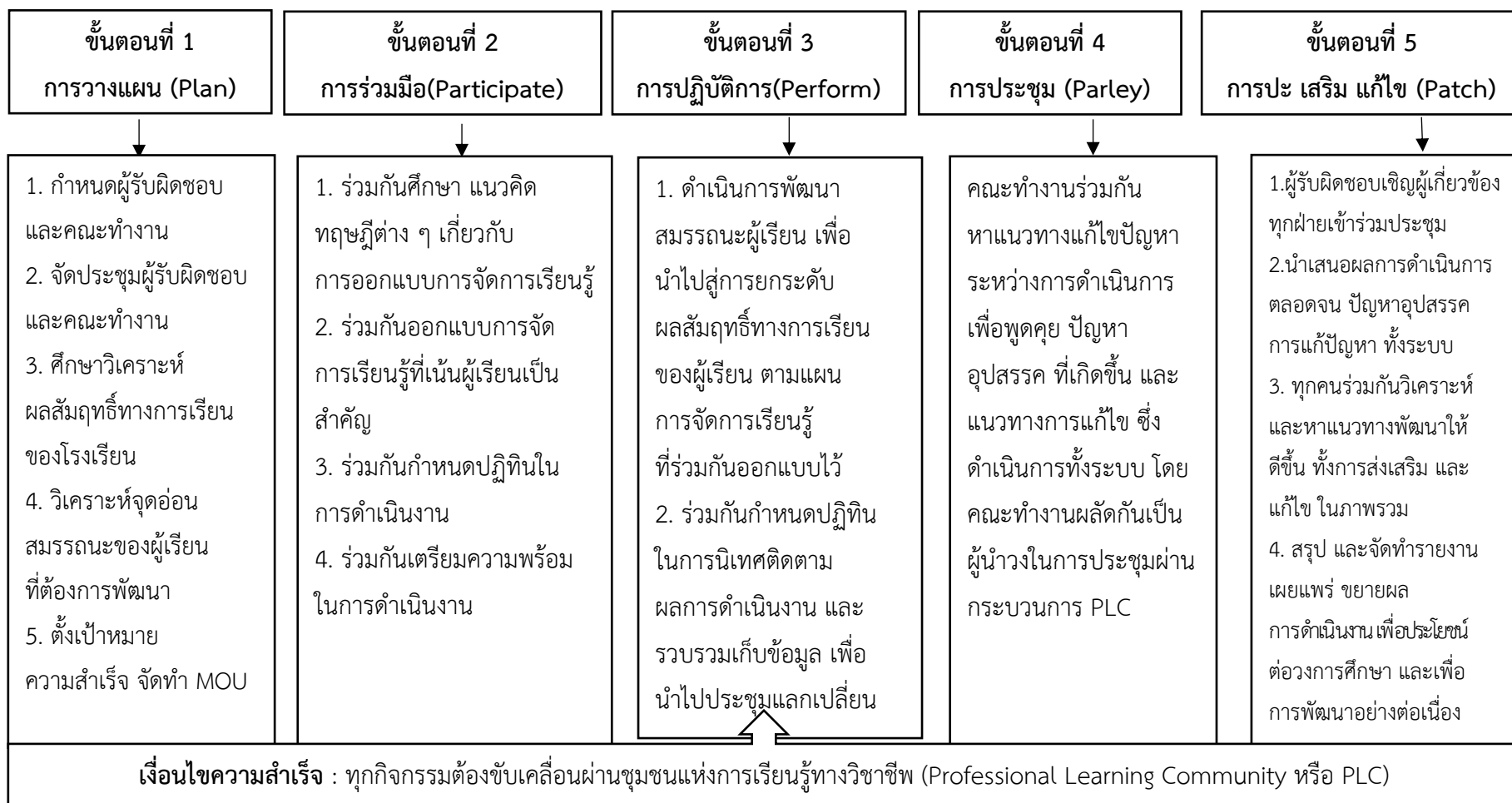
1. **หลักการ** เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
2. **วัตถุประสงค์** เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
3. **ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้**
 - ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)
 - ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)
 - ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform)
 - ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)
 - ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)
4. **เงื่อนไขความสำเร็จ** : ทุกกิจกรรมต้องขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC)

ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

หลักการ : เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน



แผนภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ชี้แจงรายละเอียดของรูปแบบ

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งขับเคลื่อนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เรียกภูมูบแบบนี้ว่า 5P+P โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) : P₁

แนวคิด : เป็นการร่วมมือกันวางแผน เพื่อแสวงหาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน ผ่านกระบวนการ PLC จากคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ และแต่งตั้งคณะทำงาน
2. จัดประชุมผู้รับผิดชอบ และคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และรายบุคคล (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) หรือรายกลุ่มย่อย (กรณีโรงเรียนขนาดกลาง ถึง ขนาดใหญ่)
4. วิเคราะห์จุดอ่อนสมรรถนะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา
5. ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ(Participate) : P₂

แนวคิด : เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาสมรรถนะครูให้สามารถ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ร่วมกันระบุสมรรถนะผู้เรียนที่จะร่วมกันพัฒนา ที่ได้มาจากการร่วมกันวิเคราะห์ผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นจุดอ่อนควรพัฒนา (ในงานวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ได้สมรรถนะความสามารถในการคิดของผู้เรียน)

2. ร่วมกันศึกษา แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามที่ร่วมกันกำหนดไว้แล้ว
3. ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
4. ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ร่วมกันออกแบบไว้
5. ร่วมกันเตรียมความพร้อมก่อนนำไปดำเนินการในชั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Perform) : P₃

แนวคิด : เป็นกระบวนการร่วมกันปฏิบัติการ เพื่อ 1) ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ร่วมกันออกแบบไว้ 2) ร่วมกันกำหนดปฏิทินในการนิเทศติดตามผลการดำเนินงาน และรวบรวมเก็บข้อมูล เพื่อนำไปประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ตามแผนงานที่กำหนด ผ่านการกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการ ดังนี้

1. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก)

1.1 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน

1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามข้อมูลวิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น

1.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามที่ออกแบบไว้ ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน

1.4 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

2. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วม และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน

2.2 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน

2.3 ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องการทดสอบ

2.4 กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยอาจดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ

2.5 ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทินกำหนดการ

2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley) : P₄

แนวคิด : เป็นการร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ คือ คณะทำงานร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC และตัวอย่างการบันทึกการประชุมดังนี้



วัน เดือน ปี ที่ประชุม	เวลา	ครูผู้นำเสนอปัญหา	ผู้รับผิดชอบนำวงประชุม	หมายเหตุ

แบบบันทึกการประชุม

วัน.....เดือน.....ปี.....เวลา.. ..

แก้ปัญหา ระดับชั้นที่.....ครูผู้รับผิดชอบ.....

เรื่องที่น่าสนใจ

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคที่เกิด คือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้รับผิดชอบแก้ปัญหาโดย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางที่ประชุมนำเสนอ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปวิธีการที่ควรนำไปใช้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกประชุมโดย.....

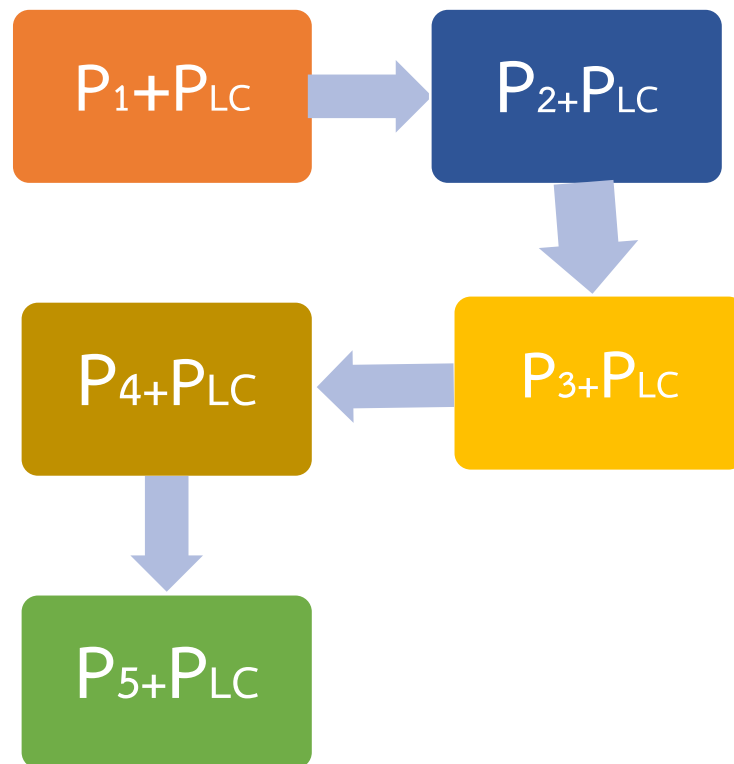
ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch) : P₅

แนวคิด : เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงาน แล้วหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ผ่านกระบวนการ PLC ของคณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดของกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟัง
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งหมด
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง



กระบวนการทำงานของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สามารถแสดงให้เห็นขั้นตอนการดำเนินการ ดังแผนภาพที่ 2



แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ส่วนที่ 3

การนำรูปแบบสู่การปฏิบัติ

การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะต้องคำนึงถึงผู้เกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ ดังนั้น จึงต้องกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ เพื่อให้การนำรูปแบบสู่การปฏิบัติ ขับเคลื่อนไปได้อย่างมีคุณภาพ และประสบผลสำเร็จ

หน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการ โดยมีหน้าที่แบ่งตามระดับได้ ดังนี้

ระดับโรงเรียน ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่ กำหนดนโยบาย นำรูปแบบไปใช้ สนับสนุน นิเทศ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ
- 2) หัวหน้าวิชาการ มีหน้าที่ เสนอผู้รับผิดชอบโครงการ เสนอโครงการ เสนอแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรม
- 3) คณะทำงาน มีหน้าที่ ร่วมกันแก้ปัญหา อุปสรรค เสนอแนวคิด ร่วมออกแบบการจัดการเรียนรู้ แสวงหาแนวทางในการดำเนินการ แก้ปัญหา

ระดับผู้ปฏิบัติ

ประกอบด้วย

- 1) ครูประจำชั้น/ประจำวิชา/คณะครูในโรงเรียน มีหน้าที่ ดำเนินการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนในระดับชั้นเรียน/ห้องเรียน
- 2) ผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีหน้าที่ ให้ความร่วมมือ ตั้งใจ ปฏิบัติตามที่ครูประจำชั้น/ประจำวิชา/คณะครูในโรงเรียน ดำเนินการ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน

ระดับผู้สนับสนุน

ประกอบด้วย

- 1) หน่วยงานต้นสังกัด มีหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุนนโยบายของโรงเรียน ให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทางการดำเนินการ
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ สนับสนุนนโยบาย ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการทำงาน
- 3) ผู้ปกครองนักเรียน มีหน้าที่ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและโรงเรียน ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของโรงเรียน คณะครู และคณะทำงานทุกระดับ



ปฏิทินดำเนินการ

ขั้นตอน	วิธีการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
P₁ : การวางแผน (Plan) เป็นการแสวงหา แนวทางเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของคณะทำงานใน โรงเรียน ผ่าน กระบวนการ PLC	1. กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำโครงการ นำเสนอขออนุมัติ	ผู้บริหาร	เดือน เมษายน 2561
	2. แต่งตั้งคณะทำงาน	ครูวิชาการ	เดือน เมษายน 2561
	3. จัดประชุมชี้แจงผู้รับผิดชอบ และ คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง การดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และกำหนดบทบาท หน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง	ผู้บริหาร และ หัวหน้า โครงการ	เดือน เมษายน 2561
	4. ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ ของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ โรงเรียน โดยวิเคราะห์ทั้งระดับ โรงเรียน ระดับชั้นเรียน และ รายบุคคล รวมทั้งสมรรถนะของ ผู้เรียน	ผู้บริหาร และ คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2561
	5. ตั้งเป้าหมายความสำเร็จ จัดทำ ข้อตกลงร่วมกันในการพัฒนา (MOU)	ผู้บริหาร และ คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2561
P₂ : การร่วมมือ (Participate) เป็นการแสวงหา ความร่วมมือจากผู้มี ความรู้ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา ผ่านกระบวนการ PLC	1. ร่วมกัน วิเคราะห์ สถานการณ์ วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา เรียนรู้ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หาแนวทางยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของโรงเรียน ด้วย กระบวนการ PLC โดยผู้รับผิดชอบ นำเสนอแนวทางการออกแบบ	ผู้บริหาร หัวหน้า โครงการ และ คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2561

ขั้นตอน	วิธีการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเป็นต้นทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้แก่คณะครูในโรงเรียน		
	2. ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ด้วยกระบวนการ PLC	หัวหน้า โครงการและ คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2561
	3.สรุปผลการประชุมการวิเคราะห์สถานการณ์ แนวทาง การดำเนินงาน และอื่น ๆ	หัวหน้า โครงการ	เดือน เมษายน 2561
	4. มอบหมายงาน จัดทำตารางดำเนินงาน จัดทำปฏิทินการนิเทศ ติดตามการดำเนินงาน	หัวหน้า โครงการ	เดือน เมษายน 2561
	5. ร่วมกันเตรียมความพร้อม ทั้งสถานที่ อุปกรณ์ เอกสาร และอื่น ๆ ที่สนับสนุนการทำงาน	คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2561
P₃ : การปฏิบัติการ (Perform) เป็นการร่วมกันพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตามที่ได้ร่วมกันออกแบบไว้ ผ่านการกระบวนการ PLC	1.การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบ คือ ครูประจำชั้น หรือประจำช่วงชั้น (กรณีโรงเรียนขนาดเล็ก) 1.1 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียน	คณะทำงาน	ตลอด ปีการศึกษา 2561

ขั้นตอน	วิธีการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
	1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามข้อมูลทิววิเคราะห์ไว้ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น 1.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบไว้ตามตารางเรียนปกติของโรงเรียน 1.4 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น เพื่อนำไปประชุมหารือแนวทางแก้ปัญหาต่อไป		
	2. การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้รับผิดชอบ คณะครูทุกคนในโรงเรียน ผู้มีส่วนร่วมและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 2.1 กำหนดผู้รับผิดชอบยกระดับในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น และคณะครูในโรงเรียน 2.2 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของโรงเรียน โดยเฉพาะผลทดสอบ O-NET ย้อนหลัง 3 ปี ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่ละมาตรฐาน 2.3 ร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คณะทำงาน	ตลอดปีการศึกษา 2561

ขั้นตอน	วิธีการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
	ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องรับการทดสอบ 2.4 กำหนดตาราง และปฏิทินในการดำเนินกิจกรรม โดยดำเนินการนอกเวลาเรียนปกติ เช่น หลังเลิกเรียน หรือวันหยุดราชการ 2.5 ร่วมกันดำเนินการตามกิจกรรมที่ออกแบบ และตาราง ปฏิทิน กำหนดการ 2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น เพื่อนำไปประชุมหารือแนวทางแก้ปัญหาต่อไป		
P₄ : การประชุม (Parley) การร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ ผ่านกระบวนการ PLC	คณะกรรมการร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ปัญหา ระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะกรรมการผลัดกันเป็นผู้นำวงในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC ตามปฏิทินที่กำหนด	ผู้บริหาร และ คณะทำงาน	ตลอดปีการศึกษา 2561
P₅ : การปะ เสริม แก้ไข (Patch) เป็นการร่วมกันสรุปผลของการดำเนินงานหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม	1. เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เข้าร่วมประชุม 2. การดำเนินการ นำเสนอผลการดำเนินการ ทั้งระดับโรงเรียน และระดับชาติ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ทั้งระบบและแนวทางในการพัฒนาให้ดีขึ้นในปีการศึกษาต่อไป	หัวหน้าโครงการ ผู้บริหาร และ คณะทำงาน	เดือน มีนาคม 2562 เดือน มีนาคม 2562

ขั้นตอน	วิธีการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
และแก้ไข ผ่าน กระบวนการ PLC	3. ร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทาง พัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และ แก้ไข ในภาพรวมทั้ง 2 ระดับ	ผู้บริหาร และ คณะทำงาน	เดือน มีนาคม 2562
	4. ดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ ขยายผล การดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อ วงการศึกษา และเพื่อการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	คณะทำงาน	เดือน เมษายน 2562



การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยวางแผนในการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน ทั้งการจัดการเนื้อหา สื่อ วัสดุ กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

หลักในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1. วิเคราะห์หลักสูตร (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่า ผู้เรียนควรมีความรู้อะไร และปฏิบัติสิ่งใดได้
3. กำหนดผลการเรียนรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้
4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และเวลาที่ต้องใช้
5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้
6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในแต่ละหน่วยที่กำหนด ตามรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับปัญหาของผู้เรียน
7. กำหนด สื่อ วัสดุ
8. กำหนดแนวทางการประเมินผล
9. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเป็นไปได้
10. นำไปใช้
11. ประเมินผล
12. ทบทวนการปฏิบัติ
13. ปรับปรุง
14. นำไปปรับใช้ในกลุ่มเป้าหมายอื่น

แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

เจอนไข : ให้ครูใช้วิธีการศึกษาความรู้ จากการทบทวนความรู้เดิม เรียนรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้พร้อมกับการปฏิบัติงานได้ และหัวหน้าวิชาการเสนอแนวทางการดำเนินการประกอบ การเรียนรู้ และนำไปใช้

แนวทางการดำเนินการ : เพื่อให้ครูใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผู้เรียนในความรับผิดชอบ
เพื่อ : ให้ทราบสภาพปัญหาปัจจุบันของผู้เรียน เป็นข้อมูลในการออกแบบกิจกรรม และการจัดการเรียนรู้ของครู
2. ศึกษาทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อ : เป็นข้อมูลด้านความรู้ตามหลักวิชาการใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู
3. ศึกษาหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้
เพื่อ : เป็นหลักในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู
4. วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้
เพื่อ : เป็นข้อมูลในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของผู้เรียน
5. นำข้อ 1-4 ไปเชื่อมโยง
เพื่อ : หาแนวทางแก้ปัญหา และออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาปัจจุบันของผู้เรียน
เพื่อ : ใช้เป็นเครื่องมือในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และกลุ่มสาระการเรียนรู้
เพื่อ : ให้ครูสามารถนำสิ่งที่ออกแบบไปสู่การปฏิบัติ
8. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบ
เพื่อ : ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
9. ติดตาม ประเมินผลการจัดการเรียนรู้
เพื่อ : ช่วยเหลือระหว่างปฏิบัติ และวัดผลการดำเนินการ
10. นำผลมาร่วมกันวิเคราะห์ ปรับปรุง
เพื่อ : นำผลการวิเคราะห์ไปปรับใช้ต่อไป

**แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
(ฉบับที่ 11)**

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ นำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการวางแผนในการจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ ทั้งการจัดเนื้อหา สื่อวัสดุ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลและการวัดประเมินผล

คำชี้แจง

1. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ปฏิบัติ
2. นำความถี่ของการปฏิบัติมาเทียบเกณฑ์ การวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังรายการต่อไปนี้

ปฏิบัติข้อ 1,4,7,8 และ 9	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ปกติ
ปฏิบัติข้อ 1,4,7,8,9 และ 10	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดี
ปฏิบัติข้อ 1,2,4,5,7,8,9 และ 10	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดีมาก
ปฏิบัติทุกข้อ	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดีมากที่สุด

ชื่อ.....สกุล.....รับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่

รายการปฏิบัติ	การดำเนินการ	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. วิเคราะห์ผู้เรียนในความรับผิดชอบ		
2. ศึกษาทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
3. ศึกษาหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
4. วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้		
5. นำข้อ 1-4 ไปเชื่อมโยง เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา และออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา และผู้เรียน		
7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และกลุ่มสาระการเรียนรู้		
8. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้		
9. ติดตาม ประเมิน ผลการจัดการเรียนรู้		
10. นำผลมาร่วมกันวิเคราะห์ ปรับปรุง เพื่อนำไปปรับใช้ต่อไป		
ความถี่ที่ปฏิบัติ		

สรุปรายการปฏิบัติ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

สรุป ระดับความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

	มีความสามารถในระดับ ปกติ
	มีความสามารถในระดับ ดี
	มีความสามารถในระดับ ดีมาก
	มีความสามารถในระดับ ดีมากที่สุด

ตอนที่ 2 การหาระดับสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

คำชี้แจง

1. ให้นำผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ของครูแต่ละคน ในตอนที่ 1 มาหาความถี่ของความสามารถ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์เพื่อให้ระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

มีความสามารถ ปกติ	ให้ 5 คะแนน
มีความสามารถ ดี	ให้ 10 คะแนน
มีความสามารถ ดีมาก	ให้ 15 คะแนน
มีความสามารถ ดีมากที่สุด	ให้ 20 คะแนน

โดยมีคะแนนเต็ม 200 คะแนน จากการวัดความสามารถ จำนวน 10 ครั้ง

2. นำคะแนนที่ได้มาเทียบเกณฑ์ เพื่อให้ ระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

คะแนนระหว่าง 0-50	มีความสามารถ ระดับปกติ
คะแนนระหว่าง 51-100	มีความสามารถ ระดับชำนาญการ
คะแนนระหว่าง 101-150	มีความสามารถ ระดับชำนาญการพิเศษ
คะแนนระหว่าง 151-200	มีความสามารถ ระดับเชี่ยวชาญ

ชื่อ.....สกุล.....รับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่

ความสามารถ	ปกติ (5 คะแนน)	ดี (10 คะแนน)	ดีมาก (15 คะแนน)	มากที่สุด (20 คะแนน)	หมายเหตุ
ครั้งที่ 1					
ครั้งที่ 2					
ครั้งที่ 3					
ครั้งที่ 4					
ครั้งที่ 5					
ครั้งที่ 6					
ครั้งที่ 7					
ครั้งที่ 8					
ครั้งที่ 9					
ครั้งที่ 10					
รวมคะแนน					
สรุปได้คะแนน ทั้งหมด					

สรุป ระดับสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

	มีสมรรถนะ ระดับปกติ
	มีสมรรถนะ ระดับชำนาญการ
	มีสมรรถนะ ระดับชำนาญการพิเศษ
	มีสมรรถนะ ระดับเชี่ยวชาญ

โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

โครงการ	ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ด้วยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1
แผนงาน	วิชาการ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	โรงเรียนบ้านหนองยาว
ผู้รับผิดชอบ	หัวหน้าวิชาการโรงเรียน
ลักษณะโครงการ	โครงการใหม่
ระยะเวลา	ปีการศึกษา 2561
สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	มาตรฐานที่ 5 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากในปีการศึกษาที่ผ่านมา ปีการศึกษา 2557 2558 2559 และ 2560 พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาวที่มีผลการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป ปีการศึกษา 2557 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.18 ปีการศึกษา 2558 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 64.54 และ ปีการศึกษา 2559 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.54 ซึ่งมีแนวโน้มลดลง และไม่ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนจากสภาพปัญหาที่พบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ลดลงทุกปีการศึกษา และไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น อันส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนที่ดีขึ้น เป็นการสนองนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องการให้ทุกโรงเรียนยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะการทดสอบระดับชาติให้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 3 ของปีการศึกษาที่ผ่านมาทางโรงเรียนจึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นมา โดยใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เป็นนวัตกรรมในขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์

2.1 ผลผลิต

2.1.1 พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด

2.1.2 ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับโรงเรียน และระดับชาติสูงขึ้น

2.2 ผลลัพธ์

2.2.1 ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงขึ้น

2.2.2 ปีการศึกษา 2561 ผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีลำดับที่ดีขึ้น

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ

3.1.1 ร้อยละ 80 ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับ 3 สูงขึ้น

3.1.1 ผลการทดสอบระดับชาติ สูงขึ้นร้อยละ 3

3.2 เชิงคุณภาพ

ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

4. กิจกรรมและการดำเนินการ

4.1 เสนอโครงการ

4.2 แต่งตั้งคณะทำงาน

4.3 เตรียมการตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ฯ

4.4 ดำเนินการตามกิจกรรม

4.5 กำกับ นิเทศ ติดตาม

4.6 ประเมินผล

4.7 สรุปผลการดำเนินกิจกรรม ปรับปรุง แก้ไข

4.8 เขียนรายงานผลการดำเนินการ

5. ปฏิทินการดำเนินการ

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
1. จัดทำโครงการ เสนอ และอนุมัติโครงการ	เมษายน 2561	หน.วิชาการ
2. แต่งตั้งคณะทำงาน เตรียมการตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ฯ	เมษายน 2561	ผู้บริหาร, หน.โครงการและคณะทำงาน
3. ดำเนินการตามกิจกรรม	พฤษภาคม 2561 ถึง มีนาคม 2562	ผู้บริหาร, หน.โครงการและคณะทำงาน
4. กำกับ นิเทศ ติดตาม	มิถุนายน 2561 ถึง กุมภาพันธ์ 2562	ผู้บริหาร, หน.โครงการ
5. ประเมินผล	มีนาคม 2562	ผู้บริหาร, หน.โครงการ
6. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม ปรับปรุงแก้ไข	เมษายน 2562	ผู้บริหาร, หน.โครงการและคณะทำงาน
7. เขียนรายงานผลการดำเนินการ	เมษายน 2562	หน.โครงการ

6. งบประมาณที่ใช้

ประเภทเงิน	อุดหนุนทั่วไป	รายได้สถานศึกษา	เรียนฟรี 15 ปี	อบต./อบจ.	อื่น
จำนวนเงิน (บาท)	3,000	-	-	-	-

7. การวัดประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการวัดประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้
ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับโรงเรียน และระดับชาติ สูงขึ้น	- ทดสอบ - รวบรวมข้อมูล	- แบบทดสอบ - แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ผลผลิต

8.1.1 คุณภาพของผู้เรียนได้มาตรฐานตามที่กำหนด

8.1.2 ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับโรงเรียน และระดับชาติ สูงขึ้น

8.2 ผลลัพธ์

8.2.1 ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สูงขึ้น

8.2.2 ปีการศึกษา 2561 ผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีลำดับที่ดีขึ้น

ลงชื่อ.....ประทีป ชาวนา.....ผู้เสนอโครงการ

(...นายประทีป ชาวนา.....)

หัวหน้าวิชาการ โรงเรียนบ้านหนองยาว

ลงชื่อ.....รชิกา วัฒนมาลี.....ผู้อนุมัติโครงการ

(...นางสาวรชิกา วัฒนมาลี....)

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว

ส่วนที่ 4

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

การนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มาใช้ให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น มีปัจจัยหลายประการที่จะส่งผลต่อการดำเนินงาน ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. ด้านสถานศึกษา

- 1.1 สถานศึกษา ควรกำหนดเป็นนโยบายสำคัญ เร่งด่วน และชี้แจงเหตุผลให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงความจำเป็นที่ต้องดำเนินการ
- 1.2 สถานศึกษา ควรมีการศึกษาความรู้ ทั้งจากเอกสาร งานวิจัย หรือ Best Practice จากหน่วยงาน หรือบุคคลที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้มองเห็นแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 1.3 สถานศึกษาต้องมีการนิเทศ ติดตาม ให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน หรือการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- 1.4 สถานศึกษาควรจัดกิจกรรม ยกย่อง เชิดชู ผู้ที่ประสบผลสำเร็จ ทั้งครู และผู้เรียน
- 1.5 สถานศึกษาควรชี้แจงประชาสัมพันธ์ เผยแพร่การดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบ โดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนให้เข้าใจถึงผลดีของความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. ด้านบุคลากร

- 2.1 ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ
- 2.2 ผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เป็นต้น
- 2.3 ผู้บริหารต้องมีการนิเทศ ติดตาม ช่วยเหลือ อย่างสม่ำเสมอ และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน
- 2.4 ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการประชุมหารือ โดยเฉพาะกระบวนการ PLC เพื่อร่วมกันหาแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาอยู่เสมออย่างเป็นระบบ

- 2.5 ครูต้องสร้างบันดาลใจ จูงใจ ให้นักเรียนมีความใส่ใจและร่วมมือในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 ครูต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
- 2.7 ครูต้องเข้าใจบทบาท/หน้าที่ของตนเอง สามารถคิดค้นแนวทางแก้ไขปัญหาค้นคว้าได้ถูกต้อง ชัดเจน และสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้เหมาะสมกับบริบทและสภาพของผู้เรียนได้
- 2.8 ผู้เรียนต้องมี วินัย มีความตั้งใจ เอาใจใส่ เตรียมพร้อมในการเรียนอยู่เสมอ ทั้งด้านอุปกรณ์การเรียน ร่างกาย และจิตใจ

3. ด้านบริหารจัดการ

- 3.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องร่วมกันทำงานแบบมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทั้งในและนอกสถานศึกษา ทั้งฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียนเป็นต้น
- 3.2 ผู้บริหาร มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน เป็นผู้กำหนดนโยบาย สนับสนุน กำกับ ติดตาม นิเทศ ตรวจสอบ และขับเคลื่อนให้โครงการต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- 3.2 กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) เป็นกุญแจสำคัญของการดำเนินงานในทุกขั้นตอน จึงควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี เกี่ยวกับการนำกระบวนการนี้ไปใช้บริหารจัดการในทุกด้าน



บรรณานุกรม

- โรงเรียนบ้านหนองยาว. (2560). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว (Self Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2560*. นครพนม: โรงเรียนบ้านหนองยาว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2558). *รายงานการประเมินภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) โรงเรียนบ้านหนองยาว*. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (2560-2579)*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และค่าคุณภาพเครื่องมือ

2. ศึกษาผลการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) สถานการณ์ของโรงเรียน จากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)(สมศ.)

ผลการวิเคราะห์สภาพภายนอก

โอกาส

.....

.....

.....

อุปสรรค

.....

.....

.....

ผลการวิเคราะห์สภาพภายใน

จุดแข็ง

.....

.....

.....

จุดอ่อน

.....

.....

.....

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2557-2559 จากรายงานผลการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2557, รายงานผลการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2558 และรายงานผลการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ปีการศึกษา 2559

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2557 (N=.....)		ปีการศึกษา 2558 (N=.....)		ปีการศึกษา 2559 (N=.....)	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ
ภาษาไทย						
คณิตศาสตร์						
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี						
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม						
สุขศึกษาและพลศึกษา						
ศิลปะ						
การงานอาชีพ						
ภาษาต่างประเทศ						
รวมเฉลี่ยร้อยละ						

4. ผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว ระหว่างปีการศึกษา 2558–2559 จากรายงานผลทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.) และรายงานผลทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านหนองยาว ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)(สทศ.)

ผลทดสอบ Ordinary National Education Test : O-NET

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559	พัฒนาการ
ภาษาไทย			
คณิตศาสตร์			
วิทยาศาสตร์			
สังคมศึกษาฯ			
ภาษาต่างประเทศ			
ค่าเฉลี่ย			

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับที่ 1)

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาหาสาเหตุของปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 51 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับที่ 1)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลครอบคลุมเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลครอบคลุมเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ครอบคลุมเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 2)

แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้อง

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาหาสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากการประชุมเพื่อสอบถามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

คำถาม : ท่านคิดว่าสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ในแต่ละด้านต่อไปนี้มีอะไรบ้าง เพราะอะไร และควรมีแนวทางแก้ไขหรือดำเนินการอย่างไร

ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านครู

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการบริหาร

[illegible]

ด้านชุมชน

This image shows a full page of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้อง
(ฉบับที่ 2)

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาหาสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว จากการประชุมเพื่อสอบถามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

ตาราง 52 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกผลการประชุมผู้เกี่ยวข้อง (ฉบับที่ 2)

ประเด็นพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
ท่านคิดว่าสาเหตุของ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว ในแต่ละ ด้านต่อไปนี้ มีอะไรบ้าง เพราะอะไร และควรมี แนวทางแก้ไขหรือ ดำเนินการอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นมีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นมีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นในแบบบันทึกนั้นไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 3)
แบบวิเคราะห์เนื้อหา

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อการศึกษาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย	เรื่อง	รายละเอียด

2. แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

หน่วยงาน/โรงเรียน	แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ	รายละเอียด

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบวิเคราะห์เนื้อหา (ฉบับที่ 3)

วัตถุประสงค์ : เพื่อการศึกษาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตาราง 53 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวิเคราะห์เนื้อหา (ฉบับที่ 3)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาไม่ครอบคลุมข้อมูล

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 4)

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

.....

วัตถุประสงค์ : การศึกษาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนต้นแบบ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

.

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

- โรงเรียน ☐ อนุบาลนครพนม ☐ บ้านนาราชควาย ☐ บ้านวังไฮหนองกุ้ง
- ตำแหน่ง ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
☐ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
☐ ครูวิชาการ
☐ ครูประจำชั้น

ประเด็นคำถาม

1. โรงเรียนท่านมีแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไร ที่คิดว่าประสบผลสำเร็จ

2. ท่านมีแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมหรือความร่วมมือ ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์อย่างไร

3. ท่านคิดว่า ปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) (ฉบับที่ 4)

วัตถุประสงค์ : การศึกษาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนต้นแบบ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตาราง 54 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)
(ฉบับที่ 4)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อสัมภาษณ์นั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

2. จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของโรงเรียนขนาดเล็ก ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนบ้านหนองยาวอย่างไร

[illegible]

สรุป : การวิเคราะห์แนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

ผู้ทรงคุณวุฒิ แนวทาง การยกระดับ											
										ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (ฉบับที่ 5)

วัตถุประสงค์ : เพื่อการศึกษาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตาราง 55 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการประชุมระดมสมอง (ฉบับที่ 5)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นประชุมนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นประชุมนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นประชุมนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
 เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 6)
แบบสังเคราะห์เนื้อหา

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อหาหลักในการสร้างและพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

1. การเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง ปีที่พิมพ์	สาระสำคัญ /หลักการ	ผลการสังเคราะห์

ผู้แต่ง ปีที่พิมพ์	สาระสำคัญ /หลักการ	ผลการสังเคราะห์

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบสังเกตเนื้อหา (ฉบับที่ 6)

วัตถุประสงค์ : เพื่อหาหลักในการสร้างและพัฒนาแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตาราง 56 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสังเกตเนื้อหา (ฉบับที่ 6)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาครอบคลุมข้อมูล

-1 ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการสังเกตเนื้อหาไม่ครอบคลุมข้อมูล

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 7)
แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

1. ท่านเห็นว่การออกแบบโครงสร้างของของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

[illegible]

2. ท่านเห็นว่าการออกแบบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
ควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

[illegible]

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย (ฉบับที่ 7)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ได้กรอบโครงสร้างของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
 โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
 และกรอบโครงสร้างของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ตาราง 57 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย (ฉบับที่ 7)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
 เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 8)

แบบตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

วัตถุประสงค์ : เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

การตรวจสอบรูปแบบ หมายถึง การตรวจสอบลักษณะที่บ่งชี้ถึงมาตรฐาน มาตรฐานด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ดังนี้

- 1) ด้านความถูกต้อง หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่าการตรวจสอบได้มีการใช้เทคนิคที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อสรุปข้อค้นพบและสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับตัดสินใจคุณค่าสิ่งที่ตรวจสอบ
- 2) ด้านความเหมาะสม หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่าการตรวจสอบได้ทำอย่างเหมาะสม ตามกฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ มีการคำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ และผู้ได้รับผลกระทบจากการตรวจสอบ

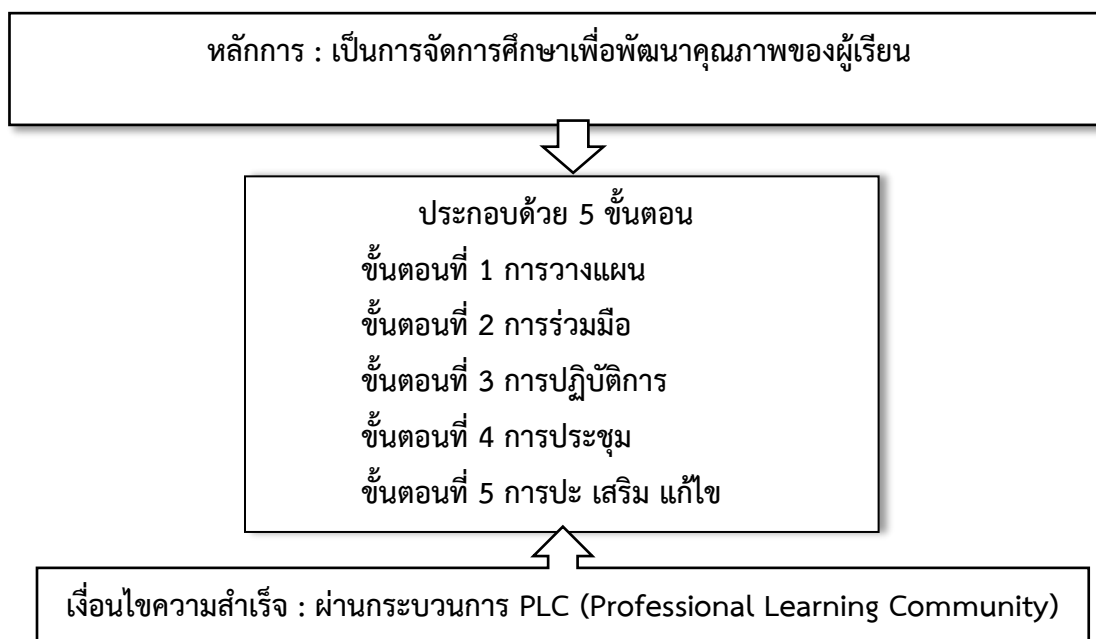
คำชี้แจง : โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง หรือความเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน หรือวิธีการในการดำเนินกิจกรรม เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของ 1. หลักการ 2. ขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบ 3. เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้



(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทาง การแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น										
4. การประชุม (Parley) ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวง ในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC										
5. การปะ เสริม แก้ไข (Patch)										
1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม										
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วม ประชุมได้รับฟัง										
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ										
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำ รายงาน เผยแพร่ ขยายผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อ วงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

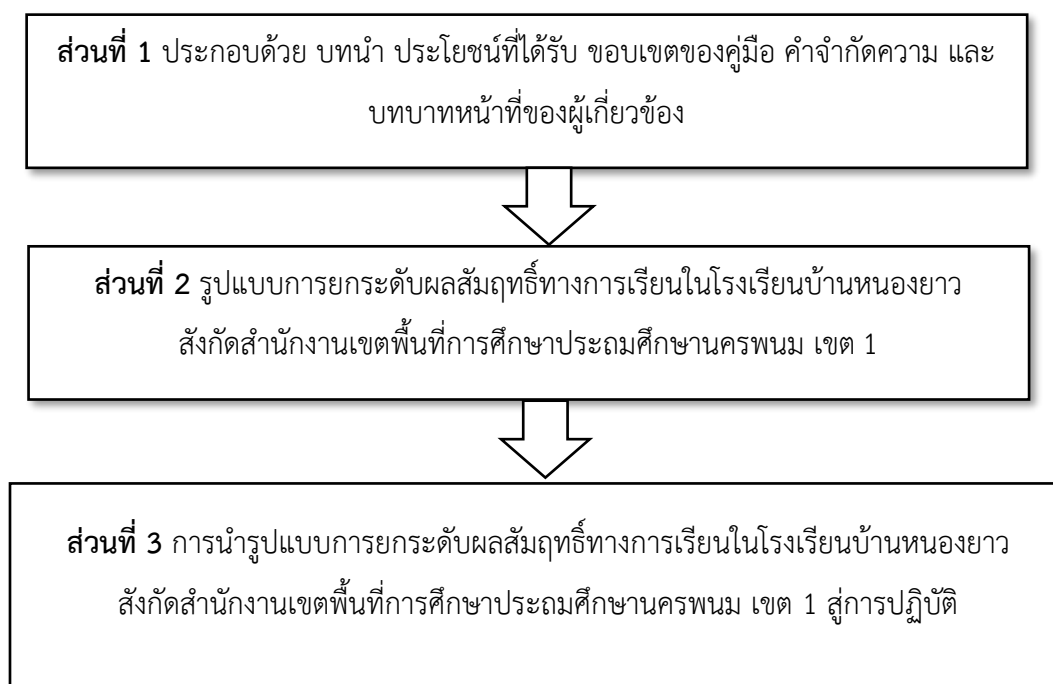
.....

.....

ตอนที่ 2 (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบ หมายถึง (ร่าง) เอกสารการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ไปใช้ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ประกอบด้วย



(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว										
2. องค์ประกอบภายในของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
3. เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
4. ภาษาที่นำมาใช้ใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
5. การเรียงลำดับของเนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ										
6. คำชี้แจงสู่การปฏิบัติใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
7. การดำเนินการใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
8. รูปแบบของการพิมพ์ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
9. การนำ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ไปใช้ในสถานการณ์ จริง										
10. ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (ฉบับที่ 8)

วัตถุประสงค์ : เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ตาราง 58 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบฯ (ฉบับที่ 8)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. การวางแผน								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การร่วมมือ								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การปฏิบัติการ								
(1)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
(2)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4 การประชุม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การปะ เสริม แก่ไข								
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 59 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 9)

แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว

ประเด็นคำถาม : ทุกท่านเห็นว่า (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ นี้ สามารถนำไปทดลองใช้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านเห็นควรให้การรับรองหรือไม่ให้การรับรอง โปรดแสดงความคิดเห็น

ผลการรับรอง

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การรับรอง		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	รับรอง	ไม่รับรอง	
ความถี่			
สรุปผล			

ประเด็นเพิ่มเติม

.....

.....

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

หลักการ : เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน



ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกประติกประเด็นการสนทนากลุ่ม
(ฉบับที่ 9)

วัตถุประสงค์ : เพื่อเป็นการรับรอง (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตาราง 60 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 9)

ประเด็นพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
ทุกท่านเห็นว่า (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ นี้ สามารถนำไปทดลองใช้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านเห็นควรให้การรับรอง หรือไม่ให้การรับรอง โปรดแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ฉบับที่ 10)

แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

การดำเนินการตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อใช้บันทึกการดำเนินการระหว่างการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

การดำเนินการตามรูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ที่พบ	วันที่สังเกตพบ
1. ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)		

การดำเนินการตามรูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ที่พบ	วันที่สังเกตพบ
2. ขั้นตอนที่ 2 การร่วมมือ (Participate)		
3. ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการ (Preform)		

การดำเนินการตามรูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	ข้อสังเกต/ปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ที่พบ	วันที่สังเกตพบ
4. ขั้นตอนที่ 4 การประชุม (Parley)		
5. ขั้นตอนที่ 5 การปะ เสริม แก้ไข (Patch)		

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

การดำเนินการตามรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 (ฉบับที่ 10)

วัตถุประสงค์ : เพื่อใช้บันทึกการดำเนินการระหว่างการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ตาราง 61 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

ประเด็นพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
แบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ที่ใช้บันทึกการดำเนินการระหว่างการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาวฯ มีความครบถ้วนของเนื้อหา	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 11)

**แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน**

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ นำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการวางแผนในการจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ ทั้งการจัดเนื้อหา สื่อวัสดุ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

คำชี้แจง

1. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ปฏิบัติ
2. นำความถี่ของการปฏิบัติมาเทียบเกณฑ์ การวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังรายการต่อไปนี้

ปฏิบัติข้อ 1,4,7,8 และ 9	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ปกติ
ปฏิบัติข้อ 1,4,7,8,9 และ 10	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดี
ปฏิบัติข้อ 1,2,4,5,7,8,9 และ 10	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดีมาก
ปฏิบัติทุกข้อ	แสดงว่า มีความสามารถในระดับ ดีมากที่สุด

ชื่อ.....สกุล.....รับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่

รายการปฏิบัติ	การดำเนินการ	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. วิเคราะห์ผู้เรียนในความรับผิดชอบ		
2. ศึกษาทฤษฎีการสอนสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
3. ศึกษาหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
4. วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้		
5. นำข้อ 1-4 ไปเชื่อมโยง เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา และออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
6. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา และผู้เรียน		
7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และกลุ่มสาระการเรียนรู้		
8. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้		
9. ติดตาม ประเมิน ผลการจัดการเรียนรู้		
10. นำผลมาร่วมกันวิเคราะห์ ปรับปรุง เพื่อนำไปปรับใช้ต่อไป		
ความถี่ที่ปฏิบัติ		

สรุปรายการปฏิบัติ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

สรุป ระดับความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

	มีความสามารถในระดับ ปกติ
	มีความสามารถในระดับ ดี
	มีความสามารถในระดับ ดีมาก
	มีความสามารถในระดับ ดีมากที่สุด

ตอนที่ 2 การหาระดับสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

คำชี้แจง

1. ให้นำผลการวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ของครูแต่ละคน ในตอนที่ 1 มาหาความถี่ของความสามารถ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์เพื่อให้ระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

มีความสามารถ ปกติ	ให้ 5 คะแนน
มีความสามารถ ดี	ให้ 10 คะแนน
มีความสามารถ ดีมาก	ให้ 15 คะแนน
มีความสามารถ ดีมากที่สุด	ให้ 20 คะแนน

โดยมีคะแนนเต็ม 200 คะแนน จากการวัดความสามารถ จำนวน 10 ครั้ง

2. นำคะแนนที่ได้มาเทียบเกณฑ์ เพื่อให้ ระดับความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

คะแนนระหว่าง 0-50	มีความสามารถ ระดับปกติ
คะแนนระหว่าง 51-100	มีความสามารถ ระดับชำนาญการ
คะแนนระหว่าง 101-150	มีความสามารถ ระดับชำนาญการพิเศษ
คะแนนระหว่าง 151-200	มีความสามารถ ระดับเชี่ยวชาญ

ชื่อ.....สกุล.....รับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่

ความสามารถ	ปกติ (5 คะแนน)	ดี (10 คะแนน)	ดีมาก (15 คะแนน)	มากที่สุด (20 คะแนน)	หมายเหตุ
ครั้งที่ 1					
ครั้งที่ 2					
ครั้งที่ 3					
ครั้งที่ 4					
ครั้งที่ 5					
ครั้งที่ 6					
ครั้งที่ 7					
ครั้งที่ 8					
ครั้งที่ 9					
ครั้งที่ 10					
รวมคะแนน					
สรุปได้คะแนน ทั้งหมด					

สรุป ระดับสมรรถนะของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

	มีสมรรถนะ ระดับปกติ
	มีสมรรถนะ ระดับชำนาญการ
	มีสมรรถนะ ระดับชำนาญการพิเศษ
	มีสมรรถนะ ระดับเชี่ยวชาญ

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบวัดความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ฉบับที่ 11)

วัตถุประสงค์ : เพื่อวัดสมรรถนะของครูในการออกแบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ตาราง 62 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ฯ
(ตอนที่ 1) (ฉบับที่ 11)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 63 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ฯ
(ตอนที่ 2) (ฉบับที่ 11)

ประเด็นพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
การหาระดับความสามารถ ของครูในการออกแบบการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนที่สามารถนำไป วัดความสามารถของครูได้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า แบบวัดสามารถนำไปวัดความสามารถของครูได้

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า แบบวัดสามารถนำไปวัดความสามารถของครูได้

-1 ถ้าแน่ใจว่า แบบวัดไม่สามารถนำไปวัดความสามารถของครูได้

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 12)

แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ

วัตถุประสงค์ : เพื่อเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป โรงเรียน.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา..... (N=.....)		ปีการศึกษา..... (N=.....)	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ
ภาษาไทย				
คณิตศาสตร์				
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม				
สุขศึกษาและพลศึกษา				
ศิลปะ				
การงานอาชีพ				
ภาษาต่างประเทศ				
รวมเฉลี่ยร้อยละ				

2. ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
			
1	การอ่านออกเสียง		
2	การอ่านรู้เรื่อง		
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน			

3. ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย	
			
1	ด้านภาษา (Literacy)		
2	ด้านคำนวณ (Numeracy)		
3	ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities)		
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน			

4. ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET)

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	
		ปีการศึกษา	ปีการศึกษา
1	ภาษาไทย		
2	คณิตศาสตร์		
3	วิทยาศาสตร์		
4	ภาษาอังกฤษ		
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระ			

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ
(ฉบับที่ 12)

วัตถุประสงค์ : เพื่อเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน

ตาราง 64 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกสรุปผลฯ (ฉบับที่ 12)

ข้อพิจารณา แบบบันทึก ฉบับที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
 เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 13)

แบบวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลทดสอบระดับชาติ

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาคุณภาพผู้เรียน จากความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติการศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป โรงเรียน.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา..... (N=.....)		ปีการศึกษา..... (N=.....)		พัฒนาการ
	ก	ค่าเฉลี่ย	ก	ค่าเฉลี่ย	
ภาษาไทย					
คณิตศาสตร์					
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี					
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม					
สุขศึกษาและพลศึกษา					
ศิลปะ					
การงานอาชีพ					
ภาษาต่างประเทศ					
ค่าเฉลี่ยรวม					

2. ผลการทดสอบระดับชาติ

2.1 ผลการทดสอบการอ่าน (Reading Test : RT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
				
1	การอ่านออกเสียง			
2	การอ่านรู้เรื่อง			
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน				

2.2 ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT)

ที่	ด้านความสามารถที่สอบ	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
				
1	ด้านภาษา (Literacy)			
2	ด้านคำนวณ (Numeracy)			
3	ด้านเหตุผล (Reasoning Abilities)			
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน				

2.3 ผลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ปีการศึกษา	ลำดับที่ ของเขตพื้นที่	ค่าเฉลี่ย	พัฒนาการ
2560			
2561			

2.4 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET)

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา/ค่าคะแนนเฉลี่ย		ผลต่าง (ความก้าวหน้า)
				
1	ภาษาไทย			
2	คณิตศาสตร์			
3	วิทยาศาสตร์			
4	ภาษาอังกฤษ			
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 4 กลุ่มสาระ				

2.5 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ปีการศึกษา	ลำดับที่ ของเขตพื้นที่	ค่าเฉลี่ย	พัฒนาการ
2560			
2561			

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกข้อมูลความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ
(ฉบับที่ 13)

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาคุณภาพผู้เรียน จากความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติการศึกษา

ตาราง 65 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกข้อมูลความก้าวหน้าฯ (ฉบับที่ 13)

ข้อพิจารณา แบบบันทึก ฉบับที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 14)

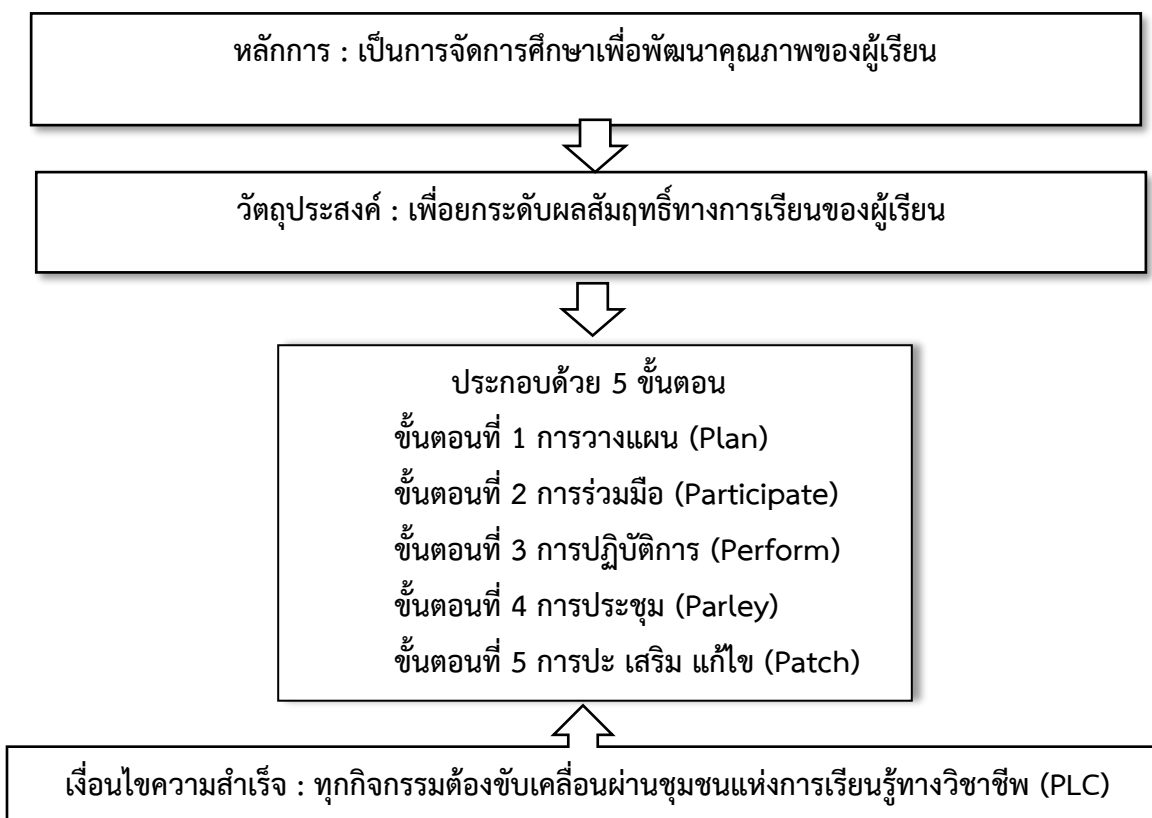
แบบประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบ ฯ

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน หรือวิธีการในการดำเนินกิจกรรม เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของ 1. หลักการ 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบ 4. เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้



การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ หมายถึง ลักษณะที่บ่งชี้ถึงมาตรฐาน ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบฯ

1. ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันถึง การประเมินที่มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เหมาะสมกับสถานการณ์ ปฏิบัติได้ ยอมรับได้ ประหยัดและคุ้มค่า

2. ด้านความเป็นประโยชน์ หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันถึงความเป็นประโยชน์ของผลการประเมิน ในการตอบสนองต่อความต้องการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมทันเวลา และมีผลต่อการนำไปใช้จริง

ตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน โรงเรียนบ้านหนองยาว	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6 บันทึกผลของการจัดกิจกรรม เช่น ปัญหา แนวทาง การแก้ปัญหา อุปสรรค เป็นต้น										
4. การประชุม (Parley) ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินการ เพื่อพูดคุย ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการทั้งระบบ โดยคณะทำงานผลัดกันเป็นผู้นำวง ในการประชุมผ่านกระบวนการ PLC										
5. การปะ เสริม แก้ไข (Patch)										
1. ผู้รับผิดชอบ เชิญผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุม										
2. ผู้รับผิดชอบ นำเสนอผลการดำเนินการ ตลอดจน ปัญหา อุปสรรค การแก้ปัญหา ตลอดปีการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วม ประชุมได้รับฟัง										
3. ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งการส่งเสริม และแก้ไข ในภาพรวมทั้งระบบ										
4. ผู้รับผิดชอบดำเนินการสรุปผลการดำเนินงาน จัดทำ รายงาน เผยแพร่ ขยายผลการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อ วงการศึกษา และเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

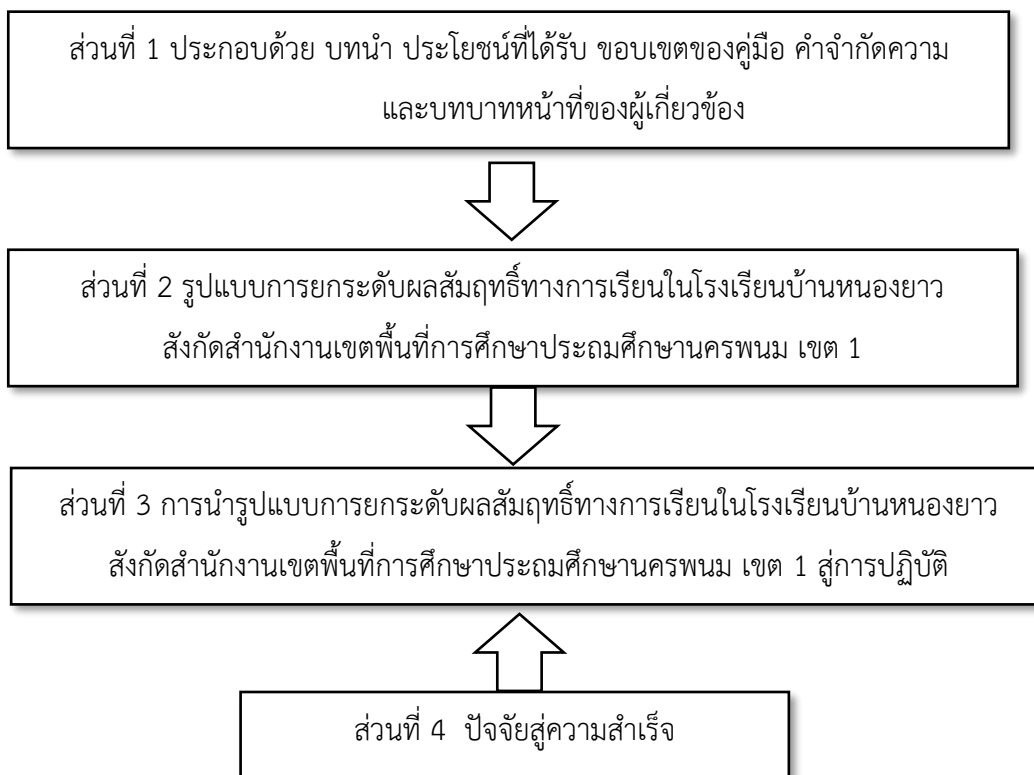
ตอนที่ 2 ประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หรือความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบ ฯ หมายถึง (ร่าง) เอกสารการนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ไปใช้ในการทดลองยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วย



(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว	ความเป็นไปได้ ฯ					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว										
2. องค์ประกอบภายในของของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ										
3. เนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
4. ภาษาที่นำมาใช้ใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
5. การเรียงลำดับของเนื้อหาใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้ รูปแบบฯ										
6. คำชี้แจงสู่การปฏิบัติใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
7. การดำเนินการใน (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
8. รูปแบบของการพิมพ์ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										
9. การนำ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริง										
10. ประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินประสิทธิผลของ

(ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ (ฉบับที่ 14)

วัตถุประสงค์ : เพื่อประเมินประสิทธิผลของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และ
(ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบฯ ด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและความเป็นประโยชน์

ตาราง 66 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบประเมินประสิทธิผล ของ (ร่าง) รูปแบบฯ (ตอนที่ 1)
(ฉบับที่ 14)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1. การวางแผน								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การร่วมมือ								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การปฏิบัติการ								
(1)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
(2)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4 การประชุม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การปะ เสริม แกไข								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 67 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบประเมินประสิทธิภาพ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบฯ
(ตอนที่ 2) (ฉบับที่ 14)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

(ฉบับที่ 15)
แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ประเด็นสนทนา

“...จากการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในปีการศึกษา 2561 ที่ผ่านมา ทุกท่าน
มีความพึงพอใจ หรือมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินการใช้รูปแบบฯ ดังกล่าว...”

ความคิดเห็น/ความพึงพอใจ	ผู้แสดงความคิดเห็น

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม
(ฉบับที่ 15)

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
 โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตาราง 68 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (ฉบับที่ 15)

ประเด็นพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปลผล
	1	2	3	4	5			
...จากการใช้รูปแบบ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในโรงเรียน บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ใน ปีการศึกษา 2561 ที่ผ่านมา ทุกท่านมี ความพึงพอใจ หรือมี ความคิดเห็น อย่างไร ต่อ การดำเนินการใช้รูปแบบฯ ดังกล่าว...	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ฉบับที่ 16)

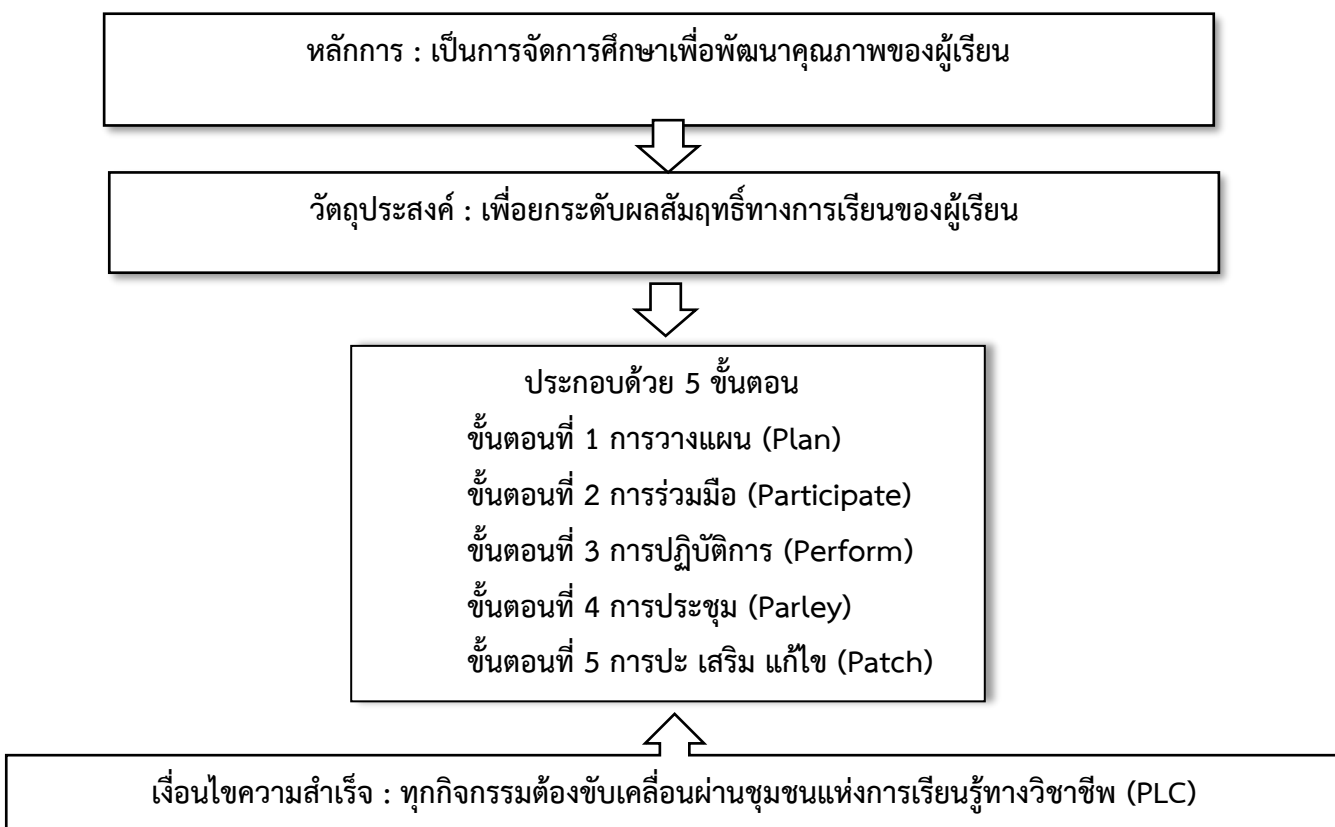
แบบสอบถามความพึงพอใจ

.....

วัตถุประสงค์ : เพื่อสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน หรือวิธีการในการดำเนินกิจกรรม เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วยความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของ 1. หลักการ 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบ 4. เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้



คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริง

☐

ครู

☐

ผู้บริหารโรงเรียน

☐

กรรมการสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

มาก หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ปานกลาง หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

น้อย หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว					
2. คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว					
3. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบ					
4. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว					
5. แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
6. การนำกระบวนการ PLC มาใช้ในแบบ					
7. ผลผลิต คือ คุณภาพครูหลังใช้แบบ					
8. ผลลัพธ์ คือ คุณภาพผู้เรียนหลังใช้แบบ					
9. ผลกระทบ คือ คุณภาพสถานศึกษาหลังใช้แบบยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว					
10. วิธีการเผยแพร่แบบ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ค่าคุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามความพึงพอใจ
(ฉบับที่ 16)

วัตถุประสงค์ : เพื่อสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ตาราง 69 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ (ฉบับที่ 16)

ข้อพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Item Objective Congruence) ตามแนวทางของ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 220) ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น มีความครบถ้วนของเนื้อหา

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่มีความครบถ้วนของเนื้อหา

ผลการพิจารณาพบว่า ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.00 หมายความว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สามารถนำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง

ค่า SPSS ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 70 ความถูกต้องของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว ฯ

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
a2	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
a3	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a4	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
aaa1	5	4.50	5.00	4.7500	.17678
a5	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
a6	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
a7	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a8	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
aaa2	5	4.50	5.00	4.6500	.22361
a9	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
a10	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
a11	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
a12	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
aa3.1	5	4.50	5.00	4.8500	.22361
a13	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
a14	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a15	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a16	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
a17	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a18	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
aa3.2	5	4.50	4.83	4.6667	.11785
aaa3	5	4.67	4.83	4.7583	.07454
a19	5	4.00	5.00	4.6000	.54772

a20	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
a21	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
aaa4	5	4.33	5.00	4.6667	.23570
a22	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
a23	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
a24	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
a25	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
aaa5	5	4.50	4.75	4.6000	.13693
aaa	5	4.58	4.77	4.6850	.07601
Valid N (listwise)	5				

ตาราง 71 ความเหมาะสมของ (ร่าง)รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b1	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b2	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b3	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
b4	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
bbb1	5	4.50	5.00	4.8500	.22361
b5	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b6	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
b7	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b8	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
bbb2	5	4.50	5.00	4.7500	.17678
b9	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
b10	5	4.00	5.00	4.6000	.54772

b11	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
b12	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
bb3.1	5	4.25	5.00	4.6500	.28504
b13	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
b14	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
b15	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
b16	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
b17	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b18	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
bb3.2	5	4.50	5.00	4.7667	.22361
bbb3	5	4.46	4.88	4.7083	.15309
b19	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
b20	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
b21	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
bbb4	5	4.67	5.00	4.8000	.18257
b22	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b23	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b24	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
b25	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
bbb5	5	4.50	5.00	4.7500	.17678
bbb	5	4.66	4.85	4.7717	.08092
Valid N (listwise)	5				

ตาราง 72 ความถูกต้องของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบกระยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
e1	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
e2	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
e3	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
e4	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
e5	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
e6	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
e7	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
e8	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
e9	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
e10	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
ee	5	4.80	5.00	4.9000	.10000
Valid N (listwise)	5				

ตาราง 73 ความเหมาะสมของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบกระยกระดักผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
f1	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f2	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
f3	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f4	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f5	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f6	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
f7	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f8	5	5.00	5.00	5.0000	.00000
f9	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
f10	5	4.00	5.00	4.8000	.44721
ff	5	4.70	4.80	4.7800	.04472
Valid N (listwise)	5				

ตาราง 74 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว

➔ Descriptives

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	30	3.00	5.00	4.6000	.62146
a2	30	4.00	5.00	4.7000	.46609
a3	30	3.00	5.00	4.7000	.53498
a4	30	4.00	5.00	4.7333	.44978
aa1	30	4.25	5.00	4.6833	.27016
a5	30	3.00	5.00	4.7333	.52083
a6	30	2.00	5.00	4.7000	.65126
a7	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
a8	30	4.00	5.00	4.7667	.43018
aa2	30	4.00	5.00	4.7667	.31441
a9	30	4.00	5.00	4.8000	.40684
a10	30	2.00	5.00	4.7667	.62606
a11	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
a12	30	4.00	5.00	4.8333	.37905
aa3.1	30	4.25	5.00	4.8167	.22680
a13	30	3.00	5.00	4.8333	.46113
a14	30	2.00	5.00	4.6667	.71116
a15	30	3.00	5.00	4.7667	.50401
a16	30	4.00	5.00	4.8000	.40684
a17	30	3.00	5.00	4.6667	.60648
a18	30	3.00	5.00	4.7333	.58329
aa3.2	30	4.17	5.00	4.7444	.23462
aa3	30	4.50	5.00	4.7806	.14514
a19	30	2.00	5.00	4.7667	.62606
aa4	30	2.00	5.00	4.7667	.62606
a20	30	2.00	5.00	4.7333	.63968
a21	30	2.00	5.00	4.7667	.67891
a22	30	3.00	5.00	4.8000	.48423
a23	30	3.00	5.00	4.7000	.65126
aa5	30	4.00	5.00	4.7500	.31486
aa	30	4.34	4.93	4.7494	.13589
Valid N (listwise)	30				

ตาราง 75 ความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนบ้านหนองยาว

➔ Descriptives

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b1	30	3.00	5.00	4.6667	.54667
b2	30	4.00	5.00	4.7333	.44978
b3	30	3.00	5.00	4.7667	.50401
b4	30	4.00	5.00	4.7667	.43018
bb1	30	4.25	5.00	4.7333	.26207
b5	30	3.00	5.00	4.7333	.58329
b6	30	3.00	5.00	4.8000	.48423
b7	30	4.00	5.00	4.9333	.25371
b8	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
bb2	30	4.25	5.00	4.8333	.23973
b9	30	4.00	5.00	4.8333	.37905
b10	30	2.00	5.00	4.8000	.61026
b11	30	4.00	5.00	4.9000	.30513
b12	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
bb3.1	30	4.25	5.00	4.8500	.20342
b13	30	3.00	5.00	4.8667	.43417
b14	30	2.00	5.00	4.7333	.63968
b15	30	3.00	5.00	4.8000	.48423
b16	30	4.00	5.00	4.8333	.37905
b17	30	3.00	5.00	4.7000	.59596
b18	30	3.00	5.00	4.8333	.46113
bb3.2	30	4.17	5.00	4.7944	.19906
bb3	30	4.58	5.00	4.8222	.12568
b19	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
bb4	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
b20	30	2.00	5.00	4.7667	.62606
b21	30	2.00	5.00	4.8333	.59209
b22	30	3.00	5.00	4.8333	.46113
b23	30	3.00	5.00	4.7667	.56832
bb5	30	4.00	5.00	4.8000	.28162
bb	30	4.58	5.00	4.8111	.10908
Valid N (listwise)	30				

ตาราง 76 ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบกระยกระดบัผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

➔ **Descriptives**

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c1	30	4.00	5.00	4.6667	.47946
c2	30	4.00	5.00	4.7000	.46609
c3	30	3.00	5.00	4.8000	.48423
c4	30	3.00	5.00	4.7333	.52083
c5	30	3.00	5.00	4.7667	.50401
c6	30	3.00	5.00	4.7333	.52083
c7	30	2.00	5.00	4.7000	.70221
c8	30	3.00	5.00	4.7667	.50401
c9	30	3.00	5.00	4.7333	.58329
c10	30	3.00	5.00	4.6333	.66868
cc	30	4.30	5.00	4.7233	.17357
Valid N (listwise)	30				

ตาราง 77 ความเป็นประโยชน์ของ (ร่าง) คู่มือประกอบการใช้รูปแบบกระยกระดบัผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

➔ **Descriptives**

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
d1	30	4.00	5.00	4.7000	.46609
d2	30	4.00	5.00	4.7667	.43018
d3	30	4.00	5.00	4.9000	.30513
d4	30	3.00	5.00	4.8333	.46113
d5	30	3.00	5.00	4.8667	.43417
d6	30	4.00	5.00	4.8667	.34575
d7	30	2.00	5.00	4.7667	.67891
d8	30	3.00	5.00	4.8000	.48423
d9	30	3.00	5.00	4.8000	.55086
d10	30	3.00	5.00	4.7333	.63968
dd	30	4.30	5.00	4.8033	.16291
Valid N (listwise)	30				

ตาราง 78 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินประสิทธิภาพของ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว

Reliability Statistics



Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.962	.963	23

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
a1	4.2000	.78246	50
a2	4.3000	.70711	50
a3	4.3200	.71257	50
a4	4.4200	.64175	50
a5	4.2000	.75593	50
a6	4.1800	.77433	50
a7	4.2800	.70102	50
a8	4.3000	.70711	50
a9	4.4000	.63888	50
a10	4.1800	.74751	50
a11	4.4200	.70247	50
a12	4.1600	.65027	50
a13	3.6800	.81916	50
a14	3.5800	.85928	50
a15	4.1800	.74751	50
a16	3.7200	.78350	50
a17	3.8400	.88893	50
a18	3.8800	.79898	50
a19	3.7000	.83910	50
a20	3.7200	.90441	50
a21	4.1800	.77433	50
a22	4.2800	.70102	50
a23	4.3000	.70711	50

ตาราง 79 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

➔ Descriptives

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
e1	22	3.00	5.00	4.6364	.58109
e2	22	3.00	5.00	4.4091	.73414
e3	22	3.00	5.00	4.5455	.73855
e4	22	3.00	5.00	4.5909	.66613
e5	22	3.00	5.00	4.5455	.73855
e6	22	3.00	5.00	4.4545	.80043
e7	22	2.00	5.00	4.3636	.95346
e8	22	3.00	5.00	4.6364	.72673
e9	22	3.00	5.00	4.4091	.85407
e10	22	3.00	5.00	4.5455	.67098
ee	22	3.90	4.90	4.5136	.27996
Valid N (listwise)	22				

ตาราง 80 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อ (ร่าง) รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว

➔ Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	50	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	50	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.897	.898	10

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
b1	4.4000	.63888	50
b2	4.1600	.79179	50
b3	4.2600	.72309	50
b4	4.2800	.72955	50
b5	4.1600	.76559	50
b6	4.3800	.72534	50
b7	3.6400	.80204	50
b8	3.5600	.86094	50
b9	3.8000	.88063	50
b10	3.6800	.84370	50

ภาคผนวก ง

ภาพตัวอย่างกิจกรรมและเอกสารประกอบงานวิจัย

คณะครูร่วมประชุมวางแผนยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน
ด้วยกระบวนการ PLC



กิจกรรมสอนซ่อมเสริม นักเรียนชั้น ป.3 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว



กิจกรรมใช้สื่อ ICT เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ป.4-5
ในโรงเรียนบ้านหนองยาว



กิจกรรมทดสอบความรู้ ของนักเรียนชั้น ป. 5 ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของโรงเรียนบ้านหนองยาว



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนบ้านหนองยาว

มีพัฒนาการสูงสุด ๑๐ อันดับแรก

จากการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ขอให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวัง เป็นพลังในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายอภิรักษ์ ทานาน)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑





กระทรวงศึกษาธิการ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายธีรยุทธ บุญมี

โดยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ขออภัยที่ครบฉบับนี้เพื่อให้ได้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนบ้านหนองยาว

มีผลคะแนนเฉลี่ยรวมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา ๒๕๖๐ ร้อยละ ๓ ขึ้นไป



(นายปวิชญ์ อรธนา)
ศึกษาธิการจังหวัดนครพนม



(นายสยาม ศิริมงคล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

ขอให้ความเจริญก้าวหน้าสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ภาคผนวก ฉ

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

1. เผยแพร่ผ่านการประชุมทางวิชาการ กับ สถาบัน สคปศ. (วิชาการ ครั้งที่ 3)



ประกาศสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิ์นำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ (บทความวิจัย)
ในการประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ
ของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
(สคปศ.วิชาการ ครั้งที่ ๓)

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ดำเนินโครงการจัดประชุมทางวิชาการ เพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (สคปศ.วิชาการ ครั้งที่ ๓) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพด้านการวิจัย พัฒนาผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง สามารถนำองค์ความรู้จากการวิจัยมาประยุกต์ต่อยอดและตอบสนองความต้องการของประเทศสำหรับกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และเพื่อเผยแพร่ แลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาการให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และองค์กรเครือข่ายต่าง ๆ มีโอกาสเผยแพร่ผลงานสู่แวดวงวิชาการและสาธารณชนทั่วไป และเป็นการพัฒนาการนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการอันจะนำไปสู่เวทีการประชุมวิชาการระดับประเทศ

จึงขอประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์นำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ (บทความวิจัย) ในการประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (สคปศ.วิชาการ ครั้งที่ ๓) ตามเอกสารที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางนัฐชากานต์ เดวิส)
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาครู
คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา



การประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา (สคป. วิชาการ ครั้งที่ 3)
วันที่ 21 มิถุนายน 2565 สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ห้องที่ 3

- วิทยากรประจำกลุ่มท่านที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม แกมขุนทด
วิทยากรประจำกลุ่มท่านที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภะ
วิทยากรประจำกลุ่มท่านที่ 3 นางสาวณัฐชนันท์ จันทคุปต์ (วิทยากรผู้ช่วย)
วิทยากรประจำกลุ่มท่านที่ 4 นางสาวสุภาภรณ์ ประพันธ์ (วิทยากรผู้ช่วย)

ลำดับ ที่	เวลา	บทความ เลขที่	ชื่อบทความ	ชื่อผู้เขียน
1	13.00-13.30 น.	15	การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศด้านการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนด้านการคิดและนวัตกรรม และการทำงานเป็นทีม	ฉัตรมน อินทร
2	13.30-14.00 น.	16	การสร้างและการพัฒนาแบบการนิเทศภายในแบบ POCRPK เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บูรณาการความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา	อุบลวรรณ หอมสิน
3	14.00-14.30 น.	17	การพัฒนาแบบเครือข่ายครูนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดออกแบบนวัตกรรมของผู้เรียน	กวิสรา ชื่นอุรา
4	14.30-15.00 น.	18	แนวทางการพัฒนาทักษะครูในศตวรรษที่ 21 สำหรับครู ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัด นครปฐม	ณัฐชนันท์ จันทคุปต์
5	15.00-15.30 น.	19	รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1	รัชกา วัฒนมาลี
6	15.30-16.00 น.	20	รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิวุฒิ สาขาการจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษา: วิทยาลัยพัฒนวิชาการอินทราชัยร่วมกับวิทยาลัยผู้เรียนโพลีเทคนิคอินฟอร์เมชันเทคโนโลยี เมืองผู้ใจ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาณิสรา จ่างจิตร
7	16.00-16.30 น.	21	การศึกษาโค้งการเรียนรู้ที่แสดงออกต่อการได้มาซึ่งทักษะกลไกของนักเรียนในกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษารูปแบบออนไลน์	สิทธิพงษ์ ปานนาค

ภาพประกอบกิจกรรม กลุ่มที่ 3
 โครงการประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ
 ของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ.วิชาการ ครั้งที่ ๓) ผ่านระบบออนไลน์ โปรแกรม Zoom
 วันอังคารที่ ๒๑ มิถุนายน 2565 เวลา 13.00-16.00 น.
 ณ ห้องประชุมเพชรเวที อาคารอำนวยการ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
 วิทยาการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม แกมขุนทด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุทะ



เลขที่ ๕๐



สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาวรัชิกา วัฒนมาลี

ได้นำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ
เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต ๑

โครงการประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายปราโมทย์ คิ้วอิม)

ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

2. เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ โรงเรียนบ้านหนองยาว

← ↻ 📄 https://sites.google.com/d/1t6tK-yapIS2Cxl_ebAajXdfDai7N/p/1u4lcDps296Dm_lgA8-fwUbjggy8iETP9/edit A 🗨

BanNongyaoschool บันทึกการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดไว้ในโคฟแก้ไข

ข่าวประชาสัมพันธ์

◀ | โครงการ และกิจกรรม ▶

โรงเรียนบ้านหนองยาว
โครงการ โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
วันที่ 15/05/2564
สถานที่ โรงเรียนบ้านหนองยาว
โดย นายสมชาย ใจดี

วัตถุประสงค์
 1. เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 4. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน

รายละเอียด
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้จัดโครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเมื่อวันที่ 15/05/2564 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความทันสมัย
 และสามารถให้บริการแก่นักเรียน
 ได้ดียิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงาน
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้ดำเนินการ
 จัดกิจกรรมพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเรียบร้อยแล้ว และได้มีการ
 ประเมินผลเรียบร้อยแล้ว

โรงเรียนบ้านหนองยาว
โครงการ โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
วันที่ 15/05/2564
สถานที่ โรงเรียนบ้านหนองยาว
โดย นายสมชาย ใจดี

วัตถุประสงค์
 1. เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 4. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน

รายละเอียด
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้จัดโครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเมื่อวันที่ 15/05/2564 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความทันสมัย
 และสามารถให้บริการแก่นักเรียน
 ได้ดียิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงาน
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้ดำเนินการ
 จัดกิจกรรมพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเรียบร้อยแล้ว และได้มีการ
 ประเมินผลเรียบร้อยแล้ว

โรงเรียนบ้านหนองยาว
โครงการ โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
วันที่ 15/05/2564
สถานที่ โรงเรียนบ้านหนองยาว
โดย นายสมชาย ใจดี

วัตถุประสงค์
 1. เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
 4. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน

รายละเอียด
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้จัดโครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเมื่อวันที่ 15/05/2564 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความทันสมัย
 และสามารถให้บริการแก่นักเรียน
 ได้ดียิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงาน
 โรงเรียนบ้านหนองยาวได้ดำเนินการ
 จัดกิจกรรมพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 ขึ้นเรียบร้อยแล้ว และได้มีการ
 ประเมินผลเรียบร้อยแล้ว

บทคัดย่อรูปแบบยกระดับหลักสูตรฯ ผลงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 การส่งเสริมระบบประกันคุณภาพ PDC2A ผลงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 (ITA Online) ประจำปีการศึกษา 2565

ภาพกิจกรรม

3. เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1



The screenshot shows the official website of the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. The page features a green header with navigation links and a search bar. The main content area is titled "เผยแพร่ผลงานวิชาการ" (Publishing Academic Works) and contains a list of announcements, each with a thumbnail image and a brief description. The announcements are as follows:

- >>การส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพ ด้วยรูปแบบ PDC 2A ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัชกา วัฒนมาลี
- >>รูปแบบการยกระดับสมรรถนะทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัชกา วัฒนมาลี
- >>การพัฒนาแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพด้วยภาคีเครือข่าย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญ ชื่อผู้วิจัย นางสาวขวัญนา เติไชวีร์กุล
- >>การประเมินโครงการสถานศึกษาปลอดภัยของโรงเรียนบ้านสำราญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ชื่อผู้วิจัย นางสาวขวัญนา เติไชวีร์กุล
- >>รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่าย โรงเรียนบ้านชะโนด ชื่อผู้วิจัย นายปริญญา พรหมมา
- >>นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน More&Over เพื่อลดภาวะถดถอยของการเรียนรู้ (Learning Loss) ชื่อผู้วิจัย นายปริญญา

The website also includes a footer with a Windows taskbar showing the date and time as 14:14 on 22/5/2566.

4. เผยแพร่ไปยังหน่วยงานทางการศึกษาอื่น

ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๒๖๖๕



โรงเรียนบ้านหนองยาว
เลขที่รับ 257 / 2565 / ๗๓
วันที่รับ ๒๗ ก.ค. ๒๕๖๕
เวลา 14.50 น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต ๓ อำเภอวัดโบสถ์
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๑๖๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบขออนุมัติเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือส่งโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๑๐๓.๒๖๖/๑๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางสาววรชิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยฐานะ ผู้อำนวยการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา นั้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ ได้รับเอกสารและประเมินผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้วจึงได้พิจารณาเห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษาด้านวิชาการเป็นอย่างดี ขอชื่นชมผลงานทางวิชาการและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โปรดพิจารณา และดำเนินการให้

- ☒ อนุมัติเผยแพร่
- ☐ อนุมัติเผยแพร่เฉพาะ
- ☐ อนุมัติเผยแพร่
- ☐ อนุมัติให้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิสิทธิ์ ประหา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต ๓
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

๒๗ ก.ค. ๖๕

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๕๕ - ๓๖๑๓๑๔

๒๗

๕๕

๒๗ ก.ค. ๖๕

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) ประภาพร ศิริสกุลวัฒนาพร ตำแหน่ง...ศึกษานิเทศก์
 วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓
 อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลกได้รับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
 ของ นางสาววรชิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
 บ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
 ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานทางวิชาการ ดังกล่าว มีความเห็นว่า

คุณภาพของผลงานทางวิชาการที่เผยแพร่

- (✓) มีความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ
- (✓) มีความถูกต้องตามหลักทางวิชาการ
- (✓) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- (✓) มีการพิมพ์และจัดรูปแบบที่น่าสนใจ

ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการที่เผยแพร่

- (✓) มีประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ
- (✓) เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตอบรับ

(นางสาวประภาพร ศิริสกุลวัฒนาพร)
 ศึกษานิเทศก์

ที่ ศธ ๐๕๐๖๐.๒๖๖/๑๐๗



โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคูเต๋อ
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๕๘๐๐๐

สพป. นครพนม เขต ๒	
วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๖๕	หน้า ๑
๒๐ มิ.ย. ๒๕๖๕	
☐ อำนวยการ	☐ นายก-เขต
☐ ข้าราชการ	☐ ศึกษานิเทศ
☐ ศึกษานิเทศ	☐ ศึกษานิเทศ
☐ ศึกษานิเทศ	☐ ศึกษานิเทศ
☐ ศึกษานิเทศ	☐ ศึกษานิเทศ

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวชีกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งเอกสารบทความวิจัยฯ เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนบท้ายมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวชีกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร. ๐๙๙-๘๖๑๙๗๘๒ (ผอ.ร.ร)



เอกสารบทความวิจัยฯ



ที่ กส ๐๔๐๖๐.๖๖๖/๔๓

6785
 เลขทะเบียน.....
 วันที่ 23 มี.ค. 2565
 เวลา..... น. ชม.
☐ สำนักงาน ☐ นิเทศฯ ☐ แผนกฯ
☐ บุคคล ☐ สิ่งแวดล้อม ☐ การเงินฯ

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย: บทความวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรัชิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิชฐานะ ผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑
ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งเอกสารบทความวิจัย เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนบท้ายมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรชิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร.๐๕๑-๘๖๑๕๗๘๒ (ผอ.ร.ร)



เอกสารบทคัดย่องานวิจัยฯ

- เหนียวพรหม : ช่างตีเหล็ก
จ.ร. 9 ม.ล. คัด ทราบ

(นายนิรันดร์ แก้วฝ่าย)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์-ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒



ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/๗๓

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

สพ.นครพนม เขต 1
รับที่... พ/นอ๕
วันที่... ๑๕/๖/๒๕๖๕
เวลา... ๑๕.๒๒ น.

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทคัดย่องานวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธิดา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งเอกสารบทคัดย่องานวิจัยฯ เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนบท้ายมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวธิดา วัฒนมาลี)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร ๐๙๑-๘๖๑๙๗๘๒ (ผอ.ร.ร.)



เอกสารบทคัดย่องานวิจัยฯ

กลุ่มนิเทศฯ
☐ หลักสูตร.....
☐ วัฒนผล.....
☐ นิเทศ.....
☒ ประกัน.วรวิทย์.....
☐ พัฒนาสื่อ.....
☐ อื่นๆ.....
15/๕๖ ๕๕

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

โรงเรียนบ้านเมืองบาง	
เลขที่รับ	๕๖๘
วันที่	๒๔ / ๑๑ / ๖๕
เวลา	๑๐.๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง เสนอพร้อมผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองบาง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.บทคัดย่องานวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน ๑ ชุด
๒.แบบตอบรับเสนอพร้อมผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวรวิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งบทคัดย่องานวิจัย และแบบตอบรับการเสนอพร้อมผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนบท้ายพร้อมหนังสือนี้ และเมื่อท่านได้รับแล้วขอความอนุเคราะห์ส่งแบบตอบรับกลับด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรวิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร.๐๙๑-๘๖๑๙๗๘๐ (ผอ.ร.ร)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองบาง
โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐
นางสาวรวิกา วัฒนมาลี

เอกสารบทคัดย่องานวิจัย

- ☒ งานวิชาการ ☐ บริหารงานทั่วไป
☐ งานการเงิน ☐ งานบริหารบุคคล
☐ เพื่อทราบ ☐
☐ เพื่อพิจารณา ☐
☐ เพื่อส่งการ ☐

ลงชื่อ) _____

๒๔ ๑๑ ๖๕

โรงเรียนบ้านเมืองบาง	
☒ ฝ่ายวิชาการ	☐ ฝ่ายบริหารทั่วไป
☐ ฝ่ายบุคคล	☐ ฝ่ายการเงินและพัสดุ
☐ เพื่อทราบ	☐ เพื่อส่งผู้บริหาร
☒ เพื่อดำเนินการ	☐ เพื่อส่งผู้บริหาร/ส่วนงาน
วันที่ ๒๐/๑๑/๖๕	
ลงชื่อ: _____	



ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๐๗๗/๗๓

โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ.....	213 / 2565 / ๗
วันที่รับ.....	22 มิ.ย 65
เวลา.....	15.45 น.

โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์
ตำบลดอนนางหงส์ อำเภอรามัญ
จังหวัดนครพนม ๔๘๑๑๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์ ได้รับผลงานและได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าว มีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์	
โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์	
☒ บริหารวิชาการ ☐ บริหารงบประมาณ ☐ บริหารบุคคล ☐ บริหารทั่วไป	 ดำเนินการโดย  22 มิ.ย 65

ขอแสดงความนับถือ

(นางนงนุช ผิวขาว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์

ทราน

22 มิ.ย 65

โรงเรียนบ้านดอนนางหงส์บุรพาสงเคราะห์

โทร. ๐๘๑-๗๒๔-๓๓๖๒



โรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง
ร.บ. 114, 1565, มท
ร.บ. 14, 1565
กล. 1400

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเคย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๕๘๐๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.บทคัดย่องานวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ จำนวน ๑ ชุด
๒.แบบตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวรชิกา วัฒนมาลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำบลคำเคย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งบทคัดย่องานวิจัยฯ และแบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนบท้ายพร้อมหนังสือนี้ และเมื่อท่านได้รับแล้วขอความอนุเคราะห์ส่งแบบตอบรับกลับด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังไฮหนองกง

☒ เพื่อโปรดทราบ

☒ เพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

14, มิ.ย., 2565

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร.๐๙๑-๘๖๑๙๗๘๒ (ผอ.ร.ว)



เอกสารบทคัดย่องานวิจัยฯ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรชิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

พญา

-ปรเมศร์ ขงเม้ง ศึกษานิเทศก์
พ.ศ. ๒๕๖๕
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑
อำเภอเมือง

2/6
14 มิ.ย. 65

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๐๔๓/๖๖



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	195 / 2565 / 2ก
วันที่รับ	14.4.65
เวลา	15.45 น.

โรงเรียนบ้านทุ่งมน ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านทุ่งมน ได้รับผลงานและได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าว มีประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ถึง/มอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
14.5.65	
โรงเรียนบ้านทุ่งมน	
โทร. ๐๘๔-๕๗๑๖๘๐๒ (ผอ.ร.ร)	

ขอแสดงความนับถือ

gh

(นางมยุรี สมศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งมน

รับทราบ

SK

14.5.65



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	187 / 2565 / 2.ก.
วันที่รับ	14 ธ.ค. 65
เวลา	15.22 น.

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๕๐/๔๙

โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๓๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น
เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
คุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านหนองดินแดง ได้รับผลงานและได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าว
มีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โดย... (ลงนาม) ...	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
14 ธ.ค. 65	

โรงเรียนบ้านหนองดินแดง
โทร. ๐๙๐.๓๔๓๓๓๓๓๓ (ผอ.ร.ร)

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวมรรติน แก่นสาร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองดินแดง

รับทราบ
5/6
น.จ. รมิต อิ่มนวล



ที่ ศร ๐๔๐๖๐.๐๒๒/๖๖

โรงเรียนบ้านหนองยาว
เลขที่รับ 185 / 2565 / ๑7.
วันที่รับ 14 ธ.ค. 65
เวลา 15.01 น.

โรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)
ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
๕๘๐๐๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอรับเผยแพรผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศร ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๓ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราชบุรุษร่วมจิต) ได้รับผลงานและได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าว มีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

☒ 1. วัตถุประสงค์
☐ 2. วัตถุประสงค์
☐ 3. วัตถุประสงค์
☐ 4. วัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์

ขอแสดงความนับถือ

(นายรักชาติ คนยัง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)

โรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)
โทร. ๐๙๕-๗๕๗๙๔๐ (ผอ.ร.ร)

2/11/94
S
Ch. J. Smith (Cannons)



ที่ ศร ๐๔๐๖๐.๑๘๔/๕๓

โรงเรียนบ้านหนองยาว
เลขที่รับ 1๑๙ / 25๖5 / ๖๓
วันที่รับ 14 ต.ค. 65
เวลา 15.5๕ น.

โรงเรียนบ้านโพนค้อโพนสวรรค์ ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอรับเผยแพรผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศร ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านโพธิ์คอโพนสวรรค์ ได้รับผลงาน และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าวมีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จักรีนเอกสารเพื่อโปรดทราบ
 (เรียน ผู้เกี่ยวข้องการไว้ทะเบียนบ้านตนเอง)
 โปรดพิจารณา สิ่ง/มอขอหมาย การดำเนินการไว้
☒ บริหารวิชาการ
☐ บริหารงบประมาณ
☐ บริหารบุคคล
☐ บริหารทั่วไป
 ดำเนินการต่อไป
 14 ธ.ค. 65

โรงเรียนบ้านโนนค้อโนนสวรรค์
โทร. ๐๙๕-๖๖๐๙๐๕๐ (ผอ.ร.ร.)

ขอแสดงความนับถือ /

(นายธรรศ จิตรจักร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนค้อโนนสวรรค์

Answer

(H.S. & N. S. S.)



ที่ กส ๐๔๐๖๐.๒๖๖/๕๓

ลป.แพร่ เขต 2 6785 ☐ DLACT
 เลขทะเบียนรับ ☐ พิธีบัตรฯ
 วันที่ 23 ธ.ค. 2565 ☐ กฎหมาย
 เวลา.....น. ☐ สอบ
☐ อำนวยการ ☐ นิเทศฯ ☐ แผนฯ
☐ บุคคล ☐ ฝึกอบรมฯ ☐ การเงินฯ

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเตย

อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทคัดย่องานวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธิดา วิธนาภี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิชยฐานะ ผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑
ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งเอกสารบทความวิจัย เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แนนพชัยมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรชิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

โรงเรียนบ้านหนองยาว

โทร. ๐๕๑-๘๖๑๕๗๘๒ (ผอ.ร.ร)



เอกสารบทคัดย่องานวิจัยฯ

- เหนือพระพรหม: ราชสีห์พินาศ
ธ.ร. 9 ม. 10 ค. 10 ท. 10

(นายนิรันดร์ แก้วฝ่าย)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	256, 2565, 27
วันที่รับ	8 ก.ค. 65
เวลา	15.15 น.

ที่ ศธ ๐๔๑๒๔/ว. ๑๙๙๖

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง
๒/๑๐ หมู่ ๓ ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง
จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๒๖๐/๙๐ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕
จำนวน ๑ ฉบับ

๒. หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๒๖๐/๙๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย โรงเรียนบ้านหนองยาว ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว และเรื่อง การส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในด้วยกระบวนการ PDC-2A
โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และได้ส่งเอกสารบทความ
งานวิจัยฯ เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง จึงประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียนได้นำไปใช้
เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

☒ บริหารวิชาการ ☐ บริหารงบประมาณ ☐ บริหารบุคคล ☐ บริหารทั่วไป	จังเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ (นายกิตติภพ สระสงครามภู) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง

๘ ก.ค. ๖๕

กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร ๐๙๙๙-๘๐๐๐๒๗ ต่อ ๑๑๐

“วินัยดี มีจิตอาสา รู้ค่าพอเพียง”

ศธ ๐๔๑๖๙.๐๙๘/๒๒๗



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	225 / 2555 / ๓๗
วันที่รับ	29 มิ.ย 65
เวลา	10.00 น.

โรงเรียนบ้านเมืองบาง ตำบลวัดธาตุ
อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ๔๓๐๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองยาว ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๖๖/ว ๗๑ ลว. ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ท่านได้ดำเนินการจัดทำผลงานวิชาการ ประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ที่สูงขึ้น
เรื่อง เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
คุณภาพการจัดการศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านเมืองบาง ได้รับผลงานและได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าว
มีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้เป็นอย่างดี ขอชื่นชมในผลงานและความรู้ความสามารถของท่าน
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว
โปรดพิจารณา ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้
☒ บริหารวิชาการ
☐ บริหารงบประมาณ
☐ บริหารบุคคล
☐ บริหารทั่วไป
งานบริหารทั่วไป
<u>28 มิ.ย 65</u>

ขอแสดงความนับถือ

(นางนิภาพร ตีมาก)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองบาง

๒๘ มิ.ย ๖๕

โรงเรียนบ้านเมืองบาง
โทร. ๐๙๐ ๘๙๘๓๖๔๔



தேதி: ௦௩/௦௩/௨௦௨௦

โรงเรียนบ้านหนองยาว ตำบลคำเคย
ท่าบ่อเมือ จังหวัดนครพนม ๕๕๖๖๖

ព្រះ វិហារប្រាសាទ

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทคัดย่องานวิจัยรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธิดา วัฒนาลัย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัย ผู้อำนวยการ
สำนักงานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม ๒๐๑
คำสั่งพิเศษ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองยาว จึงขอส่งเอกสารบทความวิจัย เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว แก่คณาจารย์พร้อมหนังสือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ନେଉ ଓଡ଼ା. କଲ୍ୟାଣ.

ขอแสดงความนับถือ

522 U.S. 517 (2000)

MO. 35. 21444406470 KNP. 449

สิ่ง ๒๓๗๗ มท๕๑๑๐๖๑๗๖๖

(นางสาวรชมิกา วัฒนมาลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองขาว

๒๕๑๐ เลข ๒๒๒
โรงเรียนบ้านหนองยาว

இதர.பா.க. சிவசுந்தரி (H.B. 9.7)

ឆ្នាំ: ១៩៧៧ .

- निम्नलिखित कथनों पर विचार करें
अनुमान लगाएं कि कौन सा सही है।

१५५

(นายคณุตม์ แสงอาจ)

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

23 ਜੇ.ਪ. 65



เอกสารบทความวิจัย

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

23 જા.૫. 65

5. เผยแพร่ผ่านการศึกษาดูงานจากหน่วยงานการศึกษาอื่น

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๑๓๑/๖๒



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	45 / 2562 / 27
วันที่รับ	9 มิ.ย. 62
เวลา	14.30 น.

โรงเรียนบ้านนาทราย หมู่ ๖
ตำบลนาทราย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผ่านทางเว็บไซต์โรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านนาทรายในครั้งนี้

ทางโรงเรียนบ้านนาทราย จึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น.- ๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน ๕ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้	
☒ บริหารวิชาการ	3 มิ.ย. 62
☐ บริหารงบประมาณ	
☐ บริหารบุคคล	
☐ บริหารทั่วไป	
ดำเนินการต่อไป	

ขอแสดงความนับถือ

(นายพลชัย สलगสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาทราย

งานบริหารทั่วไป
โทร. ๐๘๑-๐๖๐-๒๕๕๒

นรณ

จัดคน.ว.1.ม.ร.ม.พ.ม.ป.

ณ: ม.ค.ค.ค.ค.ค.

๖ มิ.ย 62

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๑๙๐/๒๔



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	๙๒... ๒๕๖๔/ ๖๗
วันที่รับ	๒๓ มี.ค. ๒๕๖๔
เวลา	๑๑.๐๐ น.

โรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน ตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-๒A ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน

ดังนั้นทางโรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน จึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ตั้งแต่ เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน ๖ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ส่งมอบหมาย การดำเนินการไว้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
๒๓ มี.ค. ๖๔	

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุริยา นันชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน

โรงเรียนบ้านโพนป่าหว้าน
โทร ๐๘๕-๗๕๗๑๐๗๖

ทรา
แจ้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง:
๕๓
๒๓ มี.ค ๒๕๖๔

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๑๒๓/ ๖๑



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	261 / 2564 / 2ก
วันที่รับ	19 ก.ค. 64
เวลา	08.30 น.

โรงเรียนบ้านนาเชือก ตำบลหนองเทาใหญ่
อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ๔๘๑๖๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-๒A ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านนาเชือก

ทางโรงเรียนบ้านนาเชือกจึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน ๗ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(นายเดชาวัต แสงธรรมศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเชือก

- ทราบ

11 ตุลาคม ๒๕๖๔
 10 ตุลาคม ๒๕๖๔
 10 ก.ค. ๒๕๖๔

บน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการได้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
19 ก.ค. 64	

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๐๙๗/๒๑๘



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	473/2564/2ก
วันที่รับ	13 ธ.ค. 64
เวลา	15.30 น.

โรงเรียนบ้านไทยสามัคคี ตำบลกรูคู
อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านกระบวนการ PDC-2A ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้นและสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี

ทางโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี จึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันพุธ ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน ๙ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา สั่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
13 ธ.ค. 64	

ขอแสดงความนับถือ

(นายภัทรพล บุญโชติ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไทยสามัคคี

โรงเรียนบ้านไทยสามัคคี

โทรศัพท์ผู้บริหาร ๐๔๘-๒๕๗ ๘๒๒๒

ทราบ
ขอแสดงความนับถือและฝาก
ในดูงาน อันเนื่องมาจาก
5f
13 ธค 64

โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	499 / 2564 / ๑๓
วันที่รับ	15 ธ.ค. 64
เวลา	16.10 น.



ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๐๔๓/๑๐๘

โรงเรียนบ้านทุ่งมน หมู่ ๑๗

ตำบลคำเตย อำเภอเมือง

จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุญาติเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-๒A ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านทุ่งมน

ทางโรงเรียนบ้านทุ่งมน จึงขออนุญาติเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน ๑๐ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

gk

(นางมยุรีย์ สมศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งมน

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการ	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
<i>Dr</i>	
15 ธ.ค. 64	

ทสรป
11 ธันวาคม ๒๕๖๔
15 ธ.ค. 64

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๒๒/ ๕๑



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	159 / 2564 / วท
วันที่รับ	15 มิ.ย. 64
เวลา	10.00 น.

โรงเรียนบ้านศรีธิน
ต.โคกสว่าง อ.ปลาปาก
จ. นครพนม ๔๘๑๖๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-๒A ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านศรีธิน

ทางโรงเรียนบ้านศรีธิน จึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ จำนวน...๑๒...คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา ส่งมอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
15 มิ.ย. 64	

ขอแสดงความนับถือ

(นางวันทิวา มูลสาร)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศรีธิน

นรป

แฉลบ ๑๖ มิ.ย. ๖๔

52

15 มิ.ย 64

ที่ ศธ.๐๔๐๖๐.๑๑๗/๒๐



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	48 / 2565 / ๖๓
วันที่รับ	22 มี.ค. 65
เวลา	10.15 น.

โรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม หมู่ ๗
ตำบลนาทราย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุญาติเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านหนองยาว ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาด้านกระบวนการ PDCA ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียนและของหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านหนองยาวให้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม

ทางโรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม จึงขออนุญาตเข้าศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมดังกล่าว ในวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๕ ตั้งแต่ เวลา ๙.๐๐ น - ๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้เข้าร่วมดูงานครั้งนี้ ๖ คน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
เพื่อพิจารณา สั่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
เรื่องนี้การต่อไป	
<i>[Signature]</i>	
22 มี.ค. 65	

ขอแสดงความนับถือ

[Signature]
(นายอนันต์ ภูมิตา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม

ทส.บ.
แจ้ง, ส.บ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

โรงเรียนบ้านนาคำโนนขาม
โทร. ๐๘๒ ๕๗๐ ๗๙๓๙ (ผอ.)

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๑๘๔/๗๘



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	๒๙๑ / ๒๕๖๕ / ๗๗
วันที่รับ	๕ ก.ค. ๖๕
เวลา	๑๐.๐๐ น.

โรงเรียนบ้านโพธิ์ค้อโพธิ์สวรรค์
ต.คำเตย อ.เมือง จ.นครพนม
๕๘๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านโพธิ์ค้อโพธิ์สวรรค์ได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-๒A ในวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ นั้น

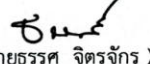
ทางโรงเรียนบ้านโพธิ์ค้อโพธิ์สวรรค์และคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา สั่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
๕ ก.ค. ๖๕	

งานบริหารบุคลากร
โทร. ๐๙๕-๖๖๐๙๐๕๐

ขอแสดงความนับถือ


(นายธรรศ จิตจักร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ค้อโพธิ์สวรรค์

สรป
๕
๕ ก.ค. ๖๕



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	516 / 2564 / 27
วันที่รับ	15 ก.ย. 64
เวลา	15.00 น.

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๒๑๘/๘๔

โรงเรียนบ้านวังไธหนองกง
ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม
จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านศรีธรรมาได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-2A ในวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ นั้น

ทางโรงเรียนบ้านศรีธรรมาและคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังไธหนองกง	
โปรดพิจารณา ส่งมอบหมาย การดำเนินการให้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป	
15 ก.ย. 64	

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิฎกกาญจน์ แก้วประเสริฐ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังไธหนองกง

นสว
52

15 ก.ย 64

โรงเรียนบ้านวังไธหนองกง

โทร.๐๘๘-๖๖๐๑๒๔๒

โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	369 / 2564 / อภ
วันที่รับ	11 พ.ย. 64
เวลา	16.30 น.



ที่ ศธ 04060.291/ 81

โรงเรียนอุ่มเหม้าวิทยาคาร เลขที่ 75
ม.5 ต.อุ่มเหม้า อ.ธาตุพนม
จ.นครพนม 48110

11 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ตอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนอุ่มเหม้าวิทยาคาร ได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-2A ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 2564 นั้น

ทางโรงเรียนอุ่มเหม้าวิทยาคาร และคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็น

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	โรงเรียนบ้านหนองยาว
โปรดพิจารณา ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการ	
☒ บริหารวิชาการ ☐ บริหารงบประมาณ ☐ บริหารบุคคล ☐ บริหารทั่วไป	จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
ดำเนินการต่อไป	
11 พ.ย. 64	

ขอแสดงความนับถือ

(นางนพมาศ ทองวิทยาพร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอุ่มเหม้าวิทยาคาร

โรงเรียนอุ่มเหม้าวิทยาคาร
โทร. 0902639898

ที่ ศธ 04060.279/77



โรงเรียนบ้านหนองยาว
เลขที่รับ 292 / 2564 / 27
วันที่รับ 6 ค.ก. 64
เวลา 16.30 น.

โรงเรียนบ้านห้วยทราย 33 หมู่ 5

ตำบลโพนแพง อำเภอรอดุพนม

จังหวัดนครพนม 48110

6 สิงหาคม 2564

เรื่อง ตอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านห้วยทราย ได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-2A ในวันที่ 5 สิงหาคม 2564 นั้น

ทางโรงเรียนบ้านห้วยทราย และคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

โรงเรียนบ้านหนองยาว
จังหวัดนครพนม
ส่ง/มอบหมาย การดำเนินการให้
☒ บริหารวิชาการ
☐ บริหารงบประมาณ
☐ บริหารบุคคล
☐ บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป
<u>6 ค.ก. 64</u>

กลุ่มบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนบ้านห้วยทราย
โทร. 087-8682210

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิริยะ พลพิทักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยทราย

ทรา
5
6 ค.ก. 64

ที่ ศธ ๐๔๐๖๐.๐๒๒/๖๒



โรงเรียนบ้านหนองยาว	
เลขที่รับ	160 / 2564 / ๑ก
วันที่รับ	๑ ก.ค. ๖4
เวลา	14.00 น

โรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)

ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม

จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต) ได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-2A ในวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

ทางโรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต) และคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว	
โปรดพิจารณา สั่ง/มอบหมาย การดำเนินการไว้	
☒	บริหารวิชาการ
☐	บริหารงบประมาณ
☐	บริหารบุคคล
☐	บริหารทั่วไป
ลงนามการต่อไป	
	
๑ ก.ค. ๖๔	
กลุ่มบริหารงานบุคคล	

โรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)

โทร. ๐๔๒-๐๕๔๒๓๑

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุระพล พันธิติ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำเตย(คำเตยราษฎร์ร่วมจิต)

ทรง
๑ ก.ค. ๖๔

ที่ ศธ 04060.222/ 52



โรงเรียนบ้านหนองยาว		
เลขที่รับ	39	2564 / ๑๓
วันที่รับ	16	มิ.ย. 64
เวลา	15.30 น.	

โรงเรียนบ้านศรีธน
ตำบลโคกสว่าง อำเภอบลาปาก
จังหวัดนครพนม 48160

16 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว

ตามที่ทางโรงเรียนบ้านศรีธนได้ขออนุญาตศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านหนองยาว และการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ PDC-2A ในวันที่ 15 มิถุนายน 2564 นั้น

ทางโรงเรียนบ้านศรีธนและคณะครูทุกคนได้ประโยชน์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก และมั่นใจว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนรู้สึกขอบคุณ ทางผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองยาวเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาว
โปรดพิจารณา ถึง/มอบหมาย การดำเนินการให้
☒ บริหารวิชาการ ☐ บริหารงบประมาณ ☐ บริหารบุคคล ☐ บริหารทั่วไป
ดำเนินการต่อไป
 16 มิ.ย. 64

ขอแสดงความนับถือ



(นางวันทิวา มูลสาร)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศรีธน

ทส.บ.
54

16 มิ.ย 64

ประวัติย่อของผู้วิจัย



ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวรชิกา วัฒนมาลี
วัน เดือน ปีเกิด	22 พฤศจิกายน 2516
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	99/2 ม.2 ต.นาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม 48110
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสถานศึกษา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต เอก เคมี จากสถาบันราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2549	ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา บริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยนครพนม

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2542	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านสารภี อ.หนองบุญนา จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2547	ครู โรงเรียนบ้านผึ่ง อ.เมือง จ.นครพนม
พ.ศ. 2548	ครู โรงเรียนบ้านนาออกควาย อ.เมือง จ.นครพนม
พ.ศ. 2549	ครู โรงเรียนนาถ่อนพัฒนา อ.ธาตุพนม จ.นครพนม
พ.ศ. 2553	ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ นครพนม เขต 2

พ.ศ. 2557-ถึงปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1